

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 203

ΙΑΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ:

στήν τύχη τᾶ

άξεσουάρ σας

Μή διαλέγετε

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ
●
ΜΑΤΕΙΡΙΚΗ
ΚΑΙ
ΣΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

1 Πυτζάμα από μονόχρωμο σατέν, βατίστα ή φανελίτσα, σε στυλ καζακί. Μία φάσα κεντημένη στο λαιμό, στο πλάι, στην τσέπη και τα μανίκια. Στοιλίζει διακριτικά αυτή την πυτζάμα. Ζώνη με φιδίκο.
2 Χορηγούμενη και άνετη πυτζάμα από λεπτή φανελίτσα. Πάνω από το ίσιο παντελόνι πέφτει μία μπλούζα ριχτή με γιόκα μωτερό και κουμπωμοί μπροστά. Το μανίκι είναι τρουά και φουσκωτό.
3 Ζακέτα ανδρική από καρό, μάλλινο. Έχει γιόκα σμόκιν, μεγάλες τσέπες, μανσέτες. Κλείνει με ζώνη.
4 Ανδρική ρούπα από μουφλόν με γιόκα σμόκιν. Οι δύο τσέπες κάτω ή μία επάνω, οι μανσέτες κι' οι γιόκας στολίζονται μ' ένα φαρδύ γαζί ή ένα λεπτό γολονάκι στην ίδια απόχρωση της ρούπας.

Για Σας
και τον
"Ανδρα σας"

ΕΤΟΣ 8ον ■ 30 ΟΚΤ. - 12 ΝΟΕΜ. 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 203 ■ ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

*Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) ... δρχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) ... 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) ... 40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια) :

Δολάρια 8,50 | Λ. Άγγ. χ. 3.0.0
Βελγικά φρ. 410 | Γαλλικά φρ. 2900

Τα έμβασματα δέον ν' αποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἑσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἑξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΕΝΔ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΠΕΡΙ «..ΛΙΒΙΡΟΥ»

ΤΟΥ Ἀκαδημαϊκοῦ

Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ σπίτι δὲν φθάνει ὅτι ἔχασε τὸ παλὸν, ἀπλὸ ὕψος τοῦ (ὅσα μένουν ἀκόμα στὴν Πλάκα θὰ τὰ φάει, σιγά - σιγά, τὸ μπετόν, ἡ πολυκατοικία) δὲν φθάνει ὅτι ἔχασε τὴν ἀπλοχωριά του, τὸ ντόπιο τρόπο στὴ διαίρεσί του, τὴν αὐλόπορτά του, τὶς ἀλτάνες του, τὴ γαζία του καὶ τὸ μπαλκονάκι μὲ τὰ γεράνια, τὸ γραφικὸ τοῦ πηγᾶδι τέλος, μὲ τὸ σιδερένιο μάγγανο... Ἐχάσε, φυσικὰ, καὶ τὴν ὀνοματολογία του. Ἀπὸ τὰ παλὰ ὀνόματα τῶν δωματίων του δυὸ μόλις ἔχουν περισωθῇ ὅπο τὴ θύελλα τοῦ μοντερνισμού: Ἡ τραπεζαρία καὶ ἡ κρεβατοκάμαρα. Τὰ ἄλλα παραδέρνουν μὲ ξενόγλωσσες μεταφράσεις.

*

Ἀκουσα προχθὲς νεοφώτιστη νησιώτισσα ὑπνέτρια, πού τὴν ἐρωτοῦσε ἡ κυρία της :

— Πού τὴν ἔβαλες, Ἀγγέλα, παιδί μου, τὴν πούδρα μου ;

Ν' ἀπαντᾷ :

— Στό... μπουντάρι, κυρία !

— Μὰ δὲν σοῦ εἶπα, ἑκατὸ φορές, ἀνδότη, ὅτι τὸ λένε μπουντουάρ ;

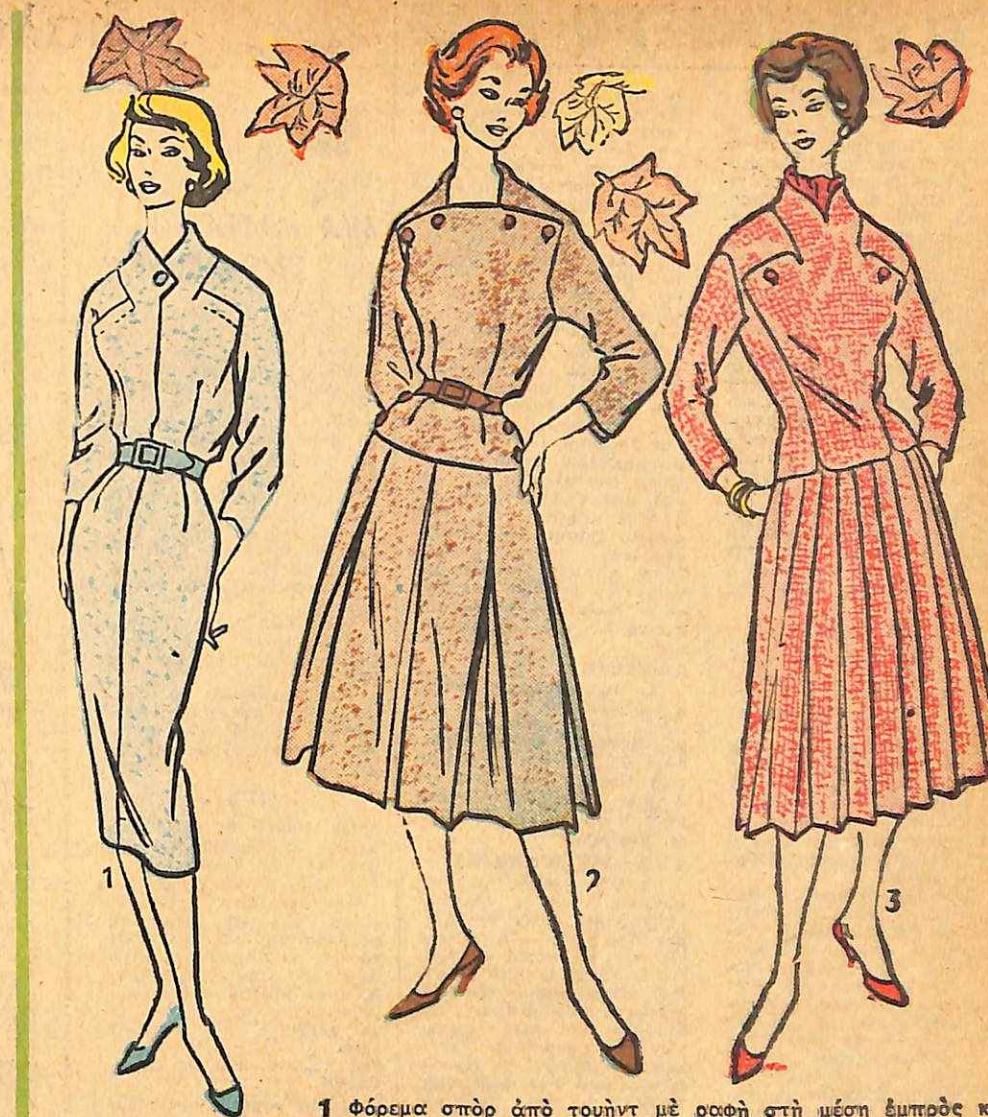
Ἡ Ἀγγέλα τὴν κύτταξε μὲ μεγάλο παράπονο, ἔτοιμη νὰ κλάψῃ :

— Ἀφοῦ ξέρετε, κυρία, ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ μπορέσω νὰ τὸ πῶ ποτὲ μου, γιατί μὲ βασανίζετε ;

Ἀλλὰ ἡ κυρία, ὅλες οἱ κυρίες, ἐπιμένουν νὰ «ἐκπολιτίσουν» τὶς Ἀγγέλες: Θέλουν νὰ τὶς μάθουν τὸ μπουντουάρ, τὸ ὄφις, τὸ στούντιο τοῦ κυρίου, τὸ μαϊντ' σίτιγκ ρούμ κ.τ.λ. Κατὰ τί αὐτὴ ἡ κοραϊστικὴ σαλάτα ἐξυπηρετεῖ τὴν πρόδο τῶν ὑπηρετιῶν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κυριῶν, τολμᾷ νὰ πῶ — εἶναι μυστήριο. Ἡ συνεννόησις πάντως, εἶναι προβληματική. Ρωτοῦν τὴ Μαρία πού βρίσκεται τὸ ἀδιὰ-βροχο τῆς κυρίας καὶ ἀποκρίνεται ἀδίστακτα :

— Τὸ ἔχω κρεμάσει στό... ἄντερ !

Κι' ἐννοεῖ τὴν παντερί, τὸ χαστὸ ντουλάπ'ι στὸν τοῖχο... Ἄν ρωτᾶτε δὲ καὶ γιὰ τὴν κανάτα μὲ τὸ νερό, ἡ Παγώνα σὰς πληροφορεῖ, μ' ὅλη τὴν πεποίθησι, ὅτι ξέ-

ΟΤΑΝ ΤΑ
ΦΥΛΛΑ
ΠΕΦΤΟΥΝ

1 Φόρεμα σπορ ἀπὸ τουῖντ μὲ ραφὴ στὴ μέση ἔμπρὸς καὶ πίσω. Ἐμπρὸς σχηματίζει μὴ μ' ἓνα κουμπί. Πίσω κλείνει μὲ φερμουάρ. Ἐνα ἀμπισμαὶν σχηματίζει λοξὲς τσέπες στὸ κορσάκι, τονισμένες μὲ πικύρ. Μανίκια κιμονό.
2 Ἀνσάμπλ ἀπὸ λεπτὸ σέτλαντ. Ἡ φούστα εἶναι μὲ φαρδεῖες πιέτες. Τὸ τζάμπερ εἶναι ἐλαφρῶς μπλουζὰν τὸ δὲ ἔμπρὸς ἀνεβαίνει καὶ κουμπώνει στὸν ὠμίτη μὲ κουμπιά. Ἐπίσης καὶ στὰ πλάγια. Μανίκια ζαпонέ.
3 Κομψὸ ντὲ πιὲς ἀπὸ λεπτὸ λαϊνάκι. Τὸ τζάμπερ εἶναι ἄζυ-στὲ κι' ἔχει μὴ ντεκουπ στὸ κορσάκι πού σχηματίζει κουμπωτὲς τσέπες. Οἱ ραφὲς τῆς ντεκουπ μένουν κάτω ἀνοιχτές.
4 Φούστα εἶναι πλῆρὴ φασάδ.

ρετε καὶ σεῖς περὶ τίνος πρόκειται :

— Εἶναι στό... ὦψ!... (Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄφις).

Καὶ πού νὰ σὰς τὰ λέω γιὰ τὸν... πα-τρονόσο: Εἶναι ὁ πάτερ - νόστερ, ὁ μικρὸς ἀνεγκυστήρ, πού ἀνεβάζει στὸ μεσοί-ο τὰ φαγητὰ ἀπὸ τὴν κουζίνα, πού βρίσκε-ται στὸ ὑπόγειο. Ἀκούτε τὴν Κατινάρια, μὴ ἐπιβλητικὴ καμαριέρα, νὰ φωνάζῃ ἀπὸ τὸ κενὸ τοῦ μικροῦ ἀνεγκυστήρα στὴ μα-γειρίσσα :

— Εὐτέρπη, βάλε τὰ μπριζολάκια τῆς κυρίας στὸ πατρονόσο !

Ἀλλὰ τὸ πιὸ συνηθισμένο ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ διαβόητο «λίβιγκ - ρούμ». Ἐδῶ πρό-κειται πιά γιὰ τὸν ἀλλόκοτο γάμο τῆς μι-ζέριας μὲ τὴν μεγαλοπρέπεια. Σὰς παροου-σιάζουν μὴ τρύπα μὲ δυὸ δωματῖα καὶ κουζίνα :

— Αὐτὴ εἶναι ἡ κρεβατοκάμαρα — σὰς

λένε — κι' αὐτὸ τὸ λίβιγκ - ρούμ.

— Πᾶς εἶπατε, παρακαλῶ ;

— Τὸ λίβιγκ - ρούμ...

— Δηλαδὴ ἡ τραπεζαρία ;

— Μάλιστα, κύριε... Πιθανὸν νὰ εἶναι

καὶ τραπεζαρία καὶ πιθανὸν ἐξ ἄλλου νὰ

εἶναι καὶ εἶδος σαλονάκι, καὶ ὁτιδήποτε

ἄλλο...

— Καλὰ... καὶ πού θὰ τρώμε ;

— Μά... ἐδῶ, στὸ λίβιγκ - ρούμ...

— Ἔστω... Καὶ πού θὰ δεχόμαστε ;

— Στὸ λίβιγκ - ρούμ.

Ἡ τιμὴ, ἐννοεῖται — χάρις σ' αὐτὸ τὸ πολυμορφὸ δωματῖο — μετριεῖται σὲ λίρες, ἢ δὲ τρύπα μεταφέρεται καὶ αὐτὴ στὴν ξε-νόγλωσση ὀνοματολογία τοῦ σπιτιοῦ: Βα-φτίζεται «κόρπορτμάν». Σύμφωνα μὲ τὸ λαμπρὸ αὐτὸ σύστημα οἱ φυλακισμένοι στὸ κελλὶ τοὺς διαθέτουν ἓνα θαυμάσιο λίβιγκ - ρούμ, ὅπου ἐκτὸς τῆς τραπεζα-ρίας ἔχει συγκεντρωθῇ στὸ τέλος καὶ ἡ κρεβατοκάμαρα. Οἱ ὑπνέτριες ὅμως ἀ-δύνατον νὰ τὸ προφέρουν. Τὸ λένε...λίβι-ρου καὶ τὸ μεταχειρίζονται ὅπως τοὺς κα-πνίσκους :

*

— Τί εἶναι αὐτὰ, παιδί μου — φωνά-ζουν στὴν ὑπηρεσία — τί γυρεύει ἡ κατσα-ρόλα ἐδῶ ;

— Μά... λιβιρου εἶναι, κυρία!... Θὰ βρῆτε καὶ μὴ κατσαρόλα... Τί νὰ σὰς κάνω...

Ἀλλὰ τὸ λιβιρου ἐπῆρε, αὐτὲς τὶς μέ-ρες, τὶς τιμὲς τῆς μεγάλης δημοσιότητας. Μία ἀγγελία, στὰ ἐνοικιαστήρια, ἔλεγε : «ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δίπλα διώροφος ἀπο-τελούμενη ἀπὸ τρεῖς κρεβατοκάμαρες, λου-τρό, κουζίνα, λιβιρου, γκαράζ κ.τ.λ. εἰς κεντρικὴν θέσιν».

Καὶ ἔτσι τὸ λιβιρου γίνεται λιβιρου — ἴσως γιὰτὶ μὰς φαίνεται ἀξιοπρεπέστερο στὴ...λατινικῇ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Το Νοέμβριο πρόκειται να γίνει στο Ζάππειο φωτογραφική έκθεση με τον τίτλο «Μία δεκαετία πρόσδου». Χάρη στην ύπαρξη ενός μοναδικού σε πλάτος και ποιότητα φωτογραφικού αρχείου, άρχισε ήδη και προχωρεί με έντατικό ρυθμό η προεργασία για την επιλογή, μεγεθύνσεις, τοποθετήσεις και αισθητική προβολή πολλών εκατοντάδων φωτογραφιών. Τεχνικά έργα, εκδηλώσεις, οργανωμένες κοινωνικές φιλολληλίες, θρησκευτικές, αθλητικές, Γράμματα και Επιστήμη, κάθε γενικά εκδηλωτικό σύγχρονου βίου και η εξέλιξη της στην Ελλάδα, θα προβάλονται σ' αυτή την έκθεση που θα παριστά τη «Δεκαετία της Έλληνικής Προόδου».

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Το φθινόπωρο του 1957 θα μας εκπλήξει ασφαλώς με τους θαυμαστά νεότερους που έπαιξαν οι διάφοροι οίκοι πλεκτών.

Μία καλλιγραφική μόδα που θα μας παρουσιάσει η στέντινγκ στην κάθε πλεκτή θ' αναγκάσει την κάθε κομική και κομική κυρία να κάνει ένα ασυτηρήτο έλεγχο στα πλεκτά της της περιουσίας.

Πολύ λεπτά σχέδια στο πλέξιμο, εύθυμα, ανοικτά και σε ταιριασμένους συνδυασμούς χρωμάτων δίνουν σ' αυτά ένα μαγικό σύνολο. Η απεριτήρη και ελαφρά γραμμή που κυριαρχεί στα φορέματα και στα επανωφόρια της χειμερινής και φθινοπωρινής σεζόν βρίσκει στα πλεκτά γενικώς την ιδανικότερη έκφραση της. Έτσι τα πουλόβερ και οι ζακέτες θα συμπληρώνουν κατά τρόπο ιδεώδη το κομψό ταγιέρ και τις πλισαρισμένες φούστες.

Η γερμανική φίρμα «Βί», που κυριάρχησε όχι μόνο στη Μέση Ευρώπη, αλλά και στην Αμερική έχει να επιδείξει μία θαυμάσια κολοβή πλεκτών. Τα χρώματά της είναι μοναδικά και η φόρμα ιδανική. Η ζακέτα και τα πουλόβερ μόνον πάντα λίγο μακριά, τονίζονται δε ελαφρά στη

μέση και ενώ δείχνουν μία άνεση και απλότητα, αφήνουν να διαγράφεται η μέση. Τα ντεσέν του σε ριγώτα και δακτυλιωτά είναι πραγματικό θαύμα. Δε βλέπουμε κανείς πλέον στην κολοβή της «Βί» τις τυπικές πλαστικές ρίγες, αλλά λεπτότατες γραμμές που μοιάζουν σαν να έγιναν με τη θέλωση και οι γραμμές αυτές είναι καθαρές, ζαχαρώδεις, ελαφριές. Στα χρώματά της θάσος είναι το σπασμένο άσπρο μπές φελλό και η κρύου αγγού. Τρεις νέοι τόνοι: πράσινο, πορτοκαλί και δαμασκηνί είναι οι σημαντικότεροι. Το δε ύλικό αποτελείται από λεπτό μαλλί (100%) μερίδος ή 50% κασίρι και 50% μαλλί, επίσης έχει πουλόβερ από καθαρό μετάξι. Ένα χαρακτηριστικό δείγμα των ωραίων πλεκτών «Βί» είναι και το δημοφιλές αντάμπλ του εξωφύλλου μας.

ΑΦΙΞΕΙΣ

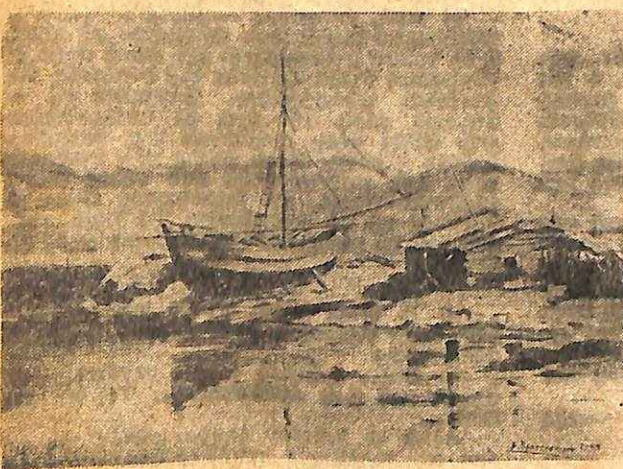
Ο Δερματολόγος Ιατρός κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΛΑΔΑΣ επιστρέφει εκ του Εξωτερικού ταξιδιού του, δεχεται ως και πρότερη από τας 10 π.μ. έως τας 3 μ.μ. συνενώως. Άκαδημίας 35.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ο συνεργάτης του περιοδικού μας κ. Ανάσας κυκλοφορεί αυτές τις ημέρες ένα νέο σύγγραμμά του με τον τίτλο Ο ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. Περιγράφει την καλλιέργεια των ανθέων, των δένδρων και των λαχανικών. Την περιποίηση γενικώς των φυτών και την καταπολέμηση των ασθένειών. Κοσμείται από 300 και πλέον εικόνες και σχέδια. Το βιβλίο θα τιμάται πρὸς 50 δραχμές.

ΓΚΑΛΕΡΙ Α. 23

Στην οδό Αμερικής 23, Ιδρύεται η νέα «ΓΚΑΛΕΡΙ Α. 23» που έχει ως σκοπό όχι μόνο την παρουσίαση του καλλιτέχνη υφ' όνομα με όλες τις σύγχρονες απαιτήσεις, αλλά και την έκδοση πλεονάζοντων συμπαρασπονών για την διάθεση έργων του. Για κάθε πληροφορία άποσταλθεί κατ' επιθυμίαν 9-1 και 4½-8½.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ένας πίνακας της έκλεκτης ζωγράφου Εύθ. Πλάσσας. Πούλου - Σάρα, που εκθέτει στη μικρή αίθουσα του «Παρανασσού». Υπήρξε μαθήτρια των Θωμοπούλου, Μανωπούλου και Βικτόρου. Έκθεσις 67 πίνακες, λάδι, α. κομμάτια και σχέδια.

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΙΣ ΜΠΟΥΤΙΚ

Οι γυναίκες έχουν ξεχυθεί στους δρόμους και στα μαγαζιά, άλλες για να αγοράσουν ύφασμα και να το ράψουν στη μοδίστρα τους κι άλλες για να θρουν κάτι έτοιμο που θα το φορέσουν αμέσως, χωρίς να κουρασθούν με τις πολλές πρόβες. Κάθε τι φτιαγμένο από τις μπουτίκ είναι ραμμένο σε μοντέρνα γραμμή και πάντα έχει μία πρωτοτυπία. Έτσι κι εμείς βρεθήκαμε στον αγαπημένο δρόμο των γυναικών.

«RUBY»

Οδός Έρμου 6, μέσα στη στοά. Η ιδιοκτήτρια της μπουτίκ μας υποδέχεται με πολύ γλυκό χαμόγελο. Την ρωτάμε: «Είναι εύκολη για να δούμε τη συλλογή της και να απαντήσει ότι αν έρχομαστέ λίγο αργότερα ίσως δεν προλαβαίνουμε κανένα από τα περιττώματα πλεκτά. Έχουν γίνει μ' όλη την ένταση της λέξεως τελείως ανάρπαστα».

Μα νομίζω πως είναι καλύτερα να αρχίσουμε πρώτα κυττάζοντας τις κοκτοίηλ τουαλέτες μας και θα τα ξαναποούμε όταν φθάσουμε στα πλεκτά.

Πως σας φαίνεται αυτό το κοκτοίηλ φορέμα; Άλλωστε περιφώνω. Είναι από μαύρο φάντ ολόμεταξο, ραμμένο σε ντε πρέ. Η φούστα στο επάνω μέρος έχει τομή με άγκυρα από φλάντ και χρυσό. Το υπόλοιπο μέρος της φούστας είναι πλισέ φουσαρμόνι.

Αυτό το πλισέ δε χαλάει στο κάθισμα, κ. Κούτοικου.

Αποκλείεται να χαλάσει γιατί δεν είναι από τους συνηθισμένους πλισέδες. Αυτός δεν χαλάει άκονα και αν βραχί.

Το επάνω μέρος, έχει ένα ντεσέν ντεκωλτέ εμπρός στρουγγυλό και πίσω μωτερό.

Η κ. Κούτοικου μας έξηγει ότι συνήθειζε πολύ τα ντε πρές γιατί με μία διαφορετική μπλουζίτσα, παρουσιάζει η γυναίκα ένα δεύτερο καινούργιο σύνολο. Άλλο ένα περιφώνω ντε πρές. Έχει τη φούστα του εργασμένη όλη με βελούδο. Το κορμάκι βελουδένιο μ' ένα έντελως ασυνήθιστο ντεκωλτέ.

Είδαμε ακόμα νεανικές φούστες. Μία πολύ δημοφιλής είναι σε χρώμα γκρι σε φαρδιά γραμμή γανιρινισμένη με δέματα και κουμπιά ντυμένα επίσης με δέρμα. Στοιχίζει 450 δρχ.

Άλλη σε γκριζό πάλι χρώμα σε στενή γραμμή έχει μία πολύ περιέργη κοπή μπροστά. Στοιχίζει 395 δρχ. Όμορφες φούστες σε

Παιδική φόρμα

Τα μωλάκια ρούχα των παιδιών σας δεν πλένονται τόσο εύκολα όπως τα καλοκαιρινά, γι' αυτό προστατεύετε τα ρούχα τους, φροντίζοντας τους πάνω από αυτά μία φόρμα. Υπάρχουν φόρμες από διμιτο σε όλα τα χρώματα, γανιρινισμένες με καρό γισκαδάκι ή με άσπρο φυτίλακι και κλείνουν με φερμουάρ. Υπάρχουν σε τρία νομμερα και το μικρότερο στοιχίζει 48 δρχ. Στο ίδιο κατάστημα θα βρήτε επίσης και πρωτότυπα κυλοτάκια ναύλον που απ' έξω έχουν ύφασμα και κοιμούνται στα πλάγια με αμερικάνικες σούστες. Η τιμή τους είναι 8 δρχ. 15 Κατάστημα Κ. ΚΑΤΑΚΑΛΟΣ Σ., οδός Θεμιστοκλέους 10.

ΣΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

• Άνσάμπλ

Ένα πολύ δημοφιλές άνσάμπλ φούστα μπλουζα από ριγέ γερμανικό ύφασμα με πολύ όμορφα χρώματα, μπλε, ηλεκτρικό, μαύρο, άσπρο, κόκκινο, γκρι, άσπρο, πράσινο, κόκκινο, άσπρο κ.λ.π. Έχουν πολύ καλή κοπή και ταιριάζουν περίφημα στο κάθε σώμα. Μπορείτε να αγοράσετε μόνο τη φούστα, όπως στοιχίζει 480 δραχμές. Το άνσάμπλ στοιχίζει 750 δρχ. Μπουτίκ CHRISTIANE, οδός Φωκίωνος Νέγρη 19.

Πατζάμες

Πολύ όμορφες πατζάμες από φανέλα, σε σχέδια ριγέ και ποικιλία. Είναι γανιρινισμένες με ελαστική ντεσέντα περασμένη

Πραγματικά πολύ σκε. Είναι από ύφασμα γκρι σε όμορφο χρώμα. Έχει κοντό μανίκι και στη μέση βελούδο περασμένο στο ίδιο χρώμα του φανέλας που δίνει στη μέση σε φούγκα.

Ένα άλλο φορέμα μπροστά, έχει στενή φούστα αλλά πάνω απ' αυτή μπορείτε να βάλετε μία πρόσθετη φαρδιά παρουνόζοντας έτσι μία άνελη διαφορετική εμφάνιση.

Άλλα με όλα αυτά τα όμορφα κοκτοίηλ φορέματα, ταιριάζει αυτό το βραδυό παλτό από βελούδο μαύρο. Είναι σε γραμμή που φαρβαίνει λίγο πάνω από τα πόδια. Έχει μανίκι με κρό που γίνεται και τριαντά. Ένα μεγάλο μέρος του μανικιού είναι κεντημένο με πασμαντερί.

Μείναμε θαμνημένους στα στην όμορφη ελάνο ριφικό από άσπρο σατέν ντυσές. Η φούστα του πλούσια. Το κορμάκι έχει ένα έντελως ασυνήθιστο σχέδιο, κεντημένο περίφημα με πούλιες, πλέξιμο, χάντρες και στράς. Σαν συμπλήρωμα έχει ένα μακρύ λερνάκι με μακριά μανίκια.

Είδαμε ακόμα δημοφιλές μπλουζάκι από διαφανές ύφασμα που στοιχίζει από 300 δραχμές. Είναι φούστες γανιρινισμένες με δέματα κ.λ.π.

Αυτό το κοκτοίηλ πώς σας φαίνεται; Θ. ΣΠΕΝΤΙΖΑ

• Ταγιέρ

Ένα πολύ όμορφο ταγιέρ του Μπαλμαίν που υπολείνεται το φτιάξετε αγοράζοντας το ύφασμα που στοιχίζει 42 δραχμές το μέτρο. Μαζί με το ύφασμα το κατάστημα σας προσφέρει

με δωρεάν και το αυθεντικό παλτό του ταγιέρ. Καθώς και για οτιδήποτε άλλο ύφασμα πάρετε θα έχετε μαζί και το παλτό δωρεάν στα τελευταία παρουνόζα και το ύφασμα πάντοτε με τιμές μέτρου. Αποθήκη ύφασμάτων Ν. ΕΥΤΥΧΙΔΗ, οδός Καπνικάριας 19.

• Πουτζίμας

Πολύ όμορφες πουτζίμας από φανέλα, σε σχέδια ριγέ και ποικιλία. Είναι γανιρινισμένες με ελαστική ντεσέντα περασμένη

με κορδελίτσα σε διάφορα χρώματα. Άλλες πάλι έχουν μία φάσα από μακρύ σαν γισκάκι στο λαιμό, σαν γισκάκι στις μανιέτες και στα ρεβέρ του πανταλονιού. Οι τιμές σ' αυτές πουτζίμας αρχίζουν από 150 δραχμές. Κατάστημα «Α.Κ.ΡΟΠΟΛ», οδός Ερμού 18.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Στο προηγούμενο τεύχος μας είχαμε προαναγγείλει ότι στο παρόν θα αφιερώναμε ειδικές σελίδες για την «Έκθεση Σύγχρονου Σπιτιού» που οργανώθηκε τελευταία στο Ζάππειο. Άλλα για να δημιουργηθούν οι στήλες αυτές έπρεπε να υπάρχει ένα θέμα και το θέμα αυτό δεν υπήρχε, δυστυχώς στην «Έκθεση», που άπαιχε από το να διακαιοιολογή τον τίτλο της. Ανάλογα με τη διαφημιστική τυμπανοκρουσία που προηγήθηκε, θα περιμέναμε κανείς να δει πως είναι το σύγχρονο σπίτι. Ίδεως, δηλαδή, σύγχρονες εφαρμοσμένες στην πράξη, εφαρμογές και λύσεις στο πρόβλημα του σπιτιού, που απασχολεί τον κόσμο. Θα περιμέναμε κανείς να δει τα αποτελέσματα της συνεργασίας του αρχιτέκτονα, του μηχανικού, του διακοσμητή, του επίπλοποιου και άλλων με αντίστοιχες

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ: «Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

προσφέρει στις αναγνώστριες της ένα πλήθος από ωραίες και πρωτότυπες

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

- Πως θα διαρρυθμίσετε τους χώρους του σπιτιού σας και θα τους μεταβάλετε σ' αυτό που λέγεται «Σύγχρονο Σπίτι».
- Σύγχρονα Λίβινγκ - ρούμ, Κρεβατοκάμαρες, Κουζίνες, Λουτρά, Είσοδοι κλπ.
- Κατόψεις σπιτιών, κατόψεις δωματίων, τοποθετήσεις επίπλων.
- Θαυμάσια σχέδια για μοντέρνα επίπλα και για τον τρόπο της κατασκευής των.
- Ο σύγχρονος φωτισμός του σπιτιού, τα χρώματα των τοίχων, οι κουρτίνες, τα ύφασματα ταπετσορίας, τα κουφώματα.

ΡΑΠΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Κάθε νοικοκυρά ποθεί να έχη ένα όμορφο και άνετο σπίτι. Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» θα σας βοηθήσει να το δημιουργήσετε.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

• Νέοι δίσκοι

Το κατάστημα δίσκων ΝΟΤΑΡΑ, στο Νικόλου, οδ. 18, παρέλασε μία σειρά δίσκων με τις τελευταίες επιτυχίες ελαφράς μουσικής.

«Αϊλάντ ιν δη σάν», ε. να τραγουδάει με τον υπέροχο Χάρυ Μπελαφόντε από το ομώνυμο φιλμ που θα δοθεί των χειμώνα. Είναι 45 στροφών, εγγραφή R.C.A. με αριθμό δίσκου 8.885.

«Δη μπόυ ον δε ντέλφιν» από το φιλμ που γυρίστηκε στην Ελλάδα. Τραγουδάει η Αμερικανίδα Τζούλι Λόντον. Είναι εγγραφή Λόντον, 45 στροφών και 8.

νο ύφασμα ή από μαύρη καμπαντίνα. Στοιχίζει από 220-320 δρχ. Το μπλουζάκι είναι σε σπορ τύπο από χοιρινό μαλλί με γυριστό άνοιχτο γιακά. Υ.

πάρχουν ακόμα και άλλα σχέδια σε χρώματα άσπρο, κίτρινο, τορκαζό, μαύρο και φρέζ. Στοιχίζει από 320-400 δρχ. Κατάστημα «ΕΛΛΕ», Αιθίου Γαζή 15.

• Φούστα

Μία ωραία φούστα από ύφαντο γαλλικό σε χρώματα μπλε - μαύρο - άσπρο ή γκρι - μαύρο - άσπρο. Η ύφανση του δ.

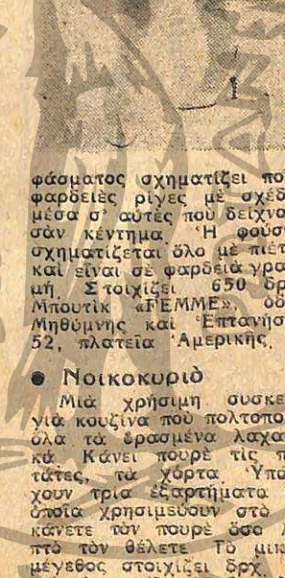
σίζει 30 δραχμές. Κατάστημα «ΠΑΛΛΗ», οδός Έρμου 8.

• Εσώρουχα

Κάτι που ενδιαφέρει τις γυναίκες και ειδικά εκείνες που χρησιμοποιούν εσώρουχα θαμνακερά ή μάλλινα, είναι τα αντιρρευστικά εσώρουχα «Dralon» Εσώρουχα, είναι πιο ζεστά από το μάλλινο, ελαφρά, πλένονται εύκολα, δεν χάνουν τη φόρμα τους και στεγνώνουν αμέσως. Είναι εύχρηστα σε εύασητα σώματα. Το κασκόρε στοιχίζει 65 δρχ. και η κυλότα 55 δρχ. Η τιμή είναι κατά μέγεθος. Κατάστημα ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ, οδός Έρμου 6.

• Ζαρτιέρες

Μία ειδική ζαρτιέρα εγγραμμένη. Είναι άνετη και πρακτική. Δεν πιέζει καθόλου την κοιλιά και συνιστάται από όλους τους γιατρούς. Είναι όλο από λανίτιχο και στοιχίζει 50 δραχμές. Κατάστημα ΠΑΛΙΤ-ΦΑΛΕΣ - ΦΟΡΜ, Σταυρούπολης, οδός Έρμου 50.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΕΚΛΕΚΤΗ ΑΓΟΡΑ», οδός Λέκα 19.

ΒΕΤΕΧ

Η ΒΕΤΕΧ είναι μία ιδιότυπη πετσέτα καθαρισμού που κατασκευάζεται από ροκανίδια ξύλου στη Σουηδία. Πλένει εύχρηστα, καθαρά και εύκολα οτιδήποτε υπάρχει στο σπίτι. Απορροφά αρκετό νερό και δεν αφήνει υγρασία όπου τη μεταχειρίζεστε. Είναι πολύ κατάλληλη για το πλύσιμο τζαμιών καθώς και για τον καθαρισμό του αυτοκινήτου. Υπάρχει σε διάφορα μεγέθη από μικρά πιατόπανο έως μεγάλα σφουγγαρόπανο. Η τιμή από 8 δρχ. 8.

• Λεύκωμα

Ένα κομψό, χαριτωμένο και πολύ πρακτικό βιβλίο -λεύκωμα για τη μητέρα. Ένα πρώτο χρονικό του παιδιού μας. Καλά μελετημένο, περιέχει θέσεις κενές για συμπληρώσει και παρακολούθησε κάθε στοιχείο από τη γέννηση του παιδιού μέχρι 8 ετών. Έχει επίσης θέσεις για φωτογραφίες, κατά χρονολογική σειρά. Όλο είναι γεμάτο από όμορφες εικόνες. Στοιχίζει 30 δραχμές. Κατάστημα «ΠΑΛΛΗ», οδός Έρμου 8.

σίζει 30 δραχμές. Κατάστημα «ΠΑΛΛΗ», οδός Έρμου 8.

• Εσώρουχα

Κάτι που ενδιαφέρει τις γυναίκες και ειδικά εκείνες που χρησιμοποιούν εσώρουχα θαμνακερά ή μάλλινα, είναι τα αντιρρευστικά εσώρουχα «Dralon» Εσώρουχα, είναι πιο ζεστά από το μάλλινο, ελαφρά, πλένονται εύκολα, δεν χάνουν τη φόρμα τους και στεγνώνουν αμέσως. Είναι εύχρηστα σε εύασητα σώματα. Το κασκόρε στοιχίζει 65 δρχ. και η κυλότα 55 δρχ. Η τιμή είναι κατά μέγεθος. Κατάστημα ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ, οδός Έρμου 6.

• Ζαρτιέρες

Μία ειδική ζαρτιέρα εγγραμμένη. Είναι άνετη και πρακτική. Δεν πιέζει καθόλου την κοιλιά και συνιστάται από όλους τους γιατρούς. Είναι όλο από λανίτιχο και στοιχίζει 50 δραχμές. Κατάστημα ΠΑΛΙΤ-ΦΑΛΕΣ - ΦΟΡΜ, Σταυρούπολης, οδός Έρμου 50.

Τὰ νεώτερα ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ο Μάγκ Τόντ και η 'Ε-
λίζαμπεθ Ταίλφορ έδωσαν
μια μεγάλη δεξίωση στο
Λονδίνο για να γιορτάσουν
την πρώτη επέτειο της κυ-
κλοφορίας της ταινίας τους
«Ο γύρος του κόσμου σε
80 μέρες». Στη δεξίωση
αυτή παρέβρεθησαν πάνω
από 200 καλεσμένοι, αλλά
προσέλκυσε ειδικά σταλή
σε δημοσιογράφους πολλών
χωρών, όπως και στην γρά-
φουσα, φυσικά πολλοί από
μιας που είμαστε μακριά
δεν ήταν δυνατόν να έρε-
θούμε στο Λονδίνο για τη
δεξίωση αυτή. Προσφέρθη-
σαν δε ήγεμονικά δώρα σε
αυτούς καλεσμένους. Έν τώ
μεταξύ στο Χόλλυγουντ δεν
δίνουν παραπάνω από πέν-
τε χρόνια ευτυχισμένης συ-
ζυγικής ζωής στο ζευγάρι
αυτό.

■ Ο γάμος του Μάρλον
Μπράντο με την Άννα Κά-
σφι συνετάραξε το Χόλλυ-
γουντ. Κανείς δεν περίμε-
νε ποτέ από τον Μπράντο
πώς θα παντρευθεί και μά-
λιστα με την Άννα Κάσφι
αφού ήταν πριν λίγο
ακόμη αραβωνισμένος με
τη Γαλλίδα Σουζάν Μα-
ριανί. Η Άννα Κάσφι
που παρουσιάσθηκε στην
αρχή ως 'Ινθ στο τέλος
απεκαλύφθη ότι ήταν 'Ιρ-
λανδή. Έν τώ μεταξύ ενώ
το ζεύγος κάνει τον μήνα
του μέλιτος άγνωστοι διέρ-
ρησαν το σπίτι του Μπράν-
το και του έκλεψαν κοι-
σλήματα αξίας πολλών χι-
λιάδων δολλαριών.

■ Ο Φράνκ Σινάτρα χά-
ρισε στην κόρη του για τα
γενέθλια της ένα πολυτε-
λές αυτοκίνητο.

■ Την ημέρα που πέθανε ο
Άγας Χάν, η Ρίτα Χέι-
γουορθ εμφανίσθηκε το

δράδυ σ' ένα κοσμικό ρε-
στώραν με τον φίλο της
Τζιμ Χιλ φορώντας μαύρο
φόρεμα και καπέλο με
πλερέζα στο πλάι! Φυσικά
αυτό έκανε την πιο άσχημη
έντύπωση.

■ Το Χόλλυγουντ τώρα τε-
λευταία βάζει τους μεγα-
λους και τους παλιούς γό-
ητες της θόνης να πρωτα-
γωνιστούν με νέες στα χρο-
νία στάρ. Ο Κάρολ Γκράντ
με τη Σοφία Λόρεν στην
ταινία «Πάθος και υπερη-
φάνεια», ο Γκάρι Κούπερ
με την Άντρεϊ Χέμπαρντ
στην «Αριάννα», ο Φράνκ
Σινάτρα με την Κιμ Νό-
βας στην ταινία «Ο φί-
λος Τζόν», ο Τάυρον Πάου-
ερ, ο Κλάρκ Γκέμπλ. Πα-
ράλληλα τους νεαρούς δι-
πλά σε μεγάλες στάρ.

■ Ο Κέρκ Ντάγκλας είχε
υποσχεθεί κάποτε στη μη-
τέρα του πως θα έβλεπε
το όνομά της μια μέρα
γραμμένο με φωτεινά
γράμματα. Τώρα είναι εύ-
τυχισμένος που πραγματο-
ποίησε την υπόσχεσή του.
Ήδρυνε δική του εταιρία
παραγωγής και την όνομα-
σε «Μπράντα Προστάξιον»
όπως λέγεται η μητέρα του.
Στην Αμερική δε που γρά-
φονται ο τίτλος, οι πρώτα
γωνιστάι και οι λοιποί συ-
νεργάται της ταινίας στην
πρόσοψη των κινηματογρά-
φων η μητέρα του Κέρκ

Ντάγκλας είχε την εύχλια
να δη αυτό που ποθούσε.
■ Το ρομάντζο του Τάυρον
Πάουερ και της Μάε Ζέν-
τερλινγκ συνεχίζεται στο
Χόλλυγουντ. Είχαν έρωτα
στη στο γύριμα της ταινί-
ας «Ψυχές στη θάλασσα»,
στην οποία πρωταγωνιστούν
κι' οι δύο.

ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ

Το σκίτσο αυτό είναι από
τη νέα ταινία του Ζεράρ Φι-
λίπ «Μονταρνάς 19», στην ό-
ποια υποδύεται το ζωγρά-
φο Μοντλιάνι. Μαζί του παί-
ζουν η Άννυ Αλμέ, η Λιλί
Πάλμερ, ο Ζεράρ Σετύ κι' η
Λέα Παντοβάνι.

Πριν από την ταινία αυτή
που άρχισε τον Αύγουστο, ο
Ζεράρ Φιλίπ τελείωσε μια
ταινία με σκηνοθέτη τον Ζου-
λιέν Ντυβιέ, η οποία θα-
σίζεται πάνω σ' ένα διήγη-
μα του Ζολά. Στην ταινία αυ-
τή πρωταγωνιστεί με τη Ντα-
νιέλ Νταρριέ και τη Ντανί-
έλ Καρρέλ.

Ο Ζεράρ Φιλίπ είναι τόσο γνωστός εδώ που
είναι περιττό να τον παρουσιάσουμε. Έπειδή ό-
μως είναι πολύ δημοφιλής κι' αγαπητός τονίζου-
με τις τελευταίες δημιουργίες του.

Είναι ένθουσιασμένος με τη Ντανιέλ Νταρριέ
και που είχε την ευκαιρία να ξαναπαίξει μαζί
της. Βρίσκει πως είναι μια εξαιρετική πορτεναιρ,
μια μοναδική καλλιτέχνης κι' είναι θαυμάσιο να
παίζει μαζί της. Ο ίδιος είναι κατευχαρισμέ-
νος με την ταινία αυτή και όλη η προσπάθειά
του τώρα συγκεντρώνεται στο να αποδώσει κα-
λύτερα τον ζωγράφο Μοντλιάνι. Μετά την ται-
νία αυτή θα παίξει με τον Φράνκ Βιλάρ στο έρ-
γο «Ο πόλεμος της Τροίας δεν θα είχε γίνει».
Θα έχη το ρόλο του Έκτορος, τον όποιον είχε
παίξει ο μεγάλος Ζουβέ. Κι' ο Ζεράρ το θεω-
ρεί αυτό φοβερό προηγούμενο. Φοβάται πως δεν
θα τον αποδώσει καλά και η σύγκριση θάνα
συντριπτική.

Δεν δριόσκεται πως όλη αυτή η μετριοφροσύνη
είναι υπερβολική; Γιατί όλοι όσοι ξέρουν το πη-
γαιό τολέντο του είναι θέαται γι' αυτόν.

Η ΝΑΤΑΛΙ ΓΟΥΝΤ ΩΣ ΜΑΡΙΤΖΟΥ

Η νεαρά Ναταλί Γουντ
έρχεται τώρα σ' όλη την
αθήνη της ομορφιάς και
του τολέντου της τώρα
μάλιστα που πρωταγωνι-
στεί στην ταινία «Μάρτζο-
ρ Μόρνινγκσταρ». Οι ά-
ναγνωστές μας που πα-
ρακολουθούν το μυθιστόρη-
μα που δημοσιεύει από και
ρό η «Γυναίκα» ξέρουν ή-
δη πόσο δύσκολος είναι ο
ρόλος της ηρωίδας.

Ο αισθηματικός δεσμός
της με τον Τζαίμς Ντίν
της χάρισε μεγάλη δημο-
τικότητα. Πάντως η ίδια
πικράθηκε πολύ με το χα-
μό του. Πολλοί την κατη-
γόρησαν αργότερα πως
έθηκε γρήγορα παρηγοριά
στη συντροφιά του «Ελδής
Πρίσλεϋ. Κι' οι δύο διέ-
ψευσαν τις φήμες ότι εί-
χαν αρραβωνιάσει. Ο
«Ελδής» μάλιστα επέμενε ό-
τι η Ναταλί ήταν έρωτα-
μένη με το φίλο του Νί-
κου Άνταμς κι' ότι έδει-
χνε περισσότερο ενδιαφέ-
ρον για τον εκάδελφό του
Τζίνε. Τώρα που ο «Ελδής»
Πρίσλεϋ υπηρετεί στο στρα-
τό, η Ναταλί έρχεται κα-
θημερινώς με τον Μπόμπ
Βάγκνερ.

Τζαίμς Ντίν, «Ελδής
Πρίσλεϋ Νίκου Άνταμς,
Μπόμπ Βάγκνερ, αυτοί εί-
ναι οι τελευταίοι φίλοι της
Ναταλί. Πολλοί την κατη-
γορούν πως κυνηγά πάντα
τους νεαρούς στην ίδια η-
λικία κι' αυτή για να μπο-
ρή να τους παίζει στα δά-
χyla της. Η ίδια όμως
απαντά πως δεν μπο-
ρεί να έχη φίλους μεγαλύ-
τερους απ' αυτή στην η-
λικία όταν όμως θέληση να
παντρευθεί θα διαλέξη έ-
ναν άνδρα μεγαλύτερό της.

Πάντως ο Μπόμπ Βάγκ-
νερ με τον όποιον φαίνεται
να είναι κάπως περισσότερο
ερωτευμένοι είναι λίγο με-
γαλύτερος της.

Η ιδιουγκρασία της
είναι ίδια με της Μάρτζο-
ρ Μόρνινγκσταρ γι' αυτό
και την ερμηνεύει θαυμά-
σια. Είναι ένα κορίτσι με
θελήσι και πλούσια αισθη-
ματα. Είναι δε και πολύ
θρησκα και πιστεύει πως
η δύναμη που παίρνει από
την προσευχή τη βοηθά να
περνά τις δύσκολες ώρες
της ζωής της.

Η Ναταλί είχε κι' αυ-
τή την ίδια μανία που είχε
κι' ο Τζαίμς Ντίν, να
τρέχει με μεγάλη ταχύτη-
τα όταν οδηγεί αυτοκίνη-
το. Σώθηκε από θέασι-
μο πολλές φορές κι'
θανάτο πολλές φορές κι'
αυτό το χρώστα καθώς λεί-
πει από τον φούλακι άγγελος της,
στον φούλακι άγγελος της,
στον φούλακι άγγελος της.

Έχει μεγάλη αδυναμία
στον πατέρα της και όπε-
ρε πολύ όταν κινδύνευσε
από την καρδιά του.

Στην ταινία «Μάρτζο-
ρ Μόρνινγκσταρ» πρωταγωνι-
στεί με τον Τζίν Κέλλυ
και τη Κλαίρ Τρεβόρ. Η
ταινία κυριεύει ακόμη
στα σπουδία της Γουόλ-
νερ Μπράντ και τα εξωτε-
ρικά της γυριστήκαν έξω
από τη Ν. Υόρκη.

Είναι πιθανόν να προλά-
βουμε να τη δούμε κι' έ-
μεις το χειμώνα.

Τα άγνωστα των θεατρικών παρασκηνίων ΤΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟΝ παλιό καιρό, όταν η πρωταγωνίστρια έ-
νος θεατρικού έργου έπρεπε να εμφανιστή
να παίξει πάνω, τοποθετούσαν στη σκηνή ένα ψευ-
τικο πιάνο και ακριβώς πίσω του, στα παρα-
σκηνία, ένα αληθινό και έτσι, την ώρα που ο
θεατής είχε την εντύπωση πως παίζει πιάνο ή
ήθοποιός, στην πραγματικότητα έπαιζε μια πι-
ανίστρια. Όταν ήθελαν να ακουστή ο ήχος της
βροχής, του κεραυνού, της βροντής, έπρεπε οι
τεχνίτες του θεάτρου να οι ήθοιοι που δεν θα
σκονταν στη σκηνή, να δημιουργούν με ειδικά
μέσα θορύβους που να προσομοιάζουν με αυτούς
που απαιτεί το έργο. Κάτι ανάλογο συνέβαινε
όταν το έργο απαιτούσε να ακουστούν κραυγές
ζώνων. Έπειδή, φυσικά, δεν μπορούσαν να έχουν
στη διάθεσή τους ένα σκύλο που να γαυγίζει ό-
ποτε ήθελαν η μία κότα που να κακαρίζει...κατά
παραγγελία, κάποιος από τους ήθοποιους έπρε-
πε να μιμηθεί το σκύλο, τη γάτα, την κότα, τον
κόκορο, το καναρίνι ή οποιοδήποτε άλλο ζώο α-
παιτούσε το έργο.

Τώρα όλα αυτά έχουν καταργηθεί. Τα εξετά-
τισε το μαγνητόφωνο. Όχι μόνο οι αθηναϊκοί
θίασοι αλλά και οι μεγάλοι θίασοι που ξεκινούν
για περιοδεία στις επαρχίες, θεωρούν ως απα-
ραίτητο τον έφοδισμό τους με μαγνητόφωνο.
Χάρης σ' αυτό, μπορούν να έχουν αποτυπωμένο
κάθε είδους ήχο και να τον αναπαράγουν σε ό-
ποιαδήποτε στιγμή τους χρειάζεται. Και είναι
πιο εξηλεκτρικό το μαγνητόφωνο από οποιαδή-
ποτε άλλη συσκευή, γιατί μπορούν σε μια ή δυο
ταινίες να αποτυπωθούν στη σειρά όλοι οι ήχοι
που συνοδεύουν ένα έργο, καθένας δε απ' αυτούς
στη χρονική διάρκεια που θεωρεί αναγκαία ο σκη-
νοθέτης. Παραδείγματος χάριν σερήνια θαποριο-
διαρκείας 5 δευτερολέπτων, γαυγισμα σκύλου
1 λεπτό. Μπορούν ακόμη να αποτυπωθούν δυο,
τρεις και περισσότεροι ήχοι ταυτόχρονα στην
κορδέλα του μαγνητόφωνα. Παραδείγματος χά-
ριν, να ακουστεί η βροχή και συγχρόνως να α-
κουστεί το κακάρισμα μιας κότας, μια ντουφε-
κιά, ένα πιάνο που παίζει.

Το μαγνητόφωνο εξετάτισε τα άλλα πάμπλλα
μέσα παραγωγής ήχων από το θέατρο και τους
ειδικούς γι' αυτή τη δουλειά πολλές φορές, για-
τί μαζί με τα άλλα είναι και εύκολομετακίνητο,
ιδιαιτέρως για τους θίασους που κάνουν περιο-
δείες στην επαρχία.

Όσο για την παραγωγή των ήχων, εκτός από
ώρισμα παλαιά μέσα, που εξακολουθούν να εί-
ναι σε χρήση, παράλληλα χρησιμοποιούνται και
έντελως μοντέρνα. Όρισμένοι θίασοι φέρουν από
το εξωτερικό τους δίσκους των ήχων που θέλουν
να αποτυπώσουν στην ταινία του μαγνητόφωνα
ή τους δανείζονται από τους ραδιοφωνικούς στα-
θμούς. Έτσι έχουν την ευχέρεια να αναπαρά-
γουν αφάνταστη ποικιλία ήχων σε πάμπλλες
αποχρώσεις. Παραδείγματος χάριν, γαυγισμα κό-
θε είδους σκύλου, σερήνης διαφόρων ειδών θαπο-
ριών, βροχή που χτυπά στο τζάμι ή σε ταίχιο,
βροντές μακρινές ή κοντινές, αδύνατες, μέτριες
ή ισχυρές.

Μια άλλη περίπτωση εύρεας εφαρμογής του
μαγνητόφωνα είναι η μουσική. Με ένα μαγνητό-
φωνο μπορεί ένα θεατρικό συγκρότημα να έλ-
ο,τιδήποτε μουσική θέλει, από οποιαδήποτε όρ-
χήτρα, σε σταθερό ρυθμό εκτελέσει το κομ-
ματιού. Οι έλληνικές σχολές μπαλέτου στις επι-
δείξεις τους δεν έχουν πια ανάγκη να συνοδεύ-
ονται από όρχηστρα. Η όρχηστρα προσλαμ-
νεται για μια μόνο εκτέλεση, η μουσική αποτυ-
πώνεται στην κορδέλα του μαγνητόφωνα και εί-
ναι στη διάθεσή του μπαλέτου για όλες τις δο-
κιμές και τις παραστάσεις.

Με την ευκαιρία αυτή αξίζει να σημειωθεί ότι
τα γαλλικά μπαλέτα Ζαν Μπαπτιλέ, που έπε-
σκέφθηκαν τελευταία την Ελλάδα, είχαν μαζί
τους, σε ταινίες μαγνητόφωνα, όλη τη μουσική
που χρειάζονταν, εκτελεσμένη από την όρχηστρα
της παρισινής όπερας. Και χωρίς η όρχηστρα
να το κουνήσει από το Παρίσι, η μουσική της
συνόδευε τα μπαλέτα Μπαπτιλέ σ' όλη την πε-
ριοδεία τους, από τη Γερμανία ως το Ισραήλ.

Μια άλλη πρόσδος που εγκαταστάθηκε έφες
είναι ο «εστεροφωνικός ήχος». Την αρχή έκαμε
το θέατρο «Μουσούρη» στη σκηνή του όποιου
τοποθετήθηκε σειρά μεγαφώνων, που λειτουργού-
με ειδική εγκατάσταση, χωρίς στην οποία ο ήχος
δεν έρχεται πάντα από το ίδιο σημείο αλλά από
όπου πρέπει να ακουστή. Έτσι, άλλοι ήχοι, το
έργο «Σκηνές του δούμου», έρχονται από το
βάθος, άλλοι από δεξιά κι' άλλοι από άριστερα.

Κι' όταν πρόκειται να ακουστή ο έναείρος σιδερέ-
δρος της Νέας Υόρκης, ο ήχος του έρχεται από
ώρισμα κατευθυνση και προχωρεί, δυναμώνον-
τας, προς την αντίθετη, ώστε ο θεατής να έχη
την ψευδαίσθηση ότι το τρένο περνάει πίσω
από τη σκηνή.

Είναι πιθανόν να προλά-
βουμε να τη δούμε κι' έ-
μεις το χειμώνα.

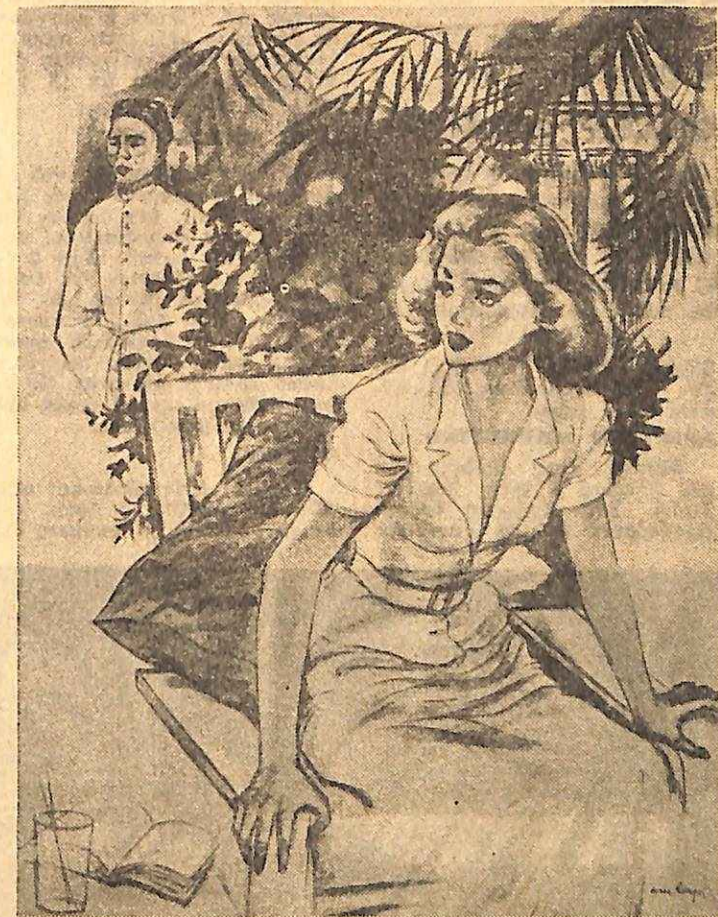
ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ύψονόταν
πενήντα μέτρα πιδ πέρα ά-
πό την έπαυλη στη μέση
μιάς πρασίας που είχε γύρω
—γύρω εξωτικά δένδρα και
θάμνους. Δεν είχε καθόλου
τοιχο, παρά μόνο τέσσερις
άσπρες κολόνες που έφταναν
ως τη δαντελωτή στέγη του.
Πίσω από την έπαυλη άρχιζε
το βουνό, με το βάθος του,
τα άγρια λαγκάδια του και
το μυστήριό του.

Της Φαμπιέν της άρεσε να
πηγαίνει να κάθεται στο περι-
πτερο όταν το δειλινό τύλιγε
με τη γλυκειά γαλήνη του το
Μπό—Φάι. Δεν είχε παρά έ-
να μήνα σ' αυτό το χωριό της
Ταϊλάνδης και της φαινόταν
κιάλας πως ζούσε εκεί χρόνια.
Ο άνδρας της, ένας πολύ κα-
λός μηχανικός, διηύθυνε τις έρ-
γασίες της κατασκευής μιάς
γέφυρας πάνω από τον ποτα-
μό Μόναν και δεν γύριζε πα-
ρά το βράδυ, καμμία φορά πο-
λύ άργά. Για τη Φαμπιέν που
έμενε μόνη όλη την ημέρα ο
χρόνος κυλούσε σχετικά γρή-
γορα. Είχε πάντα μερικά γράμ-
ματα να γράψη, κάποιο έργο-
χειρο να τελειώσει ή να μάθει
τη γλώσσα του τόπου με την
Τσί—Βούγγκ. Κατέβαινε και
στο χωριό και περπατούσε
κάτω από τις δενδροστοιχίες.
Συχνά επίσης έπιανε κουβέν-
τα με τον αρχηγό του χωριού
που πίστευε πως ήταν σφοδ-
ραίειδη κάπνιζε όπιο. Η νέα
γυναίκα συμπαινούσε τους ά-
πλους αυτούς ανθρώπους που
ζούσαν μια πρωτόγονη ζωή
στις άχυρμένες καλύβες τους
που σπαρίζονταν πάνω σε πασ-
σάλους. Το Μπό—Φάι της ά-
ρεσε για την άγρια ομορφιά
του που ήταν τόσο αληθινή.
Σίγουρα θα ζούσε ήσυχη εύ-
τυχισμένη στη μακρινή αυτή
γωνιά, αν δεν υπήρχε ο Γιάν
—Βού—Τίνγκ...

Ο άνδρας της είχε προσλά-
βει τον Κινέζο αυτόν υπηρέτη
στο Μπανγκόκ, προτού φύγουν
για το βουνό. Ο Γιάν—Βού—
Τίνγκ είχε καλές συστάσεις,
έλεγε ο ίδιος επιδεικνύοντας
ένα κουρελόχαρτο όπου το ξε-
θωριασμένο μελάνι βεβαίωνε
ότι ήταν ένας τίμιος και καθα-
ρός άνθρωπος... Ήταν πανύ-
ψηλος και είχε ένα κοκκαλιά-
ρικο πρόσωπο όπου έτρεμε έ-
να μυτερό μούσι με άραιές
τρίχες. Μάντευε πως τα μά-
τια του ήταν πολύ μαύρα και
διαπεραστικά, μα δεν τα έ-
βλεπες γιατί ή σχισμή των βλε-
φάρων του ήταν πολύ στενή.
Στην περιοχή φαινόταν να τον
γνωρίζουν. Υπήρξε, έλεγαν
σπουδαίος κυνηγός προτού φύ-
γη για την πόλη. Οι κάτοικοι
τιού Μπό—Φάι δεν συζητούσαν
ώστόσο γι' αυτόν επειδή δεν
ήταν της δικής τους φυλής. Τον
ανέχονταν όπως και τους άλ-
λους Κινέζους του χωριού μα
δεν ασχολούνταν μαζί του.
Χάρης σ' αυτόν η Φαμπιέν δεν
είχε καμμία σκοτούρα για τις
φροντίδες του σπιτιού. Αυτός
διηύθυνε τα πάντα και με ύφος
άγερωχο, σχεδόν περιφρονήτι-
κό, μοίραζε, αναλόγως τις
δουλειές σε κάθε υπηρέτη. Ο-
λα ήταν πάντα έτοιμα στην ώ-
ρα τους. Ωστόσο όταν ο Γιάν
—Βού—Τίνγκ ήταν μπροστά
της, η νέα γυναίκα ένιωθε κά-
ποιο στενοχώρια, σχεδόν φό-
βο. Στην αρχή, είχε προσπα-
θήσει να του μιλήσει για πρά-
γματα που θα μπορούσαν να
τον ενδιαφέρουν, αλλά ο Γιάν
—Βού—Τίνγκ σκεπτόταν ακί-
νητος μπροστά της, αινιγμα-

ΓΙΑΝ-ΒΟΥ-ΤΙΝΓΚ

Έξωτικό διήγημα του Όντέτ Κοπέ

■ Η έκπληξη και ο φόβος έμπόδισαν τη νέα γυναίκα να κινηθεί.

Τικός, άσκαμπος και περίμενε
χωρίς να της άπαντά να του
επιτρέψει ν' άποσυοθί. Αντί-
θετα από τους άλλους υπηρέ-
τες, έμπαινε έλευθερα σε όλα
τα δωμάτια της έπαυλεως και
το σιωπηλό βήμα του είχε
κάνει πολλές φορές τη Φαμ-
πιέν να τιναχτή τρομαγμένη.
Όταν μίλησε για το φόβο της
στον άνδρα της, εκείνος έσκα-
σε στα γέλια και τη συμβού-
λευσε να βάλει φρένο στη φαν-
τασία της.

Ξαπλωμένη άνετα στη σάϊζ
—λόγκ του περιπτέρου η Φαμ-
πιέν προσπαθούσε να κατανη-
κήσει αυτή την ιδέα. Μα διαρ-
κώς ξαναπρόβαλλε μπροστά
της το κλειστό πρόσωπο του
Κινέζου στο όποιο της φαινό-
ταν πως έδρασε μια έκφραση
περιφροσύνης για τη λευκή
γυναίκα...

Όλο το πρωί έβρεχε. Είχε
άρχισει η περίοδος των βρο-
χών και για να χαϊρετήσουν αυ-
τό το γεγονός οι χωρικοί χτυπού-
σαν αδιάκοπα τα γκόνγκ και
τα κύμβαλα. Τώρα το δειλινό
είχε κατευνάσει τους ένθουσι-
σμούς τους, μα τους είχε
διαδεχθεί το μονότονο τραγού-
δι των βατραχών. Η Φαμπιέν
άνεπνευσε βαθειά πολλές φο-
ρές καθώς ένα χλιαρό αέρακι
της έφερνε τη δυνατή μυρωδιά
των λεμονιών. Ο άνδρας της
δε θα γύριζε το βράδυ. Τον
είχαν καλέσει στην έδρα της
εταιρίας στο Μπανγκόκ και θα
έπείστρεφε την άλλη μέρα.

Η πορφύρενια δύσι έδινε
μια παράξενη ζωηρότητα
στους κοκκοφοίνικες και στα
άλλα έξωτικά δένδρα. Η Φαμ-
πιέν κυττούσε την έπαυλη που
την τύλιγαν οι σκιές του σού-
ρουπου και τα διαμερίσματα
του υπηλεκτικού προσωπικού
απ' όπου έρχόταν το μελαγχο-
λικό τραγούδι μιάς φλογέρας
«Ακριδάς τότε, ανάμεσα
στους θαμνους άριστερά του
περιπτέρου, μισοείδε μια σι-
λουέτα που έκινείτο με προφυ-
λάξεις και πολύ άργά. Η έκ-
πληξη κι' ο φόβος έμπόδισαν
τη νέα γυναίκα να κινηθεί.

Ποίος λοιπόν ήταν εκεί και τί
έλεγε; τα δάχτυλά της έσφιξαν
σπασμωδικά το εύλο της πο-
λυθόνας. Μια άγωνία την κυ-
ρίευσε ενώ το βλέμμα της καρ-
φαινόταν στη λευκή σιλουέτα
που ήταν μαζεμένη κοντά
στο θάμνο, πέντε μέτρα πιδ
μακρού από το περιπτερο. Ξα-
φνικά, άκουσε πίσω της να
τρέχουν τα κλαδιά. Βήματα
πλησιάζαν, που ο θορύβος
τους πνιγόταν μέσα στο χαλί
της πρασίας. Παράλυτη, η
Φαμπιέν δεν τολμούσε να κινη-
θεί, αλλά τα μάτια της δεν ά-
φαιναν την ακίνητη σιλουέτα
πίσω από το θάμνο... Κάτι
έσκαμπε μέσα στο μισοσκότα-
δο... Κάτι μακρύ και λεπτό...

Τότε, απότομα, η σιλουέ-
τα ωρθώθηκε και η νέα γυναι-
κά τρομοκρατημένη αναγνώρι-
σε τον Γιάν—Βού—Τίνγκ που
κοστούσε ένα ντουφέκι. Η
Φαμπιέν σηκώσε μ' ένα πή-

δμμα κι' έβγαλε μια κοραυγή
τόπου. Την ίδια στιγμή άκού-
στηκε έκπυροσκόρτησι και η
Φαμπιέν έπεσε άναίσθητη.

Όταν συνήλθε, ήταν στο
πλάι της η Τσί—Βούγγκ, η
καμαριέρα της. Μια Τσί—
Βούγγκ πολύ ταραγμένη που
της έδρασε το πρόσωπο μιλών-
τας της για τον Γιάν—Βού
Τίνγκ με θαυμασμό.

—Αυτός είχε δη τα ίχνη
από μέρες, κυρία...Μα δεν τό
είπε σε κανένα... Δεν ήθελε να
φοβηθεί η κυρία... Ο Γιάν—
Βού—Τίνγκ είναι πολύ γενο-
ναίος... Τη σκότωσε με το με-
γάλο τουφέκι.

—Σκότωσε ποιάν; ρώτησε
η Φαμπιέν που προσπαθούσε
να καταλάβη τις εξηγήσεις
της μικρής υπηρέτριας.

—Τη μεγάλη τίγρι, κυρία.
Η τίγρις είχε έρθει από το
β-υνό... Τώρα, είναι εκεί σκο-
ταμένη, πίσω από το περιπτε-
ρο... Η κυρία δεν την είδε
και η τίγρις ήθελε να όρμησει
πάνω στην κυρία... Τότε ο Γιάν
—Βού—Τίνγκ την πυροβόλησε
έδω, στο μέτωπο...άναμεσα
από τα μάτια... Ήταν ένας
σπουδαίος κυνηγός ο Γιάν—
Βού—Τίνγκ!

—Πού είναι; ρώτησε η
Φαμπιέν που άρχισε να έχη τύ-
ψεις, γιατί είχε σχηματίσει
κακή γνώμη για τον Κινέζο.
—Πήγε να πλυθή... Αερώ-
θηκε πολύ το κοστούμι του, λά-
σπες και αίματα.

—Πάμε να δρούμε τον Γιάν
Βού—Τίνγκ αίσθανόμαι καλύ-
τερα, είπε η Φαμπιέν.

Διέσχισε την πρασία στο
μπαστούν της καμαριέρας της
και προσπαθούσε να κατανηκή-
ση τη συγγίησι που την έκα-
νε να τρέμη.

Το σαλόνι ήταν φωτισμένο
όπως κάθε βράδυ την ίδια ώ-
ρα. Στο κατώφλι ο Γιάν—
Βού—Τίνγκ άλύγιστος κι' άφο-
γος. Είχε φορέσει καθαρό και
καλοκολληρισμένο κοστούμι.
Τράβηξε την πορτιέρα όταν εί-
δε να έρχεται η Φαμπιέν κι'
ύστερα, με τρόπο καλοσυνε-
λισμένου υπηρέτη, ρώτησε:

—Η κυρία θέλει σάϊ;.
—Ό, Γιάν! Η Τσί Βούγγκ
μου διηγήθηκε... Σου χρω-
στάω τη ζωή μου... Υπήρδες,
τόσο θαρραλέος! Πως μπό-
ρεσες να μαντεύσεις την παρού-
σία του θηρίου;

Από το έρχόμενο τεύχος

Μια σειρά από εξαιρετι-
κώς ενδιαφέροντα άρθρα με
το γενικό τίτλο:

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ

ΟΜΗΡΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Ποιό συνέργα του μας κ.
ΤΕΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ.

Μερικά από τα περιεχό-
μενα: Η μνηστεια. Τα πρό-
και τα μετ' αυτήν δώρα των
μνηστήρων. Ο... και
τα έθιμά του. Η συγγίησι
τίστις και η μοιχεία. Η
κοιμωσσι, το νύστιμο και τα
στολίδια. Η θέσι της γυ-
ναίκας στην δυηρική κοι-
νωνία. Η εκπίδευσι των
τέκνων. Η σχέσις γονέων
και τέκνων.

Από το έρχόμενο τεύχος

στη «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΟΤΙ ΠΛΕΚΤΟ χρειάζεται

ένα μωρό 6 μηνών

ΖΑΚΕΤΑΚΙ, ΚΑΠΕΛΑΚΙ, ΠΟΥΛΟΒΕΡ, ΦΟΥΦΟΥΛΑ

■ Οι μητέρες που έχουν μωρά θα ευχαριστηθούν πολύ με τα σχέδια αυτά που σας δίνουμε και που αποτελούν την προίκα του μωρού. Βρίσκουμε πως είναι από τα ωραιότερα στο είδος τους και πλεγμένα κάνουν πολύ φιγούρα. Είναι ένας συνδυασμός κίτρινου μαλλιού με άσπρο άγκορά ή αν προτιμάτε πάλι με άσπρο μαλλί.

ΥΛΙΚΑ: Θα μεταχειριστήτε μαλλί Μπεμπέ έλβετικό Η.Ε.Σ. ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα κίτρινο. 35 γραμμ. άγκορά σε χρώμα άσπρο. Βελόνες μακρές χωρίς κεφάλι Νο 2½. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 2½. Βελόνες Νο 2.

- Θα χρειαστήτε:
1. Για το ζακετάκι: 100 γραμ. μαλλί και 6 κουμπιά.
 2. Για το καπέλο: 30 γραμ. μαλλί και 1 πηχυ μεταξωτή κορδέλλα.
 3. Για το πουλοδεράκι: 80 γραμ. μαλλί.
 4. Για τη φουφούλα: 120 γραμ. μαλλί, 6 κουμπιά, 5 σουσέτες.
 5. Για το φορεματάκι: 120 γραμ. μαλλί, 6 κουμπιά.
 6. Για το μακρύ παντελόνι: 100 γραμ. μαλλί, 4 κουμπιά, λίγο λάστιχο.
 7. Για τα καλτσάκια: 30 γραμ. μαλλί.
 8. Για το μπολερό: 70 γραμ. μαλλί.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Φανταίζι πλέξις = 1η δελόνα: (ή καλή μεριά) με το κίτρινο μαλλί πλέξετε καλή. 2η δελόνα: με το κίτρινο μαλλί πλέξετε ανάποδη. 3η δελόνα: με το κίτρινο μαλλί πλέξετε καλή. 4η δελόνα (ή ανάποδη μεριά) με το άσπρο άγκορά πλέξετε 1π ανάποδη, 1π απλεκτον αφήνοντας την κλωστή στην καλή μεριά του πλεκτού. 5η και 7η δελόνα (ή ανάποδη μεριά του πλεκτού): με το κίτρινο μαλλί πλέξετε ανάποδη. 6η δελόνα (ή καλή μεριά) με το κίτρινο μαλλί πλέξετε καλή. 8η δελόνα (ή καλή μεριά) με το άσπρο μαλλί πάρετε 1π απλεκτον, αφήνοντας την κλωστή στο εμπρός μέρος του πλεκτού, 1π καλή.

ΔΕΙΓΜΑ: 21π = 6 έκ. φάρδος και 21 δελόνες 4 έκ. ύψος.

1. ΖΑΚΕΤΑΚΙ

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 80π και πλέξετε 3 έκ. λάστιχο 1+1π. Στην επόμενη δελόνα προσθέστε 8π, πλέκοντας σε κανονικές αποστάσεις τον ίδιο πόντο 2 φορές. Συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 14 έκ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες από 6π. Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 11½ έκ. θα σχηματίσετε τους ώμους κλείνοντας κάθε 2π

δελόνα από 6π (3 φορές) και 7π. Τους υπόλοιπους θα κλείσετε σε 1 φορά.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις βελόνες 52π και πλέξετε 3 έκ. λάστιχο 1+1π. Στην επόμενη δελόνα προσθέστε 4π σε κανονικές

αποστάσεις και κατόπιν συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις. Σε γενικό μήκος 14 έκ. σχηματίστε το παρσιμο του λαιμού κλείνοντας εναλλάξ μετ' από 1 και 3 βελ. από 1π (25 φ.). Ταυτοχρόνως θα σχηματίσετε και τη μασχάλη κλείνοντας 6π. Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 11½ έκ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 6π (3 φορές) και 7π.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Θα πλέξετε όπως και για το αριστερό μπροστινό αλλά αντίκριστα και επί πλέον θα σχηματίσετε κουμπότρυπες κατά τον εξής τρόπο: Στά 2 έκ. θα σχηματίσετε τις πρώτες κλείνοντας τον 3ο, 4ο, 5ο και 19ο, 20ο και 21ο πόντο. Στην επόμενη δελόνα θα προσθέσετε αυτούς τους πόντους. Αφού πλέξετε 4½ έκ. θα επαναλάβετε ακόμη 2 φορές αυτές τις κουμπότρυπες.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες σας 40π και πλέξετε 5 έκ. λάστιχο 1+1π. Στην επόμενη δελόνα προσθέστε 20π σε κανονικές αποστάσεις. Συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις προσθέτοντας κάθε 2η δελόνα από 1π πριν και μετά τους μεσαίους 3π έως ότου έχετε 79π εν όλω. Πλέξετε ακόμη 2 βελόνες ζέρσευ κίτρινο, κατόπιν 1 δελόνα καλή

δελόνα προσθέστε 20π σε κανονικές αποστάσεις. Συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 1½ έκ. από 1π (9 φορές). Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 22 έκ. σχηματίστε το στρογγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 6π (5 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με ένα νωπό πανί. Βάλετε σε λεπτές βελόνες 9π και πλέξετε 64 έκ. λάστιχο 2+1π. Τη λωρίδα αυτή θα ράψετε στα μπροστινά αφού πρώτα έχετε ράψει τις πλαγινές ραφές, τις ραφές των ώμων και των μανικιών και ενώσετε τα μανίκια.

2. ΚΑΠΕΛΑΚΙ

Βάλετε στις βελόνες σας 7π και πλέξετε με τη φανταίζι πλέξις προσθέτοντας κάθε 2η δελόνα από 1π πριν και μετά τους μεσαίους 3π έως ότου έχετε 79π εν όλω. Πλέξετε ακόμη 2 βελόνες ζέρσευ κίτρινο, κατόπιν 1 δελόνα καλή

στην ανάποδη με κίτρινο και πάλι ζέρσευ κίτρινο συνεχίζοντας με τον εξής τρόπο: πλέξετε 43π., γυρίστε και ξαναπληγνίστε, πλέξετε 49π., γυρίστε και ξαναπληγνίστε. Επαναλάβετε αυτό πλέκοντας 6π επί πλέον έως ότου πλέξετε όλους τους πόντους. Πλέξετε κατόπιν ακόμη 10 δελόνες δλδ κληρες. Στο σημείον αυτό θα έχετε πλέξει το μισό καπέλάκι. Αφήστε αυτό το κομμάτι να περιμένει και πλέξετε άλλο ένα κομμάτι με τον ίδιο τρόπο, αλλά αντίκριστα. Ενώστετε κατόπιν τα δύο κομμάτια με βελονιά πόντου.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε το πλεκτό προσεκτικά. Σηκώστε στη μπροστινή άκρη 129π και πλέξετε 19 δελόνες λάστιχο 1+1π. Τις 16 δελόνες γυρίστε προς τα επάνω και ραφέτε τις γιά ρεβέρ. Σηκώστε κατόπιν 59π στην άκρη του λαιμού και πλέξετε 7 δελόνες λάστιχο 1+1π. Ράψτε στις 2 άκρες την κορδέλα.

3. ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Το εμπρός και το πίσω είναι όμοια. Βάλετε για το καθένα στις βελόνες σας 83π και πλέξετε 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις επί 4 έκ. και κατόπιν πλέξετε ζέρσευ. Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 14 έκ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες από 5π. Σε γενικό μήκος 20 έκ. σχηματίστε το παρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 9π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκριστα. Προς τη μεριά του ντεκολτέ κλείστε κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (8 φορές), 1π (10 φορές) και 3π.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες σας 56π και πλέξετε 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Κατόπιν πλέξετε 3 ρίγες από τη φανταίζι πλέξις και συνεχίστε με ζέρσευ. Όταν θα έχετε πλέξει 4½ έκ. εν όλω, σχηματίστε το στρογγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 4π (6 φορές) και 6π. Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σηκώστε 89π στο ντεκολτέ της πλάτης καθώς και στο εμπρός και πλέξετε 8 δελόνες λάστιχο 1+1π. Σιδερώστε προσεκτικά τα κομμάτια. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και στις ραφές των μανικιών. Στον ώμο θα τοποθετήσετε τα κομμάτια της πλάτης 10 έκ. πάνω στο εμπρός και κατόπιν θα ενώσετε τα μανίκια.

4. ΦΟΥΦΟΥΛΑ

Βάλετε στις βελόνες σας 25π για τον καθάλο και πλέξετε 8 δελόνες όλο καλή. Συνεχίστε με ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες για τα μπατζάκια από 9π (5 φορές) και 10π (3 φορές). Ταυτοχρόνως για να σχηματίσετε τη μύτη του καθάλου κλείστε κατά τον εξής τρόπο: Στην καλή μεριά του πλεκτού πριν από τους μεσαίους 21π κάνετε 1 απλό κλείσιμο (δλδ, πάρετε 1π απλεκτον, πλέξετε τον επόμενο

ΠΙΣΩ

Βάλετε στις βελόνες σας 25π για τον καθάλο και πλέξετε 8 δελόνες όλο καλή. Συνεχίστε με ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες για τα μπατζάκια από 9π (5 φορές) και 10π (3 φορές). Ταυτοχρόνως για να σχηματίσετε τη μύτη του καθάλου κλείστε κατά τον εξής τρόπο: Στην καλή μεριά του πλεκτού πριν από τους μεσαίους 21π κάνετε 1 απλό κλείσιμο (δλδ, πάρετε 1π απλεκτον, πλέξετε τον επόμενο

5. ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ ΕΜΠΡΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΩ

Πλέκονται όμοια. Βάλετε

πόντο καλή και περάστε τον απλεκτο πάνω από τον καλό. Μετά τους 21π θα κάνετε ένα σκέτο κλείσιμο δλδ, θα πάρετε 2π μαζί καλή. Τα κλείσιμα αυτά θα επαναλάβετε κάθε 2η δελόνα πριν και μετά τους 19, 17, 15, 13, 11, 9, 7, 5, 3 και 1π. Στο τέλος πάρετε 1π απλεκτον, πλέξετε 2π μαζί καλή και περάστε τον απλεκτο πάνω από αυτούς που έπλεξατε. Θα έχετε τώρα 151π. Όταν η πλαγική ραφή έχει ύψος 22 έκ. κλείστε σε κανονικές αποστάσεις τους πόντους, ώστε να σας μείνουν 75π, τους οποίους θα αφήσετε να περιμένουν. Βάλετε στις βελόνες σας 75 κινούργιους πόντους για το επάνω μέρος και πλέξετε 1 δελόνα 1π καλή, 1π ανάποδη. Κατόπιν τοποθετήστε αυτό το κομμάτι πάνω από τους πόντους που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξετε μαζί 1π από το επάνω κομμάτι και 1π από το κάτω. Συνεχίστε με την φανταίζι πλέξις αρχίζοντας από την 4η δελόνα του σχεδίου. Αφού πλέξετε 4 έκ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π και 1π. Όταν το επάνω μέρος έχει μήκος 11 έκ. σχηματίστε το ντεκολτέ της πλάτης, κλείνοντας τους μεσαίους 25π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά επί 2½ έκ. και κατόπιν σχηματίστε τον ώμο κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 6π (2 φορές) και 7π.

ΕΜΠΡΟΣ
Πλέξετε όπως και για την πλάτη αλλά όταν το επάνω μέρος θα έχει ύψος 6½ έκ. σχηματίστε το ντεκολτέ κλείνοντας τον μεσαίο πόντο. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκριστα κλείνοντας προς την μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η δελόνα από 1π (12 φορές). Όταν η μασχάλη έχει ύψος 9½ έκ. σχηματίστε τον ώμο κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 6π (2 φορές) και 7π.

ΤΣΕΠΗ
Βάλετε στις βελόνες σας 25π και πλέξετε 2 δελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με την φανταίζι πλέξις αρχίζοντας από την 7η δελόνα. Όταν θα έχετε γενικό μήκος 4½ έκ. πλέξετε 3 ρίγες 3π μαζί στην αρχή και στο τέλος της δελόνας και κατόπιν κλείστε όλους τους πόντους σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές. Στα μπατζάκια σηκώστε τακτικά 81π και πλέξετε 8 δελόνες λάστιχο 1+1π. Κλείστε τον καθάλο με 5 σουσέτες. Τοποθετήστε την τσέπη όπως φαίνεται στην φωτογραφία και για γαρνιτούρα ράψτε ένα κορδόνι από την τσέπη ως την μέση. Με το κίτρινο μαλλί κάνετε 2 γύρους με το δελονάκι. Στον δεύτερο γύρο θα παίρνετε μόνον την πίσω κλωστή του πόντου. Αυτούς τους γύρους θα έβαλοκλουθήσετε έως την μέση, όπως φαίνεται στην φωτογραφία. Στους ώμους κάνετε 2 θηλειές και ράψτε από 2 κουμπάκια.

6. ΜΑΚΡΥ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ
Βάλετε στις 4 βελόνες 160π και με την 5η δελόνα πλέξετε στρογγυλά 6 έκ. λάστιχο 1+1π. Στον επόμενο γύρο προσθέστε σε κανονικές αποστάσεις 8π. Συνεχίστε πλέκοντας στρογγυλά έως ότου έχετε μήκος 21 έκ. ενώστετε κατόπιν με δελονιά πόντου τους 8 μεσαίους πόντους του εμπρός και τους μεσαίους 8π του πίσω και πλέξετε κατόπιν κάθε μπατζάκι με 76π χωριστά. Στην εσωτερική γραμμή του ποδιού κλείστε πριν και μετά από τους μεσαίους 2π από 1π. Πριν θα κάνετε 1 απλό κλείσιμο (δλδ, θα πάρετε 1π απλεκτον, θα πλέξετε τον επόμενο καλό και θα περάσετε τον απλεκτον πάνω από τον καλό). Μετά θα κάνετε 1 συνηθισμένο κλείσιμο, δλδ, θα πλέξετε 2π μαζί καλή. Αυτά τα κλείσιμα θα επαναλάβετε κάθε 2ο γύρο (5 φορές) και κάθε 3ο γύρο (10 φορές). Θα συνεχίσετε με τους 44π που έμειναν έως ότου το μπατζάκι έχει μήκος 21 έκ. Σχηματίστε και κατόπιν την φτέρνα πλέκοντας μόνον τους 20 πίσω πόντους επί 17 δελόνες. Κατόπιν σηκώστε από τα 2 πλάγια από 7π και αφού λιγοστεψετε τους πόντους του κορδόνι πιά εσωπικά να μείνουν 40 εν όλω πλέξετε έως ότου το πόδι να έχει μήκος 10 έκ. Κατόπιν σχηματίστε το στρογγύλεμα κλείνοντας από 1π στην αρχή και στο τέλος της δελόνας.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια προσεκτικά. Στην ανάποδη μεριά περάστε στην μέση 3 σειρές λαστιχάκια. Για τις μπρετέλες βάλτε στις βελόνες σας 15π και πλέξετε 30 έκ. λάστιχο 1+1π. Ράψτε τις μπρετέλες στην πλάτη και στην άλλη άκρη ράψτε 2 κουμπάκια που θα κουμπώνουν με 2 θηλειές που θα έχει το παντελόνι.

7. ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΙΑ
Αρχίστε από το επάνω μέρος. Βάλετε στις βελόνες 50π και πλέξετε 3 δελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με την φανταίζι πλέξις. Όταν θα έχετε πλέξει 4 έκ. εν όλω κάνετε 1 σειρά με τρού - τρού (=θα κάνετε 1 ζεπε, δλδ, θα βάλετε κλωστή στη δελόνα και κατόπιν θα πλέξετε 2π μαζί). Αφήστε τους 17 πρώτους και τους τελευταίους 17π να παραμένουν και πλέξετε μόνον τους μεσαίους 16π επί 22 δελόνες. Κατόπιν σηκώστε και στις 2 τους άκρες από 11π και πλέξετε με τους 72π. Αφού πλέξετε 3½ έκ. συνεχίστε με το κίτρινο μαλλί πλέ-

κοντας όλο καλή, κλείνοντας ταυτοχρόνως στην καλή μεριά του πλεκτού από 1π στην αρχή και στο τέλος της δελόνας, καθώς και πριν και μετά τους μεσαίους 10π. Αφού πλέξετε 12 δελόνες όλο καλή κλείστε τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια προσεκτικά και ράψτε τις πλαγινές ραφές. Αποτελειώστε το φόρεμα όπως και τη φουφούλα.

8. ΜΠΟΛΕΡΟ

Βάλετε στις βελόνες 79π και πλέξετε 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με την φανταίζι πλέξις. Όταν έχετε πλέξει 6 έκ. εν όλω σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π και 1π (2 φορές). Όταν η μασχάλη έχει ύψος 10½ έκ. σχηματίστε τους ώμους κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 7π (2 φορές) και 8π. Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε σε 1 φορά.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις βελόνες σας 51π και πλέξετε 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις, έως ότου έχετε γενικό μήκος 6 έκ. τότε θα σχηματίσετε την μασχάλη, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π, 1π (2 φορές). Ταυτοχρόνως σχηματίστε το παρσιμο του λαιμού κλείνοντας από 1π (22 φορές) με άλλοτε 1 και άλλοτε 3 βελόνες ανάμεσα στα κλείσιμα. Όταν η μασχάλη έχει ύψος 10½ έκ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 7π (2 φορές) και 8π.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Θα πλέξετε όπως και για το δεξί αλλά αντίκριστα και επί πλέον θα σχηματίσετε 1 διπλή κουμπότρυπα όταν θα έχετε πλέξει 3 έκ. Για την κουμπότρυπα αυτή θα κλείσετε τον 3ο, 4ο, 5ο και τον 17ο, 18ο και 19ο πόντο.

ΜΑΝΙΚΙ
Βάλετε στις βελόνες 60π και πλέξετε 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Στην επόμενη δελόνα προσθέστε 13π σε κανονικές αποστάσεις και κατόπιν συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις. Όταν θα έχετε πλέξει 3 έκ. σχηματίστε το στρογγύλεμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 2π, 1π (15 φορές), 2π (5 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

κοντας όλο καλή, κλείνοντας ταυτοχρόνως στην καλή μεριά του πλεκτού από 1π στην αρχή και στο τέλος της δελόνας, καθώς και πριν και μετά τους μεσαίους 10π. Αφού πλέξετε 12 δελόνες όλο καλή κλείστε τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Ράψτε την κάτω ραφή καθώς και την πίσω. Κάνετε ένα γύρο με το δελονάκι εκεί που αρχίζει η πατούσα καθώς και στο επάνω μέρος. Κάνετε ένα κορδόνι και περάστε το στο τρού - τρού.

8. ΜΠΟΛΕΡΟ
ΠΛΑΤΗ
Βάλετε στις βελόνες 79π και πλέξετε 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με την φανταίζι πλέξις. Όταν έχετε πλέξει 6 έκ. εν όλω σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π και 1π (2 φορές). Όταν η μασχάλη έχει ύψος 10½ έκ. σχηματίστε τους ώμους κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 7π (2 φορές) και 8π. Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε σε 1 φορά.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ
Βάλετε στις βελόνες σας 51π και πλέξετε 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις, έως ότου έχετε γενικό μήκος 6 έκ. τότε θα σχηματίσετε την μασχάλη, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π, 1π (2 φορές). Ταυτοχρόνως σχηματίστε το παρσιμο του λαιμού κλείνοντας από 1π (22 φορές) με άλλοτε 1 και άλλοτε 3 βελόνες ανάμεσα στα κλείσιμα. Όταν η μασχάλη έχει ύψος 10½ έκ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 7π (2 φορές) και 8π.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ
Θα πλέξετε όπως και για το δεξί αλλά αντίκριστα και επί πλέον θα σχηματίσετε 1 διπλή κουμπότρυπα όταν θα έχετε πλέξει 3 έκ. Για την κουμπότρυπα αυτή θα κλείσετε τον 3ο, 4ο, 5ο και τον 17ο, 18ο και 19ο πόντο.

ΜΑΝΙΚΙ
Βάλετε στις βελόνες 60π και πλέξετε 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Στην επόμενη δελόνα προσθέστε 13π σε κανονικές αποστάσεις και κατόπιν συνεχίστε με τη φανταίζι πλέξις. Όταν θα έχετε πλέξει 3 έκ. σχηματίστε το στρογγύλεμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 2π, 1π (15 φορές), 2π (5 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Πλέξετε την υποριτούρα για τα εμπρός δελόνες στις λεπτές βελόνες σας 9π. Θα πλέξετε 42 έκ. λάστιχο 1+1π και κατόπιν θα κλείσετε τους πόντους. Την υποριτούρα αυτή θα ράψτε γύρω - γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ του μπολερό.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με ν

ΜΕ ΤΗ ΛΞΕΙ «άξεσουάρ» εννοούμε μια σειρά από αντικείμενα, που μόνο οι άνδρες θεωρούν περιττά, γιατί, αντίθετα, είναι αντικείμενα πρώτης ανάγκης. Θα μπορούσαμε μάλιστα να πούμε ότι έχουν σπουδαιότητα σημασία για την κομψότητα.

Έτσι για την έκλογη των άξεσουάρ θαπρεπε να διαθέσουμε περισσότερο χρόνο και μεγαλύτερη προσοχή, απ' όσο απαιτεί ένα φόρεμα. Πράγματι, αυτά φανερώνουν το γούστο μας και καθορίζουν την αρμονία ενός «συνόλου». Αυτά, έξ' αλλου, μπορούν, λόγω του είδους τους ή του χρώματός τους, να καταστρέψουν την όμορφη του «συνόλου».

Είναι σφάλμα να πιστεύουμε ότι πρέπει να ξεδώσουμε πολλά για να φανούμε κομψές. Αυτό κυρίως που έχει αξία είναι τα άξεσουάρ να ταιριάζουν στο πρόσωπο που τα χρησιμοποιεί και φυσικά στο φόρεμα και στην περίπτωση. Κάθε γυναίκα θα έπρεπε να εξετάσει με ηρεμία τον εαυτό της, λαβαίνοντας υπ' όψη την ηλικία της, τη σωματική της διάπλαση, το περιβάλλον που ζει και τις ασχολίες της. Και πάνω σ' αυτές τις βάσεις να οριστικοποιήσει ένα στυλ, μια γραμμή και να μείνει πιστή σ' αυτά, χωρίς να υποχωρήσει ποτέ σε άλλους πειρασμούς, πράγμα για το οποίο θα μετανόουσε αργότερα. Και προ πάντων να μην ξεχνά ποτέ, ότι η αληθινή κομψότητα δημιουργείται συχνά με τη διακριτικότητα.

ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΕΙΣΑΣΤΕ ΚΟΜΨΕΣ...

δια εντύπωση μ' ένα μαρόν μάλλινο, υπάρχουν όμως ενδιαμέσως χρώματα που σώζουν συχνά την κατάσταση.

Κι' οι εποχές όμως παίζουν το ρόλο τους στο άξεσουάρ αυτό. Μόλις λοιπόν φορέσετε το πρώτο μάλλινο, εγκαταλείψετε τους καλοκαιρινούς τύπους γαντιών.

Και μια τελευταία σύσταση: όχι μόνο τα άσπρα γάντια πρέπει να φοριούνται μονάχα όσο είναι άσπρα, αλλά και τα σκούρα όταν μαυρίσουν δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται.

Το κέντημα

Σε λίγα πράγματα υπάρχουν τόσο αστείοι διαχωρισμοί ανάμεσα στο ωραίο και στο άσχημο, όσο στο κέντημα.

Δεν υπάρχει μέσος όρος: ή ένα κεντητό είναι τέλειο ή δεν είναι για παρουσίαση. Απ' όλη την επίσημη βραδυνη τουαλέτα ως το μαντήλι του κεφαλιού, κάθε τι που είναι κεντητό, πρέπει να είναι εκπληκτικό από ειδικά ή τουλάχιστον αρκετά εμπερισταμένα χέρια.

Αυτό μπορεί βέβαια να δυσχεραίνει μια γυναίκα, που της άρεσει να κεντά μοναχή της τα φορέματά της, αλλά δεδαιμονισμένη ότι είναι πολύ πιο κομψή ένα φόρεμα χωρίς κέντημα, παρά ένα κακοκεντημένο φόρεμα. Έδω δε χωράει ούτε καλή θέληση, ούτε πνεύμα οικονομίας.

Δεν είναι όμως μόνο η εκτέλεση που χρειάζεται πολλή προσοχή, αλλά και η έκλογη του κεντηματος απαιτεί ιδιαίτερη καλή γούστο κι' αυτό γιατί τα κεντήματα χτυπούν άμεσα στο μάτι, περισσότερο από κάθε άλλο γαρνιρίσμα. Προκαλεί φρίκη το θόρυβος μερικών γυναικών που βγαίνουν με φορέματα επάνω στα οποία είναι κεντημένα δάρκες, τροπικά χαρτα, αγροτικές σκηνές και κάτι τέτοια.

Το καπέλο

Αν δεν έχετε την τύχη να έχετε «τέτ' α σαπό» (κεφάλι για καπέλο) όπως λένε οι Γάλλοι, αν έχετε «δυσκόλο» πρόσωπο, αντί να φοράτε καπέλο, που θα σας πηγαίνει άσχημα, έστω κι' αν είναι της μόδας, αποφύγετε το και προσανατολισθείτε προς μια μορφή που θα ταιριάζει καλύτερα με το πρόσωπό σας.

Μη βγαίνετε από το στίπι το πρωί με καπέλο γαρνιρισμένο με άσπρη μούρη, κεντρίδια όπως κάνουν οι Αμερικανίδες. Μ' ένα σπορ ταγιέρ μη φοράτε καπέλο ή κομμωσι με άνθη.

Το χρώμα του καπέλου πρέπει να βρίσκεται σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

σε αρμονία με το χρώμα της τουαλέτας σας, αλλά προ πάντων με το χρώμα του προσώπου σας κι' όταν δεν έχετε όμορφο

Μή διαλέγετε στην τύχη τα άξεσουάρ σας!

πρόσωπο φορέστε ένα κλός λίγο κλειστό. Φορώντας για πρώτη φορά ένα ιδιαίτερα χαριτωμένο καπέλο, προσέξτε μην πάρετε, έστω και αθέλητα, στάσι κούκλα που επιδεικνύει καπέλο στις διτρίνες για να τα θαυμάζει το κοινό. Μην περιμένετε να σας μιλήσουν όλοι γι' αυτό και προσπαθήστε ν' αντισταθήτε στον πειρασμό να μιλήσετε σεις πρώτοι γι' αυτό.

Σήμερα το καπέλο έχει γίνει για πολλές άξεσουάρ που μπορούν και ν' αποφυγούν. Έν τούτοις, υπάρχουν ακόμη περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι υποχρεωτικό, ιδίως για τις κυρίες. Τα κάπως επίσημα προγεύματα, οι επίσημες επισκέψεις, οι κοινωνικές και φιλικές συγκεντρώσεις και τα μακρινά ταξίδια.

Όταν πρόκειται απλώς να σκεπάσετε το κεφάλι σας (μεγάλη ξέστη, έντονο κρύο, άερας) μπορείτε να καταφύγετε σε μαντήλι, σάρπα, τουρμπάνι κ.λπ.

Οι ζώνες

Η ζώνη είναι ένα «δυσκόλο» άξεσουάρ. Αν είσαστε μάλλον στρογγυλού τσιγκής ή χονδρές ή ζώνη τονίζει εκείνο που θα έπρεπε να μείνει απρατήρητο και κατά συνέπεια θα ήταν καλύτερο να μη φορέσετε καθόλου.

Εξ' αλλου, η ζώνη μπορεί να παίξει άσχημο παιχνίδι ακόμα και σε νέες, που έχουν «μέση δαχτυλίδα». Πολλές πράγματι κάνουν κατάχρηση της ζώνης σφίγγοντάς την έτσι που να φαίνεται πράγματι σά δαχτυλίδα, αλλά που η εμφάνισή της δεν είναι καθόλου ευχάριστη στο βλέμμα.

Άλλως τε, πολλές γυναίκες με τέλεια εμφάνιση, δεν έχουν λεπτότητα μέσης. Μπορεί μάλιστα να συμβεί η μέση να τις κάνει να φαίνονται πιο παχιές και με λιγότερο τελείως αναλογίες απ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα.

Γι' αυτό αποφύγετε όλα αυτά τα δυσά-

ρεστα είναι καλύτερο να περιορίσετε τη ζώνη σ' εκείνη που έχει το ίδιο φάρμα και που είναι λιγώτερο εμφανής και να μη χρησιμοποιήσετε μεταλλικές ή από πολύ ασυνήθιστα υλικά ζώνες καθώς και υπερβολικά φαρδείς από δέρμα.

Ακόμα και οι ζώνες - μπούστοι από παλτό ύφασμα ταιριάζουν μόνο σ' εκείνες, που έχουν πολύ λυγρό κορμί. Έν πάση περιπτώσει, έχετε πάντα υπ' όψη σας ότι μια πολύ στενή ζώνη τείνει να υπογραμμίζει κι' όχι να κρύψει τους φαρδείς γοφούς.

Οι τσάντες

Υπάρχει στενότερη σχέση αναλογιών ανάμεσα στον όγκο της τσάντας και του προσώπου που την κρατά. Δεν είναι, πράγματι, ωραίο να βλέπετε μια γυναίκα με τη μεγαλοπρέπεια της τσάντας να κρατά μια μικροσκοπική τσαντούλα, κι' αντίθετα στα χέρια μικροσκοπικών γυναικών τσάντες μεγαλύτερες από το μπόι τους.

Μεγάλη ή μικρή, μια πολύ γεμάτη τσάντα είναι πάντοτε άκομψη και δίνει αναπόφευκτα σ' αυτήν που την κρατά μια εμφάνιση αναμειγιάς, που τίποτα δε μπορεί να δικαιολογήσει.

Ανάμεσα στην τσάντα και στα παπούτσια είναι από δέρμα. Ειδικότερα, δεν επιτρέπεται σε μια κομψή συγκέντρωση να υπάρχουν διαφορά ανάμεσα στα δέρματα ή τα υφάσματα. Αν η τσάντα είναι από μονόχρωμο γυαλιστερό δέρμα τα παπούτσια δεν πρέπει να είναι από δέρμα σούρας.

Αν πάλι τα παπούτσια είναι από σατέν, η τσάντα δεν πρέπει να είναι από βελούδο. Κι' επειδή ο λόγος για δερμάτινα, σημειώνουμε ότι πολλές γυναίκες αγνοούν ότι το δέρμα κροκοδείλιου δεν ταιριάζει σ' απογευματινές τσάντες αλλά μόνο σε πρωινές.

Υπάρχουν μερικές που τους άρεσει να φτιάχνουν οι ίδιες τις τσάντες τους. Καλό βέβαια αυτό, αλλά το νου σας μήπως η τσάντα αυτή έχει κοινή εμφάνιση. Αποφύγετε επίσης τις γαρνιτούρες με λουλούδια και τα τυπωμένα δέρματα, αφίνοντας κάτι τέτοιο για τους ξένους περιηγητές.

Μέσα στην τσάντα

Είναι τόσα τα πράγματα που μπορεί να κρύψει μια γυναίκα στην τσάντα της, ώστε δεν είναι περιεργό ότι οι γυναίκες πολλές φορές δεν θέλουν να δηλώσουν το περιεχόμενό της. Μερικοί κακογλωσσισμένοι άνδρες, λένε πως οι γυναίκες κρύβουν στην τσάντα τους όχι επιθυμητά αλλά κρύβουν κάτι, έρωτικές επιστολές π.χ., αλλά μάλλον για να καλύψουν ένα χάος: μαντηλάκια με ίχνη ρούχ, μολύβια για τα μάτια, κραγιόν για τα χείλη, που έχουν γίνει κομμάτια, άδειες θήκες κραγιόν κι' ένα σωρό άλλα άεργα κλητά πράγματα.

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

Είναι περιττό να πούμε ότι κομψότητα σημαίνει επίσης τάξη και δεν πρέπει

μια γυναίκα να περιορίζεται στην εξωτερική μόνο εμφάνισή. Ύστερα είναι και τα γυαλιά. Γι' αυτά θα χρειάζονταν ένα ιδιαίτερο κεφάλαιο. Τα γυαλιά πράγματι είναι άξεσουάρ της μόδας και σε κάθε εποχή αλλάζουν σαν τα φορέματα ή τα καπέλα. Μπορούν σε μια «νουβότα» είναι εύκολο να κάνει κανείς μια έκλογη κακού γούστου. Έτσι συμβαίνει συχνά να συναντούμε όμορφες κοπέλλες με «μάτια» που θα έκαναν τους γιγάντιους κατοίκους των άκεανικών βυθών να τις ζηλεύουν. Τα γυαλιά σκοπό έχουν να βοηθήσουν την όραση μας ή να μας προσφυλάξουν από τον ήλιο. Αν σ' αυτό επεμβαίνει και η μόδα, αυτό δεν είναι λόγος να δώσουμε στο πρόσωπό μας τη μάσκα του κομικού ή τραγικού.

Τα κοσμήματα

Το σφάλμα να φοράμε πολλά κοσμήματα είναι βαρύτερο από το να δώσουμε επάνω μας κακής ποιότητας μπιζού.

Υπάρχουν γυναίκες, που φορούν συνήθως κολιέ, βραχιόλι, δαχτυλίδι, ρολόι, μολύβι, όμως παρουσιάζει εύκαιρα, σπεύδουν να προσθέσουν σ' αυτά σκουλαρίκια, μια κορφήτσα κι' ίσως κι' άλλο ένα δαχτυλίδι κι' ένα ακόμη ζευγάρι βραχιόλια. Άλλες πάλι, φορούν δαχτυλίδια — είναι λάθος αυτό — σε δυο και τρία δαχτυλικά χέρια και σε κάθε δυο και τρία και άλλες — για να δεί-

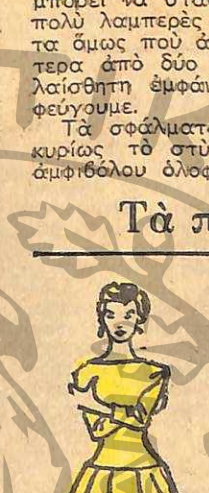
ξουν ότι έχουν πολλά — ανακατεύουν γνήσια κοσμήματα με ψεύτικα ή χρυσά με ασήμια.

Αν έχετε ένα ωραίο κολιέ από αληθινά μαργαριτάρια, μη φοράτε σπ' αυτή ψεύτικα ή και το αντίθετο.

Ένα κοσμήμα με σκούρα πέτρα δε μπορεί να σταθεί δίπλα σ' ένα άλλο με πολύ λαμπερές πέτρες. Και τα κοσμήματα όμως που αποτελούνται από περισσότερα από δυο στοιχεία δίνουν μια ακαλαίσθητη εμφάνιση που πρέπει να αποφεύγουμε.

Τα σφάλματα στην ποιότητα αφορούν κυρίως το στυλ και μερικά κοσμήματα αμφιβάλου ολόφανερα γούστου.

Τα παπούτσια

Υπάρχουν πολλές γυναίκες, ιδίως οι πολύ νέες, που αγνοούν την ύπαρξη άνετων παπουτσιών και περνούν με την μεγαλύτερη αδιαφορία από το ένα άκρο στο άλλο: δηλαδή από το τελείως επίπεδο παπούτσι στο υπερβολικά ψηλάτακονο, μη λαβαίνοντας υπ' όψη ούτε την ώρα, ούτε την περιστασία.

Τα παπούτσια όμως παίζουν αρκετά σημαντικό ρόλο στην κομψότητα ενός φορέματος. Θεωρούνται σε μια από τις πιο ασφαλείς ενδείξεις για τον καθαρισμό, έστω και τουλάχιστο, της προσωπικότητας αυτής που τα φορεί. Πολλές γυναίκες ξέρουν λίγα τυπικά πράγματα, στο ζήτημα αυτό, που υπαγορεύονται από την καλαισθησία και που συνίστανται — για να φέρουμε ένα παράδειγμα — στο να μη φορούν παπούτσια τελείως ή κατά ένα μέρος άσπρα, όταν τελειώσει το καλοκαίρι, ούτε πέδιλα με ταγιέρ. Αντίθετα, για λόγους αισθητικής

Τα λουλούδια

Για ψεύτικα λουλούδια πρέπει, αν είναι δυνατόν, να είναι πιο ωραία από τα αληθινά για να είναι ανεκτά. Η μόδα λανσάρει και ξαναλανσάρει ψεύτικα αλλά σεείς φοράτε μόνο αληθινά, ακόμα και γιατί οι άνδρες δεν ενθουσιάζονται όταν σκύβοντας να μυρίσουν ένα λουλούδι που το πέραςαν γι' αληθινό, μυρίσουν ένα... ύφασματένιο.

Αν συνηθίζετε να φοράτε αυτά τα «μικροπραγματάκια» που ονομάζονται βραδυνές κομμώσεις και αποτελούνται συχνά από ένα ή περισσότερα άνθη, το είδος τους πρέπει να είναι το ίδιο με εκείνα που τυχόν φοράτε με το φόρεμα, έστω κι' αν αυτά είναι σταμπάτα, όπως στα εμπριμέ.

Όταν πρόκειται για μια καλή απομνημυση είναι καλύτερο ένα μόνο άνθος ή δυο το πολύ παρά ένα ματσάκι. Προ πάντων όταν πρόκειται για βιολέτες, που είναι ιδιαίτερα αδρές.

Οι γούνες

Περιλαμβάνουμε τις γούνες στα άξεσουάρ, μολονότι για πολλές γυναίκες αποτελούν μέρος της γκαρνταρόμπας τους ακριβώς όπως τα παλτά και τα ταγιέρ. Απευθυνόμεστε όμως σε κείνες που πρέπει να διαλέξουν μια μόνο γούνα που θα είναι και η μοναδική τους. Στην περίπτωση αυτή η γούνα δεν πρέπει να έχει ιδιότροπο σχέδιο ούτε στο χρώμα, ούτε στις κηλίδες ή στις ραβδώσεις. Έτσι, αν τ' όνειρό σας είναι το ξανθό καστόρ ή η γούνα τύπου λεοπαρδόλεως, θα προτιμήσετε το πρώτο, επειδή είναι λιγώτερο εκκεντρικό και θ' απαρηγόρησε το δεύτερο. Ο ίδιος κανόνας ισχύει και για τα χρώματα. Έσείς θα προτιμήσετε τα δυο φυσικά χρώματα μαύρο ή καστανό, γιατί είναι τα μόνα κατάλληλα για κείνη που έχει μια και μόνη γούνα.

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

Όταν η γούνα σας έχει πολύ εμφάνιση ή ίχνη της φθοράς από τη χρήση και φαί-

13

Η ΙΟΥΔΗ ΚΑΙ Ο ΚΑΛΒΟΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣΤΟΜΟΣ ψάλτης της έλευθερίας, ο Άνδρας Κάλβος, που έδωσε τόσες ώδες για τον αγώνα για τη γυναίκα. Σε κανένα τραγούδι του δεν υμνεί τη κόλλη της, σε κανένα δεν μας φέρνει να μαντέψουμε τα χτυποκάρδια του και τις συγκινήσεις του.

Και αυτό είναι φυσικό. Οι διογράφοι του μας τον παρουσιάζουν μισογύν, εύεζπτο, νευρικό. Η ψυχή του δεν είχε την ευαισθησία εκείνη που χαρακτηρίζει όλους τους ποιητές, δε μπορούσε να αφοσιωθεί σε μία γυναίκα, να την κάνει το ιδανικό του και τη μούσα του.

Ο Κάλβος αγαπήθηκε, αλλά δεν αγάπησε. Κι έμεινε το ίδιο σκληρός και στα νεύρα του, κι όταν έγραψε.

Δεν ήταν άρσας. Βέβαια, δε σώζεται καμιά φωτογραφία του. Από διηγήσεις μόνο μαθητών του ξέρουμε ότι ήταν κοντός, με βαρύ θώρα και με μεγάλο κεφάλι. Με άλλα λόγια, ήταν μάλλον άσχημος. Είχε όμως ζωηρά μάτια, με περίεργη φως. Κι αυτά, μαζί με τη φήμη ενός λαμπρού ποιητού, έκαναν τη δυστυχισμένη Ιουδή να του δώσει την καρδιά της.

Ήταν το 1816, στη Φλωρεντία. Ο Κάλβος, νέος ακόμη, 24 ετών (γεννήθηκε το 1792) έκανε εκεί το δασκάλο της ελληνικής και της ιταλικής. Παλάτια πελώρια, που ήταν μαζί και αριστουργήματα τέχνης, περίφημοι ναοί και πάρκα, ξακουστοί ζωγράφοι και μεγάλοι ποιητές, σπουδαίοι μουσικοί και καλλιτέχνες έδιναν στην πόλη αυτή ένα ρομαντικό θέλητρο. Εκεί άνηκαν οι τέχνες. Εκεί υπήρχαν τα φιλοσοφικά σαλόνια. Εκεί οι πλούσιες αρχόντισσες προστάτευαν τους νέους με ταλέντο. Εκεί είχαν διαδραματισθεί τα πιο ξακουστά είδύλλια.

Η άτμοσφαιρα εύνοουσε τον έρωτα, και μάλιστα των καλλιτεχνών. Η άτμοσφαιρα αυτή έπνέεσε και την Ιουδή Μαροκέζι, τη νόστιμη Ιταλίδα με τη ρομαντική καρδιά.

Δεν την ένοιωσε που ο ποιητής της ήταν φτωχός. Όλοι οι ποιητές ήταν φτωχοί. Δεν την ένοιωσε που ήταν άσχημος. Αυτή έδλεπε τον όμορφο της ψυχής του. Κι όταν τον φιλούσε, νομίζε πως φιλάει την ίδια την άθανασία. Κι όταν τον αγκάλιαζε, θάρρυνε πως αγκάλιαζε την ίδια την ευτυχία. Η σκέψη πως αυτή θα ήταν η μούσα του, πως γι' αυτήν θα έγραφε στίχους, πως ο κόσμος για αιώνες πολλούς, όταν ανέφερε το όνομα Κάλβος, θα θυμόταν και το δικό της ταπεινό όνομα, ή σκέψη αυτή την έκανε να του συγχωρή την κάποια αδιαφορία που της έβλεπε.

Αλλωστε, τον αγαπούσε και κάθε μέρα περισσότερο. Δεν είχε τη δύναμη ν' αντισταθίσει επιθυμίες του. Ο έρωτας γινόταν πάθος, την παρότρυνε η θερμότητά. Από φόβο μήπως τον κερδίσει κάποια άλλη, δέχτηκε να υποχωρήσει σε όλα... Ήταν ένα χλιαρό φλωρεντινό θράδυ, γεμάτο αρώματα και ήδυπαθεια. Για πρώτη φορά ο ποιητής δειχνόταν άπαυε τρυφερός και γλυκομίλητος. Σαν ένα καινούργιο αίσθημα να φούντωσε μέσα του, την κτύπαξε με λατρεία πρωτογνώριστη, την μέτρησε με ποιητικά παροληγμένα, την έριξε στην έκσταση μιας θεσπέσιας ευτυχίας που την έτασε ως το τέλος, ως το υπέρτατο ρίος.

Η Ιουδή δε μετάνοωσε για το τάλ-

μημά της, ούτε ένοιωσε ντροπισμένη. Της είχε υποσχεθεί να την κάνει γυναίκα του και τον θεωρούσε από τότε σαν άντρα της. Πήγαυε φανερά μαζί του στο δωμάτιό του, γνωρίστηκε με τους φίλους του και άδιαφορούσε για την κατακραυγή του κόσμου.

Όσο για τις έλπίδες και τα όνειρα της Ιουδή, δεν πέρασε καιρός για να αποδειχθούν μάταια. Όχι μόνον ο Κάλβος ξαναπέρασε το σκληρό και αδιάφορο ύψος του, αλλά ένα πρωί, χωρίς λόγο, χωρίς δικαιολογία, χωρίς ειδοποίηση, εγκαταλείπει τη Φλωρεντία και εξαφανίζεται.

Η Ιουδή περνάει άγρυπνες νύχτες, με εφιάλτες και δάκρυα. Φοβάται πως κάποιο κακό του συνέβη. Περνούν εβδομάδες, και μαθαίνει από τους φίλους του, πως βρίσκεται στην Έλβετία. Πάλι τον δικαιολογεί. Κάποια δυσάρεστη περιπέτεια θα το καταδίκασε και είναι βέβαιη πως, μόλις μπορέσει, θα της γράψει. Και περιμένει αυτό το γράμμα, το περιμένει μήνες πολλούς, το περιμένει χρόνια...

Πληγωμένη απ' την εγκατάλειψη, ζήκαθημερηνά το πιο φριχτό μαρτύριο. Ντροπιασμένη σ' απόκληρη τη Φλωρεντία, διώχνεται από το σπίτι της. Το πλήγμα είναι δεινό. Τρέχει σ' όλους τους κοινούς φίλους, κλαίει, τους εξιστορεί την τραγική της κατάσταση, τους παρακαλεί να του γράψουν κι αυτοί...

Κανείς δεν περιέμενε τέτοια διαγωγή από έναν ποιητή. Ο Κάλβος ούτε στα γράμματα των φίλων του δεν άπαντα πλέων. Κυττάζει μόνο τη ζωή του και το συμφέρον του, ασυγκίνητος αν μια δυσρφη μικρή Ιταλίδα, που πίστεψε σ' αυτόν και του χάρισε την καρδιά της, λυώνει τώρα έρημη και φτωχιά σ' ένα μακρινό

κελί συνοικίας, ξενοδολεύοντας.

Αυτός βρίσκεται στο Λονδίνο, διωρισμένος σε ένα αριστοκρατικό ιδιωτικό έκπαι- δευτήριο.

Το 1823, τριανταεπών έτών, κατεβαίνει συντροφιά με Άγγλους φιλέλληνες να λάβει μέρος στο μεγάλο αγώνα.

Στο ταξίδι τους πέρασαν κι από τη Φλωρεντία. Ήταν πάλι άνοιξη και τα άπαλα θράδυα μοσχοβολούσαν από αρώματα και ήδυπαθεια. Δεν έδωσε σημασία. Δεν καταδέχτηκε ούτε να ρωτήσει αν ζή ακόμη η γυναίκα, ή μόνον γυναίκα που τον αγάπησε αληθινά. Πολύ περισσότερο, δεν ενδιαφέρθηκε να τη συναντήσει. Πού θα την έβρισκε αλλωστε, στις μακρινές οταχογειτονίες που είχε καταλήξει και πώς θα την αναγνώριζε, έτσι πρόωρα γερασμένη που την έκανε η αγάπη του, με τα μαλλιά της πεσμένα, λιπόσαρκη απ' τη δυστυχία, με τις βασανιστικές ρυτίδες του προσώπου της;

Έφυγε. Έπισκέφθηκε τη Ζάκυνθο, την πατρίδα του. Στον αγώνα ούτε έλαβε μέρος. Προτίμησε να διαρρίστη καθηγητής στην Ίονιο Ακαδημία, στην Κέρκυρα. Αλλά κι εκεί δεν καταστάλαξε. Ξαναγύρισε στην Άγγλία, σε άλλο ιδιωτικό σχολείο. Και έπειδή η διευθύντρια ήταν πλούσια, την παντρεύτηκε χωρίς να την αγαπά, για να λύσει το πρόβλημα της ζωής του. Εκεί, στο Λονδίνο, πέθανε ο Άνδρας Κάλβος, 75 ετών, το 1867, άτεκνος. Η Ιουδή, που ήλπιζε να συνδέσει τ' όνομά της με το δικό του, όταν θα γινόταν ένδοξος, πέθανε το 1825 κι από τότε κανείς δεν τη θυμάται. Μόνον οι διογράφοι του Κάλβου την αναφέρουν με δυό λόγια.

ΜΙΧ. ΠΕΡΑΝΘΗΣ

ΟΙ ΦΙΛΙΕΣ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ;

που και πο κανένα απόγευμα δέχεται στο σπίτι τις φίλες της για ένα τσάι ή πηγαίνει αυτή στο σπίτι μιας φίλης της.

• Πότε είναι επικίνδυνες

Υπάρχουν, όμως, περιπτώσεις που οι φίλες αυτές μπορούν ν' αποτελέσουν μιά σκιά κι' έναν κίνδυνο. Όταν, λόγω χαρι, οι φίλοι του συζύγου είναι άνθρωποι όχι σοφοί, που κάνουν μιά άτακτη ή όχι ανεπιληπτη ζωή και που η επιβραση τους μπορεί να είναι καταστροφική επάνω του. Οι «κακές συναναστροφές» δεν αποτελούν κίνδυνο μονάχα για τους νέους. Μπορεί να είναι το ίδιο επικίνδυνες και για έναν ώριμο άνδρα, έναν άνδρα που σπιντοί όπως λέμε, όταν αυτός δεν έχει δυνατό χαρακτήρα και θέληση. Μα και για τη γυναίκα οι φίλες αυτές μπορούν ν' αποτελέσουν κίνδυνο: όταν η φίλη παρσσόρη τη γυναίκα σε πανάκριβα καπρίτσια, σε υπερβολικά και άκαρια λούσα, σε πειρασμούς για καμιά όχι και τόσο καλή περιπέτεια. Σε αυτές τις περιπτώσεις είναι φανερό ότι οι φίλες του άνδρος ή της γυναίκας μπορούν ν' αποδούν ολέθριες δημιουργώντας δυσάρεστες, δυσαρμονίες και καυγάδες, αν όχι κι' άλλα χειρότερα.

• Πρέπει να εξουδετερώνονται

Πρέπει να πάρουμε τα μέτρα μας ώστε οι φίλες αυτές να μην ασκήσουν ελαερη επίδραση στους συζύγους. Ο άνδρας ή η γυναίκα, μόλις αντιληφθούν τον κίνδυνο, πρέπει να προσπαθήσουν να τον εξουδετερώσουν. Αλλά αυτό πρέπει να το κάνουν με προσοχή και θασιόδρομοι σε γεγονότα πραγματικά και διαπιστωμένα κι όχι σ' απλές εντυπώσεις. Αν η γυναίκα, παραδείγματος χάριν, έχει τη θεατικότητα, ότι ο άνδρας της υφίσταται την ολέθρια επίδραση ενός φίλου του, δεν πρέπει να τον αρπάξει από το γαζακό, παίρνοντάς τα πράγματα τρυφικά κι' επιβάλλοντας του να «κόψει αμέσως» αυτή τη φίλη. Αντίθετα, πρέπει να ενεργήσει με τάξη, με κάποια διπλωματία, δίνοντας στον άνδρα της να καταλάβει τον κίνδυνο που τον απειλεί. Το ίδιο κι ο άνδρας: αν μιά φίλη της γυναίκας του του φαίνεται σά μιά σύμβουλος στην όποια πρέπει να δισπαστή, πρέπει να προσπαθήσει να την απομακρύνει από το σπίτι με επιδεξιότητα.

• Φυσική διεξοδος

Μιά κι οι φίλες αυτές δεν αποτελούν κίνδυνο — εκτός από ώρισμένες περιπτώσεις — σωστό είναι κι οι σύζυγοι να τις δεχθούν με ευχαρίστηση ο ένας για τον άλλον. Δεν έχει τίποτα το ασυνήθιστο και πολύ περισσότερο το ανησυχητικό, το γε- γονός ότι ο σύζυγος λόγω χαρίν ένα θράδυ αφήνει τη γυναίκα του για να πάει να περάσει δυό ώρες με τους παλιούς του φίλους, για να τα πουνε λίγο ή για να πάνε σε κανένα μάτσο ποδοσφαίρου. Την ίδια επίσκεψη και την ίδια κατανόηση πρέπει να έχει ο άνδρας αν η γυναίκα του

ΤΟ ΓΚΡΙΖΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Λεπτό γαλλικό διήγημα

ΔΕΝ ΉΤΑΝ παρά μιά μέρα όπως όλες οι άλλες στη ζωή μιάς κοπέλλας. Κι όμως...

Ευπνώντας εκείνο το πρωί, η Κάρλα σι- σθάνθηκε κακόκεφη. Χωρίς να ξέρη γιατί, κατάλαβε πως θάταν μιά από κείνες τις μέρες που όλα πηγαίνουν άσχημα. Ένας ελαφρός πονοκέφαλος της έσφιγγε τους κροτάφους, γιατί είχε διαβάσει ως άργα τη νύχτα, και τα φρουί - γκλασε που είχε φάει μηχανικά την ώρα που διάβαζε, της είχαν κοψει κάθε όρεξη για πρόγευμα. Ση- κώθηκε. Συνήθως, της άρεσε να μένη κου- δωρισμένη στο κρεβάτι της για λίγα λε- πτά, χαμένη κάτω απ' τις κουβέρτες της, ενώ η άτμοσφαιρα γύρω ήταν παγωμένη. Κάθε τόσο, έδωχε λιγάκι το χέρι της, περιμένοντας να παγώσει, κι' έπειτα, με μιά μικρή ανατριχίλα ευχαρίστησης, το ξα- νάκρυβε κάτω απ' τις κουβέρτες για να το ξαναζεστάνη σιγά - σιγά, σά να ξα- νάδινε ζωή σ' ένα πληγωμένο ζωάκι.

Έκείνο όμως το πρωί, δεν είχε διάθεσι να επαναλάβει όλες αυτές τις διαδικασίες, που ήταν υπολείμματα της παιδικής της ηλικίας. Αισθανόταν φοβερά μεγάλη. Είχε μόλις κλείσει τα δεκαεφτά...

Ντύθηκε γρήγορα και κατέβηκε στην τραπεζαρία όπου ο πατέρας της, ο Σάρλ, έπαιρνε κιόλας το πρωινό του. Κανένα απ' τα χαρακτηριστικά του προσώπου της δεν έμοιαζε έντελώς με του Σάρλ, κι' ο- μως εκείνον σκεπτόταν κανείς όταν κύ- τταζε την Κάρλα. Είχαν το ίδιο γλυκό ύ- φος, το ίδιο λιγάκι μυωπικό βλέμμα, την ίδια ψυχική χαρά.

Η Φρανσουάζ, η μητέρα της, με τη ρόμπα της, αλλά χτενισμένη κι' ελαφρά μακιγιαρισμένη, κάθισε. Με κλειστά τα μάτια, η Κάρλα έπιανε σιγά - σιγά τον καφέ της, για ν' απολαύσει περισσότερη ώρα το θαυμάσιο άρωμά του.

Η Κάρλα θεωρούσε τη μητέρα της σαν ένα γοητευτικό πλάσμα που είχε το ένστι- κτο της όμορφιάς και θαυμάσιο γούστο, αλλά μ' επιφανειακή μόνο έμπνάζα. Έ- βλεπε τη Φρανσουάζ λιγάκι εγωίστρια, παράλογη, έτοιμη να προτιμήσει τη συ- ντροφία των ανδρών απ' των γυναικών, μα στην πραγματικότητα πολύ αφέλη και παι- δαστική στις σκέψεις και στις παραμι- κρές πράξεις της.

Η Φρανσουάζ έκανε πως κουραζόταν απ' τις κοσμικές προσκλήσεις, μα η Κά- ρλα ήξερε πως της άρεσε πολύ η κοινωνική ζωή. Ο Σάρλ, τις σπάνιες φορές που συνοδεύε τη γυναίκα του στον κόσμο, έ- παιρνε ένα ύφος απόμακρο, αλαζονικό, κι' έκραβε δύσκολα την πληγή του. Τόν έβρι- σκαν πολύ γοητευτικό και πολύ καθώς πρέ- πει. Ποτέ η Φρανσουάζ δεν τον είχε πιέ- σει να τη συνοδεύσει και ποτέ εκείνος δεν της είχε ζητήσει ν' αρνηθή μιά πρόσκληση. Είχαν μιά σιωπηρή συμφωνία στο ζήτημα αυτό. Η Κάρλα προτιμούσε τους φίλους του πατέρα της απ' τους φίλους της μη- τέρας της, και σπανίως έφερνε δικούς της φίλους στο σπίτι.

Η Κάρλα κύτταζε τον πατέρα της και χαμογέλασαν κι' οι δυό. Αυτή ή σιωπηρή τους συνεννόηση της έφερνε μιά έντονη χα- ρά. Σκέφτηκε εαφνικά πως κι' αν ακόμα οι γονείς της είχαν κάποια ψυχική έπαφή στην όρχη του γάμου τους, δεν είχαν τώ- ρα πιά τίποτα το κοινό.

Η Κάρλα είχε μαντέψει από πολύ νέα πως η συνεννόηση δεν ήταν παρά έπιφα- νειακή. Όταν ήταν παιδί, είχε ρίξει όλα την ευθύνη στη μητέρα της, που συχνά της φερόταν ψυχρά και σκληρά και δεν προσ- παθούσε να την καταλάβει. Μεγαλώνοντας όμως, είχε αντιληφθή πως η Φρανσουάζ, νέα, ώραία και κοσμική, είχε κατορθώσει ν' ανεχτεί τον άκουσιο εγωισμό ενός συ- ζύγου πολύ μεγαλύτερου γι' αυτήν και πολύ διανοούμενου. Τώρα η Κάρλα προτιμούσε τον πατέρα της, γιατί μ' αυτόν αντήλ-

■ Είχε φέρει ένα γκριζο πουλόβερ!...

λασσαν εντυπώσεις για ένα βιβλίο, ένα μουσικό κομμάτι, μιά ταινία. Μ' αυτόν αισθανόταν άνετα, είχε την εντύπωση πως ήταν λιγότερο άδεια, λιγότερο κοινή. Η Φρανσουάζ πάλι έβρισκε πως ο άντρας της κι' η κόρη της ήταν φτιαγμένοι από διαφορετική πάστα απ' τη δική της — άλλα πάντα που δεν της ήταν και πολύ ενοχλητική. Η Κάρλα της φαινόταν αδέ- ξια, άκομμη, χωρίς πολύ γούστο, χωρίς κοινωνικότητα.

Ανατριχίλασε, ήπτε τον καφέ της πολύ γρήγορα, κι' έδιωξε αυτές τις ιδέες απ' το μυαλό της.

Μήπως χρειαζόσαι τίποτα απ' το Παρίσι; ρώτησε ο Σάρλ τη γυναίκα του.

Όχι, ευχαριστώ, θα περάσω την ή- μέρα μου με την Έλενη, και θα κάνω ή ίδια μερικά ψώνια. Θα πάω το αυτοκι- νητο... Έσθ, Κάρλα, σκεπτείς να πιάς στο Παρίσι!

Όχι, θα μείνω στο σπίτι. Έχω να ετοιμάσω μιά έκθεση στ' αγγλικά...

Η Φρανσουάζ ανέβηκε να ντυθή. Ο Σάρλ σηκώθηκε. Κάθε πρωί, ένας σωφέρ της εταίριας που διήλυνε, έρχόταν να τον πάρει, γιατί δεν του άρεσε καθόλου να οδηγεί.

Μπαμπά, αύριο θα δώσουν στην Αϊ- θουσα Γκατώ μιά θαυμάσια συναυλία! Θα παίξουν και το κοντσέρτο του Μπρούκ...

Θέλεις νάρθης μαζί μου; — Περφόρημ ιδέα, χρυσό μου παιδί. Θα φάμε στο «Σαν Φραντσίσκο». Ρώτησε τη μητέρα σου, μπορεί να θέλη νάρθη κι' εκείνη.

Ο Σάρλ έφυγε, κι' η Κάρλα σκέφτηκε εαφνικά πόσο ήρεμο ήταν το άδειο σπι- τι, και την κυριεύε ένα αίσθημα ευδαιμο-

νίας. Η μητέρα της την αποχαιρέτησε δια- στικά, σκορπίζοντας γύρω της ένα κύμα άπ' τ' άραιο άρωμά της, κι' όταν η Κάρλα άκουσε το ρόγχο της μηχανής του αυτοκι- νητού, συλλογιόθηκε πως είχε ξεχάσει να της πη για τη συναυλία. Αποφάσισε πάν- τως να πάρη τρία εισιτήρια, γιατί ήξερε πως ο Σάρλ θα ένθουσιαζόταν να τους συ- νοδεύσει, αν η μητέρα της δεν μπορούσε.

Ο Σάρλ ήταν είκοσιδύο ετών, κι' έμεινε στην Πανεπιστημιακή Πόλη, όπου μοιρα- ζόταν ένα δωμάτιο με τον Ζεράρ, ένα φί- λο του. Η Κάρλα τους είχε γνωρίσει στην Άγγλία, και τώρα μόνο μιά παιδίαστική έδεια, μιά υπερφάνεια ή μιά έλλειψη έμπιστοσύνης στον εαυτό της την έμπα- διζε να όμολογήσει πως αγαπούσε το Σάρλ. Οι δυό νέοι ήταν οι μόνοι που καλούσαν στο σπίτι της.

Ξαφνικά της ήρθε διάθεσι ν' άκούση τη φωνή του. Τόν πήρε στο τηλέφωνο και ζή- τησε ένα βιβλίο που του είχε δανείσει.

Τόν «Θρσασούρ της Άγγλικής Γλώσ- σης» σου; Όχι, δεν τόν έχω εγώ, τόν δανείσα το Ζεράρ, είπε. Μα αυτός ο τύ- πος φαίνεται πως έχει χάσει τα μυαλά του. Έδώ και λίγο, έφυγε με μιά έκφρασι ανθρώπου που τούππεσε μιά κεραμίδα στο κεφάλι! Έσφιγγε πάνω στην καρδιά του ένα όλοκαινούργιο γκριζο γυναικείο που- λόβερ, και μού δανείστηκε δυό χιλιάδες φράγκα για να πάη τη γυναίκα στην όποια θα το χάριζε στο ρεστωράν ή στις Βερ- σαλλίες, δεν ξέρω πού... Α, δεν ξέρω τ' όνομά της. Είναι μεγάλη. Έχει αυτοκι- νητο. Είναι παντρεμένη, νομίζω...

Κατά το μεσημέρι, χτύπησε το τηλέ- φωνο. Ήταν η Λουίζα, μιά φίλη της Φραν- σουάζ:

Κάρλα: Είμαστε στο Μονφόρ, κι' οργανώνουμε ένα τεράστιο πάρτυ γι' αύ- ριο το θράδυ, στους Καρρέλ. Η Έλενη κι' εγώ ετοιμάζουμε ένα σωρό θαυμάσια πράγματα, και σκεφτήκαμε πως ή μαμά σου θα μπορούσε να μας βοηθήσει...

Αυτούμαι πολύ, δεν θα είμαι ελεύ- θερη αύριο θράδυ! Η μαμά, ίσως... Μα είπατε πως ή Έλενη είναι στο Μονφόρ; Κι' ή μαμά είχε σκοπό να φάνε μαζί ση- μερα στο Παρίσι! Θα της πω να σας τη- λεφωνήση το θράδυ...

Η Κάρλα έκλεισε το τηλέφωνο, παρα- ξεναμένη για την επιπολαιότητα της μη- τέρας της, που είχε φύγει για το Παρίσι χωρίς να εξακριβώσει αν ή Έλενη θάταν εκεί.

Το απόγευμα, η Κάρλα έκανε έναν πε- ρίπατο με το πιστό της σκυλάκι, τόν Πο- πέϊ. Όταν γύρισε, ήταν πιά νύχτα. Συλ- λογιόθηκε εαφνικά με χαρά το άναμμένο τζάκι, τα άπαλα φώτα, το ήσυχο δειπνό, τη μητέρα της που θα διηγόταν με ζωη- ρά χρώματα πως πέρασε την ημέρα της. Μπήκε στο σπίτι κι' άκούμπησε στην πορ- τα, με τα μάγουλα κατακοκκινά, με μάτια που έλαμπαν απ' την ευχαρίστηση: Οι λαιμπες ήταν άναμμένες, ή φωτιά έτριζε, κι' ο πατέρας της, όπως κάθε θράδυ, ε- τοίμαζε τα κοκταίλ. Τη φίλησε. Η Κά- ρλα είχε διάθεσι να φιλήση το σπίτι, την πόλη, όλο τον κόσμο...

Η Φρανσουάζ μπήκε μέσα, ο άντρας της της χαμογέλασε κι' εκείνη κάθισε.

Τι ήρεμία, τί αρμονία, τί ευχάριστο συναίσθημα! σκεπτόταν η Κάρλα.

Πώς παει ή Έλενη; ρώτησε ευγενικά ο Σάρλ, που δεν τη συμπαθούσε καθόλου.

Ένα χαμόγελο ζωγραφίστηκε στα χεί- λη της Κάρλα, μα η μητέρα της άπάντησε: — Πολύ καλά! Πάντα κομψή... Περά- σαμε μιά πολύ κουραστική μέρα. Αλλά τα ψώνια μας σκατώνουν... Στάσου, Κάρλα, έ- φερα κάτι για σένα...

Η καρδιά της Κάρλα σφίχτηκε. Πήρε το κομτί, το άνοιξε: Είχε μέσα ένα γκρι- ζο πουλόβερ.

Τα μάτια της θαμπώσαν. Πήρε το πο- τήρι της με μιά μηχανική κίνηση, το ση- κωσε, χαμογέλασε, ήπτε στην υγεία της χαμένης της παιδικότητας, κι' άρθρωσε με κόπο:

Ευχαριστώ, είναι θαυμάσιο...

Μα φυσικά, δεν ήταν παρά μιά μέρα όπως όλες οι άλλες στη ζωή μιάς κο- πέλλας.

PEZIN OLIVIE

«Αρώμα και καρβουνόσκονη»

«Αν θέλετε να άφαιρέσετε κάθε μυρωδιά από κάθε μπουκάλι αρώματος, ρίξτε λίγο οινόπνευμα και μετά ξεπλύνετε το με νερό. Αν έπιμμένη ρίξετε λίγη καρβουνόσκονη ψιλή και νερό. Ταράξετε καλά το μπουκαλάκι, αφήστε το μισό αυτό υγρό μερικώς άρες. Αντί καρβουνόσκονη μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μια παστίλια «Καρμίν» του φαρμακείου. Είναι το φάρμακο που παίρνουν όσοι έχουν αέρια στο στομάχι. Απορροφά τα αέρια και κάθε δυσοσμία.

Τα άνδρικά παντελόνια

Τα άνδρικά παντελόνια σιδερώνονται θαυμάσια με ένα φύλλο χαρτί ή μιάς εφημερίδας, χωρίς να τα βρέσουμε.

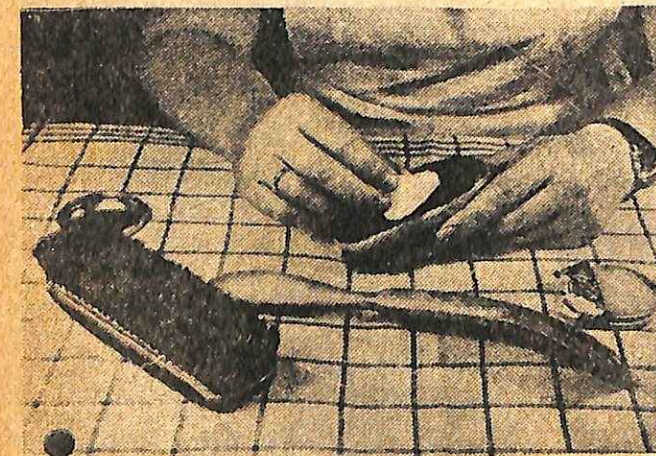
Πώς θα διατηρηθεί η λαδομυονία

Όταν σάς περισσέψει λίγη λαδομυονία, σκεπάστε την με λινέλαιο και μετά κλείστε το κουτί καλά με το καπάκι του. Θα διατηρηθεί αρκετόν καιρό, όχι δέκα και αιώνια.

ΣΟΛΕΣ ΚΑΙ ΠΑΤΑΤΕΣ

Με τα καινούργια ή νεοσολιασμένα παπούτσια κινδυνεύετε να γλιστρήσετε. Δε θάχετε όμως φόβο να το πάθετε αν τρώσετε τις σόλες σας με ώμη πατάτα.

Η ΡΑΧΗ ΤΗΣ ΒΟΥΡΤΣΑΣ

Όταν πλένετε τις βούρτσες σας με νερό και σαπούνι, φροντίστε να προφυλάξετε από το πλύσιμο αυτό, που σίγουρα θα τα χαλάσει, τη λαβή και τη ράχη της βούρτσας, αλείφοντάς τα με λίγη βελέλινη.

«Η Γυναίκα» σάς συμβουλεύει:

Η σκόνη είναι πονηρή

Τα χαλιά θέλουν ξεσκόνισμα και από τις δυο μεριές. Περάστε τον ηλεκτρικό απορροφητήρα ή τη σκούπα σας δυο φορές, ακόμα και αν με την πρώτη δεν βόηκατε πολλή σκόνη. Η σκόνη είναι πονηρή και ξέρει να κρύβεται παντού.

Αν παίζουν οι βίδες

Αν οι βίδες της κλειδαριάς παίζουν γιατί οι τρύπες τους έχουν μεγαλώσει ξεβιδώστε τις μία-μία, δώστε στην τρύπα μία μικρή σφήνα ξύλινη και βιδώστε πάλι τη βίδα. Θα σφίξει. Φυσικά αυτό ισχύει για κάθε βίδα πασιμένη σε ξύλο.

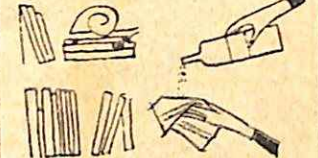
Οι πολύχρωμες γλάστρες

Οι γλάστρες του Μαρουσιού με τα ζωρά τους χρώματα είναι τόσο διακοσμητικές και καλές ληδες για τα φυτά που ζούν μέσα σε διαμερίσματα. Με το δερνί τους κρατούν περισσότερο την υγρασία του χώματος.

Προστατέψτε τα βιβλία σας

Τα βιβλία που είναι τοποθετημένα σ' ένα ράφι καταστρέφονται από ένα ειδικό έντομο.

Το έντομο αυτό λέγεται στη φυσική «λεπίσμα» και δεν προσβάλλει μονάχα τα βιβλία.

αλλά και τα χαρτιά, απορροφούν, ζάχαρη (γι' αυτό το λένε και σακχαρόφιλο), αλεύρι. Σκουπίστε το ράφι (τοιχώματα και βιβλία), το περνάτε ελαφρά με βελούνη και έπειτα με διάλυση σουπιδιμέ 2%. Σκουπίστε ύστερα τα βιβλία και ρίχνετε λίγη έσάνς λεβάντας στο ράφι.

Ποι θα τα φυλάξετε

Για τον καθαρισμό του σπιτιού χρησιμοποιούμε διάφορα φάρμακα. Το κάθε ένα όμως χρειάζεται διάφορη συντήρηση. Θα φυλάτε λοιπόν: Σε σκοτεινό μέρος την υγρή άμμιονία, τη δαρεκίνα, το οξυζενέ. Σε στεγνό μέρος, μακριά από υγρασία, το σύρμα που τρίβουμε, τις μεταλλικές βούρτσες, το σμυροδόπανο, το τάλκι, το άμυλο (κόλλα ή νισεστέ). Σε δροσερό μέρος, τη δειζίνη, το πετρέλαιο, το οινόπνευμα.

Για να περνάτε την κλωστή

Αν δυσκολεύεστε να περνάτε τις βελόνες, είναι εργαλείο εύκολο γίνεται με ένα χάλκινο σφυματάκι, που θα τραβήξετε από ένα ηλεκτρικό σύρμα. Τσακίστε το, περάστε τη θηλιά μέσα στο μάτι της βελόνας και την κλωστή στη θηλιά. Αίμα τραβήξετε το σύρμα, τελείωσε.

Προσοχή στο βιτριόλι

Το βιτριόλι είναι ένα πολύ καυστικό όξύ. Και μία σταγόνα, μία πιτσιλιά μπορεί να κάνει ζημιά. Προσοχή λοιπόν. Ρίχνετε πάντα το βιτριόλι στο νερό και ποτέ το νερό στο βιτριόλι, γιατί οι πιτσιλάδες μπορεί να πάνε στα μάτια σας. Και πάντα σιγά-σιγά.

Σουέτ γάντια

Τα πάνινα σουέτ γάντια είναι εξυπηρετικά και πρακτικά. Πλένονται εύκολα, κοστίζουν λίγο, είναι πρόσχαρα, ταίριαζουν εύκολα με όλα τα

Τα πέτα του ταγιέρ

Τα πέτα του ταγιέρ σας τσαλακώθηκαν στο μπασούλο που τα είχατε φυλαγμένα. Το ίδιο έπαθε και το σακάκι του συζύγου σας. Βρέξτε λοιπόν από την ανάποδη και σιδερώστε τα με στεγνό πανί, πατώντας το σίδερο ελαφρά έως ότου στεγνώσουν, όποτε θα έχουν πάρει πάλι το σχήμα τους.

Μη σιδερώνετε τις φανέλλες

Οι φανέλλες καταστρέφονται στο σίδερο. Καλύτερα να τις στραγγίξετε διπλωμένες, να τις τραβήξετε να πάρουν τη φόρμα τους και να τις δάλετε να στεγνώσουν απλωμένες σε καθαρό σανίδι.

Η γυαλάδα της φούστας

Τώρα που θα χρειαστούμε τη μπλέ μάλλινη φούστα μας, πρέπει να την ξεγυαλίσουμε. Τόσες φορές που τη φορέσαμε έγινε σάν... μεταξύ η! Βουρτίστε την πρώτα καλά, περάστε την στη σανίδα του σιδερώματος, δάλετε επάνω της ένα κομμάτι δαμβακερό καθαρό πανί. Κατόπιν δρέχετε ένα άλλο καθαρό πανί σε νερό με άμμιονία (300 δράμια νερό μία κουταλιά της σούπας άμμιονία) ή σε νερό με ξύδι και το στίβετε. Στρώστε το δρεγμένο πανί επάνω στο άλλο και σιδερώστε χωρίς να πιέζετε πολύ το σίδερο, έως να στεγνώσει το πανί.

Η κατασρόλα σας γρατζουνίστηκε

Προσέχετε τις άνοξειδωτες κατασρόλες σας από κάθε γρατζουνισμα. Το παραμικρό θα βυρτανόμαστε μια πηληγή που θα καταστρέψει τη ωραία και τόσο ακριβή αυτή κατασρόλα σας.

Τα έπιπλα του κήπου

Πριν φυλάξετε τα σιδερένια έπιπλα του κήπου σας, πλύνετε τα καλά με νερό και ποτάσα. Τρώπετε τις σκουριές με σμυροδόπανο και περάστε, όπου υπήρχε σκουριά, με λαδομυονία μίνιο. Αίμα στεγνώσει καλά το μίνιο, περάστε τα ολόκληρα με λαδομ-

πογιά—δερνίκι που στεγνώνει εύκολα. Θα τα έχετε έτσι έτοιμα για τις ώραιες ημέρες του χειμώνα, για τις λιακάδες.

Τα φλυτζάνια καθαρίζουν με λεμόνι

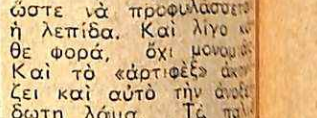
Το τσάι δάφει το λεμόνι και του δίνει ένα ωραίο χρώμα, δάφει όμως και λερώνει και το

φλυτζάνια. Μην τρώτε ποτέ τα φλυτζάνια σας με ελαφροπέτρα ή σάμα. Μία φέτα λεμόνι θα δώσει κάθε τέτοια πινελιά χωρίς να προσβάλει το σμάλτο της πορσελάνας. Αίμα το σμάλτο χαραχτεί, το φλυτζάνι καταστρέφεται.

Πώς τροχίζονται άνοξειδωτα μαχαίρια

Τα άνοξειδωτα μαχαίρια του φαγητού γρήγορα «κατομούν». Ακονίζετε τα επάνω σε ένα στρογγυλό ακόνι μόνο την κόψη τους λαβώνετε να προφυλάσσεται η λεπίδα. Και λίγο να θε φορά, όχι μονάχα. Και το «ακονίζε» ακονίζει και αυτό την άνοξειδωτη λάμα. Τα παλιά μαχαίρια, που οι λαμ τους κόβουν τόσο καλά, αλλά σκουριάζουν, τόσο γρήγορα, καθα-

Δυο μήλα της έγυρεψα κι' αυτή μου στέλνει τρία...

Η άγαπημένη γυναίκα παρομοιάζεται πόρα πολλές φορές με μήλιά, φορτωμένη μήλα. Τις Απόκριες παντού αντηχεί το γνωστότατο χορευτικό τραγούδι.

Μηλιά που σέ καμάρωνο καθημερινή και σκόλη τώρα πλέξες τα κλώνια σου σε ξένο περιβόλι...

Μηλιά που σέ καμάρωνο καθημερινή και σκόλη τώρα πλέξες τα κλώνια σου σε ξένο περιβόλι... λάζουν με «αφτιφέ» ή ριζόχαρτο που σφυγνός να ακονίζει. Πανταχού όμως, η καθημερινή χρήση του σμυροδόπανου τρώει σιγά-σιγά λάζα του μαχαίριου.

Τὰ μήλα

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΦΡΟΥΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΕΝΑ από τα άφθονότερα φρούτα στον τόπο μας είναι τα μήλα. Κι' όχι μόνο από τα άφθονότερα, αλλά και τα ωφελιμότερα. Παλιότερα, το μήλο έθεωρείτο σαν το χειρότερο φρούτο, γιατί, όπως πίστευαν, όχι μόνο ο άπλος κόσμος, αλλά κι' οι γιατροί, ήταν θλαβερό και μάλιστα προκαλούσε «βέρμες», γιατί σ' αυτό και στην καμένη τη ντομάτα και τ' αγγούρια φόρτωναν την έλנוσσία που μαστίζε τη χώρα μας.

Κι' όμως είναι ζήτημα αν καρπός έχει ύμνηση περισσότερο από το μήλο, αφήστε δε που έχει συνδεθεί και με τον έρωτα.

Και πρώτα—πρώτα μήλο ήταν κατά την παράδοση ο καρπός που έφαγε η Εύα και έδωσε και στον Άδαμ. Και μάλιστα ο κακομοίρης αυτός δεν πρόλαβε να το καταπιεί γιατί άκουσε τη φωνή του Θεού που τον καλούσε κι' απ' την τρομάρα του του στάθηκε στο λαιμό. Γι' αυτό κι' η εξωτερική γωνία στη μέση του λαιμού, που σχηματίζει ο θυρεοειδής χόνδρος, λέγεται μήλο του Άδαμ.

Μήλο, σαν δείγμα προτιμήσεως, έδωσε κι' ο Πάρις στην Αφροδίτη, όταν τον έκάλεισαν να κρίνει ποιά από τις τρεις θεές, η Αθηνά, η Αφροδίτη ή η Ήρα, ήταν όμορφότερη. Οι δυο άλλες φυσικά δεν του το χάρισαν και κατά τον Τρωικό πόλεμο πήραν το μέρος των Ελλήνων.

Η έκδηλος αυτή προτιμήσεως και άγάπης παρουσιάζει και σ' άλλες περιπτώσεις, όπως στην περίπτωση του Βυζαντινού αυτοκράτορος Θεοφίλου, που δεν πρόσφερε το μήλο στην Κασσιανή, αλλά στη Θεοδώρα, την οποία διάλεξε για γυναίκα. Μήλα χάρισε η Αφροδίτη στον Ίππομηνη για να νικήσει σε άγώνα ταχύτητας την πανέμορφη Άταλαντη.

Σ' όλους τους λαούς ή προσφορά του μήλου ήταν πάντα δείγμα άγάπης. Στά δημοτικά μας τραγούδια ο καρπός και το δέντρο αναφέρονται συχνότατα.

Νάχα 'να μήλο νάρριχνα σπ'έρα παραθύρι...

Η άλλο, σπ' όποιο ό έραστης ζητά σαν δείγμα άγάπης δυο μήλα. Κι' η άγαπημένη του το στέλνει τρία.

Δυο μήλα της έγυρεψα κι' αυτή μου στέλνει τρία...

Η άγαπημένη γυναίκα παρομοιάζεται πόρα πολλές φορές με μήλιά, φορτωμένη μήλα. Τις Απόκριες παντού αντηχεί το γνωστότατο χορευτικό τραγούδι.

Μηλιά που σέ καμάρωνο καθημερινή και σκόλη τώρα πλέξες τα κλώνια σου σε ξένο περιβόλι...

Μηλιά που σέ καμάρωνο καθημερινή και σκόλη τώρα πλέξες τα κλώνια σου σε ξένο περιβόλι... λάζουν με «αφτιφέ» ή ριζόχαρτο που σφυγνός να ακονίζει. Πανταχού όμως, η καθημερινή χρήση του σμυροδόπανου τρώει σιγά-σιγά λάζα του μαχαίριου.

Ένας ωραιότατος θρύλος είναι του Μήλου και του Άδωνι. Ο Μήλος ήταν ένας νέος από τη Δήλο, που ήρθε στην Κύπρο κι' έπιασε φίλια με τον Άδωνι. Παντρεύτηκε μάλιστα μία συγγενή του Άδωνι, την Πελία. Η φίλια των δυο νέων ήταν τόσο μεγάλη, ώστε όταν ο Μήλος έμαθε το θάνατο του κρεμάστηκε από ένα δέντρο, που από τότε ονομάστηκε μηλιά. Μά κι' η Πελία, που λάτρευε τον άνδρα της, τον ακολουθούσε στον τάφο. Η μεγάλη αυτή άγάπη συγκίνησε τόσο τη θεά Αφροδίτη, που μετεμόρφωσε το Μήλο σε μήλο και την Πελία σε περιστέρι.

Ας αφήσουμε όμως την ποιητική κι' ας έρθουμε στο πρακτικό μέρος. Είπαμε ότι το μήλο είναι ωφελιμώτατο φρούτο. Έκτός από τις βιταμίνες του, είναι πλούσιο σε ζάχαρη, υδατάνθρακες κι' άλλα θρεπτικά στοιχεία. Σ' άλλες χώρες και μάλιστα στη Γαλλία φτιάχνουν κρασί από μήλα, το γνωστό μηλίτη οίνο.

Ας αφήσουμε όμως την ποιητική κι' ας έρθουμε στο πρακτικό μέρος. Είπαμε ότι το μήλο είναι ωφελιμώτατο φρούτο.

Όπως θάχετε δη στην αγορά και στα φρουτάδικα υπάρχουν διάφορες ποικιλίες μήλων. Μία απ' τις ωραιότερες ποικιλίες είναι τα γνωστά με το όνομα ντελίσια ή οτάρκ ντελίσια (από την ποικιλία Ντελίσιας, που σημαίνει εύγεστος, ήδυσ την γεύση). Τα ντελίσια είναι πολύ μεγάλα, ωραιότατα μήλα, με φλούδα ζωρού κόκκινου χρώματος. Άλλη ωραία ποικιλία είναι τα κυδωνόμηλα. Οι ρενέδες, που έχουν μια γεύση υπόδυνη, είναι μία ποικιλία—πως και τα ξυνομήλα—κατάλληλη για όσους υποφέρουν από ζάχαρο διαβήτη.

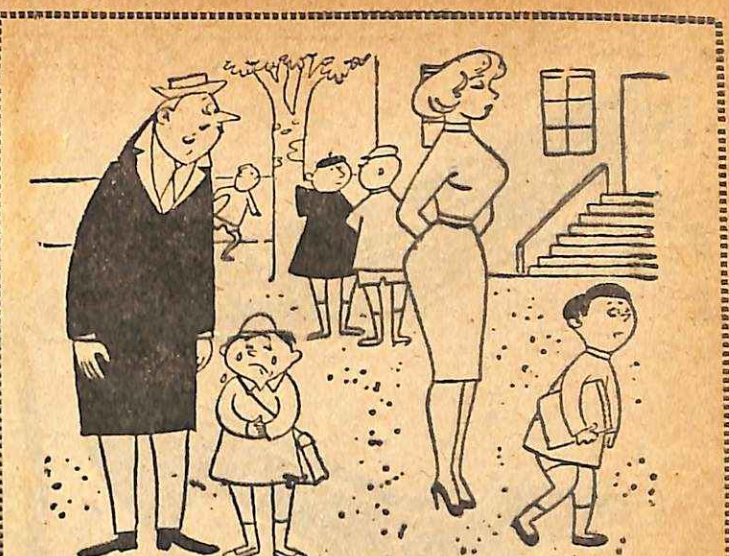
Πασιγνωστή είναι η ποικιλία μπελφόρ. Τα μήλα αυτά είναι αμερικανικής προελεύσεως και μετεφέρθησαν στη Μακεδονία από τη Βόρειο Ιταλία. Είναι γνωστά και με το όνομα μήλα Φλαρίνης, αλλά επεκράτησε το γενικό μπελφόρ. Στην αγορά μας βρίσκονται κι' άλλη μία ποικιλία μπελφόρ, γνωστή ως «αμερικανικά μήλα». Διαφέρουν όμως κατά το άρωμα από τα πρώτα μπελφόρ. Μία οπωνοπαραγωγική ποικιλία, που εμφανίζεται μετά τις Απόκριες, είναι τα ντεκομέρ.

Και τέλος είναι κι' η πιο γνωστή σε μας ποικιλία, τα φιορίκια. Μας είναι πιο συνηθισμένη, γιατί είναι πιο «ρωμεική». Δυστυχώς όμως τα καμένα τα φιορίκια εκτοπίζονται σιγά-σιγά από τις νέες ποικιλίες που αναφέραμε πάρα πάνω, γιατί οι τελευταίες αυτές έχουν μεγαλύτερη εμπορική αξία. Και δεν αποκλείεται το αγαπημένο αυτό φρούτο να μείνει μία άμνηση, όπως τόσα και τόσα άλλα πράγματα που έφαγε η πρόοδος...

Και τέλος είναι κι' η πιο γνωστή σε μας ποικιλία, τα φιορίκια. Μας είναι πιο συνηθισμένη, γιατί είναι πιο «ρωμεική». Δυστυχώς όμως τα καμένα τα φιορίκια εκτοπίζονται σιγά-σιγά από τις νέες ποικιλίες που αναφέραμε πάρα πάνω, γιατί οι τελευταίες αυτές έχουν μεγαλύτερη εμπορική αξία. Και δεν αποκλείεται το αγαπημένο αυτό φρούτο να μείνει μία άμνηση, όπως τόσα και τόσα άλλα πράγματα που έφαγε η πρόοδος...

Και τέλος είναι κι' η πιο γνωστή σε μας ποικιλία, τα φιορίκια. Μας είναι πιο συνηθισμένη, γιατί είναι πιο «ρωμεική». Δυστυχώς όμως τα καμένα τα φιορίκια εκτοπίζονται σιγά-σιγά από τις νέες ποικιλίες που αναφέραμε πάρα πάνω, γιατί οι τελευταίες αυτές έχουν μεγαλύτερη εμπορική αξία. Και δεν αποκλείεται το αγαπημένο αυτό φρούτο να μείνει μία άμνηση, όπως τόσα και τόσα άλλα πράγματα που έφαγε η πρόοδος...

Β. ΚΟΧΛΑΤΖΗΣ

—Κουτός που είσαι να κλαίς!

ΑΡΚΕΙ ΕΝΑΣ ΕΝΘΑΡΡΥΝΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ...

Και μή διστάζετε να τον πείτε

ΕΛΟΝΤΑΣ να βοηθήση

τη μητέρα του να τοποθετήσει μερικά φλυτζάνια στην πλατόθηκη του παιδικού σπώνει το δίσκο προσπάθοντας να τη φάση. Η προσπάθεια είναι τρομερά κοπιαστική, τρέμει το χέρι του, το στόμα του σφιγγεται και το πρόσωπό του γίνεται κατακόκκινο. Πόσο είναι δαυρός ο δίσκος για τα λεπτά μπρατσάκια του! Δεν μπορεί πια να τον κρατήσει, θα του φύγει. «Μά καλέ», λέει η μητέρα του, έσύ είσαι κίολας ένα παλληκαράκι, που τα καταφέρνεις περήφμα. Μπράβο!» Αποτέλεσμα: οι ενθαρρυντικές αυτές φράσεις δίνουν νέα δύναμη στο παιδί, σπώνει το δίσκο... Δε θα το πεί, όχι!

Νέοι, ή γέροι, όλοι έχουμε ανάγκη μιας ενθαρρυντικής για να κάνουμε κάτι, για να πετύχουμε σε μία προσπάθεια. Κι' είναι επίσης καθήκον όλων μας να ενθαρρύνουμε τους άλλους.

Ενθαρρύνω θα πει δίνω κουράγιο και το κουράγιο είναι κείνο που μας κινεί στη ζωή. Στο ζήτημα αυτό εξαρτώμεθα όλοι ο ένας απ' τον άλλο. Καθένας μας και κάθε μία μας μπορεί να κοτ τρώφει ή να ενισχυθεί ανάλογα με το αν ή προσπάθειά του έγινε δεκτή ή όχι.

Ακούμε πολύ συχνά να λένε: «Αν δε λέω τίποτα, αυτό σημαίνει ότι όλα πάνε καλά. Όταν πάνε άσχημα δε στο έρωτά μου, στο δαφέα για την καλή δουλειά που μου είχε κάνει. Φανίεται πως κανείς δεν είχε λάβει τον κόπο να το κάνει πριν από μένα! «Διαρκώς παραπονοιάζομαι», μου είπε, «στο παραμικρό ελάττωμα, που πολλές φορές δεν υπάσχει πραγματικά. Η άπλως με πληρώνουν και φεύγουν... Κι' όμως πόσο καλό θα ήταν να έβρο πως ο πατέρας μου φεύγει ευχαριστήσιμος!»

Χωρίς να το υποπτευόμαστε, είμαστε κατά ένα μέρος υπεύθυνοι για την αποτυχία ή τη μέση απόδοσή των άλλων. Με μία ενθαρρυντική λέξη θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε θαύματα.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

- 1 Γόβα από μαλακό σουέτ με χαμηλό τακούνι.
- 2 Βραδυνό σε μυτερή φόρμα με ψηλό λεπτό τακούνι.
- 3 Απογευματινή γόβα με μια πλάτ κι ένα λουράκι.
- 4 Αναπαυτικό παπούτσι με τακούνι «Πουαρέ» κι ένα ωραίο μικρό διακοσμητικό φιογκάκι μπροστά.
- 5 Απλή γόβα με δυο μικρά πλάτ μπροστά, που κατλήγουν σε δυο κουμπάκια που τη στολίζουν.
- 6 Πρωινό πλάτ-φόρμ μποτάκι ως τους αστραγάλους.
- 7 Μυτερή γόβα από δέρμα αντίλαπ η σουέτ.
- 8 Αντιπροσωπευτικό παπούτσι της φετινής μόδας με μυτερή φόρμα, ψηλό τακούνι, πλάτ που κουμπώνει.
- 9 Πρωινό γόβιο παπούτσι με μια χρυσή άγκράφα.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΤΑΝΙΕ ΓΚΡΑΙΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: «Ο Μερρί Νταουλά, Γάλλος αξιωματικός του Ναυτικού, που πήρε μέρος στον πόλεμο της Ίνδοκίνας, βρίσκεται στη Λισσαβώνα με αναρρωτική άδεια. Στο εστιατόριο που πηγαίνει να φάει, γνωρίζει μια Πορτογαλίδα που τον αναστατώνει γιατί μοιάζει καταπληκτικά με μια άλλη γυναίκα, που ο Μερρί είχε αγαπήσει πολύ, χωρίς ποτέ να της εξομολογήσει τον έρωτά του, γιατί η γυναίκα αυτή ήταν η μητέρα του αδελφού του. Όταν εκείνη παντρεύτηκε ο Μερρί ζήτησε να πάει στην Ίνδοκίνα για να πνίξει τον πόνο του. Έκεί έμαθε έπειτ' από λίγο ότι ο αδελφός του και η γυναίκα του σκοτώθηκαν σ' ένα αεροπορικό δυστύχημα. Βλέποντας τώρα την Πορτογαλίδα Γκιόμαρ, ο Μερρί νομίζει πως έχει αναστηθεί η αγαπημένη του νεκρή, η Γκαέλ. Η Γκιόμαρ βρίσκεται στο εστιατόριο με τον άντρα της τον Ντουάρτε Ντίας, που κάνει αμέσως κακή εντύπωση στον Μερρί. Παρουσιάζεται σαν αριστοκράτης, αλλά έχει αγροίκους τρόπους κι ένα σκοτεινό βλέμμα λάμπει στα μάτια του. Ένα μυστήριο καλύπτει, εξ' άλλου, τη Γκιόμαρ. Ένω χορεύει με τον Μερρί, μετά το φαγητό, του εξομολογείται ότι έχει χάσει τη μνήμη της και δε θυμάται τίποτα από το παρελθόν της. Απ' ό,τι της έχει διηγηθεί ο άντρας της, την άμνησία την έπαθε έπειτα από ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, όσο για την καταγωγή της, αυτή είναι σκοτεινή. Η Γκιόμαρ θεωρεί ότι όσα λέει ο άντρας της είναι ψέματα και νοιώθει ένα δέος μπροστά του. Ζητεί από το Μερρί να τη βοηθήσει. Αν η Γκιόμαρ δεν ήταν η σωσίας της Γκαέλ, ο Μερρί θα είχε φύγει αμέσως.

2^ο ΔΕΝ μπορούσε όμως να εγκαταλείψει αυτή την άρρωστη γυναίκα, την τρομοκρατημένη από το προαίσθημα μιας πραγματικής απειλής, που ύψωνε προς το μέρος του το πρόσωπο της Γκαέλ και που τον ικέτευε με τη φωνή της Γκαέλ...

— Τί σάς κάνει, λοιπόν, για να τον συχαίνετε σ' αυτό το σημείο, Γκιόμαρ; Ήταν η πρώτη φορά που την ώνόμαζε έτσι. Από μια παράξενη σύμπτωση, αυτό το βραζιλιάνικο όνομα ήταν το ίδιο με το πατρώνυμο Γκυγιόμαρ, που ήταν αρκετά διαδεδομένο στη Βρετανία. Δε μπορούσε να μη δη σ' αυτό κάποια ένδειξη...

«Η νέα έγινε σά να κοκκάλωσε και υπέρεψε τα δάχτυλά της. Οί λέξεις έδωσαν με δυσκολία μέσα από τα σφιγμένα δόντια της.

— Δε μου έχει κάνει τίποτα ακόμα. Τον συχαίνω γι' αυτό που είναι: Σκληρός, κακός, απληστος και ψεύτικος!

Καταλάβαινε πώς, όσο κι αν τη ρωτούσε με υπομονή, μ' επιμονή, με γλυκύτητα, με σκληρότητα θα συναντούσε τη χωρίς αντικείμενο πικρία, αυτό το ένστικτώδες μίσος.

— Πότε είχατε άρρωστήσει;

Οί απαντήσεις της Γκιόμαρ, όσο λίγο κι αν τον ικανοποιούσαν, ήταν πάντα γοηγορές κι ελκρινείς.

— Δεν ξέρω. Ο χρόνος, όπως τον σκεπτόμαστε, μου φαίνεται σαν κάτι το άοριστο, το ακαθόριστο. Δεν είναι πολύ περισσότερο από δυο χρόνια που συνήρθα. Φαντασθήτε λοιπόν: Η μνήμη μου είναι δυο χρονών!

— Μπορεί κανείς να συμπεράνει πώς είχατε άρρωστήσει έξη μήνες πριν;

— Ίσως...

Ο Μερρί ταράχτηκε: «Η Γκαέλ και ο Ζερρόμ είχαν εξαφανιστεί το Φεβρουάριο του 1952... Η άρρώστεια της Γκιόμαρ είχε εκδηλωθεί την ίδια εποχή!

— Και δεν υπάρχει τίποτα στη μνήμη σας;

— Τίποτα... Ο Ντουάρτε δεν είπε ψέματα, πριν από λίγο, όταν αποκάλυψε πως ήμουν πολύ άρρωστη. Είναι στιγμές που φοβούμαι πως δεν έχω γίνει καλά...

Τη ρώτησε ακόμα που δρέθηκαν όταν ξύπνησε από τη μακρά της άσυνειδήσια.

— Έδω... στη Σίντρα, όπου μένουμε. Δεν έχω ποτέ ταξιδέψει παρά μόνο από τη Σίντρα στη Λισσαβώνα. Τού Ντουάρτε του άρεσει να παίζει γκολφ. Τον συνοδεύω καμιά φορά στο Έστορίλ... Αυτό είναι όλο!

— Οί ημέρες δε σάς φαίνονται ατελείωτες; Δεν προσπαθείτε να διαβάσετε, ν' ασχοληθείτε με κάτι;

Το βλέμμα της νέας σκοτεινίστηκε. «Η σκέψη της καθημερινής της ζωής την εξουθενώνει.

— Έχω να κάνω πολλά πράγματα: Να συγκρατώ τους υπηρέτες όταν ο Ντουάρτε τους έχει ταπεινώσει. Να παρηγορώ τα παιδιά όταν ο πατέρας τους τα έχει χτυπήσει...

«Έχετε παιδιά; Ο Μερρί είχε...

Μια απροσδόκητη κι επίμονη θλίψη υψώθηκε στο μυστικό βάθος του είναι του.

— Δυο, ένα αγόρι κι ένα κορίτσι. Και αυτά επίσης ζουν μέσα στο φόβο. Είμαι το μόνο τους καταφύγιο...

Και, με ύφος σοβαρό, σά να είχε αναμετρήσει το βάρος του έργου που έπρεπε να εκπληρώσει, πρόσθεσε:

— Δεν είναι πάντα εύκολο... Οί μέρες μου είναι πολύ γεμάτες...

Με μια καινούργια έλπιδα, εκείνος τη ρώτησε:

— Θά είναι ακόμη μαρτά φαντάζομαι...

— Έξη και τεσσάρων χρονών... δεν είναι πια μαρτά! Ο Ντουάρτε είναι σκληρός και απότομος...

«Έξη και τεσσάρων χρονών! Όταν ο θάνατος την πήρε η Γκαέλ περίμενε ένα παιδί. Αν είχε ζήσει, το παιδί δεν θα ήταν παρά δυο χρονών. Η Γκιόμαρ στήριξε το χέρι της πάνω στον ώμο του καβαλιέρου της.

— Κυτάξτε με Μερρί. Είστε λυπημένος. Μήπως σάς λύπησα; Τί είπα που σάς δυσαρέστησε;

— Τίποτα... Ξανάνοιωθε τη ζήλεια και την απελπισία που είχε καταπληκτική με κόπο την ημέρα που είχε μάθει πως η Γκαέλ περίμενε παιδί. Αυτή η γυναίκα δεν ήταν η Γκαέλ. Δυο ώρες τώρα νανουρίζονταν με όνειρα. Το ζήτημα ήταν σκληρό.

Προσπάθησε να πάρη ευχάριστη έκφραση.

— Σας μοιάζουν; Το μεγαλύτερο, ο Φάμπιο, είναι ξανθός. Είναι γεμάτος γοητεία. Ο Ντουάρτε λέει πως μου μοιάζει. Η Μαρία—Κονσταντίνια είναι μελαχροινή σαν τον πατέρα της, αλλά δεν έχει κληρονομήσει τίποτα από τον περήφανο και σκληρό χαρακτήρα του.

Μιλούσε για τα παιδιά της με μεγάλη γλύκα και με φοβισμένη περηφάνεια. «Αραγε η Γκαέλ, ως μητέρα, θα είχε αυτό το ύφος κι αυτή την επιφυλακτικότητα; Αρχίζει ν' αμφιβάλλω. Σκέφθηκε πάλι πως η Γκιόμαρ ήταν άρρωστη.

— Και χάσατε επίσης την ανάμνηση της γεννήσεώς τους τις πρώτες τους λέξεις, τα πρώτα τους δημάτια;

«Εκείνη είπα θλιμμένα:

— Ναι. Μπορείτε να φαντασθήτε τί είναι να ξυπνήσεις μια μέρα παντρεμένη με έναν άντρα που δε μπορείς ν' αγαπήσεις, και μητέρα ενός μικρού αγοριού και μιας κορούλας που δεν ξέρεις τίποτα γι' αυτά; Η ζωή μου είναι σαν την μνήμη μου: δεν έχει παρὰ δυο ετών ηλικία! Και όμως, πόσο νοιώθω ικανή ν' αγαπήσω!

Το βάλες τέλειωσε. Θά ήταν φρόνιμο να ξαναπάη τη Γκιόμαρ κοντά στον άντρα

Τα μάτια της είχαν μια έκφραση σπληνική. Ο Μερρί φοβόταν το χέρι... (Εικονογρ.: Αλ. Κοντοπουλου)

της. "Εκείνη όμως τον παρακάλεσε, με μια φωνή που τον συγκίνησε:

— "Οχι, αμέσως, Μερρί, σάς παρακαλώ! "Ας χορεύουμε ακόμα."

— "Ο σύζυγός σας θα μάς μαλώσει, που λείψαμε τόσο πολύ."

"Εκείνη άρχισε να γελά με άφροντιστία, παρασυρόντας τον πόος την πίστα.

— "Εκείνος δεν χορεύει ποτέ, δόξα σοι ο Θεός!... "Αν θελήσει να μου κάνει σκηνή, θα του έχω δώσει τουλάχιστον, αυτή τη φορά, δικαιολογημένη αιτία!"

"Ο Μερρί παραξενεύτηκε που την είδε ν' αλλάζει τόσο γρήγορα από το γέλιο στα δάκρυα, να μεταβάλλει από τη μία στιγμή στην άλλη στάσι και ύφος. "Ίσως είχε δική του όταν του έλεγε πως δεν ήταν εντελώς θεραπευμένη..."

— "Αν δεν πρέπει να ξαναδιωχθούμε μόνοι μετά απ' αυτό το χορό, Γκιουάρ, πένετε μου τι είναι εκείνο που σάς βασανίζει. "Ας επωφεληθούμε απ' αυτές τις λίγες στιγμές. Δε θα ξαναβρούμε τέτοια ευκαιρία. Αυτός ο άντρας που δοήκατε κοντά σας, την ώρα που συνηθίζατε, πως σάς εξήγησε τη συνάντησή σας, το γάμο σας και την αρώσθειά σας;

Κάθε φορά που την υποχρέωνε να σκύψει πάνω στο άγνωστο παρελθόν της, την έπιανε αγωνία.

— Μου είπε πως γεννήθηκα στη Βραζιλία. Με πληροφορήσε πως πριν από το γάμο μου άνωμαζόμουν Γκιουάρ ντε Κόμαντα Μπαντέρα. "Ήμουν δεκαπέντε χρονών όταν οι γονείς μου εξαφανίστηκαν σ' ένα αεροπορικό δυστύχημα, πηγαίνοντας από το Ρίο στο Μπελέμ. Το αεροπλάνο έπεσε μέσα στο δάσος, στην περιοχή του "Ισημεριού. "Ο πατέρας μου ήταν μηχανικός, και η κυβερνήσι του είχε αναθέσει κάτι εξωγιναντικά έργα κατά μήκος του "Ασολονίου. Πηγαίναμε και οι τρεις να μείνουμε στο Μπελέμ. "Ήμουν η μόνη που σώθηκε ως εκ θαύματος και πέρασα δυο μήνες με μια φυλή "Ινδιάνων, ώπου μπρέσαν να βρουν να με πάρουν. "Ο κλονισμός είχε κιόλας πειράξει της διάνοιά μου και τη μνήμη μου. Με συμμάχησαν κάτι μοναχός. "Ο Ντουάρτε με συνάντησε στο Ρίο. Τού έκανε εντύπωση η εμφάνισή μου και το άφελές ύφος μου. Τού δηγήθηκα το δράμα που με είχε βυθίσει στο πένθος. Οί μοναχός επιβεβαίωσαν τα λόγια μου, και ο Ντουάρτε με παντρεύτηκε.

Είχε ξεχάσει το χορό. Δεν κτύπαζε πια τον Μερρί. "Η άτιμωσία του "Α Χουπάνος είχε πάψει να υπάρχει γι' αυτήν, καθώς ξαναζούσε την πιο θλιβερή στιγμή της ζωής της.

— Δεν ξέρω τίποτε περισσότερο. Τα παιδιά γεννήθηκαν στις "Ηνωμένες Πολιτείες, το ένα το 1948, το άλλο στα 1950. Βρισκόμαστε σ' ένα απομονωμένο μέρος της "Αριζόνας. Για όλα αυτά τα πράγματα δε μπορώ παρά να βασιστώ στον Ντουάρτε... Αυτός είναι που κρατά τα χαρτιά μας και το διαβατήριό μου. "Αλλωστε, τί να τα κάνω εγώ;

— Θα είχατε την απόδειξη της ταυτότητάς σας...

— Με δυο παιδιά, πως μπορεί κανείς να κατορθώσει ν' απαλλαγεί από ένα σύζυγο.

"Ο Μερρί ήθελε ν' αμφισβητήσει τη διήγησι του Ντουάρτε Ντίας, μα ή φαντασία του δεν πήγαινε πιά πέρα.

— Και την αρώσθειά σας, Γκιουάρ; Πώς την έξηγε;

— Όταν επιστρέψαμε εδώ, στη Σίντρα, περίμενα παιδί. "Ο δρόμος απ' τη Λισαβόνα στη Σίντρα, μέσα απ' το "Εστορίλ και το Κολαρές δεν είναι περιήμιος. Κουρασμένη, είχα νοικιάσει ένα ταξί για να ξαναβρω στη Κουίντα. Τότε μάς έτυχε ένα φοβερό δυστύχημα. Το αυτοκίνητο πήρε φωτιά και κύλησε στο βάθος μιας χαράδας. "Ο σωφείρ σκοτώθηκε. Για δεύτερη φορά, γλύτωσα το θάνατο από ένα θαύμα. Με πήγαν αμέσως στο νοσοκομείο όπου κι' έχασα το παιδί που περίμενα. "Ο κλονισμός ήταν σκληρός, και ή επανάληψη των δυο δυστυχημάτων πολύ δύσκολη. "Ήμουν άρρωστη για πολύ καιρό. "Η μνήμη μου σκοτείνιασε. "Όταν ξαναγύρισα στη ζωή, ήμουν σαν ένα νεογέννητο...

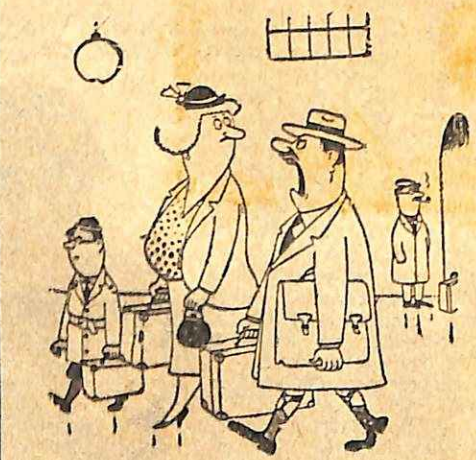
"Η μοίρα που, ως τον τραγικό της θάνατο, είχε μεταχειριστή την Γκαέλ με έ-

— Σας παρακαλώ να ήπτε στην αρσθενιαστική σας να σάς γράφω μια φορά την εβδομάδα.

— "Ηρθαμε, κύριε διευθυντά, να ζητήσουμε αύξηση.

— "Α, με σκότισες πιά! Σου λέω πως τα εισιτήρια είναι στην τσέπη του πανταλονιού μου.

πιείκεινα, είχε χτυπήσει σκληρά αυτή τη γυναίκα, που της έμοιαζε σαν αδελφή.

Χωρίς μεγάλη ελπίδα, μέσα σε μια προσπάθεια να φέρει στο φώς, όσα περισσότερα μπορούσε, ο Μερρί ρώτησε ακόμα:

— Χαρακτήρισατε τον άντρα σας ως απληστο. "Ήσαστε πλούσια;

— "Οχι.

"Η απάντησι είχε άργήσει ναρθ. "Ο Μερρί ένοιωσε το διαταγμό της.

Φαίνεται να διατάζεται.

— Πώς να σας απαντήσω με τιμότητα, αφού δεν κάνω τίποτ' άλλο παρά να επαναλαμβάνω τα ίδια τα λόγια του Ντουάρτε; Εκείνος μου είπε πως δεν είχα καμιά περιουσία.

— Ζούμε... — Φάνηκε να γυρεύει τα λόγια της. Δεν έχω τη δυνατότητα να συγκρίνω, αλλά μου φαίνεται πως ή ζωίμας θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σα πολυτέλης. "Εχουμε τέσσερις υπηρέτες χωρίς να ανασφύρω τους κηπουρούς, ένας πολύ ωραίο σπίτι ένα αμερικάνικο αυτοκίνητο... "Ο Ντουάρτε μου προσφέρει ωραία φορέματα, κοσμήματα επίσης, αλλά δεν τα δέμομαι αυτά τα κοσμήματα...δεν τα θέλω...

— Γιατί;

"Εκείνη δεν άποκρίθηκε στην ερώτησή του.

— Με ρωτήσατε αν εργάζεται; "Οχι! Τα χρήματα του έρχονται μ' εύκολο τρόπο... Μιλώ πολύ συχνά για τα χρήματα. Παραπονιέται πως δεν έχει. Με μαλώνει για την άδικα μοίρα μου. Ζηλεύει την περιουσία των άλλων. "Ενας μεγάλος άρχοντας σαν κι' αυτόν δε μπορεί να εργάζεται!

"Ο Μερρί την άκουγε με ανήσυχο ενδιαφέρον. Πολλές φορές στη ζωή του, είχε υποφέρει απ' το φόβο. Τον είχε δη γύρω του πάνω σε πολλά πρόσωπα. Παραξενεύτηκε όμως πως μπορούσε κανείς να ζή, σαν κι' αυτή τη γυναίκα, μέσα σε μιαν άπομόσφαιρα αδιάκοπης άγωνίας και τρομοκρατημένης ύποταξης. "Επρεπε να τη σώσει απ' τον Ντουάρτε Ντίας, κι' ίσως κι' από τον ίδιο τον έαυτό της. "Επρεπε πρώτα να δη καθαρά. Αυτός ήταν ο πρώτος του σκοπός. "Επειτα θ' άναγκαζε τον έαυτό του να μη μείνει άργος...

— "Ενας μεγάλος άρχοντας, είπατε;

— "Ετσι ισχυρίζεται. "Εγώ δε γνωρίζω την πορτογαλική αριστοκρατία. "Ο Ντουάρτε με μαλώνει που δείχνω πολύ λίγο ενδιαφέρον για τ' όνομά του και για τη γενιά του. Τού άπαντώ πως είμαι Βραζιλιάνα και πως δεν υπάρχει αριστοκρατία στον τόπο μας. Τότε, με κτύπαζε μ' ένα άναποφασιστο και κοροϊδευτικό ύφος, πριν άρχισα να θυμώω...

Χόρευαν για ένα λεπτό σιωπηλοί. Στο τέλος αυτού του ταγκό, θάπρεπε να γυρίσουν στο τραπέζι, όπου ο Ντουάρτε Ντίας ντε Μονσάντο θα είχε χάσει την υπομονή του περιμένοντάς τους.

— Δεν φοράτε κοσμήματα, Γκιουάρ. Γιατί άρνείστε αυτά που θέλει να σάς προσφέρει ο άντρας σας;

Σταμάτησε να χορεύει. Τα μάτια της είχαν μιαν έκφρασι άπληνη. "Ο Μερρί έσφιξε το χέρι που κρατούσε μέσα στο δικό του. Τέλος, τού είπε με χαμηλή φωνή:

— Γιατί αυτά τα κοσμήματα άνηκαν στην πρώτη του γυναίκα! Μία Πορτογαλίδα αριστοκρατικής καταγωγής, μία όραφανή... Θ' άρνούμαι πάντα να τα κάνω δικά μου, ούτε και θα επιτρέψω στη Μαρία Κονσταντίνα να τα φορέσει άργότερα...

— Γιατί, μα γιατί, λοιπόν;

"Επρεπε σαν πληγωμένο ζώο. Τό μίσος και ή πίκρα είχαν οδυστή απ' το μορφο και δυστυχισμένο της πρόσωπο. Δεν υπήρχε πιά σ' αυτό παρά ο πόνος και ο φόβος. Διάφορα ζευγάρια τους έσπρωχναν χορεύοντας, ή τους κύτταζαν με παράξενο ύφος.

— Είναι χωρισμένοι, Γκιουάρ; Τό διαζύγιο, επιτρέπεται στην Πορτογαλία, νομίζω... "Οχι, αν ήταν χωρισμένοι, ή πρώτη του γυναίκα θα είχε πάρει τα κοσμήματά της...

Με τό γαλάζιο της βλέμμα καρφωμένο στα μάτια του Μερρί, ή νέα προσπαθούσε να ήρημύσει τα νεύρα της.

— "Ήταν πολύ πλούσια, Μερρί... Πολύ πλούσια, πραγματικά... Χάρης στην περιουσία της έχω τό φόρεμα που φορά την πολυτέλεια που μάς περιβάλλει, τό φαγητό μας, τούς υπηρέτες... Είμαι σίγουρη, πως ο Ντουάρτε δοήκε τον τρόπο ν' απαλλαγεί απ' αυτήν!

"Ο Μερρί ώπισθοχώρησε:

— Θέλετε να ήπτε πως έγινε ένα έγκλημα;... Κατηγορείτε τον άντρα σας για έγκλημα;

Χωρίς να χαμηλώσει τό βλέμμα της, ή Γκιουάρ έγνεψε με τό κεφάλι της καταφατικά.

— Υπάρχουν τέλεια έγκλήματα. Μερρί. Μία μέρα που ήταν μεθυσμένος ο Ντουάρτε μου είπε: «Υπάρχουν τέλεια έγκλήματα, Γκιουάρ! Συχαίνουμε ήν έρασιτε νική δουλειά!»

Χωρίς να καταλαβαίνουν τί κάνουν, είχαν ξαναρχίσει να χορεύουν. Κρατώντας πάνω του αυτή τη γυναίκα που έτρεμε διάκοπα, ο Μερρί έκανε στον έαυτό του ήν ίδια πάντα ερώτησι: «Έγκληματιες... Υπάρχει αυτό τό είδος;...»Δεν είδα ποτέ τη ζωή μου κανέναν έγκληματία! Δε μπορούσε να καταλήξει σε κανένα συμπέρασμα. "Η Γκιουάρ δεν είχε πιά πως είχε χάσει και τη διάνοιά της; Οί τρελλοί δεν υποφέρουν όλοι, κάποια στιγμή από μανία

καταδ'ώσεως;

Σα να είχε διαβάσει τις σκέψεις του έκείνη τού είπε με μια γλυκιά φωνή, ίδια με τη φωνή της Γκαέλ:

— Με νομίζετε τρελή... "Ερχομαι να ζητήσω τη βοήθειά σας... "Αν με άποκρούσετε, θα φέρετε ίσως την εύθυνη της μελλοντικής μοίρας μου... Θα καταλάβετε, όταν θα είναι πολύ άργα, πως είσαστε ο κύριος της ζωής μου και τού θανάτου μου!

"Η άγνωστη που είχε συναντήσει τυχαία, πριν από λίγο, τού εμπιστευόταν τη μοίρα της, τού διηγόταν τη ζωή της, κατηγορούσε τον άντρα της για ένα έγκλημα... Κι' όμως, τό «Α Χουπάνος», αυτό τό έστιατόριο στα παράλια του "Ατλαντικού, τού είχε φανεί ένα μέρος χωρίς πρωτοτυπία και γραφικότητα... "Η νέα τόν κτύπαζε με θλίψη.

— Δεν μου άπαντάτε, Μερρί;

Αυτός ο τρόπος που τού μιλούσε, με τό πρόσωπο άνοιχτό, χωρίς να κρύβη τίποτα, χωρίς ύπολογισμό, θυμίζει τη Γκαέλ.

"Η πονεμένη της έκφρασι είχε τό ίδιο θέλητρο, την ίδια ειλικρίνεια που άλλοτε χαρακτήριζε τό εύθυμο πρόσωπο μιας άρραδωνιστικής. "Ο νέος δυσκολευόταν να κρατήσει έσπαή με την πραγματικότητα.

— "Εχετε λοιπόν τό συναίσθημα πως ή ζωή σας άπειλείται;

Της έδινε σημασία. Δεν ήταν πιά μόνη. Κι' έπαυε να φοβάται.

— Ναι, Μερρί... "Η άπειλή είναι άκαθάρστη κι' ύπουλη. Την προαισθάνομαι. Είμαι άνικανη να την άπωθήσω και να την περιφρονήσω!

— Πως μπορώ να σάς βοηθήσω, αν δεν έξοστε τίποτα περισσότερο;

— Μη μ' έγκαταλείψετε! Μένω στη Σίντρα, στην Κουίντα ντό Κόντε. Θα τό θυμάστε;

"Ο Μερρί επανέλαβε μετά από κείνην:

— Κουίντα ντό Κόντε. Δε θα τό ξεκάσω.

— Και σεις;

— Στο ξενοδοχείο Μόντ - "Εστορίλ.

— Έξοχιστώ.

"Ο χορός τελείωνε. "Επειδή είχαν πάσο πολλές ερωτήσεις να κάνουν, έμειναν σιωπηλοί. "Η όρχήστρα σταμάτησε.

— Πάμε να συναντήσουμε τον άντρα σας, Γκιουάρ!

Μία καινούργια άποφασιστικότητα υπήρχε στο πρόσωπό της. Φεύγοντας απ' την πίστα, τού είπε με σιγαλή φωνή:

— Μόνος, αύριο, θα νομίζετε πως τα άνειρευτήκατε όλ' αυτά... Με άκούσατε με καλωσύνη. Πιστεύω σε σας και στη βοήθειά σας, Μερρί! Μη με κατηγορήσετε για έπιτόλασι!

Αισθανόταν πως ήταν ο πρωταγωνιστής ενός γελοίου έφιάλτη. "Όταν οί Βιετναμέζοι τον είχαν άποδώσει στις γαλλικές άρχές, στο Χαϊμπόνγκ, πεινσιμένο, άδυνατισμένο, υποφέροντας από δυσεντερία και πυρετό, κάτω από τό μολύβεινο φώς της εποχής των δροχών, είχε ζήσει έτσι, μέσα στον παραλογισμό. Τώρα, μερικές εβδομάδες άργότερα, ξεκούραστος, έχοντας γυρίσει στον πολιτισμένο κόσμο, βυθίζόταν πάλι στην ίδια καταθλιπτική άτιμωσφαιρα, στο περιθώριο της πραγματικότητας...

"Η Γκαέλ, που την είχε νομίζει νεκρή, ήταν ζωντανή. "Αν ήταν άληθινά νεκρή, πως αυτή ή Γκιουάρ με τό σχεδόν βρετανικό όνομα, αυτή ή Βραζιλιάνα, της έμοιαζε σαν αδελφή; Δεν είχε ποτέ αγαπήσει τον αδελφό του Ζερού, που είχε γίνει άντρας της Γκαέλ. Τού ζητούσαν τώρα να μισή έκαν Πορτογάλο που είχε συναντήσει τυχαία και που ήταν ο άντρας της Γκιουάρ. Δεν κατόρθωνε να συλλάβει αυτό τό καινούργιο πρόβλημα. Κάθε καθαρή σκέψη τού ήταν άπαγορευμένη.

"Όταν κατέβηκαν από την πίστα, ή νέα πλησίασε σ' έναν καθρέφτη. Διόρθωσε τα δυο κόκκινα τριαντάφυλλα που φορούσε στο στήθος της κι' έσια-

ζε τό παρδύ της φόρεμα από άσπρο πικέ. "Ο Μερρί προχώρησε πίσω της. Την κτύπαζε μέσα στον καθρέφτη. Κρατούσε μια καρφίτσα ανάμεσα στα δόντια της και μελετούσε τον τρόπο που έπρεπε να φορέσει τα λουλούδια της. "Όπως ή Γκαέλ, είχε ήλιοφωμένο δέρμα, και τα ξανθά της μαλλιά, άνασηκωμένα σ' έναν έλληνικό κότσο, φαίνονταν ακόμα πιο άνοιχτά. Ψηλή και λεπτή, αλλά με χοντρό σκελετό, μέση όχι πολύ σχηματισμένη, είχε μεγάλα μάλα προσώπου και λοά μάτια. Για μία ακόμα φορά, άρνήθηκε πως μία γυναίκα κάποιος άλλης χώρας μπορούσε να μιράζη σ' αυτό τό σημείο μ' έκείνην που άνωμαζόταν Γκαέλ ντε Τερενέζ...

— Με κτύπατε μέσα στον καθρέφτη, Μερρί; "Ελάτε πιο κοντά μου! Δε νομίζετε πως είμαστε φτιαγμένοι για να συνεννοηθούμε; Είστε μελαγχολικός, κι' εγώ είμαι ξανθή. Μου άρέσουν τα πυκνά μαλλιά σας και τα πράσινα μάτια σας...Είμαι εύχαριστημένη που δεν έχετε μουσικάκι. Μου άρέσουν όλες αυτές οί μικρές ρυτίδες του προσώπου σας. Είχα μαντέψει πως είσαστε ναυτικός. Οί αυτικοί έχουν κάτι τό άγνό. Τί ωραίο να είναι κανείς ναυτικός, Μερρί!

"Η φωνή της νεκρής, τό ίδιο λόγια που είχε προφέρει εκείνη! Για πρώτη φορά, ξαναβρήκε στο στόμα της Γκιουάρ αυτό τον τόνο της έλσφρης φλυαρίας που έπαιρνε ή άρραδωνιστική του Ζερού για να κρατήσει σε άπόσταση την άσφούσι του γαμπρού της... Τό φορτίο αυτής της καινούργιας ελπίδας τού φάνηκε πάρα πολύ δαυό. Δεν θα μπορούσε πιά να υποφέρει την άπογοήτευσι.

Ταχτοποιώντας τα τριαντάφυλλα της, ή Γκιουάρ τραγουδούσε σιγανά ένα «φάντο». "Άραγε είχε τα λογικά της; Τ' πρόβλημα αυτό ήταν ένα άλλο μαρτύριο...

— "Ερχοστε, Γκιουάρ... "Εχουμε αργήσει!

Με μια χαριτωμένη πιρουέτα, στράφηκε προς τό μέρος του. Χαμογέλουσε. Τό ωραίο της πρόσωπο ήταν άνακουφισμένο. Τα μάτια της ήταν χαμογελαστά. "Ο Μερρί συγκάτησε τό έπιφώνημα που ανέβαινε στα χείλη του, και βύθισε τα νύχια του μέσα στις παλάμες του για να μη φωνάξει: «Γκαέλ!», παίρνοντάς την στην άγκαλιά του.

— Μερρί... έχω κάτι να σάς ζητήσω.

Μία έσφικη λύπη είχε διώξει τη χαρά από τό βλέμμα της. Με μια χειρονομία που ήταν συνηθισμένη, έγερσε τό κεφάλι της στον ώμο της. Φαινόταν να έχει χάσει την παρουσία του. Μόνη πάλι και μέσα στη νύχτα, γύρευε μια άνάμνησι που της έξέφυγε, κι' ή σκεμή της άνοιγας της την τρώμαζε.

— Σας είχα πιά πως τα είχα ξεχάσει όλα. Αυτό είναι σχεδόν άλήθεια. "Όταν συνήλθα απ' την άρώσθεια που είχε δη-

μιουργήσει τό κενό μέσα μου, στο λέξεις γυρίζαν στο κεφάλι μου και με καταδίωκαν. Κανείς δε μπορεί να μου εξήγησει την έννοια τους. Τις ξαναβρίσκω σε κάθε στιγμή. "Όταν ή Μαρία - Κονσταντίνα, ή κορούλα μου, είναι σιωπηλή, είτε περπατά είτε παίζει, μία λέξη της έρχεται σύθρομητα στα χείλη: «Αστέρι». Για μένα δεν είν' έτσι. Τις έχω μέσα μου από πολύ καιρό, είναι ή μόνη άνάμνησι, ή μόνη κληρονομιά που μπόρεσα να σώσω από την καταστροφή. Βρήκα αυτές τις συλλάδες στα χείλη μου όταν συνηθθα. "Ανήκουν ίσως στην παιδική μου ήλικία, ίσως στο παρελθόν μου, αλλά είναι ιδιοκτησία μου! Είναι ο μίτος της "Αριόνης, Μερρί. Βοηθήστε με να ξαναβρω την έννοιά τους!

— Δε μιλώ πορτογαλικά.

Είχε νικήσει από την ειλικρίνεια της Γκιουάρ κι' απ' την άγωνία που είχε τό βλέμμα της. "Ήταν άλήθεια πως τα περιέμενε όλα από κείνον.

— Είναι δυο γαλλικές λέξεις... Δεν ήξερα πιά καμμία γλώσσα... Χρειάστηκε να με μάθουν να μιλώ πορτογαλικά, να μιλώ γαλλικά. Φυσικά, δεν ήμουν δουβή στο είκοσιέξη χρόνια που έζησα πριν άρωσθήσω. "Αλλα οί δυο μόνο λέξεις που είχα στο στόμα μου όταν έζηπυνα ήταν γαλλικές...

Σταμάτησε. Τον κτύπαζε έντονα κι' όχι χωρίς κάποια έλπίδα, σαν έκείνος να κρατούσε στα χέρια του τη δύναμη να την ελμολύσει ή να την έλευθερώσει για πάντα.

— Λοιπόν, Γκιουάρ...ποιές είναι οί δυο αυτές λέξεις;

"Ήταν όρθιοι ο ένας μπροστά στον άλλο. "Εκείνη έτρεμε πάλι. "Ο Μερρί, που είχε άπλώσει τα χέρια για να τη βοηθήσει, τα είχε άφήσει να ξαναπέσουν.

— Νεαν 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

"Ο Ντουάρτε Ντίας ντε Μονσάντο σηκώθηκε για να τούς υποδεχθεί. Κρατούσε την πετσέτα του στο χέρι, και σκούπιζε με φροντίδα τα μουσικάκια του.

— Είπα να κρατήσουν ζεστή την όμελέτα σου, αγαπητή μου. Τό «κοκίνο» ά πορτουγκέζω» που είχα παραγγείλει δε μπορούσε να περιμένει... "Αλλωστε, πέθανε να της πείνας. Θεώρησα καλό ν' άρξίσω χωρίς έσας. "Αλήθεια, τί εύχαρίστησι μπορείτε να δρίσκετε να χοροπηδάτε με άδειο στομάχι;

Δεν άποκρίθηκαν. Κάτω από τό διαπεραστικό βλέμμα των ματιών αυτών, που ήταν πολύ κοντά στη μύτη, ο Μερρί ένοιωσε άσχημα. "Η χυδαία άνεσι του Ντουάρτε Ντίας δε μπορούσε να σε ξεγέλαση. "Εξυπνος και πονηρός, θα είχε τόις λόγους του για να ένθαρρυνι τη γυναίκα του να χορεύει τέσσερις δολκίλους χορούς μ' έναν περαστικό Γάλλο. "Ίσως να γύρευε, κι' αυτός επίσης, τη σημασία των μυστηριωδών λέξεων «Νεαν 8»...

— Είσατε πολύ σιωπηλοί. Μήπως μεθύσατε με τα «φάντο» και τίς σάμπες; "Εμπρός, ήπτε λιγάκι απ' αυτό τό κρασί, κύριε! Τό κόκκινο κρασί συνοδεύει καλύτερα τα χωριάτικα φαγητά μας...

Τό κοροϊδευτικό χαμόγελο του Μερρί έδινε στη φυσιογνωμία του ένα νεανικό και γοητευτικό ύφος.

— Τό ξέρω τό «καλαρές». Είναι, πραγματικά, θαυμάσια κρασί, αλλά ή ντόνα Γκιουάρ μου είχε παραγγείλει ψάρι, μου φαίνεται. Τό «δίνε θρόντο» θα μου άρεσε περισσότερο μαζι με τό ψάρι.

— Σας είχαν φέρεσι, για μπουκαλά. Ζήτησα απ' τον μάιτρο ν' ότέλ να τί βάλει στον πάγο.

"Ο Μερρί δεν τον άκουγε πιά. Καθισμένη στην άκρη της τράτας, με τό κεφάλι σκυμμένο, ή νέα κτύπαζε τα νύχια της. Τό γεμάτο φεγγάρι είχε ανέβει ψηλά στον ουρανό. "Ο θόρυβος της όρχήστρας σκέπαζε τό γλυκό πάφλασμα που έκαμναν τα κύματα πάνω στα ξα-

— Κάνε πιο πέρα μήπως τυχόν χρειασθί καμμία μέσα και κόσουμε τη φωτογραφία στη μέση.

λίκια. "Η θάλασσα ήταν μόλις πιά σκοτεινή από τὸν οὐρανὸ. Περιμένοντας τὸ φρούτο τους, οἱ Ἀμερικανοὶ τοῦ διπλανοῦ τραπέζιου ἀναψαν τσιγάρα. Μὲ τοὺς ἀγκῶνες πάνω στὸ τραπέζι, ἔσκυον πρὸς τὰ ἐμπρός μ' ἕνα χαμόγελο στὰ χεῖλη, γιὰ ν' ἀκούσουν μιὰ ἱστορία, κι' ἔπειτα ξέσπαγαν σ' ἕνα δυνατὸ γέλιο. Οἱ νεαροὶ καὶ τὰ νεαρὰ κορίτσια μὲ τ' ἀσπρα φορέματα ἀνέβαναν τὰ τρία σκαλοπάτια, ἔμπαιναν στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἐστιατορίου καὶ χωρὶς νάχουν πῆ μιὰ λέξη, ρίχνονταν στὸ χορὸ. "Ὅταν γύριζαν στὰ τραπέζια τους, ἀλλά ζευγάρια πῆγαιναν νὰ χορεύουν. "Ὁ Μερρί σκέφθηκε πῶς, ἀπ' τὴ θέσι πού καθόταν, ὁ Ντουάρτε Ντίας μπορούσε νὰ τοὺς παρακολουθεῖ. "Ἦταν σίγουρα ἕνα καλὸ παρατηρητήριον.

Τὸ γκαρσόνι ξαναγύρισε, φέρνοντας τὴν μπουκάλια μὲ τὸ πράσινο κρασί μὲσα σ' ἕνα δοχεῖο μὲ πάγο. "Ἐνα ἄλλο σερβιρὶν τὴν ὁμελέτα πού εἶχε παραγγεῖλει ἡ νέα.

— "Εἶναι δέκα ἡ ὥρα... Δὲ συνιθίζετε νὰ τρῶτε τόσο ἀργά! Τί στὸ διάβολο μπορούσατε νὰ λέτε χορεύοντας; "Εσύ, ἀγαπητή μου, πού δὲν ἀνοίγεις ποτὲ τὸ στόμα ὅταν εἶσαι μὲ τὴ συχαμερὴ συντροφιά μου, φαίνονται ἀνεξάντλητα! Μόλις ξαναγύρισε ἐδῶ, νὰ πού ξαναδουβάθηκες πάλι!...

"Εκείνη ἔπνιξε ἕνα χασμουρητὸ καί, χωρὶς ὄρεξι, πῆρε τὸ πηρούνι τῆς κι' ἔκοψε ἕνα κομμάτι ἀπ' τὴν ὁμελέτα τῆς.

— Συγγνώμη, Ντουάρτε. Ξέρεις πόσο πολὺ μοῦ ἀρέσει ὁ χορὸς. Εἶναι μιὰ διασκέδασι πού ἐσύ δὲ μπορεῖς νὰ υποφέρης. "Ἡ εὐχαρίστησι τοῦ χοροῦ μ' ἔκανε πιὸ ὁμιλητικὴ.

"Ὁ Μερρί παρατήρησε πῶς οὐτὲ μιὰ φορὰ ἡ Γκιόμαρ δὲν εἶχε κυττάξει τὴ θάλασσα. "Ἀν τύχαινε νὰ κυττάξῃ τὸ φεγγάρι καὶ τὸν οὐρανὸ, τὰ μάτια τῆς ἀποστρέφονταν ἀπ' τὸν ὠκεανὸ, σὰ νὰ φοβόταν τὴν ἑλξί του.

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς ἡ συζήτησι τοῦ κυρίου Νταουλά σου φαίνεται πιὸ ἐνδιαφέρουσα ἀπ' τὴ δική μου. Γιατί μιλούσατε, λοιπόν, μιὰ δολοκλήρη ὥρα; "Ὁ τόμος τοῦ ἦταν δύσπιστος. "Ὁ Ντουάρτε Ντίας πῆρε ρυζὶ ἀπ' τὴν πιατέλα, ποῦχε μπροστά του. Τὸ βλέμμα του φευγάλεο κι' ἐρευνητικὸ συγχρόνως, πῆγαινε ἀπὸ τὸν Μερρί στὴν Γκιόμαρ. Θάλεγε κανεὶς πῶς αὐτὸς ὁ ἄντρας, πού ἦταν τόσο σίγουρος γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, μυριότοσιν κάποιον κίνδυνο καὶ μετάνιωνε γιὰ τὴ συνάντησί του.

— Γιὰ ὅλα καὶ γιὰ τίποτα τὸ συγκεκριμένο, εἶπε ἥρεμα ἡ νέα. Γιὰ τὴ γαλλικὴ καὶ καὶ πορτογαλικὴ κουζίνα, γιὰ τὸ χορὸ, γιὰ τὴν Ἰνδοκίνα, γιὰ τὴ σταδιοδρομία τοῦ κυρίου Νταουλά, γιὰ τὰ παιδιά, γιὰ τὴ φοβερὴ μου ἀιμωσία.

"Ὁ Πορτογάλος ἔκανε πῶς ἡσύχασε. Καθὼς τὸ γκαρσόνι ἔφερε τὸ ψάρι τοῦ Μερρί, ἔπαψε νὰ ρωτᾷ τὴ γυναίκα του. — Στὴν Πορτογαλία, μ' ὅποιο ὄνομα κι' ἂν τ' ὀνομάζει κανεὶς, αὐτὸ τὸ ψάρι εἶναι βασιλιάς. "Ὁ ἄπλος μπακαλιάρος.... Πρὸς τιμὴν σας, τὸ βόφτισαν διαφορετικὰ. "Εμεῖς οἱ Πορτογάλοι προτιμοῦμε τὸν μπακαλιάρο βραστὸ μὲ πατάτες, κι' ἀπὸ πάνω λάδι... Εἴστε ἐλευθεροὶ νὰ ἐκτιμᾶτε τίς σάλτσες. Ἀλήθεια, στὴν Ἰνδοκίνα θὰ πρέπει νὰ φάγατε πολλὰ ψάρια, ἔ;

— Πολλὲς φορὲς σαπίζουν ἀμέσως μόλις τὰ ψαρεύουν. Τὸ κλίμα δὲν εἶναι κατάλληλο γιὰ φρέσκο ψάρι. "Ἐχετε ἐδῶ μιὰ Ἰσπανικὴ θερμακράσια.

"Ἐκανε σχεδὸν κρῦο. Αὐτὸ τὸ σχεδὸν ξεχασμένο συναίσθημα ἦταν εὐχάριστο. "Ὁ Μερρί ἔνοιωσε πῶς πεινούσε. "Ὁ Ντουάρτε Ντίας ἔγνεψε στὸν μαῖτρ ντ' ὀτὲλ νὰ σερβίρῃ πράσινο κρασί. "Ἡ Γκιόμαρ ἔπρωγε τὴν κρύα καὶ ἐλάχιστα ὀρεκτικὴ ὁμελέτα.

— Εἴχατε θαυμασία ἰδέα νὰ ζητήσετε

πορτογαλικὰ φαγητά. Χωρὶς ἑσᾶς, θὰ ἔπρεπε ν' ἀρκεσθῶ σ' αὐτὰ τὰ δῆθεν γαλλικὰ φαγητά! Παρὰ τὴν ἀδυναμία μου, εἶμαι μεγάλος φαγάς. "Ἡ γαλλικὴ κουζίνα δὲ σὲ πιάνει καθόλου... Μόλις σηκώνομαι ἀπὸ τὸ τραπέζι, πεινώ πάλι! "Ἐχω ταξιδεύει πολὺ. Γνωρίζω ὅλη τὴ Νότιο Ἀμερικὴ καὶ ὅλη τὴν Ἀφρικὴ ἐπίσης...

Σταμάτησε, ἀφίνοντας τὴ φράσι τοῦ ἀτελείωτη. "Ὁ Μερρί κατάλαβε τὴν πρόθεσί του. "Ὁ Ντουάρτε Ντίας προσπαθοῦσε νὰ προκαλέσῃ μιὰ συζήτησι πού θὰ εἶχε γιὰ θέμα τὴν Ἀφρικὴ. "Ἦπτε μιὰ γουλιὰ ἀπὸ τὸ πράσινο κρασί κι' ἀκούμπησε πάλι τὸ ποτήρι του.

— Εἶναι ἀλήθεια πῶς ἐσεῖς, οἱ Πορτογάλοι, ἔχετε ἀποικίες σχεδὸν παντοῦ στὸν κόσμον. "Ἀπ' τὸ Μακάο στὸ Τιμόρ, ἀπ' τὴν Ἀγκόλα στὴ Μοζαμβίκη... Συναντᾶτε τίποτα δυσκολίες σ' αὐτὰ τὰ ταξίδια;

"Ὁ Μερρί χαμογέλασε κάνοντας αὐτὴ τὴν ἐρώτησι. Τὸ ἔδαφος ἦταν πικίνδυνο. Χορεύοντας μὲ τὴ Γκιόμαρ, δὲν εἶχε φανερώσει ὅλα τὰ μυστικά του.

— Καμιὰ δυσκολία! "Ἐχσα λιγάκι παντοῦ στὸν κόσμον. Ἀγαπᾷ τὴν τροφὴ καὶ τὰ τροπικὰ φρούτα. Δὲ θὰ μπορούσα νὰ πῶ τὸ ἴδιο γιὰ τοὺς τῆς Βραζιλίαν, πού ἀπεχθάνεται τίς μάγκες καὶ πού προτιμᾷ τὰ σταφύλια ἀπὸ τίς μπαγιόλες καὶ τὰ κεράσια ἀπ' τοὺς ἀνανόδες!

— Δὲν εἶναι ἀρκετὰ φυσικὴ ἡ ἐκλογὴ τῆς; Στὰ μάτια τῆς ντόνα Γκιόμαρ, ἕνα κεράσι εἶναι ἐξωτικὸ φρούτο... "Ὅσο γιὰ μένα, δὲν μ' ἐνδιαφέρει αὐτὴ ἡ ἀπόλαυσι τοῦ σπάνιου. "Ἀν ἐξαίρεση κανεὶς τοὺς ἀνανόδες τῆς Σιγκαπούρης καὶ τίς μάγκες, τὰ δικά μας φρούτα μοῦ φαίνονται πιὸ γευστικά!

"Ἡ Γκιόμαρ, πού ἦταν σιωπηλὴ ὡς ἔκείνη τὴ στιγμὴ, πῆρε μέρος στὴ συζήτησι.

— Δὲν εἶσαι δίκαιος, Ντουάρτε! Ξέρεις πόσο ἀγαπᾷ τὸ «παλιότο», αὐτὲς τίς γευστικὲς καρδιὲς τοῦ φοίνικα καὶ μιὰ σαλάτα ἀπὸ ἰνδοφοίνικες εἶναι ἕνα θαυμάσιο πιάτο.

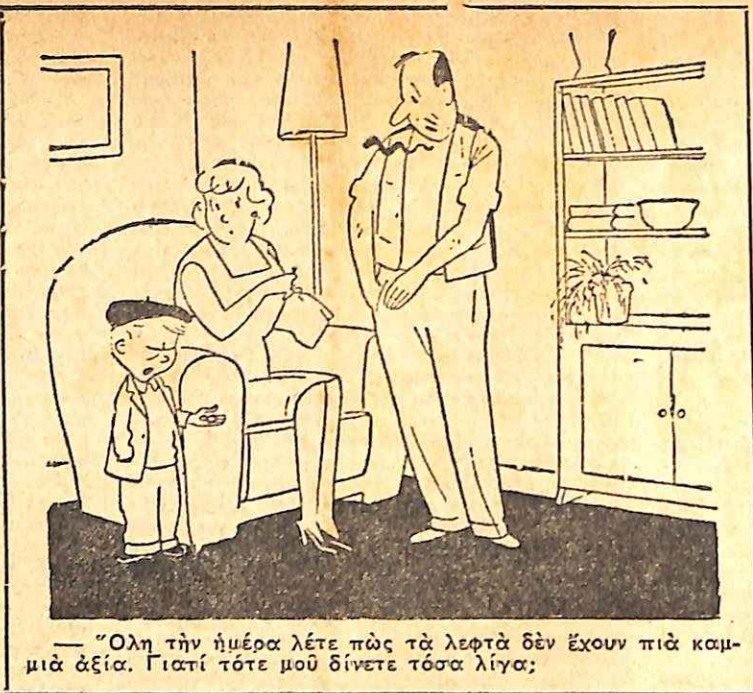
— Στὴ Βραζιλία, στίς καλόγηρές σου ἔκανες περισσότερη νηστεία... "Ὁ λαπας, τὸ ἀλεύρι «μαρινόκας» καὶ τὰ μαύρα φασόλια, ἀποτελοῦσαν τὴ βάση τῆς τροφῆς σας!

"Ἡ φωνὴ τοῦ ἦταν σκληρὴ. "Ἡ νέα γυναίκα ἔπαιξε λιγάκι μὲ τὰ ψήφουλα τοῦ ψωμιοῦ πάνω στὸ τραπέζι μάνητλο.

— Δὲ θυμάμαι τίποτ' ἀπ' αὐτά.

— Γιατί νὰ συζητοῦμε γιὰ πράγματα ξένα, γιὰ πράγματα πού ἔχεις δεχάσαι; "Ἀναρωτιέμαι τί βλακεῖες διηγῆθηκες στὸν κύριο Νταουλά!

— Δὲ μιλήσαμε παρὰ γιὰ πράγματα ἀσήμαντα, εἶπε ὁ Μερρί. Μὲ εἴχατε προειδοποιήσει πῶς ἡ ντόνα Γκιόμαρ εἶναι νὰ

— "Ὅλη τὴν ἡμέρα λέτε πῶς τὰ λεφτὰ δὲν ἔχουν πιά καμμιὰ ἀξία. Γιατί τότε μοῦ δίνετε τόσα λίγα;

σεὶ τὴ μνήμη τῆς ἑπειτα ἀπὸ μιὰ μακροχρόνιη ἀρρώστεια. Πόσο λυπούμαι τὴ γυναίκα σας, σενιόρ!

— Τὴ λυπάστε; (Ξέσπασε σ' ἕνα ἔσπρω κι' ἀσυγκράτητο γέλιο). Δὲ βλέπω γιατί ἡ γυναίκα μου μπορεῖ νὰ εἶναι ἀξιολύπητη.... Δὲν εὐχθήκατε ποτὲ νὰ χάσετε τὴ μνήμη σας καὶ νὰ τὰ ξαναρχίσετε ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχή; Αὐτὸ τὸ δνείρο μ' ἔχει πολλὰς φορὲς δελεάσει!

— "Ὁχι ἐμένα, εἶπε ὁ Μερρί. Ἀγαπᾷ τίς ἀναμνήσεις μου, ἀγαπᾷ αὐτὸ τὸ κεφάλαιο ἀπὸ λύπες καὶ χαρὲς πού μ' ἔχει κάνει αὐτὸ πού εἶμαι. Τὸ νὰ θέλῃς τὴ μνήμη σου, σημαίνει νὰ θέλῃς τὴ ζωή!

"Ὁ Ντουάρτε Ντίας μοῦρ μούρισε:

— "Ὅπως νομίζετε...

Πρὶν πάρῃ τὸ ποτήρι μὲ τὸ κόκκινο κρασί καὶ τ' ἀδείασῃ μονομῆς, ἔκανε μιὰ παράδειξη χειρονομίας: "Ἐσφίξε τὴ βέρα πού φοροῦσε στὸ δάχτυλό, σὰ νὰ θελε νὰ καθιστοῦσε κάποιον φόβο. Θάλεγε κανεὶς πῶς φοβόταν μήπως τὸ τὴ βγάλλῃ κανεὶς μὲ τὴ δού. Γιὰ ἕνα λεπτό, ἔμειναν σιωπηλοί. "Ἡ συζήτησι εἶχε τάσι νὰ σταματήσει.

— "Ὁ Πορτογάλος, ἂν καὶ εἶχε τολῆτο στὶς ἐρωτήσεις, ἔκοβε ἀπότομα τίς ἀπαντήσεις.

— Αὐτὸ τὸ ψάρι ἦταν καλὸ; Πεινώ πολὺ. "Ἐνα γλυκὸ θὰ μ' εὐχαριστοῦσε. Σὰς ἀρέσουν τὰ παγωτά;

Ξεχνούσε τὴν παρουσίαν τῆς γυναίκας του καὶ δὲ σκοτιζόταν γιὰ εὐγενεῖες.

— "Ἡ ντόνα Γκιόμαρ θὰ μπορούσε νὰ μὲ καθοδηγήσῃ στὴν ἐκλογὴ μου.

"Εκείνη δὲν ἔμοιαζε πιά μὲ τὴ νεαρὴ γυναίκα πού εἶχε ἀνακαλύψει πρὶν ἀπὸ λίγιο. Εἶχε ἄραγε χορεύει μ' αὐτὴ τὴν ἀγνωστὴ λίγες στιγμὲς πρὶν; Φαίνονταν νάχη λησμονήσῃ τὰ δνείρά τῆς, τίς ἐλπίδες τῆς τῆς σωτηρίας ἢ τὴν ἀπλή χαρὰ τοῦ χοροῦ. Σιωπηλὴ, θυμόταν τίς ἐκμυστηρεύσεις τῆς καὶ μετάνιωανε γιὰ τὴν ἀδυναμία πού εἶχε δείξει.

— Δὲν πεινώ ἄλλο. "Ἐνας καφὲς θὰ μ' εὐχαριστοῦσε.

"Ὁ καφὲς σου εἶναι ἀπαγορευμένος, Γκιόμαρ. "Ἀν ἐπιμείνης πάλι, δὲ θὰ κοιμηθῇς ἀπῶμα!

"Εκείνη δὲν ἀποκρίθηκε. Τὸ πρόσωπὸ τῆς ἦταν ἀνέκφραστο, εἶχε ξαναβρῇ τὰ μάτια τοῦ ἀγάματος. "Ἡ ψυχὴ τοῦ κατωκοῦσε αὐτὸ τὸ χαριτωμένο σῶμα βορσκόταν σὲ ἀναζήτησι ἑνὸς χαμένου παρὰ-δου, μίαν ξεχασμένη παιδικὴ ἡλικία, μιὰς ἐποχῆς πού ἡ εὐτυχία ἦταν μιὰ πραγματικότητα, ἕνα περιβάλλον, ἕνα πρόσωπο...

— Κοιμάσαι ὀρθια, ἀγαπητή μου! Στὸ κάτω - κάτω, ὁ καφὲς πού ζητᾷς ἴσως κατορθώσῃ νὰ σὲ κρατήσῃ ευτυχῇ!

Φώνησε τὸ γκαρσόνι. Φερὸντα σὰν οἱ κοδεσπότης.

— "Εγὼ θὰ πάρω φρούτα, εἶπε ὁ Μερρί. "Ἀφού δὲν ἤξερε τὴν Πορτογαλία ἄφινε εὐχαρίστως τὴ φροντίδα τῶν παραγγελιῶν στὸν καλεσμένο του.

Μὲ ὕφος ἀφηρημένο, ἡ Γκιόμαρ γύριζε τὸ μικρὸ κουταλάκι στὸ φυτζάνι τῆς. "Ὁ πῶς ἄλλοι γυρεύουν καταφύγιο ἐνάντιο στὸν ἑαυτὸ τους κι' ἐνάντια στὴ ζωὴ μέσα στὴν ἀρρώστεια ἢ στὴ νευρασθένεια, μπροστὰ στὸν ἄντρα τῆς, ἡ Γκιόμαρ Ντίας ντὲ Μονσάντο κλεινόταν μέσα στὸ ἀπέραντο βασίλειο τῆς ἀμνησίας. "Ὁ Μερρί δὲν ἀμφέβαλλε πῶς δὲν θυμόταν τίποτα, ἀλλά, ἂν οἱ περιστάσεις ἦταν διαφορετικὲς θὰ μπορούσε, ἀπὸ τὴν ἴδια τῆς τὴν ἀναμνήσι νὰ κάνῃ ἕνα ξεκίνημα γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ μιὰ καινούργια ζωή. Δὲν εἶχε οὕτε ἡ θέλησι οὕτε τὸ κουράγιο. "Ἡ ἐξυμνοῦσα τῆς ἦταν ζωηρὴ, ἡ διαίσθησί τῆς, ὅπως καὶ ἡ διορατικὴ τῆς, ἦταν ἕνα δῶρο πού σπάνια δίνεται σποῦς ἀνθρώπους. Γιατί λοιπόν, εἶχε διαλέξει μιὰ σάσι πένθιμης παθητικότητος; "Ἡ ἀφρόσφεια τῆς ἦταν πρόσφατη ἀκόμα. "Ἡ γὰρ λήνη τῶν παιδιῶν τῆς ἐξορτιζόταν ἀπὸ τὴν

ὕπακοή τῆς. Χωρὶς ταυτότητα, ὑποταγμένη, ὅπως τὸ θέλει τὸ πορτογαλικὸ ἔθιμο, τὴν ἐξουσία τοῦ ἀντρα, ἔδωκε τὴν ἀδυναμία τῆς, ἀπομονωμένη ἀπ' ὅλους τίς μπορούσε νὰ κάνῃ, ποῖον ἀγῶνα νὰ διεξάγῃ πού νὰ εἶχε κάποια ἐννοια;

Οἱ κατηγορίες πού τοῦ εἶχε κάνει ἦταν σοβάρες. "Ἀραγε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πού γεύονταν ἕνα παγωτὸ μὲ παιδικὴ εὐχαρίστησι, ἦταν ἔνοχος ἐνὸς ἐγκλήματος; Σκεπτόταν νὰ κάνῃ κι' ἄλλο ἕνα;

— Νταουλά... εἶπε ὁ Ντουάρτε Ντίας, ἀφίνοντας τὸ κουταλάκι του στὴν ἄκρη τοῦ πιάτου του. Δὲν εἶναι πολὺ διαδεμένο ὄνομα, δὲν εἶν' ἔτσι; Δὲ γνώρισα ποτὲ κανένα Νταουλά...

— "Ἰσως δὲν πῆγατε ποτὲ στὴ Βρετάνη;

— Ποτέ.

Ξαναπῆρε τὸ κουταλάκι γιὰ νὰ τὸ γλύψῃ μὲ φροντίδα. Εἶχε μιὰ γλώσσα λαίμαργη. Τὸ κουτάλι ἔκανε ἕνα μεταλλικὸ θόρυβο χτυπώντας πάνω στὴν κοιλία.

— Γιατί δὲν παίρνετε κι' ἄλλο ἕνα παγωτὸ; εἶπε ὁ Μερρί. Αὐτὸ τὸ παγωτὸ φαίνεται νὰ εἶναι τοῦ γούστου σας καὶ πεινᾷτε πολὺ.

— Ἀγαπᾷ τὰ παγωτά. Πάθος ἄδῳ. "Ἐνα δεύτερο παγωτὸ θὰ μ' εὐχαριστοῦσε ἄρκετα.

Καὶ φώνησε:

— Γκαρσόν!

"Ἡ νεαρὴ γυναίκα, πού γυρνοῦσε τὴν πλάτη τῆς στὴ θάλασσα, κρατοῦσε τὰ μάτια χαμηλωμένα. Τὸ προφίλ τῆς φανέρωνε μιὰ ὑπεροπτικὴ περιφρόνησι. "Ὁ Μερρί δὲ μπορούσε ν' ἀμφιβάλλῃ πῶς ἄκουγε τὴ συζήτησι τοῦς ἡ καρδιά τῆς, φουσκωμένη ἀπὸ τὸ μῖσος, εἶχε ξεχάσει τὴ χαλάρωσι καὶ τὴ χαρὰ τῶν στιγμῶν πού εἶχαν χορεύει μαζί.

— Θὰ πάρετε καφέ, κύριε Νταουλά;

— Εὐχαρίστως. Καὶ σέι;

— Δὲν πῖνω ποτὲ τὸ θρόδυ. "Ἐνα ἄνωμα μπουκάλι κρασί, ἴσως;

— "Ὅπως θέλετε.

— Θὰ μοῦ κρατήσετε συντροφιά;

— Τὸ «δῖνο βέρντε» μοῦ ἀρκεῖ.

— Κρίμα, κύριε Νταουλά, κρίμα πού δὲ θέλετε ἀπ' τὸ καλαρές!

Τὸ «κύριε Νταουλά», πού τὸ ἐπανέλαβε τόσο συχνὰ ἐρέθιζε τὸν Μερρί. Οἱ ὑπαινιγμοὶ τῆς Γκιόμαρ τὸν εἶχαν κάνει προσεχτικὸ. Δὲ μπορούσε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἑαυτὸ του ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρῇ τὸν Ντουάρτε Ντίας σὰν ἕναν ἀντίπαλο. Ἀναμετροῦσε τὴν ἐξυμνοῦσα καὶ τὴν πονηριά αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ σὲ κάθε λέξι τοῦ ἦταν ἐπιφυλακτικὸς.

— Νταουλά... ἔκανε ὁ Πορτογάλος. Τὶ παράξενο ὄνομα! Δὲ θὰ πῖστευα ποτέ, πῶς αὐτὸ τὸ ὄνομα ἦταν γαλλικὸ.

— Δὲ θὰ πῖστευα ποτέ κι' ἐγὼ, πῶς τὸ Γκιόμαρ μπορεῖ νάναί βραζιλιάνικο ὄνομα. Εἶναι ἕνα πατρώνυμο πού τὸ συναντᾷ κανεὶς παντοῦ στὴ Βρετάνη.

— Ἀλήθεια;

"Ὁ Ντουάρτε Ντίας ἦταν παραγμένος. Εἶπε μ' ἕνα ὕφος ψεύτικα ἀδιόφορο:

— Τὶ παράξενη σύμπτωσι!

Τὸ γκαρσόνι ἔφερε τὸ δεύτερο παγωτὸ. "Ἡ Γκιόμαρ δὲν ἔκανε οὕτε μιὰ κίνησι, δὲν ἀνογιόκλεινε κανὲν τὰ βλέφαρά τῆς.

— Δὲν κρύνετε; εἶπε ὁ Μερρί. "Ὁ μαῖτρ ντ' ὀτὲλ μὲ εἶχε προειδοποιήσει καὶ δυσκολεῖτο νὰ τὸ πιστέψω, ἀλλά ἡ δροσιὰ αὐτὴ μὲ παραξενεύει.

"Ἡ Γκιόμαρ πῆρε ἐκείνο τὸ λυπημένο καὶ ἀπορῶσιο χαμόγελο, πού σοῦδινε τὴ διάθεσι νὰ πάρῃς τὸ πρόσωπὸ τῆς ἀνάμεσα στὰ χεῖρα σου καὶ νὰ τὸ γεμίσεις φιλή. Ἐπανέλαβε αὐτὸ πού εἶχε πῇ στὴν ἀρχὴ τῆς βραδυᾶς:

— Δὲν κρύνω ποτέ.

— Εὐτυχισμένο πλάσμα, εἶπε ὁ σύζυγος. "Ἐχετε δὴ ποτὲ Βραζιλιάνια πού νὰ παραπονιέται γιὰ τὴ ζέστη; Κι' ὅμως μοῦ δίνει αὐτὴ τὴ δικαιολογία γιὰ νὰ μὴ φύγῃ ἀπ' τὴ Σίντρα! Ξέρει πάρα πολὺ καλά πῶς πρέπει νὰ μὲ συνοδεύῃ στὴν Ἀφρικὴ. Κάτω ἀπ' τὴν ψεύτικη πρόφασιν πῶς ἡ ὑγεία τῆς θὰ κινδυνέψῃ, ἀντιτίθεται σ' αὐτὸ τὸ ταξίδι.

"Ἡ νέα γυναίκα εἶπε μὲ κούρασι:

— Πόσο ὑπερβολικὸς εἶσαι, Ντουάρτε! Γιὰ νὰ μὴ σὲ δυσαρρεστήσω, καὶ τί θὰ θάκανα; Θὰ ὑπέφερα εὐχάριστα καὶ τὴ ζέστη τῶν τροπικῶν, θὰ δεχόμουν ἀκόμη

καὶ νὰ πάθω πυρετοὺς καὶ νὰ ξαναπέσω πάλι ἀρρωστῇ. Πές μου πῶς φεύγουμε γιὰ τὸ Μάττο Γκρόσσο ἢ γιὰ τὸ Γκράν Τσακό, καὶ θὰ σ' ἀκολουθῶχω χωρὶς δισταγμό. Ἀλλά ἂν μὴ ἀνοήσαι, μὲ τὸ δικίό σου, κάθε μνημονικὸ, θὰ πρέπει νὰ ξέρῃς πῶς ἡ διαίσθησί μου δὲ γελιέται συχνά.

"Εκείνος δὲν εἶχε ἀκόμη τελειώσει τὸ παγωτὸ του. Γεῦονταν κάθε μπουκιά, καὶ τὴν ἄφινε νὰ λυώνῃ ἀργὰ μέσα στὸ στόμα του.

— "Ε, λοιπόν, μωρή! Τί λέει ἡ πολὺτιμη διαίσθησί σου;

Τὰ γαλάζια μάτια τῆς Γκιόμαρ ἔλαμπαν. Ἐπιφυλακτικὴ, ζωηρὴ πάλι, ἦταν πολὺ ὠραία.

— "Ὅτι θὰ μοῦ συμβῇ κάτι κακὸ ἂν φύγουμε γιὰ τὴ Μοζαμβίκη!

"Ὁ Μερρί χαμήλωσε τὰ βλέφαρα. Φοβόταν μήπως προβοδῇ. Πῆρε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα τσιγάρο καὶ τὸ ἀνάψε. "Ὅταν σήκωσε τὰ μάτια, συνάντησε τὸ φιλόπομπο βλέμμα τοῦ Ντουάρτε Ντίας.

— Σὰς ζητῶ συγγνώμη. Δὲν σκέφτηκα νὰ σὰς προσφέρω ἕνα τσιγάρο. "Ὁ καπνὸς δὲν πνίγει πολὺ καλὰ μὲ τὰ γυλικά...

"Ὁ ἄλλος εἶπε ξερά, σὰ νὰ φοβόταν μὴν πιαστὴν κοροῖδο:

— Θὰ καπνίσω ἀργότερα... Λὲς τόσο μεγάλες βλακεῖες, Γκιόμαρ, ὥστε κατορθώνεις νὰ μοῦ χαλᾷς αὐτὴ τὴν ὠραία στιγμή! Ποῖος μπόρεσε νὰ σοῦ βάλῃ στὸ κεφάλι αὐτὲς τίς γελοῖες ἰδέες; "Ἡ Μοζαμβίκη ἔχει πολὺ εὐχάριστο κλίμα. Θὰ μπορούσε νὰ ὑποφέρῃς στὸ Σάο Τομέ ἢ στὴ Λουάντα. Στὴ Μοζαμβίκη εἶναι πολὺ πιὸ ὑγιεινὸ τὸ κλίμα ἀπὸ τὸ Μάττο Γκρόσσο, πού ἀνέφερες πρὶν ἀπὸ λίγιο. Τὸ Λορέντο Μαρκὲς εἶναι μιὰ εὐχάριστη καὶ πολιτισμένη πόλι. Τὸ ξενοδοχεῖο «Πολάννα», ὅπου θὰ μέινουμε, εἶναι πιὸ μοντέρνο καὶ πιὸ πολυτελὲς ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο «Ντὸ Πάρκε» στὸ Ἐστοριάλ, ἢ ἀπ' τὰ ἄλλα ξενοδοχεῖα πού γνωρίζεις στὴν Πορτογαλία. Δὲν εἶναι ἀλήθεια, κ. Νταουλά;

Ἀναστατωμένος ἔπειδὴ ἐνοιόθε τὸν ἑαυτοῦ τοῦ νὰ κάνῃ δικὸ τοῦ τὸ προαίσθημα τῆς Γκιόμαρ, ὁ Μερρί θέλησε νὰ μείνῃ ἔξω ἀπ' τὴ συζήτησι.

— Πῶς νὰ τὸ ξέρω; Δὲν πῆγα ποτέ στὴ Μοζαμβίκη.

— "Ἐχετε ἄδικο, αὐτὸ τὸ μέρος τ' ἀγαπᾷ πολὺ.

— "Ἐχετε λοιπόν μείνει κιόλας ἐκεῖ; Αὐτὴ ἡ ἐρώτησι φάνηκε νὰ τὸν βόηκε ἀπροετοίμαστο.

— "Ἀν ἔχω μείνει;... "Ὁχι βέβαια!... "Ἐχω πολὺ σπάνια διαθέσιμο καιρὸ... Ἀλλά, ἐρχόμενος ἀπ' τὴ Λουάντα, διέσχισα τὴν Ἀφρικὴ καὶ προσέγγισα δυὸ - τρεῖς φορὲς στὸ Λονρέτο Μαρκὲς.

Εἶχε ξαναβρῇ τὴ συνηθισμένη του αὐτοπεποίθησι.

— Εὐλόγῳ τὴν εὐκαιρία πού μοῦ δόθηκε νὰ γνωρίσω καλύτερα τὴν πιὸ ὠραία ἀποικία τῆς Πορτογαλίας.

"Ἡ Γκιόμαρ ἔσφιξε μὲ τὰ δυὸ χεῖρα τὸ κλείσιμο τῆς τσάντας τῆς. Ἀνασηκωμένη, πολὺ χλωμή, εἶπε μὲ χαμηλὴ φωνή, πού σκέπαζε ὅμως τὰ γέλια τῶν Ἀμερικανῶν, τὸ θόρυβο τοῦ χοροῦ καὶ τῆς ὀρχήστρας:

— Γιατί λὲς ψέματα, Ντουάρτε;

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος τῆς μὲ ὀργισμένο ὄφως.

— Πῶς τολμᾷς νὰ μὲ κατηγορῇς πῶς λέω ψέματα; Μήπως σοῦ ἤθεε ξαφνικὰ τὸ μνημονικὸ σου; Σὲ ποιὰ μαρτυρία στη

Η ΑΡΜΟΝΙΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ σέ ξανθές και μελαχρινές

ΟΤΙ κάνει εντύπωση τις βραδιές, που η ομορφιά της γυναίκας εκτίθεται στο γενικό θαυμασμό είναι η κομψή σιλουέτα και το μακιγιάζ. Για να δώσουμε στην κάθε γυναίκα, που προτιμά αυτόν ή εκείνο τον τύπο του μακιγιάζ το νήμα για την έκδοση των χρωμάτων και τη σωστή τοποθέτησή τους πάνω στο πρόσωπο βοηθώντας την έτσι να παρουσιάσει στη χαρούμενη ατμόσφαιρα των βραδυνών συγκεντρώσεων με αύξημένη την προσωπική γοητεία της θα σχοληθούμε κάπως λεπτομερειακά με το μακιγιάζ.

Ας ασχιστούμε από τις ξανθές. Έννοια συνήθως να λέμε μια γυναίκα ξανθή από το χρώμα των μαλλιών της. Άλλα οι γυναίκες αλλάζουν τόσο εύκολα αυτό το χρώμα ώστε είμαστε υποχρεωμένες να πάρουμε για βάση το χρώμα των ματιών και του δέρματος αν δεν θέλουμε να πέσουμε έξω στο λογαριασμό. Λίγες είναι οι φυσικές ξανθές. Αυτές που έχουν ανοιχτόχρωμο δέρμα και μπλε μάτια σαν τη Μαρτίν Καρόλ. Τις κοιταξάμε με υπέροχο ή γκρι ριμέλ στα ματόκλαδα, το γκρι πέρλ ή ζαφειρί ανοιχτό στα βλέφαρα, το μάτ, ή το χρώμα του ροδάκινου, στο δέρμα, του ρουμπινιού στα χείλη και το ίδιο χρώμα, αλλά ανοιχτότερο στα μάγουλα. Για τις άλλες, που έχουν σκούρο το χρώμα του προσώπου και μαύρα μάτια είναι καλύτερο το σκούρο πράσινο ριμέλ για τα ματόκλαδα, το σμαραγδί για τα βλέφαρα και για τα φρύδια το μαύρο κραγιόν. Το κόκκινο για τα χείλη και τα μάγουλα θα είναι επίσης στο χρώμα του ρουμπινιού, αλλά σ' ένα πιο ζεστό τόνο. Το χρώμα του δέρματος θα είναι λίγο πιο έντονο, μπλέ — ροζέ. Η πούδρα γι' αυτούς τους δυο τύπους, άχρωμη την ημέρα και αμυεστος σε δεύτερο στομάχο το βράδυ. Ένας γενικός κανόνας πρέπει να επιμετρωσθεί: ότι για μια ξανθή το χρώμα του δέρματος πρέπει να είναι λίγο πιο ζεστό από το σέ βόρος του υπόλοιπου μακιγιάζ, π. χ. του κόκκινου για τα χείλη και τα μάγουλα. Ένώ για μια μελαχρινή το χρώμα του δέρματος πρέπει να είναι λίγο πιο ανοιχτό και τα κόκκινα πιο έντονα.

Πάμε τώρα στις μελαχρινές. Για τις μελαχρινές με μπλε μάτια, ή τουλάχιστον ανοιχτόχρωμα το ριμέλ θα είναι μαύρο. Το χρώμα για τα βλέφαρα μπλέ — ζαφειρί, το κραγιόν για τα φρύδια γκρι ή μαύρο, το χρώμα του δέρματος πολύ ανοιχτό προς το λευκό, το κόκκινο για τα χείλη ροδίνο και λίγο, ή καθόλου κόκκινο στα μάγουλα.

Για τις μελαχρινές με μάτια σκούρα το ριμέλ για τα ματόκλαδα σκούρο πράσινο, στα βλέφαρα σμαραγδί, δηλ.,

ανοιχτό πράσινο και το κόκκινο στα χείλη πολύ καθαρό, χωρίς φούξια. Λίγο, ή καθόλου κόκκινο στα μάγουλα. Για τις μελαχρινές και των δύο κατηγοριών ταιριάζει άχρωμη πούδρα την ημέρα και αμυεστος τη νύκτα.

Αυτά έχουν θεσπίσει για την αρμονία των χρωμάτων οι Παριζιάνοι μάστορες του μακιγιάζ. Δεν είναι όμως κανόνες απαραίτητοι. Έχουν τις εξαιρέσεις τους κι' ακόμη επηρεάζονται από πολλούς παράγοντες, όπως η ακτινοβολία της υγείας που εκπέμπεται από τα μάτια, το δέρμα κι' όλα τ' άλλα χαρακτηριστικά μας, το χρώμα του κοσμημάτων, της τουαλέτας και κυρίως η μόδα.

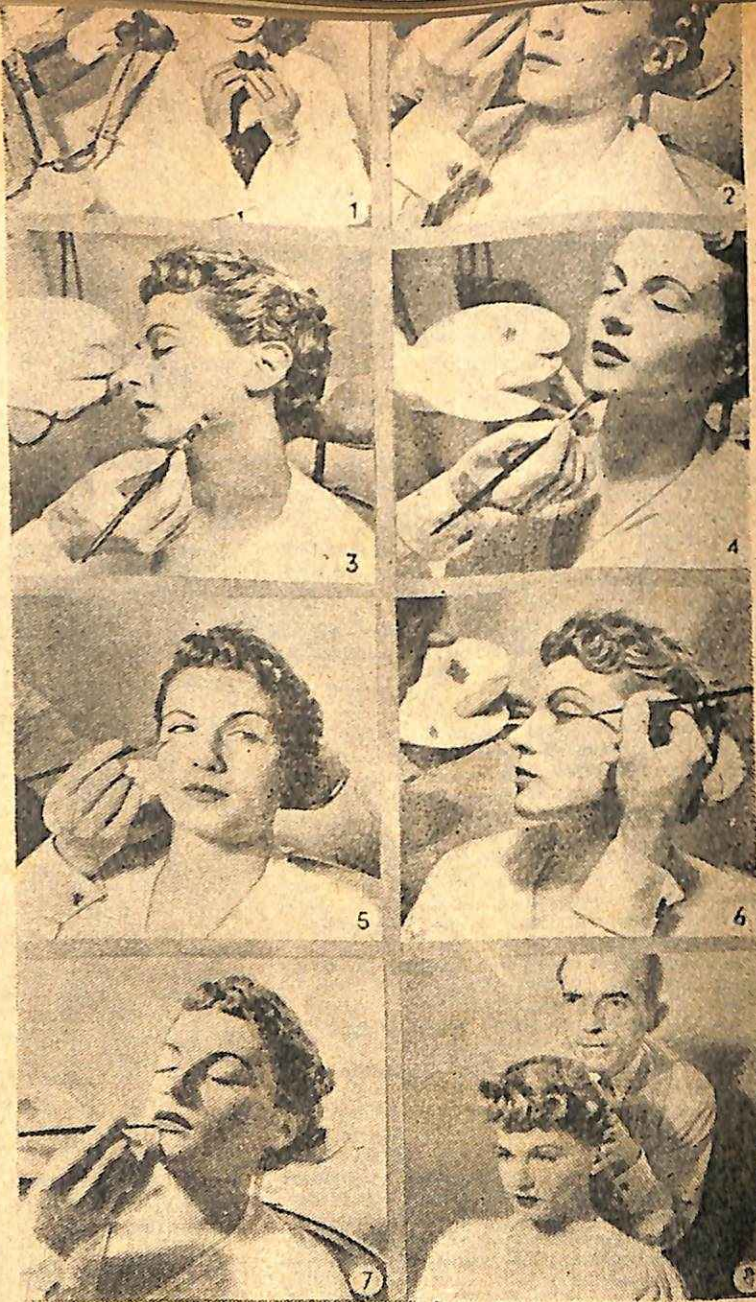
Πώς μπορούμε να μην παραδεχτούμε, ότι τα μοντέρνα χρώματα, όλες οι αποχρώσεις του απαλού ροζ δεν πάνε στην ξανθές, ακόμη και σε πολλές μελαχρινές; Ότι το απαλότερο ροζ μόδ, το χρώμα του μαγικού τριαντάφυλλου δεν κοσμεύει τις ξανθές με τα γαλάζια ή γκριζα μάτια; Κι' είναι δυο τόνους σκουρότερο τις μελαχρινές με μπλε ή γκριζα μάτια; Ότι το κόκκινο σπασμένο με ροζ δεν κάνει φωτεινότερο το χαμόγελο της μελαχρινής και το χρώμα του σάπιου μήλου δεν απέδωσε στις πολύ νέες ζωοδόχες μελαχρινές; Χρειάζεται κάποια καλλιέργεια του αισθητικού κριτηρίου για να μπορούμε να παίξουμε χωρίς φάλτσα στην κλίμακα της αρμονίας των χρωμάτων, που κάθε φορά μας επιβάλλει η μόδα.

Μένει τώρα να πούμε πως θα τα τοποθετήσουμε στο πρόσωπο.

Αν το πρόσωπό μας έχει σχήμα τριγωνικό, που εξακολουθεί να είναι της βόδας σκαλός του μακιγιάζ θα είναι να τονίσουμε τα ελαττώματα: δηλαδή μύλα των παρειών που εξέχουν, στόμα σκούρο για να γεμίσει το κάτω μέρος του προσώπου, μάτια τραβηγμένα και μεγαλωμένα στο μέγεθος. Για να το πετύχουμε τοποθετούμε το κόκκινο δολοφόνο επάνω στα μάτια των παρειών ως την εξωτερική περιοχή του ματιού. Το επάνω και κάτω χείλος απόλυτα συμμετρικά, δηλ. το ύψος του επάνω χείλους να ανταποκρίνεται στο πάχος του κέντρου του κάτω χείλους. Τα φρύδια θα σχηματίσουν σπασμένο τόξο ή θα τραβηχτούν προς τα επάνω.

Αν έχουμε πρόσωπο με τεταγμένο σχήμα πρέπει με το μακιγιάζ να δροσίσουμε το κάτω μέρος, που βραδύνει και δίνει ανδροειδή όψη στο σύνολο. Γι' αυτό χρησιμοποιούμε σκούρο φόν ντε τέν πάνω στις δύο πλευρές της κάτω σιαγόνας και ανοιχτότερο στο υπόλοιπο πρόσωπο. Τα φρύδια δοκεί να σκουφά. Το κόκκινο για τα μάγουλα κοντά στη ύψη για να δώσει την εντύπωση στενότερου προσώπου. Τα

φρύδια να είναι λίγο πιο ανοιχτά από τα φρύδια της ξανθής, να είναι λίγο πιο ανοιχτά από τα φρύδια της μελαχρινής.

ΠΩΣ Ο ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟΛΟΓΟΣ ΦΕΡΝΑΝΤ ΟΜΠΡΥ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΗΘΟΠΟΙΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΝΙΚΟΛ ΜΩΡΕ-Υ. ΝΑ... ΜΗ ΜΟΙΑΖΗ ΜΕ ΤΗ ΡΙΤΑ ΧΑΙΗΓΟΥΩΡ

1) Περιτομή των μαλλιών, ένα από τα μεγάλα άτου της Ρίτας. 2) Τα χείλη του προσώπου δημιουργούν έναν καινούριο τύπο φρυδιών. 3) Πριν από το φόν ντε τέν «μοντέλ» πλάθει το σχήμα του προσώπου, χρησιμοποιώντας σκιές στις σιαγόνες, στα πτερυγία της μύτης για να το εκλεπτύνει περισσότερο. 4) Εκλεπτύνεται, πολύ με σκιά, το πηγούνι. 5) Κι' η πιά νεα και όμορφη γυναίκα, όταν είναι κουρασμένη έχει μαύρους κύκλους γύρω στα μάτια. Η θαυματουργή «μάσκα σέρν», τους εξαλείφει. 6) Για να ζωρήσει το βλέμμα, μακραίνει τη γραμμή του ματιού με μια σκιά γκρι-μπλέ, ενσωματωμένη με το χρώμα του ροζ των χειλών, που συνεχίζει τη γραμμή των ματόκλαδων και επεκτείνεται προς τους κροτάφους. 7) Και το σχήμα του στόματος τροποποιήθηκε και ο προσώπολόγος ζωγραφίζει με το πινέλο το καινούριο σχήμα των χειλών που θα δοφούν σύμφωνα με αυτό το περίγραμμο. 8) Νάτη, η Νικόλ, με το καινούριο της χτένισμα και το καινούριο της... πρόσωπο. Ποιός μπορεί τώρα να πει ότι δεν μοιάζει... με την ενούτη της κυρίας και όχι με τη Ρίτα;

χείλη με καλά διαχωρισμένο το περίγραμμο και να μη ξεφεύγουμε καθόλου από το φυσικό. Το στοργυλό πρόσωπο έχει ένα χαρακτηριστικό νεότερο, π. χ. πρέπει να τον εκμεταλλευτούμε. Χρώματα διακριτικά, ανοιχτά και σκούρα με το χρώμα των ματιών (των μαλλιών) και της επιδερμίδας.

Τραβούμε ελαφρά τα μάτια προς τους κροτάφους με υφή ή με διπλή καστανιά από την άκρη του ματιού προς τον κρο-

τάφο. Προσέχουμε πολύ οι καστανιές στο τέλος της καμπύλης του φρυδιού, στα μάτια και το ροζ στις γωνίες των χειλών να ανεβαίνουν.

Το δόλω είναι το τέλει σχήμα προσώπου, που το ανακαλύψαν μια για πάντα οι αρχαίοι Έλληνες γλύπτες. Δεν υπάρχει τίποτα για διδωθαι. Το μακιγιάζ θα είναι φυσικό. Τα χρώματα σύμφωνα με το δέρμα και την ιδιότητα του ματιού. ΔΟΜΝΑ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

• Το οριζόντιο: Οριζοντιώως:

- 1) Η λαϊκή ποίηση το συσχετίζει με το καμάρι.
- 2) Σύμβολον χημικού στοιχείου — Αρρώστια των ματιών.
- 3) Το μέρος που κάθεται κάποιος.
- 4) Πλήθος, σήνος — Γράμμα του αλφάβητου.
- 5) Τεχνίτης.
- 6) Μουσική νότα.
- 7) Βαρύτητα γυναικεία γίνονται απ' το ζώο αυτό.
- 8) Είναι τα θαύματα του κόσμου.
- 9) Επιφώνημα — Κατά τας Γραφάς απέκτησε πρώτη τη γνώση — Πρόθεσις της δημοτικής.
- 10) Γυναικά που ασχολείται με τα μαλλιά.
- 11) Όλος — Έλεος.

Καθέτως:

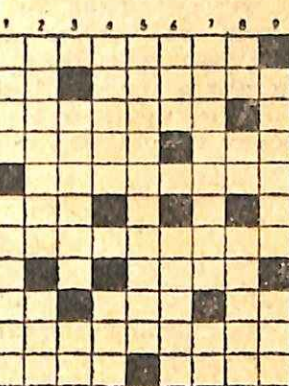
- 1) Καθένας που δεν ζέουμε τ' όνομά του — Γίνεται με το καμουταί.
- 2) Χρειάζεται κι' αυτός όρισμο — Γνωστός κωμικός του Χόλλυγουντ.
- 3) Βασιλέας της Ελλάδος — Μόριον της δημοτικής.

• Το πιθάρι

Ένα πιθάρι ήταν κατά τα δύο τρίτα ακριβώς γεμάτο με λάδι. Ο κάτοχος του έβγαλε μια όκα λιγώτερο από το μισό περιεχόμενο από τα άνωτα μια όκα λιγώτερο από το 1/3 του υπολοίπου. Έτσι έμειναν 15 όκαδες. Ποιά ήταν η χρησιμότης του πιθαριού;

• Γεωγραφικός λαβύρινθος

Μά ένας παιχίδι που άσφαλώς θα σας κάνει να περάσετε όμορφα τις χειμερινές βραδιές, ξεκινώντας τη δυνατή βροχή και τον άγριο αέρα. Είναι ένα ενδιαφέρον και μορφωτικό συγχρόνως παιχίδι για όλες τις ηλικίες. Θα μάθετε ντουλάπια και θιολογίες να δρής έναν παλιό Άτλαντα που μπορεί να τον κόψετε σε μικρά κομμάτια χωρίς να τον λυπηθείτε. Κάθε σελίδα θα κοπεί σε τετραγώνια 1 ή 2 εκατοστών. Αν θέλετε δε ο άτλας σας να

- 4) Πρέπει να νάναι ο καλός καρτερίστας — Πόλις της Γερμανίας ονομαστή για τα λούτρα της.
- 5) Ρήμα προϋποθέτον δύναμιν.
- 6) Ποταμός της Γαλλίας — Χωριό της Αττικής.
- 7) Αμερικανική πόλις όπου υπάρχουν τα έργαστσια του Φόντ — Δύναμι άλλα και πόλι.
- 8) Διφθόγγος — Δηλώνουν καλή ποιότητα — Πόλις της Ελλάδος.
- 9) Όχημα που το συναντάς στα χωριά — Σύνδεσμος.

χρησιμοση για πολλές φορές, κολλήστε τα φύλλα του πριν τα κόψετε πάνω σε χαρτόνι.

Οι παίκτες θα μαζευτούν γύρω από ένα τραπέζι όπου στη μέση βρίσκεται ο σωρός με τα χαρτάκια. Καθένας με τη σειρά του τραβά από το σωρό ένα χαρτάκι κι' ανάλογα με αυτό, αποφασίζει το χάρτη που πρόκειται να φτιάξει. Δεν έχει το δικαίωμα να πάρη παρά ένα χαρτάκι κάθε φορά. Αν τραβήξει ένα χαρτί που δεν του προσφέρει καμιά βοήθεια στο χάρτη που πρόκειται να φτιάξει, τότε υποχρεούται να το ξαναρίξει στο σωρό στον άλλο γύρο, χωρίς να έχει το δικαίωμα να τραβήξει άλλο. Αν δυο παίκτες κρατούν ο ένας χαρτί που κρατούν ο άλλος χαρτί του άλλου, μπορούν να κάνουν ανταλλαγή. Ο πρώτος παίκτης που θα συναρμολογήσει ένα χάρτη χωρίς λάθος, κερδίζει την παρτίδα. Χαμένος από είναι φυσικά εκείνος που δεν κα-

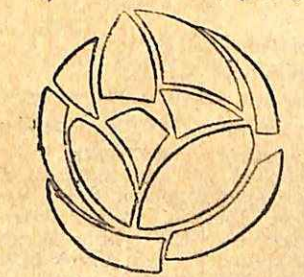
τάρθωσε να φτιάξη απόλυτως τίποτα!

• Ο λεηλάτης
Οι παίκτες χωρίζονται σε δυο ίσες ομάδες: στους λεηλάτες και στους επόπτες. Χωρίζετε δυο παράλληλες γραμμές, σε απόσταση τουλάχιστον 30 μέτρων τη μία από την άλλη και οι παίκτες παρατάσσονται πίσω απ' αυτές, πρόσωπο με πρόσωπο. Ανάμεσα στις δυο γραμμές βάζετε το σώμα του έγκληματου. Μπορεί να είναι ένα μαντίλι ή ένα μπερέ, θα μένουν πάνω σ' ένα μπαστούνι ή μια καρέκλα, ώστε να το πιάσει τρέχοντας.

Μόλις ο πρώτος λεηλάτης έγκυκαταλείψη το στρατόπεδο του, ο πρώτος επόπτης έγκυκαταλείπει το δικό του. Ο επόπτης πρέπει να άγίγνη τον λεηλάτη μόλις αυτός άρπάξη το μαντίλι και πριν προφθάση να γυρίση στη θέση του. Αν το καταφέρει, ο λεηλάτης είναι αιχμάλωτος. Αν όχι ο αιχμάλωτος είναι ο επόπτης. Προσοχή όμως! Ο επόπτης είναι υποχρεωμένος να ακολουθή τις κινήσεις του λεηλάτη. Δηλαδή αν σταματήσει πρέπει να σταματήσει κι' εκείνος. Αν κάνει τρία βήματα πίσω, πρέπει να τα κάνει κι' εκείνος.

• Το σπασμένο πιάτο

Η κυρία φαούει ένα τρομερό κρότο στην κουζίνα. Τρέχει και έρρισκε ότι ή ύπηρετρία έπασσε ένα ύπεροχο πιάτο από κινεζική πορσελάνη. Έπειδή ήταν έ-

να θαυμάσιο έργο τέχνης ή κυρία μάζεψε τα κομμάτια και προσπάθησε να τα συναρμολογήσει, γιατί με το σπασμένο είχαν άνακατευθεί. Άγωνιστική έτοιωρες ολοκληρώσε χωρίς να το καταφέρει. Έτσι αποφάσισε να πάη τα κομμάτια σ' έναν ειδικό. Αυτός τα κύταξε κι' είπε ότι μπορούσε εύκολάτα να τα συναρμολογήσει και να τα κολλήσει.

Την άλλη μέρα το πιάτο ήταν έτοιμο! Μήπως μπορείτε να τα ενώσετε και σεις;

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΚΑΙ Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟΜΠΟΣ

Το «δαχτυλίδι και ο μυστηριώδης κόμπος» είναι ένα ωραίοτατο παιχίδι.

Χρειάζεται γι' αυτό ένα κομμάτι σπάγγου περισσότερο από ένα μέτρο — και ένα δαχτυλίδι που θα σας δανείσει κάποιος από τη συντροφιά.

Παίρνοντας ύψος μεγάλου θαυμαστικού ζητάτε από κάποιον να σας δέσει τα χέρια με τις δυο άκρες του σπάγγου (όχι πολύ κοντά το ένα με το άλλο).

Επιδείξτε ύστερα το δαχτυλίδι στους φίλους σας και πείτε τους ότι εί-

σαστε Ικονή να το περάσετε στο σπάγγο και να το δεσέτε στο κέντρο χωρίς να λύσετε τα χέρια σας.

Γύριστε μετά για μερικά λεπτά τις πλάτες σας στο κοινό και κάνετε τις εξής κινήσεις:

1) Πλησιάζετε τα χέρια, διπλώσετε τον σπάγγο σε δυο και περάστε τον στο δαχτυλίδι (όπως ελάτε στην εικόνα).

2) Περάστε το δεξιό χέρι στη θηλιά που έχει σχηματισθεί.

3) Περάστε ακόμη την άκρη αυτής της θηλιάς κάτω από το δεξί χέρι.

δεξιο χεριού (από το επάνω μέρος) και τραβώντας το σπάγγο προς την κατεύθυνση της άκρης των δαχτύλων αφήστε τον να πέση πέρα από το χέρι.

4) Τεντώνετε τέλος τα μπάτια και το δαχτυλίδι θα βρεθεί δεμένο μυστηριωδώς στο κέντρο του σπάγγου.

Όποιος δεν πιστεύει να κομμάτι να ελευθερώσει το δαχτυλίδι. Κάθε προσπάθεια θα είναι μάταιη. Η δα πρέπει να λύση τους κόμπους από τα χέρια ή να κόψη το σπάγγο.

Ο ΑΝΘΟΚΟΜΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Πώς καλλιεργείται Η ΑΡΜΠΑΡΟΡΙΖΑ

Μου φαίνεται πως δεν υπάρχει σπιτικός κήπος και αλλι όπου να μην καλλιεργούνται πελαργόνια. Ονομάζονται από πολλούς και μπαμπασίες.

Τζερώνια, αρμπαρόριζα και είναι ανθοκομικό φυτό, που πίνει εύκολα και στολίζει το μέρος που είναι φυτεμένο, με τα ωραία κόκκινα, ή στικτά άνθη του. Είναι όμως άταλο φυτό και γι' αυτό έρχεται καλύτερα στο χώρο και στη γλάστρα, παρά σε παρτέρια, ως μπουτιούρα, ή σε ζαρντινιέρες της βεράντας. Είναι τόσο εϊδη, ώστε να μη έρρη κανείς ποιά να πρωτοδιαλέξη. Γιατί έχουν εϊδη μονά και διπλά, άσπρα, κόκκινα, ροζ, θιαλέτα. Έκείνα μάλιστα που λένε πεταλούδες είναι πάρα πολύ ωραία, γιατί και τα φύλλα τους είναι περιωρισμένο, αλλά και τα ανάμικτα χρώματα, που έχουν τα άνθη, είναι πολύ άφρατα.

Ένα άλλο εϊδος, οι μπαμπασίες, έχουν περιωρισμένους βλαστούς. Αυτές πάνε και στα παρθένα, τα μπαλκόνια και τις ζαρντινιέρες. Η αρμπαρόριζα, που μερικοί τη θέλουν να τη λένε και ματζουράνα, ανήκει βέβαια στην ίδια οικογένεια, αλλά αυτή δίνει άθη μωρωδάτα, ενώ τα άλλα στερούνται μωρωδίας κι' αυτό σε μερικά μέρη τις λένε και θρωμοσσεβέλες. Η αρμπαρόριζα είναι και φαρμακευτικό φυτό και χρησιμοποιείται στα γλυκά, για να δίνει μωρωδία, αλλά και ώρατα εύστοχομα βρασάρι, διουρητικό.

Όλα αυτά τα εϊδη, που στολίζουν χαριτωμένα την αλλη και τον κήπο, είναι πολύ εύκολα φυτά, τόσο στον πολλαπλασιασμό τους, όσο και στην ανάπτυξη τους. Δεν έχετε παρά να ξεμασκαλίσετε ένα ελαιολασισμένο τους, όσο και στην ανάπτυξη τους. Διχ πολύ εύλασισμένο με τα φύλλα του. Αφαιρέστε όλα βλαστούς που βρίσκονται στο κλαδί εκτός από 2—3 της κορυφής. Τα άφινετε σε σκίερο μέρος 1—2 μέρες να τραβήξουν λιγάκι και έπουλαση ή πληγή. Κατόπιν τα φυτεύετε οποιαδήποτε έποχή εκτός του καλοκαιριού σε χώμα κοπρισμένο μόν, αλλά λίγο αμμουδερό σε μέρος κάπως περιωρισμένο, χωρίς να τα χτυπά ο ήλιος απ' ευθείας. Τα ποτίζετε και τα άφινετε να φυτρώσουν. Το μέρος αυτό, μπορεί να είναι και ένα εύλινο κιδάτιο, ή μια γλάστρα. Τα μοσχεύματα δεν άστοχίζουν ποτέ και άμα πιάσουν, τα μεταφυτεύετε όπου θέλετε, στον κήπο, στη βεράντα, σε γλάστρες. Η μεταφύτευσις καλόν είναι να γίνει κατά την άνοιξη. Όστε κατά το φθινόπωρο ή το χειμώνα μπορείτε να πάρετε μοσχεύματα. Αν είναι χειμώνας, καλά θα κάμψετε, να τα προφυλάξετε σε ένα υπόγειο ή μέρος προφυλαγμένο από το θορύβιο, το χιόνι και το κρύο.

Πολλοί τα μοσχεύματα για να κερδίσουν καιρό, τα φυτεύουν απ' ευθείας στο έρσιτικό μέρος του κήπου ή και μέσα σε γλάστρες. Στην περίπτωση αυτή, άργούν να πιάσουν και να μεγαλώσουν. Μέσα στις γλάστρες, θέλουν κάποια περιποίηση. Κατ' άρχη το χώμα θα είναι κοπρόχυμα και φυτόχωμα από 1/3 και 1/3 χώμα καλό.

Τα πελαργόνια όλα άναπτύχουν το νερό και όσο ποτίζονται καθημερινά την άνοιξη, το καλοκαίρι και το φθινόπωρο, τόσο άνοιχτούν περισσότερο. Τόν Σεπτέμβριο — Οκτώβριο σταματούν πλύν. Τότε έρίσκουμε την έδοκρία να τα κλαδέψουμε για να τους δώσουμε κάποιο σχήμα, να αφαιρέσουμε τα ξερά και άδύνατα βλαστάρια τους, να τα άραιώσουμε, να τα μεταφυτέψουμε σε γλάστρες, αλλά και να τα κλαδέψουμε ως τη ρίζα, άφινοντας 2—3 μάτια. Απ' αυτά, κατά τον άβρουάριο, θα άρχίσουν να βλασταίνουν τα νέα φυτά και βλαστάρια με μεγάλη όρμη.

Θα τα ποτίζετε ποικιλικά και αν θ' άφήσετε 5—6 νερά βλαστάρια παρακολουθήτε ότι πάντοτε για να δής ποιά θα βλασταίνουν. Τα άλλα τα ξεπατώνετε ως άχρηστα. Το κλάδεμα να φθάνη ως 30 πάντως το πολύ και αν είναι πολύ πράσινα να φθάνε τους 20 πάντως.

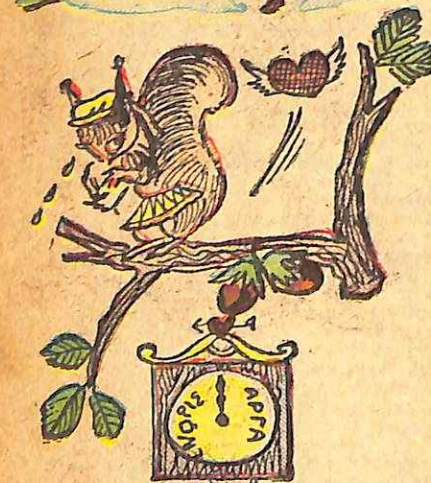
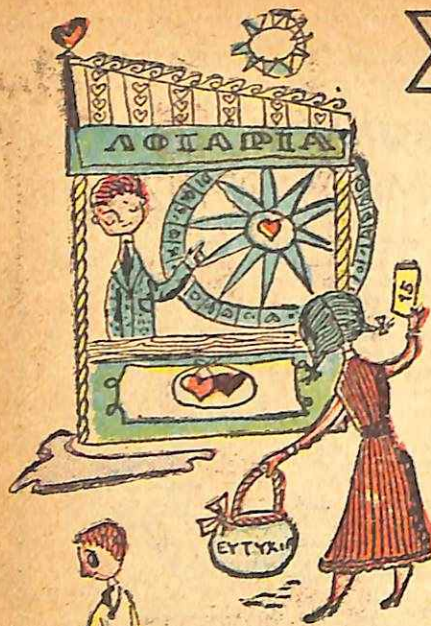
Όλα αυτά τα πελαργόνια που αναφέρουμε, δε δίνουν λουλούδια για το θέλο, γιατί μόλις τα κόψετε άμεσως έξοκλούν και πέφτουν τα πέταλά τους και γεμίζουν τον τόπο του τραπέζιου. Για κομμένο άνθος λοιπόν δεν πάει. Ζητάτε πάντοτε να φυτεύετε τις πεταλούδες. Αυτές μάλιστα, έχουν και κάποια ώρατα θωρία και άναπτύσσονται και εύκολα.

Τα πελαργόνια δεν προσβάλλονται από άφράστατες. Άντέχουν και στην ύγρανση, γιατί ροφούν το νερό σαν νεροφίδες και το έξοτιζούν άφθονο με τα ταχεία τους φύλλα. Κάποτε όμως προσβάλλονται από μελίγγες και τότε με ράντισμα από διάλυσι νικωτικής καταστρέφονται.

ΕΜΜ. Σ. ΑΝΑΣΗΣ Γεωπόνος.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ

ΧΡΥΣΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ!

ΑΠΟ ΤΟΝ καιρό που υπάρχει ο κόσμος, το θέμα του γάμου απασχόλησε κι' απασχολεί τους ανθρώπους. Κι' όμως όχι μόνο δεν εξαντλήθηκε, αλλά βρίσκεται πάντοτε στο πρώτο επίπεδο της επικαιρότητας και θ' αποτελέσει πάντοτε ένα «φλέγον» ζήτημα. Ζήτημα που ενδιαφέρει όλους τους λαούς, σ' όλη τη πλάτη της γης. Και τί δεν έχει ειπωθεί για το γάμο! Και πόσες παροιμίες και γνωμικές δεν υπάρχουν γι' αυτόν! 'Ολόκληρα βιβλία θα μπορούσαν να νραφτούν για το συζυγικό βίο, για

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΓΑΜΟΣ;
"Όπου αποδεικνύεται ότι η τύχη παί-
ζει κι' έδω το ρόλο της.

— 'Ο γάμος είναι λαχείο.
Το παίρνουμε με την ελπίδα ότι θα
είναι αριθμός που θα κερδίσει.
— Για το γάμο, έλεγε ένας απογοητευ-
μένος σύζυγος, δε χρειάζονται λόγια.
Και λέγοντας αυτό, ανέβηκε σε μία κα-
ρέκλα, έκλεισε τα μάτια κι' έκανε την κί-
νησι ενός ανθρώπου που κάνει βουτιά.
'Υπάρχουν κακοί παίκτες που κερδίζουν
καιμιά φορά, αλλά είναι γεγονός ότι οι
καλοί παίκτες έχουν τις πρισσότερες πι-
θανότητες να κερδίσουν.
Οι «ατζαμήδες» τὰ δάζουν με την τύ-
χη και διαπιστώνουν απογοητευμένοι: «Εί-
τε παντρευτής, είτε όχι, στο τέλος πάντα
θα μετανοήσης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ
Θα είχατε μεγάλο κέρδος αν τὸ σκε-
φτόσαστε όσο είναι ακόμη καιρός.

— "Όποιος διάζεται σκοντάφτει.
Αυτό ισχύει φυσικά και στο γάμο. Βλέ-
πονται δυο νέοι μια βραδυά ή δυο... και
νά ο κεραυνοβόλος έρωτας. 'Αγαπιούνται.
Λένε με την πρώτη τὸ «ναί» χωρίς να πε-
ρηνέουν. 'Αν βάλουμε τὴ μία κοντά στην
άλλη τις στιγμές που πέρασαν μαζί εί-
ναι ζήτημα αν θα μαζευτούν τρεις - τέσ-
σερις ώρες. Πόσες ώρες όμως συζυγικής
ζωής αντιπροσωπεύει μία ζωή! Κάντε τὸ
λογαριασμό: πρὸς 24 ώρες τὴν ἡμέρα και
365 ἡμέρες τὸ χρόνο, μέχρι τὸς χρυσούς
γάμους (50 χρόνια) έχουμε, αν αγαπάτε,
438.000 ώρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
ΓΑΜΟΣ ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ
Οί γάμοι από έρωτα δεν είναι πάν-
τοτε ευτυχισμένοι.

— "Όποιος παντρεύεται από αγάπη έ-
χει καλές νύχτες, αλλά κακές ἡμέρες.
Πρέπει όμως να ξέρουμε τί έννοούμε λέ-
γοντας αγάπη. Γιατί πολλοί τὴ βιασύνη
ν' αγαπήσουν τὴ θεωροῦν αγάπη και το-
ποθετοῦν τὸ πάθος τους στὴ θέση τὴς τρυ-
φερότητας.
— Γάμος από αγάπη και κοιλιὰ ἀδεινή.
Φυσικά δε μπορεί κανείς να πὴ ότι κά-
θε γάμος από αγάπη συνοδεύεται αναγ-
καστικά από δυστυχία. 'Αλλά κι' έτσι αν
είναι, ἄδικα χάνουν τὰ λόγια τους οί «πε-
πειραμένοι», γιατί δεν έχει ακόμα βρεθῇ
τίποτα τὸ ωραιότερο από τὴν αγάπη

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
Η ΕΚΛΟΓΗ

"Όπου ἐκτίθεται ότι ἡ ἐκλογή ἐξαρ-
τάται από τὸν καθένα, αλλά πρέπει
αὐτὸς να ξέρη να διαλέγῃ.

Να διαλέξῃ... να διαλέξῃ, θὰ πὴ μιά
κοπέλλα. Μὰ γιὰ να διαλέξῃ πρέπει νάχη
τὴν ευκαιρία να τὸ κάνει.
— Πάντρεψε τὸ γυιό σου ὅποτε θέλεις
και τὴν κόρη σου ὅποτε μπορείς.
Θάπρεπε μάλλον να λέμε: «Πάντρεψε
τὸ γυιό σου ὅποτε θέλει αὐτός». Και δεν
πιστεύουμε πὸς καιμιά μητέρα θάχη ἀν-
τίρρησι.

— 'Ο ἄντρας διαλέγει, ἡ γυναίκα δια-
λέγεται.
'Η γυναίκα όμως είναι πονηρή, ξέρει να
διαλέγῃ ἐκείνον που θὰ τὴν διαλέξῃ.
Να διαλέξῃ όμως ποιόν;
— Ένας καλὸς γυιὸς γίνεται και κα-
λὸς σύζυγος.

Τὸ ἀντίθετο θὰ ἦταν σωστότερο: 'Ε-
νας καλὸς γυιὸς θάναί και καλὸς σύζυγος.
Ποιὸν λένε όμως καλὸ γυιό; Ένα γυιό
πολύ ὑπάκουο, που στέκει σὰ μικρὸ παι-
δάκι μπροστά στὴ μητέρα του; Προσοχή,
ὁ νέος αὐτὸς θὰ μείνῃ πάντοτε ὑπὸ τὴν
ἐξάρτησι τὴς μητέρας του και θὰ δάλῃ σὲ
δεύτερη μοίρα τὴ γυναίκα του. Ένας που
ἀποτίναξε τὸ μητρικὸ ζυγὸ μπορεί νὰ
γίνῃ ένας καλὸς σύζυγος.

Γιὰ να εἶναι ένας καλὸς σύζυγος, πρέ-
πει νάχη καλὴ μητέρα. 'Υπάρχουν θαυμά-
σιες μητέρες που διατηροῦν ἐπίσης μιά μι-
κρὴ ἀδυναμία πρὸς... τὴν ὕλικὴ πραγμα-
τικότητα: ὀνειρεύονται νύφη με πρῶκα.
Μιά κοπέλλα που δεν έχει πρῶκα, εἴ-
ναι, ἀντίθετα, προικισμένη, κατὰ τὴ γνό-
μη τὴς πεθεράς, με ὅλα τὰ ἐλαττώματα.

Γιὰ τὸ πρόβλημα τὴς ἡλικίας έχει δο-
θεῖ πολλὴ μελέτη. Πρέπει και ὁ ἄνδρας
και ἡ γυναίκα να ἔχουν τὴν ἴδια ἡλικία;
'Υπάρχουν μερικές που προτιμοῦν ἡλικια-
μένον ἄνδρα, γιατί θὰ τοὺς εἶναι πιὸ τρυ-
φερός. Κι' ένας ἄνδρας που παίρνει μεγα-
λύτερή του γυναίκα γρήγορα ἀρχίζει να
κυττάζῃ και... παραξένω (συνήθως).

— 'Η μικρὸς - μικρὸς παντρεύῃ ἡ μι-
κρὸς καλογερέψου.

Αὐτὸ μπορεί να εἶχε ἀξία παληότερα,
σήμερα όμως δεν εἶναι έτσι τὰ πράγματα.
Στὸ κάτω - κάτω γιατί πρέπει ὑποχρεωτι-
κά να κάνει κανείς ἡ τὸ ένα ἡ τὸ ἄλλο;

Έν πάση περιπτώσει, σωστὸ εἶναι να
ὑπάρχῃ μιά ἀναλογία ἡλικίας—ὁ ἄνδρας
λίγο μεγαλύτερος — και συνήθως αὐτὴ ἡ
τάσι ὑπάρχει στὴν ἐποχὴ μας. Γάμοι μι-
κρὼν κοριτσιῶν με «γερο - μπαμπολάδες»
εἶναι ἐκτυχῶς σπανιώτατοι. Τώρα αν δῇ-
τε καιμιά ὠριμὴ χήρα να παίρνῃ γιὰ ἄν-
δρα κανένα νεαρό, ἔ, τότε μπορείτε να εἰ-
σάσσε βέβαιαι πὸς έχει βάλῃ ὁ διάβολος
τὴν οὐρά του ἐκεῖ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
ΓΑΜΟΙ ΑΠΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ

"Όπου ἀποδεικνύεται ότι ὁ προξεν-
τὴς δεν εἶναι και πληρωτὴς.

Τὸ συνάφι τὼν προξενιτριῶν ὅσο πάει
και ἐξαφανίζεται σὲ ἄλλες χώρες, σὲ μὰς
ὅμως ἐξακολουθεῖ να ὑπάρχῃ. 'Όπως εἴ-
ναι γνωστὸ, τὸ προξενεῖο συνίσταται στὸ
να φέρῃ ὁ προξενιτὴς ἡ ἡ προξενήτρα «σὲ
ἀντιπαράστασι» δυὸ ὑποψήφιους, διαλεγ-
μένους στὴν τύχη ἀνάμεσα στοὺς γνωστούς
και ἐπειδὴ αὐτὸς ἦταν 30 χρονῶν κι' ἐ-
κείνη 22 ἡ ὁικονομική τους κατάσταση πε-
ρίπου ἡ ἴδια. 'Όσο γιὰ τὰ ἄλλα, ὕγεια,
συνταύτισι χαρακτήρων... αὐτὰ οὔτε λο-
γαριάζονται τις πιὸ πολλές φορές. Κι' ὁ
πάρχουν προξενήτρες που δεν μποροῦν να
ἡσυχάσουν αν δεν κάνουν σῶναι και καλὰ
ένα γάμο που τοὺς ἤμπεκε στὸ μυαλό.

— Κάνουν γάμο οἱ προξενήτρες κι' ὅτι
βρέξῃ ἄς κατεβάσῃ.

Σ' αὐτὲς βέβαια δεν περιλαμβάνονται
οἱ καλοὶ φίλοι που φροντίζουν να παντρέ-
ψουν δυὸ νέους ἀπὸ φιλικὲς τους ὁικογέ-
νιες. Μιλᾶμε γιὰ τις «ἐπαγγελματίες»
προξενήτρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'
ΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

"Όπου δὲ κάθε κοπέλλα δίνεται μιά
ἀλάνθαστη συμβουλή.

— "Όχι ἀγκαλιᾶσματα πρὶν μὴ στε-
φάνῃ στὸ κεφάλι.

"Αν ὁ ἀρραβωνιαστικὸς σας εἶναι πολὺ
βιαστικὸς, πολὺ ἀπαιτητικὸς, τὸ νοῦ σας.
Οἱ ἐφημερίδες εἶναι γεμάτες ἀπὸ δράμα-
τα «διότι τὴν ἐγκατέλειψε...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'
ΟΙ ΚΑΛΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Οἱ φλυαρίες ἀρχίζουν μόλις ἀναγ-
γελοῦν οἱ ἀρραβῶνες.

"Όταν μιλάμε γιὰ καλὲς γλῶσσες, έν-
νοούμε τις κακές. Πόσα σχόλια γύρω ἀπὸ
δυὸ νέους που ἀρραβωνιάζονται. Πρὸ πάν-
των οἱ γυναίκες: οἱ νέες ἀπὸ ζήλεια και
οἱ γρηῃς ἀπὸ φθόνου ἡ μανία κουτσουμπο-
λιοῦ.

Τὴν ἡμέρα όμως του γάμου, ὡς διὰ μα-
γείας ἡ κακολογία καταθέτει τὰ ὅπλα. Τὸ
νυφικὸ φόρεμα, τὰ ἄνθη, ἡ γαμήλια ἀκο-
λουθία ἀγγίζουν τις εὐαίσθητες χορδὲς
τὼν ἀνθρώπων. Στὴν ἐκκλησία οἱ εὐχές πέ-
θουν βοοχή, σχεδὸν εὐλικρινεῖς.

— Δυὸ εἶναι οἱ μεγάλες ἡμέρες τὴς
ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου: ὁ γάμος του κι' ὁ
θάνατός του, θ' ἀκούσετε να λένε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'
Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΖΩΗ

"Όπου εἵμαστε ὑποχρεωμένοι να δια-
πιστώσουμε ότι ὁ γάμος εἶναι μιά
δύσκολη τέχνη.

Οἱ ἄνδρες παραπονούνται, ὅπως φαίνε-
ται, πολὺ ἀπὸ τὸ γάμο τους. Κι' αὐτὸ δεν
εἶναι παράξενο: ἦταν ἐλεύθεροι, ζούσαν
κατὰ τὸ κέφι τους, δεν ἐξηρτᾶντο παρὰ
ἀπὸ τὴν φαντασία τους. Τώρα τοὺς μιλοῦν
γιὰ ὑποχρεώσεις, καθήκοντα.

— Παντρεύου να δῇς τὴν τύχη σου
φωνάξουν οἱ ἄνδρες με σαρκασμό.

"Αν τοὺς ἀκούσῃ κανείς θὰ πιστέψῃ ὅτι
ἡ τυραννία τὴς γυναίκας τοὺς εἶναι μιση-
τή... Μὴν τοὺς πιστεύετε όμως.

— 'Ο γάμος εἶναι μιά βάρκα και κω-
πηλάτες εἶναι οἱ δυὸ σύζυγοι.

"Αν όμως χτυπᾶνε τὰ κουπιά, ἀντὶ να
τὰ τραβοῦν και οἱ δυὸ με τὸν ἴδιο ρυθμό,
σίγουρα θὰ τὴ ρίξουν ἔξω τὴ βάρκα.

— Μοναχὸς σου χόρευε κι' ὅσο θέλεις
πῆδα.

"Ακόμα και τὸν καιρὸ που οἱ ἀντιλήψεις
γιὰ τὴ ζωὴ και τὴν ὁικογένεια ἦταν κά-
πως διαφορετικές, ἡ συγκατοίκησι ενός
ἀνδρὸς με τὰ πεθερικά δεν ἦταν εὐ-
χάριστι.

Ας κρατᾶμε τις μικρές μας ὑποθέσεις
γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας, δεν ἀφοροῦν τοὺς ἄλ-
λους. Δεν ἔχουν ἄδικο αὐτοὶ που λένε:

— "Όσα ξέρει ὁ νοικοκύρης, δεν τὰ ξέ-
ρει ὁ κόσμος ὅλος.

— Τὴν καλὴ γυναίκα στὸν ἄντρα τὴς
τὴ βλέπεις (και τὸ ἀντίθετο).

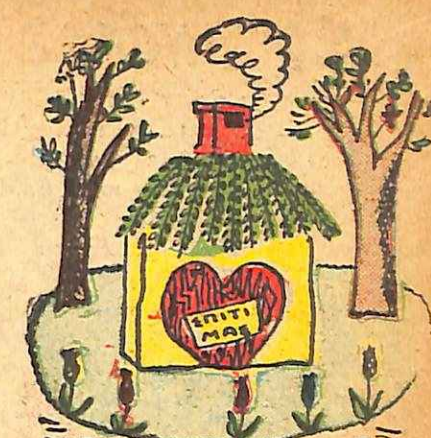
ΕΠΙΛΟΓΟΣ
Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ

"Όπου θγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ
γάμος δεν εἶναι και τόσο κακὸς θε-
σμός και ὅτι και σ' αὐτὸν ὅπως και
σὲ ἄλλες περιπτώσεις εἶναι πολλοὶ
οἱ εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι.

Πολλὲς γυναίκες ὀνειρεύονται ένα λαμ-
πρὸ γάμο, που να προκαλέσῃ τὴ ζήλεια
και να θαμπώσῃ τὸν κόσμο. Οἱ περισσό-
τεροι ἀπὸ τοὺς γάμους αὐτοὺς δε συνο-
δεύονται κι' ἀπὸ τὴν εὐτυχία. Πρέπει να
διαλέξετε: αν θαυμάζουν πολὺ τὴ γυναί-
κα σας θὰ τὴς κάνουν κόρτε. 'Αν βρίσκουν
τὸν ἄνδρα σας πολὺ γοητευτικὸ, θὰ προσ-
παθῶν να σας τὸν πάρουν. Και δεν ἔ-
χει ἄδικο μιά παλὰ γαλλικὴ παροιμία
που λέει:

— Καλὴ γυναίκα και καλὸς γάμος δεν
εἶναι ἐκεῖνα γιὰ τὰ ὅποια μιλοῦν, ἀλλά
ἐκεῖνα γιὰ τὰ ὅποια σιωποῦν.

Ας εὐχρηθούμε, λοιπόν, να μὰς ξεχνοῦν
στὰ διάφορα «Λένε...»

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους)

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩ το δράμα ενός ζεύγους που, αφού κάμει γάμον από έρωτα, κινδυνεύει τώρα να χωρίσει, όχι διότι η σύζυγος έχει πενθερά, αλλά διότι ο σύζυγος έχει...μια...μια. Ξέρετε τον τύπον αυτόν του άνδρος; Συνήθως, αλλά όχι πάντοτε, είναι μονογαμικός. Η μητέρα του έχει κυριαρχήσει εις την ζωήν του. Έγινεν άνδρας, αλλά αυτό δεν έχει σημασία. Ακόμη και όταν θα γηράσκη, έφ' όσον ζή η μητέρα του, θα είναι ακόμη η «μια» του και αυτός, ο γέρονς, θα είναι το παιδάκι της. Δεν είναι εις θέσιν να κάμη τίποτε έξω από την σκέπην της και χωρίς την έγκρισίν της. Η παρρησία του είναι δι' αυτόν νόμος.

Η ΔΕΣΠΟΤΕΙΑ αυτή της μητέρας επί του παιδιού, αρχίζει από την βρεφική ηλικίαν υπό μορφήν μητρικής στοργής. Αυτή η εκάτερωθεν στοργή μεταβάλλεται εις ένα σύστημα κυριαρχίας δια την μητέρα και ένα αίσθημα απεριόριστου υποταγής δια το παιδί. Συνήθως δεν παρατηρείται μεταξύ μητρός και κοριτσιού, αλλά μεταξύ μητρός και ανδριού, ιδίως, καθώς είπα, αν είναι μονοκρίβος. Με τα χρόνια η μητέρα, ή μητέρα, κάποτε να θέλη να χειραφετήσει το παιδί της. Είναι πλέον άρχα δεν χειραφετείται αυτό. Έξακολουθεί να ζή με ένα αίσθημα κατωτερότητας έναντι της μητρός του. Εις τας περιπτώσεις αυτές δεν είναι πάντοτε που πταίουν αι μητέρες διότι γίναν τέτοια τα παιδιά τους. Τα ίδια τα παιδιά έχουν αυτήν την ψυχολογίαν. Μία φωτισμένη μητέρα πρέπει να προσέχη να αναπτύξη η ίδια την πρωτοβουλίαν του παιδιού της, αν δεν θέλη αύριον να το ίδι άνδρα δυστυχισμένον ή και αποκρουστικόν. Διότι ο άνδρας που έξακολουθεί να είναι το παιδί της μητέρας του, δεν κάνει για σύζυγος.

ΜΙΑ ΝΕΑ που παίρνει σύζυγον, ο οποίος προβάλλει διαρκώς όχι απλώς την γνώμην, αλλά την θέλησιν της μάμας, δύσκολα θα ήμπορε να τον άνεχθη. Έχω γνωρίσει πολλούς τέτοιους άνδρες, οι οποίοι έχουν συνείδησιν της παθητικότητος των (διότι περί ψυχικής παθητικότητος πρόκειται) οι οποίοι έφ' όσον ζή η μητέρα των, ούτε κιν σκέπτονται περί γάμου. Περιμένουν ν' αποβούν πρώτα και ύστερα να κάμουν οικογένειαν — αν είναι καιρός ή και παρακαίρει, εις τα έτην κάποτε και τα έβδομήντα. Οι άνδρες αυτοί είναι πολύ σφοδρί. Ένας τέτοιος ήτο ο Κωνσταντίνος και το έλεγεν. Ήτο τόσο άφοσιωμένος εις την μητέρα του ώστε της έλεγεν ότι δεν θα συνδεθή ποτέ με καμμίαν γυναίκα, έφ' όσον ζή αυτή. Και το έκαμνεν.

ΦΥΣΙΚΑ ο γάμος μιας νέας με άνδρα, ο οποίος εξακολουθεί να βλέπει την μητέρα

του ως «μια», δεν ήμπορεί να γίνη εύτυχής, ιδίως αν η μια σύγκατοική με την άτυχή σύζυγον. Η ίδια είναι δυνατόν ως πενθερά να έχη τας καλυτέρας διαθέσεις του κόσμου. Αυτό δεν έχει σημασία. Ο υιός ο υιός της δεν έγκαταλείπει την θέσιν του. Δεν είναι ή φυσική αγάπη του παιδιού προς την μητέρα που δημιουργεί την κατάστασιν αυτήν. Είναι ή παθολογική του υποταγή, από την οποίαν αυτός ο υιός δεν έννοει να αραιτηθή. Και γίνεται ο πλέον αποκρουστικός σύζυγος.

ΜΙΑ τελευταία δίκη εις τον Πειραιά θα έπρεπε να συγκινήση την κοινωσίαν. Έδικάζετο μία κόρη, η οποία, εις στιγμήν νευρικής κρίσεως ήδωλε να σκοτώση την υπέργηρον μητέρα της, αλλά τέλος έδίστασε και περιωρίσθη να της δώση μερικές κλωστίδες. Σαράντα τσών χρονών η άνυπανδρη κόρη, ογδόντα η μητέρα. Δυο πλάσματα απροστάτευτα, που έζούσαν με ένα πενιχρόν μεροκάματο. Χόριν της μητέρας η κόρη — το είπε εις το δικαστήριον — δεν έπείδιε να κάμη ιδιικήν της οικογένειαν, να παντρευθή. Αλλά παρ' όλην αυτήν την αυτοθυσίαν κατέληξεν εις τα λαικίσματα. Η φτώχεια και η έλλειψις προστασίας των αδυνάτων, είναι οι μεγαλύτεροι έχθροι της κοινωσίας...

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ μου έγραψεν να γράμμα, δια να μου εκθέση πόσα πράγματα ήμπορεί να κατορθώση μία σύζυγος με την αγάπην δια τον άνδρα της. Ο υιός της σύζυγος πρό δέκα έτών που τον έγνώρισεν ήτο κατεστρωμένος οικονομικώς και εύρισκετο εις κακήν ψυχικήν κατάστασιν, έξ αιτίας της πρώτης συζύγου του, η οποία ήτο άπαισιτική και δεν ενδιαφερότο παρά δια τον έαυτόν της. Η δευτέρα σύζυγος του έδειξε όλην την αγάπην της, έφροντιζε να τον ενθαρρύνη, να μην τον άπογοητεύη ποτέ όταν άπετύγγανε, και σήμερα ο άνδρας της έχει πάλιν άναλάβει οικονομικώς έντελώς και έχει συνέλθει από τα πλήγματα που υπέστη. Με την αγάπην και την βοήθειαν της συζύγου πολλά ήμπορεί να επιτύχη ένας άνδρας. Χρειάζεται όμως ήρεμη αγάπη, χωρίς θυμούς, ζήλια και ύστεριες.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ γυναίκες που είναι πραγματικά δυστυχείς επειδή δεν ήμπορούν να έκδηλώσουν την αγάπην των. Πρό καιρού με έπεσκέψθη κάποια κυρία, πολύ άνήσυχη και έννευσμένη, επειδή άκριδώς ένδοξα έπαιζε τον άνδρα της δεν ήμπορούσε να τον κάμη να το καταλάβη. Μου είπεν ότι και εις αυτήν δεν έδειξε ποτέ κανείς αγάπην, ακόμη ούτε και οι γονείς της. Ποτέ, όταν ήτο παιδί, δεν την είχαν φιλήσει ή

ΠΛΕΚΤΟΜΗ ΧΑΝΑΙ

Ουχίσατε το επιβαλόν σας στο περιβάλλον σας.

Έργαζόμενοι μέσα στο σπίτι με μια ηλεκτρομηχανή **PASSAP** αντάντε τη χρησιμότητά σας απέναντι όλων των απαιτητών σας προσώπων.

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΠΛΕΚΤΟΜΗ ΧΑΝΗ PASSAP

Ημόνη εις τον κόσμο, ΑΤΣΑΛΙΝΗ μηχανή χειροπλεκτικής με 201 θέλυνες σε μία σειρά.

Ημόνη που μπορεί να πλέξη στην πραγματικότητα από το πιο κοντρό το πιο φιλόμαλλο χειρόπλεκ.

Κτιπλή: Τιμή βασικής μηχανής **2.050**

Αποκόμισε το παρόν και αποστείλετε το χαρτί με την διευθυντική εις την αντιπροσωπείαν **PASSAP** Νίκης 21 Αθήναι και θα σας αποσταλείμεν ΔΩΡΕΑΝ λεπτομέρη ή ριγραφή των μηχανών.

PASSAP

μητέρα της ή οποία έξ άλλου συχνότατα φιλονεικούσε με τον πατέρα της. Εις το τέλος η μητέρα της κατέληξεν εις κάποιαν φρενολογικήν κλινικήν. Η άδελφή της επίσης είχε σχιζοφρένειαν. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που δεν ήμπορούν να δείξουν ήχνο αγάπης δια όποιονδήποτε. Ποτέ δεν χαϊδεύουν το παιδί των και έννευρίζονται όταν κάποιος τους έγείξη. Οι περισσότεροι, έξ αυτών είναι σχιζοειδείς τύποι και εις την οικογένειαν των υπάρχουν σχιζοφρένεις. Οι άνθρωποι αυτοί είναι καλύτερον να μη παντρεύονται διότι κάμνουν δυστυχισμένην την οικογένειαν την οποίαν δημιουργούν.

Αυτά ωφελούν

ΒΙΤΑΜ ΦΥΤΙΝΗ

Τονώνουν δυνάμειν

Κοινωνίες

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

με φυσικά αιδέρια έλαια

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

«LADAS»

ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35

ΤΗΛ 32.692

ΔΕΧΕΤΑΙ:

Από 10 π.μ. έως 3 μ.μ.

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΡΙΖΙΚΗ ΧΑΝΩΔΥΝΟΣ

ΛΟΥΙΖΙΔΟΥ ΑΜΠΑΖΟΥ

ΣΥΓΓΕΛΙΑΣΤ-ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ

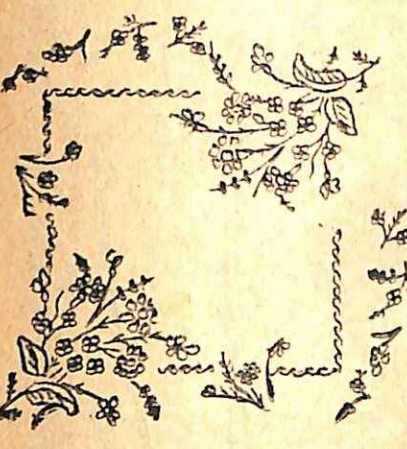
ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΗ

ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΣ-ΚΡΕΑΤΟΛΥΣΙΣ

ΕΡΜΟΥ 51

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ 73ΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ
ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ ΜΟΥΛΙΝΕ D.M.C.

496 ΜΕΤΡΗΤΟ ΚΑΡΕ
ΜΕΤΡΗΤΟ ΚΑΡΕ

496 Σε μετρητό ύφασμα με μολινέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) στα χρώματα που δίνουμε στο παραρτήμα κεντήστε το χαριτωμένο αυτό καρέ. Το ίδιο σχέδιο μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε και για τραπεζομάντηλο. Σας δίνουμε περισσότερο από το μισό σχέδιο του τετραγώνου. Θα το ολοκληρώσετε ένώνοντας τα σημεία Α και Α και τα Β και Β. Στο τελείωμα του καρέ σας κεντήστε μία ή και δυο γραμμές σταυροβελονιάς.

ΣΕΝΤΟΝΙ ΑΠΛΙΚΑΣΙΟΝ

497 Κεντήστε απλικασίον, με λινό σε παστέλ χρώμα το σχέδιο που σας δίνουμε στο παραρτήμα. Η μπορντούρα που θα γίνη και αυτή απλικέ, θα συνεχιστή σε όλο το φάρδος στο σεντονιού σας, και τα δυο μοτίφ θα επαναλαμβάνονται σε κανονικές αποστάσεις με τις ένδιάμεσες βούλες. Θα χρησιμοποιήσετε μου-

λινέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) στο χρώμα του ύφασματός σας.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ

499 Σε γκρι - μπλέ, πολύ πάλ, λινό ή ημίλινο, κεντήστε πεταχτά τα μικρά μπουκετάκια για να έχετε ένα όμορφο τραπεζομάντηλακι. Θα κεντήσετε όλα τα λουλουδάκια και τα φύλλα άνεπατό με τα ανοικτά χρώματα των κλωστών σας και θα ρίξετε μερικές πεταχτές βελονιές, αρχίζοντας από την καρδιά του λουλουδιού, με τη σκουρότερη απόχρωσι. Τα χρώματα που θα χρησιμοποιήσετε είναι τα έξης: Κίτρινο No 743 και 741, ροζ No 818 και 3326, μωβ No 211 και 209, μπλέ No 800 και 798, κόκκινο No 3327 και πράσινο No 367 και 890. Όλα τα χρώματα είναι για κλωστές μολινέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ).

ΚΟΦΤΟ ΚΑΡΕ

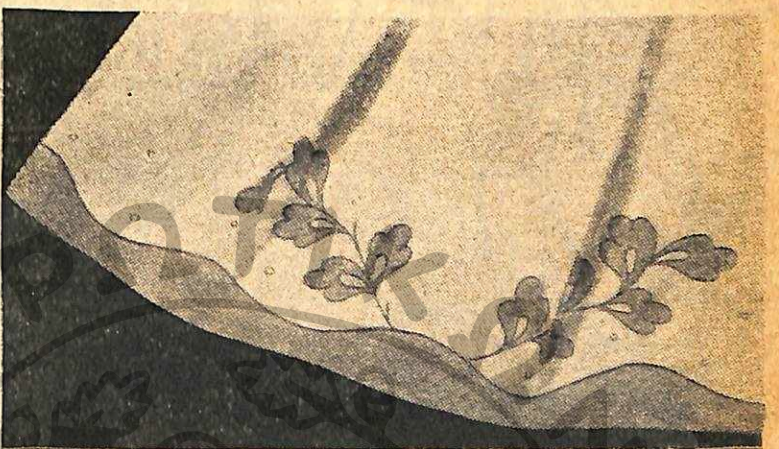
499 Αν έχετε ένα λινό τραπεζομάντηλο φαγητού χωρίς κεντήμα, μη νομίζετε πως είναι ντεμοντέ. Θα το δώσετε μοντέρνα όψιν αν τοποθετήσετε στο κέντρο του τραπεζιού σας ένα καρέ ή σεμιν κεντημένο κοφτό με το σχέδιο του παραρτήματός μας. Κεντήστε τις τέσσερις γωνίες του με λευκό βαμβάκι μάρκας D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ).

ΜΠΑΒΕΤΑ

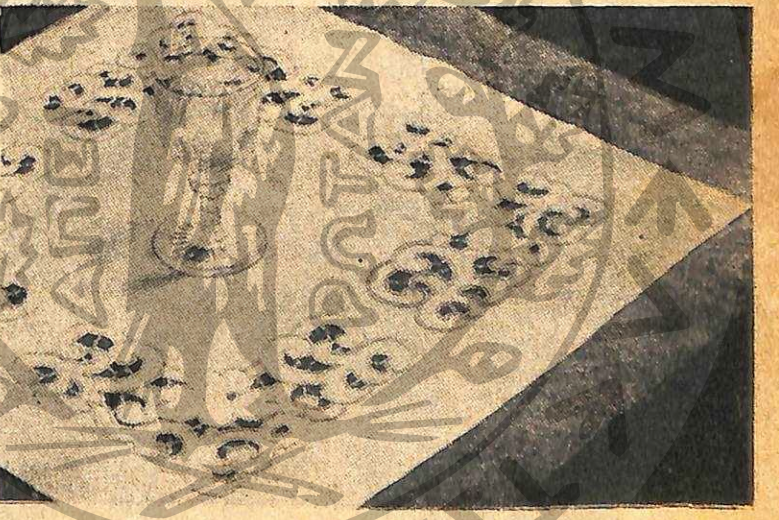
500 Κεντήστε για το μωρό σας σε λευκή όργαντινα την όμορφη αυτή μπάβετα, με μολινέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) σε πάλ χρώματα. Πίνεται όλο το σχέδιο πουάν ντόμπρ και άνεπατό. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι το μισό.

497 ΣΕΝΤΟΝΙ ΑΠΛΙΚΕ

498 ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ

499 ΚΟΦΤΟ ΚΑΡΕ

Η γοητεία της Γαλλίδας

Αν πάτε στο Παρίσι και κάνετε μία βόλτα στους δρόμους, στα ζαχαροπλαστεία, στα μαγαζιά ή στα ξενοδοχεία δε θα συναντήσετε ούτε δυο γυναίκες που να μοιάζουν ή μια με την άλλη. Αυτή η έντονη προσωπικότητα που χαρακτηρίζει τις Γαλλίδες είναι ένα από τα μυστικά της γοητείας τους.

Η Γαλλίδα δεν προσπαθεί να μιμηθή όπως οι Αμερικανίδες ή οι άλλες ευρωπαϊκές γυναίκες τις στάρ του κινηματογράφου. Από μικρή εξετάζει τις δυνατότητες της και προσπαθεί να αξιοποιήση ακόμα και τα ελαττώματά της που έχει απ' τη φύσι για να τους αποδώσει όσο μπορεί περισσότερη χάρι και όμορφιά. Ποτέ δεν αντιγράφει εκείνο που φορεί μία άλλη αλλά ράβει μόνη της τα φορέματά της. Δεν παράγονται στη Γαλλία με τις φουρνιές τα ίδια φορέματα. Το ένα τρίτο σχεδόν των καταστημάτων στο Παρίσι πουλάει φορέματα επί παραγγελία. Οι Γαλλίδες κόβουν βέβαια τα μαλλιά τους στο κομμωτήριο, αλλά τα λούζουν, τα φορμάρουν και τα βάφουν μόνες τους στο σπίτι τους. Το πιο σπουδαίο απ' όλα είναι ότι δεν επιδιώκουν να μοιάσουν με ένα ώριμο τύπο της μόδας. Κάθε Γαλλίδα από την αρχή παραδέχεται ότι εκείνο που πρέπει να κάνει στη ζωή της είναι να αξιοποιήσει τα καλά της σημεία για να έλκύση έναν άνδρα.

ΕΞΗ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΤΕ

ΑΝ έχετε τὰ μέσα νά-
χετε πολλές τουαλέτες
Κι' όμως δέν μπορείτε νά
φοράτε πάντοτε τὰ ίδια!
Θά σάς λύσουμε έμείς τὸ
πρόβλημα! Θά κάνετε ένα
φόρεμα καί με διάφορες
μικρές παραλλαγές θά
φαίνεται σάν νάχετε πολ-
λά καί έντελώς μοντέρνα.

Α. Θά κάνετε ένα μαύρο φόρεμα σέ γύα πλατύνει
θα κομπάζει ως τή μέση καί ή ραφή θα καταλήγει σέ πλ. Τὸ
έμπρός θα είναι λίγο φλού με μεγάλο ντεκολτέ. Ή μέση θα
διαγραφεί με μία ζώνη από τὸ ίδιο περσιστὸ κάτω από
πάτ καί θα δένη σιγά σιγά έμπρός σχηματίζοντας σούρες.
1. Δένετε τή ζώνη σταυρωτά ντραπέ καί φοράτε από μέσα
μία μπλούζα από ζερσεύ χρωματιστὸ γαρνιρισμένη με πα-
σαντερὶ καί ομοιόχρωμο καπέλο καθώς καί τὰ γάντια.
2. Με μία ζακέτα μακρυά από μουστλιν γύρω στὸ λαιμὸ καί
δεμένη φιδόκο γίνεται μία ωραιότατη τουαλέτα κοκτέιλ.
3. Με μία ζακέτα φανταζι από χονδρὸ ύφασμα κι' ένα κασκὸλ
φοριέται τὸ πρῶτ. Σκουφάκι, ομοιόμορφο με τή ζακέτα.
4. Νωρίς τὸ απόγευμα τὸ γαρνίρετε με μία λευκή μπάντα λο-
ξή στὸ ντεκολτέ καί ἄσπρες μανσέτες στὰ μανίκια. Τὸ κολιέ,
τὸ καπέλο καί τὰ κομπιά πρέπει νά είναι ομοιόχρωμα.
5. Ένα πλεκτὸ πουλόβερ με ὀρθιὸ γιακά ἂν φορέσετε από
μέσα σέ ζωηρὸ χρωματισμὸ τὸ μετατρέπετε σέ φόρεμα σπορ.
6. Ἐπίσης τὸ πουλόβερ ἀλλάζει γενικά
τὴν ὄψι του ἂν τὸ φορέσετε με μία
φορδειά ζωηρόχρωμη δερμάτινη ζώνη.

Ή μοναδική ΓΥΝΑΙΚΑ

ΓΙΑ νά εἰστε ἡ μοναδική
γυναίκα στὸν κόσμὸ γιὰ
τὸν ἄνδρα σας δέν χρειάζε-
ται νά ξέρετε πότε ἔγινε ἡ
μάχη τοῦ Βατερλώ, ἀλλὰ με-
ρικά ἄλλα πράγματα πού εἶ-
ναι εύκολα νά μάθετε.

● Πῶς νά δείχνετε κατα-
νόησι καί ένδιαφέρον.

Όταν εἶναι ἄρρωστος νά
βρίσκεστε ὅσο μπορείτε πε-
ρισσότερο κοντὰ του ἢ σέ ἑ-
παφή μαζί του, νά τὸν βοη-
θάτε καί νά φροντίζετε νά πε-
ρῇ καλά τίς ἡμέρες του στὸ
κρεβάτι. Ἄν τοῦ ἀρέσει τὸ ὕ-
παιθρο καί βρεθῇτε στὴν ἐξο-
χὴ καί πιάση βροχὴ μὴν ἀρ-
χίσετε νά γκρινιάζετε ὅτι θά
χαλάσουν τὰ μαλλιά σας, ἀλ-
λὰ νά διασκεδάσετε με τὴν πε-
ρίπετειά σας. Ἄν καταλάβετε
πῶς δέν ἔχει χρήματα πές του
πῶς δέν ἔχετε ὁρεξί νά θῆτε
ἔξω καί καθήστε μαζί του στὸ
σπίτι.

● Πῶς νά τὸν κάνετε νά ἔ-
χη ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ
του.

Πέστε του πῶς τὸν θεωρεῖ-
τε σπουδαῖο ἄνθρωπο ἢ δείξτε
του τὸ θαυμασμὸ σας με τὴ
στάσι σας. Νά τὸν ἀκούτε προ-
σεχτικά ὅταν μιλάει. Μπορεῖ
νὰ ἔχετε ἀκούσει κι' ἄλλες φο-
ρές τὸ ίδιο ἀστεῖο ἢ νά βαρε-
θήκατε πιά τὰ νέα του γρα-
φείου του ἢ νά μὴν σὰς ένδια-
φέρῃ ἡ πολιτικὴ καί τὸ ποδό-
σφαιρο ἀλλὰ μὴν ξεχνάτε ὅτι
εἶναι ὁ ἄνδρας πού ἀγαπάτε
πού μιλάει καί ὅτι ἂν ἀκού-
σετε με προσοχὴ αὐτὰ πού
λέει θά ένδιαφερθῇτε πραγμα-
τικά. Ζητήστε τὴ συμβουλὴ
του, ὅταν βρίσκεσθε σέ καμ-
μιὰ δύσκολη στιγμή καί δείξ-
τε του πόσο ἐκτιμᾶτε τὴν ἄξια
της. Πηγαίνετε με τὸ μέρος
του ὅταν χάνει ἔδαφος σέ μία
συζήτηση καί μὴν τὸν κατηγο-
ρῆτε κι' ἐσεῖς μαζί με τοὺς
ἄλλους.

● Πῶς νά τοῦ φέρεστε με
τάκτ.

Ή διπλωματία ἀπαιτεῖ καμ
μιὰ φορά νά μὴ μιλάμε. Ἐτσι
ἂν σὰς πῇ ὅτι θά φτιάξῃ σέ
δέκα λεπτά κάτι πού χάλασε
καί σέ μία ὥρα δέν ἔχει κα-
ταφέρει ἀκόμα τίποτα, ἂν κα-
μαρώνῃ γιὰ τὸ αὐτοκίνητό του
ὅτι δέν σταματάει ποτέ καί
σέ λίγο αὐτὸ σὰς ἀφήσῃ στὰ
μισὰ τοῦ δρόμου ἢ καί ἂν ἀ-
κόμα σὰς λήμ με ὑπεροπτικὸ
ὕφος ἐπὶ κακὸ με τίς γυναί-
κες εἶναι ὅτι μιλάνε πολύ, μὴ
τοῦ λέτε τίποτα. Ἐάν τοῦ ἀ-
ρέσει τὸ δρόμὸ με τὸ φεγγάρι
πού βγαίνει ἔξω νά ρεμβάζῃ
καί νά μὴ μιλάει, μὴ μιλάτε
κι' ἐσεῖς.

● Πῶς νά τὸν κάνετε νά εἶ-
ναι ὑπερήφανος πλάι σας.

Φροντίζετε νά εἰστε πάν-
τα κατάλληλα ντυμένη γιὰ κά-
θε περίσταση ὅταν βγαίνετε
μαζί του. Δε θά τοῦ ἀρέσει
διόλου νά φοράτε ένα πρωινὸ
φορεματάκι ὅταν πάτε μαζί
του νά χορεύετε. Ἐάν σὰς πῇ
ὅτι θά φάτε μαζί του ἔξω τὸ
βράδυ, ρωτήστε τον ἂν θά πά-
τε σέ μία ταβέρνα ἢ σ' ένα
κοσμικὸ κέντρο γιὰ νά ξέρετε
τί θά φορέσετε. Θά τὸν κο-
λακῆνῃ ἡ σκέψι ὅτι θέλετε νά
εἰστε καλοντυμένη κοντὰ του.

Προσέξτε τὰ παιδιά σας!

Ἡ μελέτη ὑποχρεώνει τὰ παιδιά νά μένουν ἀκίνητα σχεδὸν ένα
μεγάλο μέρος τῆς ἡμέρας μέσα σ' έναν περιορισμένο χώρο. Αὐτὸς
εἶναι ὁ λόγος πού δόθηκε τόση σημασία στὰ προβλήματα τοῦ φω-
τισμοῦ τοῦ περιβάλλοντος, τῆς θέσεως τῶν θρανίων, σέ σχέση με
τὰ παράθυρα καί τὸν χρωματισμὸ τῶν τοίχων. Πρέπει, όμως, νά
ἔχουμε ὑπ' ὄψι μας ὅτι τὸ παιδί συνεχίζει τὴ ζωὴ τοῦ μαθητοῦ καί
στὸ σπίτι. Νά γιατί ἐπιβάλλεται νά τοῦ δώσουμε μιὰ ἥσυχη καί
κατάλληλα διευθετημένη «γωνιά» γιὰ νά διαβάξῃ καί νά γράφῃ

ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΣΤΗ ΣΤΑΣΙ

Γιὰ νά τὰ ἀποφύγετε θά πρέπει νά προσέ-
ξετε καλά τὰ ἐπιτάκια πού χρησιμοποιεῖ γιὰ τὴ
μελέτη του τὸ παιδί. Οἱ διατάξεις τοῦ τρα-
πέζιου καί τῆς καρέκλας π.χ. πρέπει νά εἶναι
ἀνάλογες με τὸ ἀνθρώπινο
του, ὥστε νά μὴ ἀναγκά-
ζουν τὸ παιδί σέ καμμιὰ ἀ-
πολύτως προσπάθεια. Κατὰ
συνέπεια πρέπει νά προσέ-
ξουμε νά μὴν εἶναι πολὺ ψη-
λὸ τὸ τραπέζι καί ἔτσι πού
νά παρεμποδίζῃ μιὰ καλὴ
στήριξη, οὔτε πολὺ χαμηλὸ
ὥστε ν' ἀναγκάξῃ τὸ παιδί
νά σκύβῃ ὑπερβολικά. Ἡ καρέκλα, ἔξ ἄλλου,
πρέπει νά εἶναι φτιαγμένη σέ τρόπο πού ὁ
μαθητὴς νά μπορῇ ν' ἀκουμπᾷ στὴ ράχη της.
Ἡ κακὴ στάσι μπορεῖ νά προκαλέσῃ μιὰ πα-
ραμόρφωσι πού οἱ γιατροὶ ὀνομάζουν σκολίωσι
καί κατὰ τὴν ὁποία ἡ σπονδυλικὴ στήλη δέν
ἀκολουθεῖ εὐθεία γραμμὴ ἀλλὰ μετατοπίζεται
πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ πρὸς τὰ ἀριστερά. Μποροῦμε,
πράγματι, νά παρομοιάσουμε τὴ σπονδυλικὴ
στήλη μ' ένα καλὸ μπιρμπού. τοῦ ὁποίου ὁ-
μως οἱ διάφοροι ἄρμοι εἶναι λυτοὶ καί ἐπιτρέ-
πουν κινήσεις πρὸς ὅλες τίς διευθύνσεις. Ἐξ
ἄλλου ὁ σκελετὸς τοῦ παιδιοῦ πού μεγαλώνει
κι' ἀναπτύσσεται εἶναι σάν ένα νεορὸ φυτὸ
πού μπορεῖ νά ὑψωθῇ, ὅσο νά μεγαλώσῃ, διά-
φορες παραμορφώσεις.

Ἄν ὁμως τὸ παιδί ἔχῃ πάθει ἥδη σκολίωσι
θά πρέπει νά τὸ ἐμπιστευθῇ σέ εἰδικὸ γιατρὸ
γιὰ νά τοῦ ἐκτιμῶσθῃ ὅσο τὸ δυνατόν συγνομώ-
τα τὴ φυσικὴ θέσι τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὸ μόνο ὄπλο τῆς ἱατρι-
κῆς στὴν περίπτωση αὐτὴ ἦταν ὁ γυμνασμός. Σῆμε-
ρα ὁμως στὰ ὀρθοπαιδικὰ ἱνστιτούτα ἐφαρμόζε-
ται εἰδικὴ ἐπανορθωτικὴ γυμναστική.

Η ΟΡΑΣΙΣ

Ἀπὸ τὸν πρῶτο χρόνὸ τοῦ σχολείου καί σ'
ὅλες τίς τάξεις τοῦ δημοτικοῦ, οἱ γονεῖς θά ἔ-
πρεπε νά πηγαίνουν τὰ παιδιά τους στὸν ὀ-
φθαλμίατρο. Ἐτσι θά γλύτωναν ἀπὸ πολλές
περιπλοκές, πού ἔ-
χουν ἀντίκτυπο ὁ-
χι μόνον στὴ σω-
ματικὴ ὑγεία, ἀλ-
λὰ καί στὸ ἠθικὸ
τοῦ παιδιοῦ, με
γενικότερες συ-
νέπειες κατὰ τὴν
ἐνθελικισμὸ του.

Μὴν ξεχνάτε, ὅ-
τι τὰ παιδιά δέν
ὀμολογοῦν πάντο-
τῆς ὁρασεως τους.
Κατὰ συνέπεια, ἂν τὸ παιδί γυροῖ ἀπὸ τὸ
σχολεῖο με πονοκέφαλο ἢ ἐμφανίσῃ πεπτικές
διαταραχές, ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι δέν ἀπο-
κλείεται νά ὀφείλονται αὐτὰ σέ πάθησι τῶν
ματιῶν.

Φροντίστε ὥστε τὸ μέρος πού μελετᾷ τὸ παι-
δί νά φωτίζεται καλά. Δέν πρέπει νά σχημα-
τίζονται σκιές στὰ τετράδια ἢ τὰ βιβλία του.
Γιὰ κείνον πού γράφει κανονικά με τὸ δεξιὸ χέρι
τὸ φῶς πρέπει νά πέφτῃ ὀπ' τ' ἀριστερά. Τὸ
τεχνιτὸ φῶς δέν πρέπει ποτέ νά χτυπᾷ ἀπ' ἐν-
θεῖας στὰ μάτια, ἀλλὰ νά διευθύνεται πρὸς τὸ
χαρτὶ ρίχνοντας μιὰ ἀπολὴ ἀνταύγειαν γύρω.
Κι' αὐτὸ ἀκόμα τὸ ἀμπαζοῦρ πού ρίχνει τὸ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

φῶς μόνον πρὸς τὰ κάτω, ἀφίοντας τὰ μάτια
στὸ σκοτάδι, πρέπει ν' ἀποφεύγεται.

Ένα πολὺ κακὸ συνήθειο πού ἔχουν τὰ παι-
διά εἶναι νά διαβάξουν ξεπλωμένα στὸ κρε-
βάτι, λίγο πρὶν κοιμηθῶν. Εἶναι μιὰ πολὺ
βλαβερὴ συνήθεια γιὰ τὴν ὄρασι. Ἄλλὰ προ-
σέξτε, ἴσως νά μὴ φταίνε πάντα τὰ παιδιά,
ἀλλὰ κι' ἐσεῖς οἱ γονεῖς πού πολλές φορές δώ-
σατε τὸ κακὸ παράδειγμα διαβάζοντας ξεπλω-
μένοι πρὶν κοιμηθῇτε τὴν ἐφημερίδα σας.

Ο ΥΠΝΟΣ

Μέχρι τοῦλάχιστον τὴν ἡλικία τῶν δεκαεσσά-
ρων ἡ δεκαπέντε ἐτῶν τὰ παιδιά δέν θά πρέπει
νά πηγαίνουν στὸ κρεβάτι ἀργότερα ἀπὸ τίς
δέκα. Ἐτσι θά εἶ-
ναι εύκολο νά τὰ
ἐμπνηστεύσῃτε στίς ἑ-
πτὰ τὸ πρῶν γιὰ
νά ἐτ οἰμαστοῦν
γιὰ τὸ σχολεῖο.
Ἀντίθετα, περιο-
ρίστε τὸ μεσημε-
ριανὸ τους ὕπνο
σέ μιὰ τὸ πολὺ
ὥρα γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴ νωθρότητα. Μὴν ξε-
χνάτε ὅτι ἡ ἀϋπνία κι' ἡ ὑπερβολικὴ εὐερεθι-
στικότητα εἶναι σημεῖα ἐξαντλήσεως γιὰ τὴν
ὁποία θά πρέπει νά γίνῃ κατάλληλη θεραπεία.

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Ἡ κατάλληλη διατροφή τοῦ παιδιοῦ πού με-
λετᾷ ἔχει μεγάλη σπουδαιότητα. Τὸ «πρωινό»
εἶναι ἀπορᾶιττο. Καί πρέπει νά τὸ παίρνῃ
τὸ παιδί πρὶν πάῃ στὸ σχο-
λεῖο, τρία τέταρτα τοῦλά-
χιστον πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξί-
τῶν μαθημάτων. Τὸ πρωινὸ
αὐτὸ πρέπει νά ἔχῃ ὡς βά-
σι τὸ γάλα (ένα φλυτζάνι
τοῦλάχιστον), μέλι ἢ μαρ-
μελάδα, μπισκότα ἢ ψωμί,
λίγο νωπὸ βούτυρο καί
φρούτα. Στὴν περίοδο τῆς
πιο έντονης μελέτης ἢ τοὺς
πιο ψυχροὺς μῆνες θά προσ-
θέσετε στὸ διατολόγιό κι'
ένα αὐγὸ χτυπητὸ ἢ ἄλ-
λοῖδε φτιαγμένο, ἔτσι ὁ-
μως πού νά χρησιμοποιεῖται
καί τὸ ἀσπράδι, πού εἶναι
πλούσιο σέ λευκώματα, ἀ-
παραίτητα γιὰ τὴν ἀνάπτυ-
ξι τοῦ σώματος. Ὅσο γιὰ τὸ μεσημερινὸ φα-
γητὸ, θά πρέπει νά περιλαμβάνῃ ὅλες τίς ἀ-
παραίτητες οὐσίες πού χρειάζεται ὁ ὀργανι-
σμός: ἀμυλᾶκη (ζυμαρικά, ψωμί, ρύζι), λίπη
(βούτυρο, λάδι), ζωικά λευκώματα (κρέας, ψά-
ρια, αυγά, τυρὶ) πράσινες σαλάτες καί φρούτα.
Ἡ ἴδια ποικιλία τροφῶν πρέπει νά περιλαμ-
βάνεται καί στὸ βραδυνὸ φαγητὸ. Τέλος, δέν
πρέπει νά ξεχνάμε καί τὸ «δειλινὸ», πού ἀπο-
τελεῖ μιὰ καλὴ συνήθεια γιὰ τὸ παιδί κι' ὀλο-
κληρώνει τὸ μεσημερινὸ φαγητὸ. Δώστε του
κατὰ προτίμησι ένα φλυτζάνι τσάι με γάλα,
ψωμί ἢ μπισκότα, μέλι καί φρούτα κομμῶστα ἢ
ξηροὺς καρπούς.

Ἐχετε πάντα ὑπ' ὄψι σας ὅτι τὰ παιδιά
πρέπει νά τρώνε ἀρκετὰ γλυκὰ γιὰτὶ ὁ ὀργα-
νισμὸς τους ἔχει μεγάλῃ ἀνάγκη ἀπὸ σάκχαρο.
Μὴ ξεχνάτε δὲ πόσο ὠφέλιμοι καί καί θερμαν-
τικοὶ γιὰ τὸ χειμῶνα εἶναι οἱ ξηροὶ καρποί,
πού τὰ παιδιά τοὺς ἀγαποῦν τόσο πολὺ.

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ■ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ■ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΚΟΜΨΗ ΡΟΜΠΑ

Από μονόχρωμο μπουφόν, από καρό ή ριγέ μάλλινο φτιάξετε μόνον σας μία ζεστή ρομπά για το χειμώνα. Το σχέδιο αυτό είναι κατάλληλο και για κοντή ρομπά που φοριέται χωρίς ζώνη και που διευκολύνει έτσι τη νοικοκυρά τις ώρες της δουλειάς της. Στις μανσέτες και το γιόκα μπορείτε, αν θέλετε, να χρησιμοποιήσετε άλλου χρώματος ύφασμα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια που αποτελούν το πατρίον της ρομπάς είναι τέσσερα από τα οποία θα κόψετε δυο φορές τα υπ' αριθ. 1 και 3. Μία φορά διπλό χωρίς ραφή το υπ' αριθ. 2 και δυο φορές διπλό χωρίς ραφή το υπ' αριθ. 4. Θα κόψετε ακόμη δυο μόνον από τη γραμμή τοποθετήσεως μανσέτας του κομμάτιου υπ' αριθ. 1, δυο τσέπες βάσι της γραμμής τοποθετήσεως τσέπης του κομμάτιου υπ' αριθ. 1, καθώς και δυο μανσέτες από τη γραμμή τοποθετήσεως μανσέτας του κομμάτιου υπ' αριθ. 3. Θα κόψετε ακόμη και μία ζώνη που θα δένει εμπρός. Αν θέλετε τη ρομπά κοντή θα την κόψετε στο μακρὸς που προτιμάτε.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα κομμάτια σε διαφανές χαρτί το κάθε ένα χωριστά προσκολληθώντας τις διαφορετικές γραμμές τους. Αντιγράψτε συγχρόνως και τα σημάδια τους. Τοποθετήστε τα χαρτιά στο διπλωμένο ύφασμά σας και κόψτε. Περάστε τα σημάδια στο ύφασμα και ξεκαρφίστε τα χαρτιά. Τρυπώστε τις πέννες, τις πλάινες

ραφές και τις ραφές των μανικιών. Προβάρετε και γαζώστε. Τοποθετήστε τις μόνον, τις τσέπες και τα μανίκια και γαζώστε το γιόκα διπλό. Προβάρετε και τοποθετήστε τις μανσέτες από την ανάστροφη των μανικιών. Ράψτε τις μόνον, το στρίψωμα και κάντε τις κουμπότρυπες. Ράψτε τα κουμπιά και γαζώστε τη ζώνη.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΑΛΤΟ

(Για κοριτσάκι ή αγόρακι 5—6 ετών)

Το παλτό «Μονγκόμερυ» είναι το μοντέρνο παιδικό παλτό. Έχει πιά καθιερωθεί γιατί αναμφισβήτητο είναι πολύ πρακτικό για κάθε ηλικία. Μπορείτε να το ράψετε από μονόχρωμο μπουφόν κατά προτίμηση, μπεζ ή και καμμένο ύφασμα. Για τη φόδρα χρησιμοποιήστε καρό φανέλλα σε ζωηρά χρώματα. Στο κουμπωματά θα τοποθετήσετε στους άστε-ρίσκους των κομμάτιων τα ειδικά σκουινιά και τα ξύλινα κουμπιά.

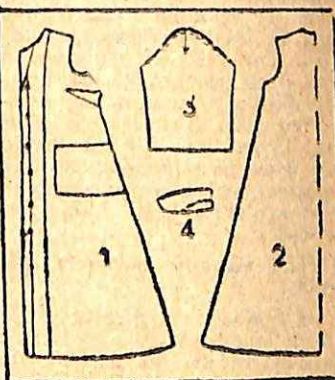
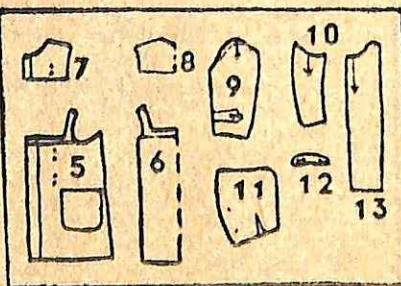
ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια του πατρίον αυτού είναι έννεα αρχίζοντας από τον αριθμό 1. Από αυτά θα κόψετε τα υπ' αριθ. 5, 7, 9, 10, 11, 12 και 13 διπλά και τα υπ' αριθ. 6 και 8 διπλά χωρίς ραφή. Θα κόψετε ακόμη και δυο τσέπες από τη γραμμή τοποθετήσεως τσέπης του κομμάτιου 5, καθώς και τέσσερα πιά για τα μανίκια από τη γραμμή τοποθετήσεως πιά του κομμάτιου 9. Κόψτε πάνω στα ίδια κομμάτια και τη φόδρα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα κομμάτια από το παράρτημα όπως λέμε και για το προηγούμενο πατρίον. Κόψτε τα κομμάτια και τρυπώστε το νωμίτη πίσω και στα εμπρός, τις πλάινες ραφές και τις ραφές των μανικιών. Προβάρετε και γαζώστε. Κολλήστε τα μανίκια, γαζώστε τα δυο κομμάτια της κουκούλας, την πιά και τοποθετήστε τις μόνον, τις τσέπες και την κουκούλα αφού προηγουμένως τη φοδράρετε. Κάντε εξωτερικά γαζιά στις δυο πιά για τα μανίκια και ράψτε τις στη ραφή. Ράψτε τις μόνον και κάντε εξωτερικά γαζιά εμπρός, γύρω στο νωμίτη και στις τσέπες. Ράψτε τη φόδρα και τοποθετήστε την. Ράψτε την κουκούλα γύρω στο λαιμό και ράψτε στο ένα μέρος δυο κουμπιά και στο άλλο ένα, ούτως ώστε όταν δε φοριέται η κουκούλα να κουμπώνει ή πιά στο ένα μέρος της (ή πιά θα έχη μόνο δυο κουμπότρυπες). Ράψτε και άλλα δυο κουμπιά στα μανίκια και κάντε τις αντίστοιχες κουμπότρυπες στις πιά. Ράψτε

τα στρίψωματα καθώς και τα σκουινιά στα μπουφόν. Τα ξύλινα μακρόστενα κουμπιά θα περασθούν στα τρία διπλά σκουινιά.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ

Κάθε μητέρα και κάθε πατήρας αγαπούν τα παιδιά τους. Μά η αγάπη δεν εκφράζεται μόνο με χάδια ή με φιλία. Ή φροντίζοντας για την υγεία τους και για την καλή τους ανάπτυξη είναι η καλύτερη εκδήλωση της αγάπης.

Δίνετε τους κάθε ημέρα λίγη μαγιά υπέρως ΦΙΕ που περιέχει άφθονες βιταμίνες και άλλα στοιχεία, που είναι απαραίτητα για τον καθαρισμό του αίματος και για την ανάπτυξη του οργανισμού τους.

Ρωτήστε οποιονδήποτε για το γάλα να μάθετε τί αξίζει για τον οργανισμό ή μαγιά της μητράς.

Πρωτότυπο διήγημα

ΕΚΕΙΝΟ το βράδυ ο Ρομπέρτο γύρισε στο σπίτι του σκοτωμένος από την κόουρα. Είχε περάσει τέσσερις ολόκληρες ώρες μέσα στην πνιγρή ατμόσφαιρα του γραφείου, προσπαθώντας να πείσει τους μετόχους της εταιρίας να δεχθούν τις απόψεις του.

Με τέτοια επιχειρήματα που τους έφερα θα μπορούσε να πεισθί κι ένα δόκιμο μωρ-μύρισε ενώ γύριζε το κλειδί στην κλειδαριά του διαμερίσ-του. Ήταν κουρασμένος από την απώλεια και τα νεύρα του δρισκόντουσαν σε υπερένταση. Άναψε το φως του χώλου και προχώρησε, αλλά σταμάτησε ξαφνικά, με το βλέμμα προσηλωμένο πάνω στο ματόκατο με τις μισομαραμένες παπαρού-νες που ήταν ακουμπισμένες δίπλα στο τηλέφωνο.

«Ποιος μπορεί να τις έφε-ρε;» συλλογίστηκε. «Είμαι βέ-βαιος πως αυτές οι παπαρού-νες δεν ήταν εδώ όταν έφυγα. Κι όμως δεν υπάρχουν παρά μόνο δυο κλειδιά του σπιτιού. Το ένα το έχω εγώ, και το άλλο έχει η κυρά Μαργαρί-τα. Δεν μπορεί βέβαια να τις έφερε εκείνη. Μά τι είναι αυ-τό το άσπρο χαρτί κάτω από το τηλέφωνο; Α, ένα γράμ-μα!»

Ο Άλφρετο το άνοιξε με ζωήρη περιέργεια. «Ελεγε.

«Αγάπη μου, σου έφερα αυτά τα λουλούδια, για να σου θυμίσω εκείνα που μαζέψα-με κάποτε μαζί. Πόσον και-ρό θα είμαι ακόμη σταδικα-σμένη να ζω μακριά σου; Μη με ξεχνάς. Ή Μύρα σου.»

Τώρα το μυστήριο γινόταν ακόμη μεγαλύτερο. «Ρομπέρ-το» ρώτησε τον εαυτό του ύ-στερα από το διάβασμα της επιστολής «μάζεψες ποτέ σου παπαρούνες μ' ένα κοριτσι-πού το λένε Μύρα; Όχι». Γι' αυτό ήταν άπολύτως σίγου-ρος.

Έπεσε στο κρεβάτι του χω-ρίς να ξανασκεφθεί τί άκαρπα αποτελέσματα του απογευμα-νινού συμβουλίου και την άλ-λη μέρα το πρωί, μόλις είδε την κυρά — Μαργαρίτα, τη γυναίκα που έρχονταν και του σιγούριζε, τη ρώτησε με ύφος έντελως φυσικό.

«Ποιος άφησε χθες τις παπαρούνες πάνω στο τραπέ-ζι του τηλεφώνου; Εκείνη τον κύτταξε φιλό-ποτα.

«Πάει καιρός, κύριε Ρομπέρτο—απόπνευσε με τη χον-τροί φωνή της—που δεν μα-ζεύω πιά παπαρούνες.

Το άλλο βράδυ ο Ρομπέρ-το μόλις μπήκε στο σπίτι του το βλέμμα του έπεσε πρώ-τα από όλα στο μαγικό τρα-πέζι. Δεν υπήρχαν παπαρού-νες αυτή τη φορά. Βρίσκονταν όμως εκεί μια φούχα κογχύ-λια και ο στερεότυπος ά-σπρος φακέλλος... Το γράμμα έλεγε: «Αγάπη μου. Θυμά-σαι αυτά τα κογχύλια; Είναι από κείνα που μαζεύαμε μαζί το περασμένο καλοκαίρι σ' εκείνη τη μαγευτική γωνιά της Κωικής Άκτης. Πόσο ευτυχι-μένοι είμασταν τότε... Προσ-πάθησε να είσαι κοντά μου

τουλάχιστο με τη σκέψη. Νοιώ-θω τον εαυτό μου τόσο μόνο. Ή απόφασι σου να υποβάλου με την αγάπη μας σ' αυτή τη μινιαία δοκιμασία, ήταν πολ-ύ σκληρή. Δεν έπρεπε να σου υποσχεθώ πως δε θα δοκιμά-σω να σε συναντήσω. Μη με ξεχνάς. Ή Μύρα σου.»

«Τώρα η Μύρα μου το πα-ράκανε» σκέφθηκε ο Ρομπέρ-το. Την Κυανή Άκτι δεν την είχε δη ούτε στην κινηματογρά-φο. Κι όσο για το περασμένο καλοκαίρι θα μπορούσε να ορ-κιστή ότι δε βγήκε ούτε μία ώρα έξω από το Μιλάνο. Τις επόμενες μέρες τα γράμματα εξακολουθούσαν στον ίδιο τό-νο, ώσπου ο Ρομπέρτο πήρε την απόφασί του.

«Αύριο θα μείνω όλη μέρα στο σπίτι να δώ την αγνώστη» είπε στον εαυτό του.

Την άλλη μέρα κατά τις δέ-κα, ενώ παρακολουθούσε αφη-ρημένα την κυρά — Μαργαρί-τα που τηλεφωνούσαν στο δωμάτιο, άκουσε το κουδούνι-σμα του τηλεφώνου. Πεταχτή-κε και άσπασε το ακουστικό.

«Ποιόν ζητάτε; ρώτησε. —Θέλω τον κύριο Έρρικο Ντούκ, του άπάντησε μία άν-δρική φωνή.

—Δε μένει εδώ κανένας Έρρικο Ντούκ. Κάνετε λάθος.

—Ζητούσαν τον κύριο Έρ-ρικό; ρώτησε η Μαργαρίτα μόλις ο Ρομπέρτο κατέβασε το ακουστικό. Μά αυτός τώρα θα είναι στο γαμήλιο ταξίδι του.

—Ποιος είναι αυτός; ρώτη-σε ο Ρομπέρτο.

—Είναι ο προηγούμενος ένοικιαστής. Ένας δόν—ζου-άν της κακής ώρας. Έφυγε δυο—τρεις μέρες πριν έρθετε εσείς. Πήγε να παντρευτεί με-μια έκτομμυριούχα κατά πολ-ύ μεγαλύτερη του, που ζή-στην Έλβετία. Νομίζω πως είναι κόρη του προϊστάμενου του.

Τώρα το μυστήριο διαλύ-ταν. Ο Ρομπέρτο κούνησε με λαγχοδικά το κεφάλι του. «Ω-

στε η Μύρα δεν ήταν καθόλου δική του. Τα γράμματα προ-σείζονταν για κάποιον άλλο. Για έναν άπατεώνα που πή-γαινε να παντρευτεί με την πλουσία κόρη του προϊσταμέ-νου του και, άσφαλως, για να δικαιολογηθεί στη Μύρα, της είχε πη ότι ήθελε να υποβάλει την αγάπη τους σε μία μικρή δοκιμασία. Ή κοπέλλα θα εί-χε ένα κλειδί του διαμερίσμα-τος, κι έμπαινε μ' αυτό, άφι-νε διαστικά το γράμμα και τ' αναμνηστικά πάνω στο τραπέ-ζι του τηλεφώνου, και ξα-νάφευγε. Τα έπιπλα ήταν τα ίδια, γιατί το διαμερίσμα νοι-κιάζονταν επίπλωμένο.

Ο Ρομπέρτο ένοιωσε να τον κυριεύει ένα αίσθημα λύπης. «Και τώρα τί πρέπει να κάνω;» αναρωτήθηκε. Θα μπο-ρούσε να μείνει στο σπίτι να την περιμένει. Μά η ιδέα πως θα ήταν υποχρεωμένος να της εξήγηση τη μεγάλη απώλη-τη που είχε γίνει εις βάρος της, του ήταν ανυπόφορο. Κι' ύστε-ρα; Ή Μύρα φυσικά δε θα του ξανάγραφε πιά. Κι' ήταν τόσο ρωμαντικά εκείνα τα γράμματα με τ' αναμνηστικά που τα συνάδευαν και τόσο ευχάριστο να σκέπτεται αυτή τη γυναίκα δίχως πρόσωπο, δίχως υλική ύποστασι, την ά-γνωστη αυτή που γνώριζε μό-νο από τα γράμμά της. «Θα την περιμένω μία άλλη φορά» είπε μέσα του. Ή συνάντησί-τους όμως, έγινε πολύ γρη-γορώτερα από ό,τι είχε υπολο-γίσει ο Ρομπέρτο. Το άλλο βράδυ κι' όλες γυρίζοντας στο σπίτι, βρήκε ένα γράμ-μα αρωματισμένο μ' ένα λε-πτό άρωμα. «Είναι το άρωμα που αγαπούσες» έγραφε η Μύ-ρα. «Έτσι αυτό σε φέρη πιο γρήγορα κοντά μου. Έρρικο δε θα σου ξαναγράψω πιά ώ-σπου να περάσει αυτός ο κα-ταραμένος μήνας. Άλλά κά-θε πρωί στις έννεα, θα σε πε-ριμένω στην ταράτσα του Ό-τελ—Γκράντε. Μπορεί ν' απο-φασίσης να διακόψεις την άνω-

στην ταράτσα του Ότελ—Γκράντε, ήταν έντελως άδειο εκείνη την πρωινή ώρα. Ο Ρομπέρτο κύτταξε τριγύρω του με άνησυχία. Μά ξαφνικά την είδε. Στε-κόταν όρθη, με την πλάτη ά-κουμπισμένη σε μία κολόνα. Την πλησίασε και πιάνον-τάς την από το μπράτσο της ψιθύρισε:

—Φαίνεται ταραγμένη. Κα-θήστε να ήπλητε κάτι.

Ή κοπέλλα φάνηκε για μία στιγμή να διαστρά μ' η άναγκη που είχε εκείνη τη στιγμή από βοήθεια και ο ελκρινής τόνος του Ρομπέρτο, την έπει-σαν.

Από τότε συναντιόντουσαν κάθε μέρα. Τώρα ο Ρομπέρτο ήξερε πια καλά ένα πράγμα. Ότι ήταν αγίαστρεπτα έρωτευ-μένος με τη Μύρα.

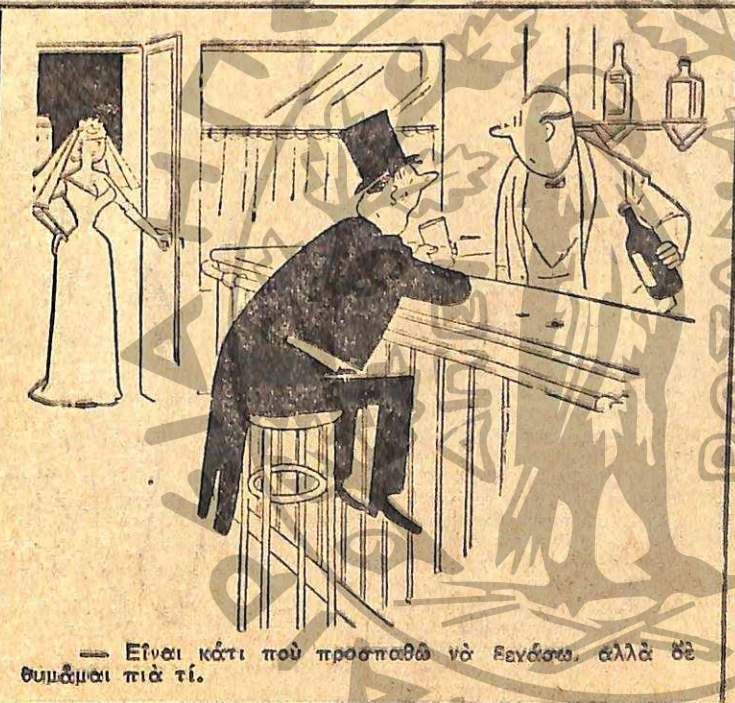
Ή ιδέα όμως ότι εκείνη ύ-πήρχε η πιθανότητα, δεχτή τον έρωτά του για να παρηγορη-θεί, του έκανε κακό. «Καλύτε-ρα να μην της πω τίποτα» ά-ποφασίστηκε τέλος. Θα τη δώ ά-κόμη δυο—τρεις φορές, κι' ύ-στερα θα τη χάσω για πάντα. Δε γίνεται αλλιώς, μία και αγαπά ακόμα τον άλλο.

Το τελευταίο βράδυ γύρισε σπίτι του πιά χωρίς από συνή-θως. Ήταν τόσο έννευριό-μενος που δεν είχε διάθεση ούτε για διασκέδασι.

Καθώς έμπαινε στο χώ-λο, το βλέμμα του έπεσε μηχανι-κά στο τραπέζι του τηλε-φώνου. Από την ημέρα που η Μύρα έγραψε ότι δεν θα έ-σταλνε πιά άλλο γράμμα, το τραπέζι είχε μείνει άδειο. «Άλλά αυτή τη φορά, κά-ποιο γράμμα υπήρχε και πά-λι στη συνθησμένη θέση. Δεν το συνάδευαν αναμνηστικά. Ήταν ένας μεγάλος άσπρος φακέλλος που ο Ρομπέρτο τον πήρε στα χέρια του ενώ η καρ-διά του χτυπούσε δυνατά. «Αυ-τό είναι το τέλος» ψιθύρισε. Του γράφει για να του πη πως δεν αγαπά και τον περιμένει.

Με κινήσεις άργες άνοιξε το γράμμα κι' άρχισε να δια-βάει: «Έρρικο, ο μήνας της δοκιμασίας τελείωσε. Νομίζω πως είχες δίκιο. Δίδαξε και στους δυο μας ένα σωρό πρά-γματα. Έτσι εγώ κατάλαβα ότι δε σ' αγαπώ πιά. Μία γυ-ναίκα δεν μπορεί ν' αγαπά έ-ναν άντρα που την υποβάλλει σε απάνθρωπη δοκιμασία. Έ-κτός αυτού, είναι και κάτι άλ-λο. Πριν από δυο έβδομάδες γνώρισα στη θάραντα του Ό-τελ—Γκράντε κάποιον νέο, με τον οποίο βλέπουμε καθη-μερινώς... Είναι ένας τύπος έντελως αλλοιωτικός από σε-να. Ο τύπος που ονειρεύεται κάθε κορίτσι να συναντησ-τη στη ζωή του. Δεν ξέρω ακόμ-αν κι' εκείνος μ' αγαπά. Μά όπωσδήποτε τώρα που γνώρι-σα αυτόν είναι άδύνατο να ξαναγυρίσω σε σενα. Αντίο. Μύρα.»

Ο Ρομπέρτο ξαναδιάπλωσε το γράμμα, και άναστέναξε ευτυχισμένος. Ένοιωσε να τον λούζη ένα κύμα χαράς. Θα ή-θελε να τραγουδήσει, να χορέ-υη, να βγί έξω στο δρόμο και να φιλήσει τους περαστικούς. Ένοιωσε ν' αγαπά όλο τον κόσμο... Άκούη και τον Έρρι-κο Ντούκ. Γιατί όχι. Στο κά-τω — κάτω μήπως αυτός δεν ήταν η άφορη της ευτυχίας του;

— Είναι κάτι που προσπαθώ να ξεχάσω, αλλά δε θυμάμαι πιά τί.

Ή ταράτσα του Ότελ—Γκράντε, ήταν έντελως άδειο εκείνη την πρωινή ώρα. Ο Ρομπέρτο κύτταξε τριγύρω του με άνησυχία.

Μά ξαφνικά την είδε. Στε-κόταν όρθη, με την πλάτη ά-κουμπισμένη σε μία κολόνα. Την πλησίασε και πιάνον-τάς την από το μπράτσο της ψιθύρισε:

—Φαίνεται ταραγμένη. Κα-θήστε να ήπλητε κάτι.

Ή κοπέλλα φάνηκε για μία στιγμή να διαστρά μ' η άναγκη που είχε εκείνη τη στιγμή από βοήθεια και ο ελκρινής τόνος του Ρομπέρτο, την έπει-σαν.

Από τότε συναντιόντουσαν κάθε μέρα. Τώρα ο Ρομπέρτο ήξερε πια καλά ένα πράγμα. Ότι ήταν αγίαστρεπτα έρωτευ-μένος με τη Μύρα.

Ή ιδέα όμως ότι εκείνη ύ-πήρχε η πιθανότητα, δεχτή τον έρωτά του για να παρηγορη-θεί, του έκανε κακό. «Καλύτε-ρα να μην της πω τίποτα» ά-ποφασίστηκε τέλος. Θα τη δώ ά-κόμη δυο—τρεις φορές, κι' ύ-στερα θα τη χάσω για πάντα. Δε γίνεται αλλιώς, μία και αγαπά ακόμα τον άλλο.

Το τελευταίο βράδυ γύρισε σπίτι του πιά χωρίς από συνή-θως. Ήταν τόσο έννευριό-μενος που δεν είχε διάθεση ούτε για διασκέδασι.

Καθώς έμπαινε στο χώ-λο, το βλέμμα του έπεσε μηχανι-κά στο τραπέζι του τηλε-φώνου. Από την ημέρα που η Μύρα έγραψε ότι δεν θα έ-σταλνε πιά άλλο γράμμα, το τραπέζι είχε μείνει άδειο. «Άλλά αυτή τη φορά, κά-ποιο γράμμα υπήρχε και πά-λι στη συνθησμένη θέση. Δεν το συνάδευαν αναμνηστικά. Ήταν ένας μεγάλος άσπρος φακέλλος που ο Ρομπέρτο τον πήρε στα χέρια του ενώ η καρ-διά του χτυπούσε δυνατά. «Αυ-τό είναι το τέλος» ψιθύρισε. Του γράφει για να του πη πως δεν αγαπά και τον περιμένει.

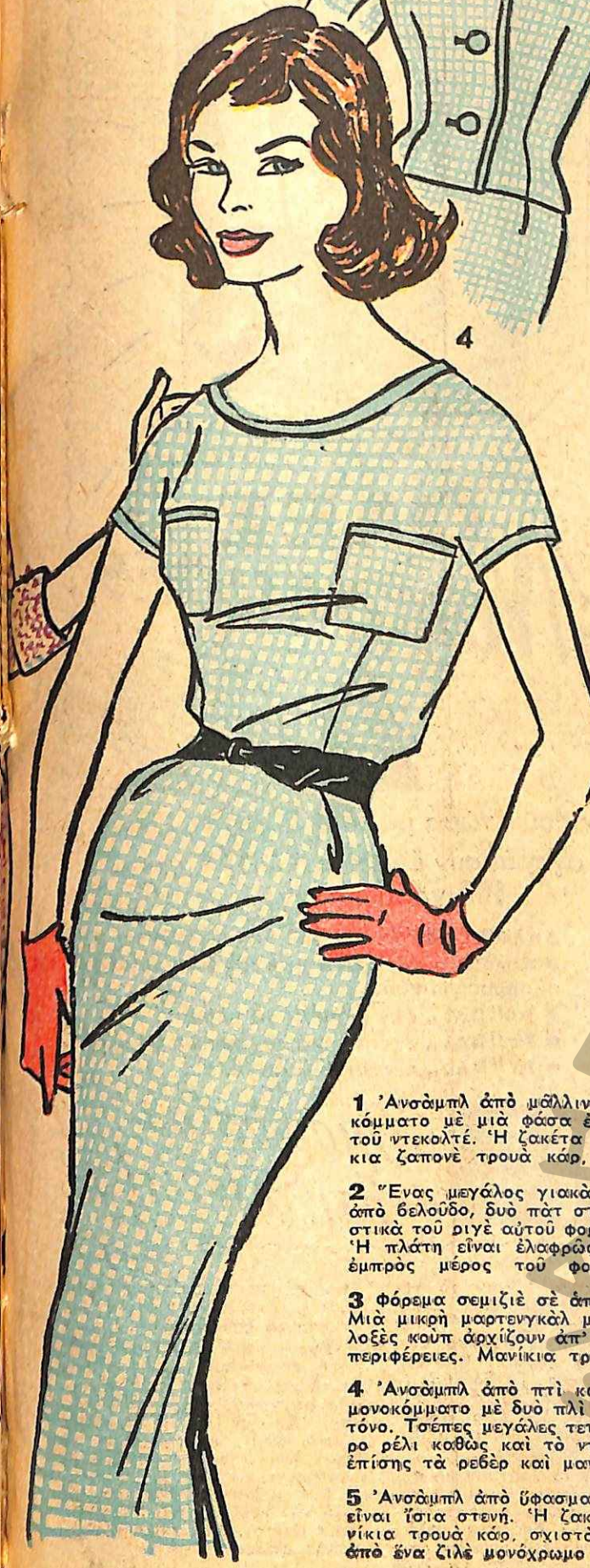
Με κινήσεις άργες άνοιξε το γράμμα κι' άρχισε να δια-βάει: «Έρρικο, ο μήνας της δοκιμασίας τελείωσε. Νομίζω πως είχες δίκιο. Δίδαξε και στους δυο μας ένα σωρό πρά-γματα. Έτσι εγώ κατάλαβα ότι δε σ' αγαπώ πιά. Μία γυ-ναίκα δεν μπορεί ν' αγαπά έ-ναν άντρα που την υποβάλλει σε απάνθρωπη δοκιμασία. Έ-κτός αυτού, είναι και κάτι άλ-λο. Πριν από δυο έβδομάδες γνώρισα στη θάραντα του Ό-τελ—Γκράντε κάποιον νέο, με τον οποίο βλέπουμε καθη-μερινώς... Είναι ένας τύπος έντελως αλλοιωτικός από σε-να. Ο τύπος που ονειρεύεται κάθε κορίτσι να συναντησ-τη στη ζωή του. Δεν ξέρω ακόμ-αν κι' εκείνος μ' αγαπά. Μά όπωσδήποτε τώρα που γνώρι-σα αυτόν είναι άδύνατο να ξαναγυρίσω σε σενα. Αντίο. Μύρα.»

Ο Ρομπέρτο ξαναδιάπλωσε το γράμμα, και άναστέναξε ευτυχισμένος. Ένοιωσε να τον λούζη ένα κύμα χαράς. Θα ή-θελε να τραγουδήσει, να χορέ-υη, να βγί έξω στο δρόμο και να φιλήσει τους περαστικούς. Ένοιωσε ν' αγαπά όλο τον κόσμο... Άκούη και τον Έρρι-κο Ντούκ. Γιατί όχι. Στο κά-τω — κάτω μήπως αυτός δεν ήταν η άφορη της ευτυχίας του;

■ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΑΝΣΑΜΠΛΟΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ
■ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΡΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τα ανσάμπλ κυριαρχούν και φέτος σ' όλες τις συλλογές ελληνικές και ξένες. Είναι κομψά και πρακτικά γιατί εξυπηρετούν τη γυναίκα στη σημερινή πολυσύνθετη ζωή της. Γίνονται από οποιοδήποτε ύφασμα, ανάλογα με την περίπτωση που θα φορεθούν. Από μάλλινα υφάσματα για την ημέρα, από μεταξωτά και μπροκάρ για άργα το απόγευμα ή το βράδυ. Μ' ένα ανσάμπλ η γυναίκα μπορεί να βγει από το σπίτι της νωρίς και αργότερα να πάει κάπου και νάναι άμπλιγν ντυμένη όταν βγάλει τη ζακέτα της.

1 'Ανσάμπλ από μάλλινο ριγέ. Το φόρεμα είναι μονοκόμματο με μία φάσα ενκρουστέ και φιογκό στη μύτη του ντεκολτέ. 'Η ζακέτα έχει μπάσκα στρογγυλή, μανίκια ζαπονέ τρουά κάρ, στρογγυλό δεχειλωτό γιακά.

2 'Ενας μεγάλος γιακάς με πέτα, ένας φιδόγκος πλά από δελούδο, δυο πιάτ στο κορσάκι είναι τα χαρακτηριστικά του ριγέ αυτού φορέματος που είναι πολύ κομψό. 'Η πλάτη είναι ελαφρώς μπλουζάν κι' έχει ζώνη. Το εμπρός μέρος του φορέματος είναι μονοκόμματο.

3 Φόρεμα σεμιζιέ σε άπλη γραμμή αλλά πολύ κομψό. Μία μικρή μαρτενγκάλ μαρκάρει τη μέση εμπρός. Δυο λοξές κουπ άρχίζουν απ' τη μασχαλή και σβύνουν στις περιφέρειες. Μανίκια τρουά κάρ που έχουν μανσέτες.

4 'Ανσάμπλ από πτί καρό ύφασμα. Το φόρεμα είναι μονοκόμματο με δυο πλί στη μέση και ζώνη σε σκούρο τόνο. Τσέπες μεγάλες τετράγωνες ρελασιμένες με σκούρο ρέλι καθώς και το ντεκολτέ και τα μανίκια, όπως επίσης τα ρεβέρ και μανίκια της κοντής ζακέτας του.

5 'Ανσάμπλ από ύφασμα «Πρένς ντέ γκόλ». 'Η φούστα είναι ίσια στενή. 'Η ζακέτα κοντή εφαρμοστή, τα μανίκια τρουά κάρ, σχιστά μ' ένα κουμπί. Συνοδεύεται από ένα ζιλέ μονόχρωμο ή πτί καρό σ' αντίθετο τόνο.

ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ

ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΗΣ... ΚΟΥΖΙΝΑΣ

«Τορτίλα», η κυριώτερη τροφή των Μεξικανών

ΤΙ ΞΕΡΟΥΜΕ γιά τὸ Μεξικό; Πολὺ λίγα πράγματα. Οἱ γνώσεις μας θὰ σταματούσαν στὸ μεγάλο μεξικάνικο καπέλο, ἂν δὲν ἦταν ὁ κινηματογράφος, πού μας φανέρωσε κατὰ καιροὺς τὰ τραγούδια τοῦ Μεξικικοῦ, τοὺς χοροὺς, τὰ δονὰ τῆς, τὰ ἡφαίστεια τῆς, τὸ τοπιο γενικά. Μὰ τί ξέρουμε γιά τὴν κουζίνα τοῦ Μεξικικοῦ; Τίποτα ἢ σχεδὸν τίποτα.

«Ὅλα εἶναι διαφορετικά σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν τόπο, ἀκόμα καὶ τὸ φῶμα. Δὲ γίνεται μὲ προζύμι, αὐτὸ εἶναι τὸ χαρακτηριστικό του καὶ ἀκόμα τὸ ἔζη! Προστίθεται ἀσβέστιο. Σ' αὐτὸ τὸ ἀσβέστιο ἀποδίδονται τὰ ὠραία δόντια τῶν Μεξικανῶν. Τὸ ἀλεύρι τοῦ ψωμοῦ αὐτοῦ εἶναι ἀπὸ καλαμπόκι, γιὰ τὴν καλαμπόκι παρᾶγει ὁ τόπος, ὅχι σιτάρι. Ὁνομάζεται «τορτίλα» τὸ ψωμὶ τοῦ εἶναι ἡ κυριώτερη τροφή γιὰ τὸν ἀγρότη, πολλὰς φορὲς τὸ ἀπαντῶν τῆς τροφῆς του. Ὅταν μαζὶ μὲ τὴν τορτίλα ἔχη καὶ φασόλια, ἔχῃ φασόλια, τότε δὲν ἔχει τί ἄλλο νὰ ἐπιθυμῇ.

Τὰ φασόλια πάλι δὲν εἶναι αὐτὰ πού τόσο καλὰ τὰ ξέρουμε, τὰ ἔσπρα μας ἔχῃ φασόλια. Εἶναι αὐτὰ τὰ μαύρα φασόλια πού ἐμεῖς τὰ θγαζοῦμε, τὸ πετάμε συνήθως τὸ μαύρο φασόλι πού βρίσκουμε ὅταν τὰ καθαρίζουμε. Καὶ δὲν γίνονται σούπα. Τὰ νεράβραζον, χύνουν τὸ ζουμί ἢ μάλλον ἀφίνουν νὰ πιῶν τὸ ζουμί τοῦς. Ὅταν ἡ μητέρα δώσῃ στὸ παιδί τῆς ἕνα κομμάτι τορτίλα μὲ μερικά ἐξηροβρασμένα φασόλια, τοῦ δίνει κατὶ πολὺ ὠραῖο. Καὶ εἶναι πολὺ ὠραῖο ὅχι μόνον γιὰ τὸ χωριότακι, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ παιδί τῆς πόλεως.

Ἐνα καλὸ φαγητὸ εἶναι: Κομμάτια τορτίλα στὴν κατσαρόλα. Ἐπάνω στὴν τορτίλα τοποθετοῦν μερικά ἀπὸ αὐτὰ τὰ βρασμένα στραγγισμένα φασόλια ὡς τὰ πούμε, κομμάτια βρασμένο κρέας, λίγο τυρὶ, λιγώτερη πράσινη σάλτσα καὶ τὸ ὅλο θὰ σιγοβράσῃ μὲ πάχος καὶ μὲ «χίλε». Τὸ χίλε θυμίζει πιπεριά. Μὰ εἶναι πολὺ πιὸ καυτερὴ ἀπὸ τὴ δική μας. Ὅταν πᾶρχει κόκκινη καὶ πράσινη χίλε. Καὶ τὸ φαγητὸ γίνεται κόκκινο ἢ πράσινο, ἀναλόγως μὲ τὸ τί χρώματος χίλε μῆκε στὴν κατσαρόλα. Ὅταν ἔσσκε, πᾶστετε τὴν κατσαρόλα σας, θὰ ἔχετε τὸ λεγόμενο «Τοσκάνεας».

Μὰ ἂν θέλετε ἕνα ἐξαιρετικὸ φαγητὸ, γιὰ μιὰ ἐξαιρετικὴ περίπτωση, θὰ κάνετε τὸ Μόλε Πομπλάνο.

Ἐμεῖς δὲν τὴν ἔχουμε αὐτὴ τὴν ὑπομονή, νὰ περιμένουμε τὴν ἐξαιρετικὴ στιγμή, καὶ θὰ ἐτοιμάσουμε τὸ Μόλε Πομπλάνο. Ἐμεῖς δὲν τὴν ἔχουμε αὐτὴ τὴν ὑπομονή, νὰ περιμένουμε τὴν ἐξαιρετικὴ στιγμή, καὶ θὰ ἐτοιμάσουμε τὸ Μόλε Πομπλάνο. Ἐμεῖς δὲν τὴν ἔχουμε αὐτὴ τὴν ὑπομονή, νὰ περιμένουμε τὴν ἐξαιρετικὴ στιγμή, καὶ θὰ ἐτοιμάσουμε τὸ Μόλε Πομπλάνο.

καὶ δυὸ χοντροκομμένα κρεμμυδια καὶ τὰ βάζουμε ὅλα αὐτὰ σὲ μιὰ κατσαρόλα μαζί μὲ γαλοπούλα ὁλόκληρη ἢ μισή ἢ ἕνα μέρος, ἀναλόγως τὴν κατσαρόλα μας καὶ ἀναλόγως τὴν ποσότητα τῶν ὡσων ἀναφέραμε. Τόσο νερὸ, ὅσο νὰ σκεπαστῇ τὸ πουλερικό. Τ' ἀφίνομε νὰ πάρουν μιὰ δυνατὴ βράση καὶ ἐπειτα τὰ κανονίζουμε νὰ σιγοβράζουν. Τὸ νερὸ θὰ φύγῃ σιγὰ - σιγὰ, ἡ γαλοπούλα θὰ βράσῃ καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ Μόλε Πομπλάνο, θὰ εἶναι γαλοπούλα μὲ τὴν πιὸ πικάντικη σάλτσα πού γίνεται. Γιὰ νὰ πειστήτε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ δοκιμάσετε.

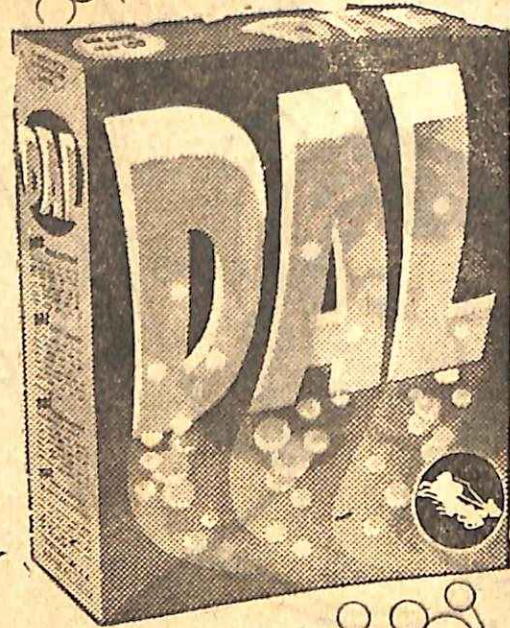
Καὶ ποῖος τὴν εἶχε τὴν ἐμπειρία γιὰ μιὰ τέτοια σάλτσα; «Α, βέβαια, ὑπάρχει καὶ τὸ ἱστορικὸν τοῦ πράγματος. Κάποτε ἦρθαν ἔξω σ' ἕνα μοναστήρι, ἀναπάντεχοι καὶ ἐπισήμοι ὁμοῦ. Οἱ καλόγηρες θὰ ἦσαν φαίνεται ἐξαιρετικὰ λιγὸφαγες καὶ δὲν εἶχαν παρὰ ἐλάχιστα φαγώσιμα στὸ κελάρι τοῦς. Λίγη σοκολάτιστα, κατὶ σταφίδουλες, ἕ, βέβαια χίλε πού δὲν λείπει, ἕνα-δυὸ κρεμμυδάκια καὶ στὸ κοτέτσι μιὰ γαλοπούλα. Στὸ Μεξικὸ ἀφθονοῦν δὲ οἱ γαλοπούλες. Τὰ μαζέψαν ὅλα ὅσα δρῆκανε, κάνανε τὸ σταυρὸ τοῦς, τὰ βάλανε στὴν κατσαρόλα, φωτιά καὶ μετὰ ὑπομονή. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν θαυμάσιο, λένε ὅλοι ὅσοι δοκίμασαν. Τόσο θαυμάσιο, πού θεωρεῖται τὸ ὠραιότερο φαγητὸ τοῦ Μεξικικοῦ. Τὸ «Μόλε Πομπλάνο».

Τί νὰ λῇ ἄραγε ἐπ' αὐτοῦ ἕνας ἑλληνικὸς οὐρανίσκος; Φαντάζομαι δὲν θὰ τοῦ εἶναι καὶ τόσο ἐπιθυμητὸ νὰ γνωρίσῃ μὲ τὴ μεξικανικὴ ἀμβροσία.

Ἐκεῖ πού συμφωνοῦν οἱ δυὸ κοῦζίνες, ἡ ἑλληνικὴ καὶ ἡ μεξικανικὴ, φαίνεται νὰ εἶναι ἡ ντομάτα. Ἡ σάλτσα ντομάτα. Κι' ἐδῶ ὅμως ὑπάρχει διαφορὰ. Μπαίνει ζάχαρη στὴ σάλτσα καὶ μάλιστα ὅχι λίγη ζάχαρη. Καὶ ἔχουν νὰ λέν γιὰ τὴ νοστιμιά τοῦ ρυζιοῦ, ὅταν βράσῃ μέσα σ' αὐτὴ τὴ γλυκερὴ ντομάτα. Αὐτὸ λέγεται «σάπα σέκο». Ἐπὶ σούπα.

Ἄλλο ἀγαπῆτο φαγητὸ τοῦ αὐτοῦ εἶναι τὸ «ταμάλο». Ἀναίγουν φύλλο, πάντοτε ἀπὸ ἀλευρὶ καλαμποκιοῦ. Καὶ τὸ γέμιζον μὲ ψιλοκομμένο κρέας γαλοπούλας ἢ μὲ κρέας χοιρινό. Τὸ σιγοβράζουν, ἀλλὰ χωρὶς νερὸ, μόνον μὲ χίλε, πράσινα ἢ κόκκινα, ψιλοκομμένα. Στὸ τέλος δὲν μένει παρὰ μιὰ πράσινη ἢ μιὰ κόκκινη σάλτσα.

Ἐννοεῖται τὰ φύλλα τὰ κόβουν σὲ μικρότερα κομμάτια, γιὰ νὰ τὰ γεμίσουν, ὅπως τὰ φύλλα τοῦ λάχανου, γιὰ τοὺς γαλλοῦς τοὺς δικούς μας. Σὲ ὀρισμένους περιόχους τὸ ταμάλο γίνεται ἕνι μὲ φύλλο καλαμποκιοῦ, ἀλλὰ μὲ φύλλο μπανάνας! Καὶ πάντοτε μαζί μὲ τὸ κρέας γιὰ τὴν γέμισι τοῦ ταμάλου, προσθέτουν καὶ σταφίδες

ΟΛΕΣ οἱ Νοικοκυρές

4

μποροῦν τῶρα μὲ 4 δραχμὲς
ν' ἀγοράσουν ἕνα κουτί "DAL",
100 γραμμαρίων!

Δηλαδή, φθηνότερα ἀπὸ ὅ,τι πωλοῦνται 2
φακελλάκια τῶν 50 γραμ. ἑνὸς οἰοῦδηποτε
ἀπορρυπαντικοῦ.

- Τὸ "DAL", δὲν θλάπτει τὰ χέρια.
- Τὸ "DAL", ἔχει τὸ πιὸ εὐχάριστο ἄρωμα.
- Τὸ "DAL", εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα.

Ὁμορφαινέι,
ὅ,τι πεινέει!

καὶ ἀμύγδαλα. Ὅταν τὸ ταμάλο βράσῃ μὲ χίλε εἶναι πιπερωτὸ, ἐξαιρετικὰ πικάντικο. Ὅταν βράσῃ μὲ σάλτσα ντομάτας εἶναι γλυκὸ. Βούτυρο δὲν προσθέτουν. Τὸ βούτυρο ὅχι μόνον δὲν εἶναι εὐχρηστὸ στὸ Μεξικὸ, ἀλλὰ δὲν ἔχει κανὺν πόληψι. Τὸ λάδι, μάλιστα. Εἶναι πλήρως ὑπολήψεις.

Τὸ καλὸ, τὸ ἐξορταστικὸ φαγητὸ τοῦ χωρικοῦ εἶναι τὰ φασόλια. Τὰ μαύρα πάντοτε φασόλια. Ἀφού βράσουν καλά-καλὰ μὲ νερὸ καὶ μένουν σκέτα στὴν κατσαρόλα, τὰ λια-

νουν σὲ πούρε, ρίχνουν κρεμμύδι ψιλοκομμένο, χίλε καὶ λάδι καὶ τὰ ξαναβράζουν.

Τῶρα, μετὰ ἀπὸ τόσες σάλτσες, ἂν θέλετε νὰ δροσισθῆτε. Εἶναι ὁ συνηθισμένος καφὲς μὲ γάλα, ἀλλὰ πολὺ γλυκός. Ἐπίσης μὲ εἰδικό, πολὺ γλυκὸ φωμί, προσφέρεται τὸ πρῶτ' καὶ ἀποτελεῖ ἀγαπημένον πρῶγευμα.

Δὲν μένιντε ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν κουζίνα τοῦ Μεξικικοῦ; Τὸ φοβάμαι. Καὶ ὅμως, χαίρετε καλὴς ὥμης.

Π. Μ.

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΦΟΡΕΣΕΤΕ;
ΚΑΤΙ ΠΟΛΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟ;

Μπλουζόν

κατὴν τελευταία γραμμὴ τῆς μόδας»

ΤΟ ΜΠΛΟΥΖΟΝ εἶναι μιὰ καινούργια παραλλαγή τῆς γνωστῆς πλεκτῆς μπλούζας. Τὸ σχέδιό αὐτὸ πού σας παρουσιάζουμε εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ μοντέρνα ὅπως δειχνεῖ ὅλη ἡ γραμμὴ τοῦ καὶ ἰδίως ἡ μέση πού ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ τελευταία μόδα, δὲν ἐφαρμόζει ἀλλὰ σχηματίζει μπουφάν. Στὰ μανίκια, στὸ ἐπάνω μέρος καὶ κάτω κουμπώνει μὲ διπλὰ χουσα κουμπιά. Τὸ ὑπόλοιπο μέρος τοῦ ἔμπροσ κουμπώνει κρυφὰ μὲ κόκκινα κουμπιά πού καὶ αὐτὰ εἶναι τοποθετημένα ἀνὰ δύο

ΥΛΙΚΑ : 375 γραμ. μαλλὶ λεπτὸ καλῆς ποιότητος σὲ χρώμα κόκκινου φωτεινὸ. Βελόνες Νο 2. 8 χουσα κουμπιά καὶ 8 κουμπιά κόκκινα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Ζέρσευ = 1 βελὸν καλὴ. 1 βελὸν ἀνάποδο.

ΔΕΙΓΜΑ : Γιὰ ἕνα τετραγώνιο 10 ἐκατ. πλέξετε 43π ἐπὶ 56 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 258π καὶ πλέξετε ζέρσευ. Καὶ στὶς 2 μεριές τοῦ πλεκτοῦ κλείστε καθε 9η βελὸν ἀπὸ 1π (15 φορές) καὶ κάθε 8η βελὸν πάλι ἀπὸ 1π (3 φορές). Θὰ σὰς μείνουν 222π. Ὅταν τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχη γενικὸ μᾶκρος 30 ἐκ. σχηματίστε τὴν μασχάλη κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κάθε 2η βελὸν ἀπὸ 5π. 4π (2 φορές) καὶ 1π (8 φορές). Θὰ σὰς μείνουν 180π. Συνεχίστε ἴσια καὶ ὅταν τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχη γενικὸ μᾶκρος 50 ἐκατ. σχηματίστε τοὺς ὤμους, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελὸν ἀπὸ 5π (8 φορές) 4π (5 φορές) καὶ τοὺς ὑπόλοιπους 60 μεσαίους πόντους σὲ 1 φορά γιὰ τὸ λαιμὸ τῆς πλάτης.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 194π καὶ πλέξετε ζέρσευ. Ὁ 44ος πόντος θὰ εἶναι ἡ κόχη τοῦ γυρισματος τῆς μούστρας γι' αὐτὸ θὰ τὸν πλέκετε ὡς ἔξης: Στὴν καλὴ μεριά θὰ τὸν παίρνετε ἀπὸ πλεκτον καὶ στὴν ἀνάποδο θὰ τὸν πλέκετε ἀνάποδο ὡς τὸν 44ο πόντο θὰ εἶναι ἡ μούστρα καὶ σ' αὐτὴ τὴ μούστρα θὰ σχηματίσετε κουμπότρυπες γιὰ νὰ ἴνῃ τὸ κρυφὸ κουμπώμα. Τὴς πρῶτες διπλὰς κουμπότρυπες θὰ σχηματίσετε ὅταν τὸ πλεκτὸ σας ἔχη γενικὸ μᾶκρος 7 ἐκατ. καὶ τὴς πρῶτ' καὶ ἀποτελεῖ ἀγαπημένον πρῶγευμα.

Δὲν μένιντε ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν κουζίνα τοῦ Μεξικικοῦ; Τὸ φοβάμαι. Καὶ ὅμως, χαίρετε καλὴς ὥμης.

τρυπες θὰ πλέξετε ἄλλα 10 ἐκατ. καὶ θὰ σχηματίστε τὴς ἐπάνω κουμπότρυπες, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ ποσὴ δὲν θὰ εἶναι κουμπὲς ἀλλὰ θὰ γίνουν καὶ στὸ ἔξω μέρος τοῦ πλεκτοῦ. Γιὰ τὸ κρυφὸ κουμπώμα θὰ πλέξετε ἀπὸ τὴ μπροστινὴ μεριά 8π, θὰ κλείσετε 5π θὰ πλέξετε πάλι 18π καὶ θὰ ξανακλείσετε 5π. Γιὰ τὴς τελευταῖες κουμπότρυπες θὰ πλέξετε ἀκόμη 17π, θὰ κλείσετε 5π, θὰ πλέξετε 18π καὶ θὰ κλείσετε πάλι 5π. Τοὺς πόντους πού θὰ κλείσετε στὴ μιὰ βελὸν ἀπὸ τὴν ἐπομένη βελὸν θὰ τοὺς ξαναπροσθέσετε.

Τὴ μεριά τῆς πλάτης ραφῆς, τὴ μασχάλη καὶ τὸν ὤμο θὰ σχηματίστε ὅπως καὶ στὴν πλάτη. Ὅταν τὸ πλεκτὸ σας θὰ ἔχη γενικὸ μᾶκρος 49 ἐκατ. θὰ σχηματίστε τὸ πᾶρσιμο τοῦ λαιμοῦ, κλείνοντας σὲ 1 φορά τοὺς 85π καὶ κατόπιν κάθε 2η βελὸν ἀπὸ 1π (10 φορές).

Πλέξετε καὶ τὸ ἀιστερό μπροστινὸ μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ἀλλὰ ἀντικουστὰ καὶ χωρὶς τὴς κουμπότρυπες.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 120π καὶ πλέξετε ζέρσευ. Καὶ στὶς 80 ἄκρες τοῦ μανικιοῦ προσθέστε ἀπὸ 1π κάθε 8η βελὸν (18 φορές) καὶ κάθε 7η βελὸν (8 φορές). Θὰ ἔχετε 172π. Ὅταν τὸ μανίκι θὰ ἔχη γενικὸ μᾶκρος 37 ἐκ. ἀρχίστε τὸ στρουγγύλεμα κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελὸν ἀπὸ 3π (3 φορές), 2π (14 φορές), 1π (4 φορές), 2π (12 φορές), 6π (2 φορές) καὶ τοὺς ὑπολοίπους 18π σὲ 1 φορά.

Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μανίκι ὁμοίως.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε στὶς βελόνες 112π καὶ πλέξετε 8 ἐκ. ζέρσευ. Κατόπιν πλέξετε 1 βελὸν ἀνάποδο στὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ γιὰ κόχη τοῦ γυρισματος καὶ κατόπιν ἀφού πλέξετε πάλι 8 ἐκ. κλείστε ὅλους τοὺς πόντους.

ΜΑΝΣΕΤΕΣ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 100π καὶ κατόπιν πλέξετε 8 ἐκατ. ζέρσευ. 1 βελὸν ἀνάποδο στὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ καὶ κατόπιν στὰ 16 ἐκατ. θὰ κλείσετε ὅλους τοὺς πόντους.

ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 430π καὶ πλέξετε 4 ἐκατ. ζέρσευ. Στὸ σημειο αὐτὸ θὰ σχηματίσετε τὸ πρῶτο ζευγάρι τῆς κουμπότρυπης καὶ κατόπιν ἀφού πλέξετε 12 ἐκ.

ἐν ὅλῳ θὰ σχηματίσετε τὴς δευτέρας κουμπότρυπες. Γιὰ τὸ κάθε ζευγάρι, ἀπὸ τὴ δεξιὰ μεριά τῆς λωρίδας, θὰ πλέξετε 10π, θὰ κλείσετε 5π, θὰ πλέξετε 18π καὶ θὰ κλείσετε πάλι 5π. Στὴν ἐπομένη βελὸν θὰ προσθέσετε τοὺς πόντους πού ἐκλείσατε. Ὅταν θὰ ἔ-

χετε γενικὸ μᾶκρος τοῦ πλεκτοῦ 8 ἐκ. θὰ πλέξετε 1 βελὸν ἀνάποδο στὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ καὶ κατόπιν στὰ 16 ἐκατ. θὰ κλείσετε ὅλους τοὺς πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδο μὲ νηπιὸ πανί. Γυρίστε στὰ μπροστινὰ τὴς μούστρας τὸ σημειο τῆς κόχης καὶ ράψτε τὴν ἀκρὴ στὴν ἀνάποδο μεριά. Στὶς ἐπάνω κουμπότρυπες καὶ τὴς δευτέρας κουμπότρυπες καὶ τὰς δύο κομμάτια. Κλείστε τὴς πλάγινης ραφῆς καὶ τὴς ραφῆς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικίων. Ἐνώσετε τὰ μανίκια, τὸ γιακά, τὴς μανσέτες καὶ τὴ λωρίδα στὴ μέση θὰ ράψετε στενὰ ἀπὸ τὴν ἀνάποδο γιὰ νὰ κλείσῃ

καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ ἐμπρὸς τοῦ λαιμοῦ. Κατόπιν ράψτε τὸ γιακά ἀφίνοντας τὴ μούστρα ἐλευθερῇ. Ράψτε τὴς μανσέτες καὶ τὴ λωρίδα τῆς μέσης σφουράνοντας ὅσο πρέπει τὸ πλεκτὸ. Κάνετε φεστόν γύρω στὶς κουμπότρυπες τῆς μέσης. Κάνετε 2 κουμπότρυπες στὶς μανσέτες καὶ δοντὰς σ' αὐτὸ τὸ σημειο τὸ πλεκτὸ. Κάνετε φεστόν γύρω στὶς κουμπότρυπες. Ἐνώσετε 4 πᾶνω κουμπότρυπες καὶ 2 πᾶνω χρυσὰ ἀνὰ δύο γιὰ νὰ τὰ περνᾶτε στὶς μανσέτες σὰν ξενοκουμπά. Τοποθετήσετε 2 ἐπάνω καὶ 2 κάτω χουσα κουμπιά γιὰ τὸ κουμπώμα καὶ ἄλλα 4 ζευγάρια κόκκινα κουμπιά γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ κουμπώμα.

X. K.

ΚΟΜΨΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Η ΜΠΛΟΥΖΑ ήταν και είναι πάντοτε ένα απαραίτητο εξάρτημα της γυναικείας γκαρνταρόμπας. Δίνει στη γυναίκα την αλλαγή με λίγα έξοδα, την αλλαγή που είναι ο ουσιαστικός σκοπός της μόδας. Της χαρίζει νεανικότητα και φρεσκάδα. Την εξυπηρετεί με πολλούς τρόπους γιατί μπορεί να φορεθώ όλες τις ώρες της ημέρας ανάλογα με το σχέδιο, το ύφασμα και την καλοραμμένη κόψη της.

ΔΕΝ είναι η φαντασία αυτή που συχνά μεταμορφώνει την εμφάνισή μας; Η μπλούζα - υποκάμισο που τόσο καθιερώθηκε μπορεί με λίγη φαντασία να φανεί διαφορετική και να εγκαταλείψει το στερεότυπο κλασικό σχέδιό της! Οι μπλούζες της σελίδας αυτής σας δίνουν πολλές ιδέες κι' είμαστε βέβαιοι πως δεν θα ξέρετε ποιά να προτιμήσετε!

1. Μπλούζα από σουαθ γαρνιρισμένη με μια γραβάτα ή όποια κουμπώνει σ' ένα από τα κουμπιά του ανοίγματος. Ο γιακάς της είναι ίσιος και μεγάλος κι' έχει μανίκια τρουά κάρ με μανικοκόλλησι και μανσέτα.
2. Η μπλούζα αυτή γίνεται από ζέρσεϋ ή από σατέν και φοριέται το απόγευμα. Γαρνίρεται με ωραία πλϊ τα οποία τριγυρίζουν το λαιμό και σχηματίζουν τσέπες στο στήθος. Τα μανίκια είναι ζαπονέ τρουά κάρ.
3. Η μπλούζα αυτή γίνεται από ποπλίνα και γαρνίρεται στο γιακά και στις μανσέτες με λάστιχο πλεκτό. Ο γιακάς στερεώνει με κουμπιά πάνω στα μεγάλα πέτα. Τα δε μανικάκια επιβάλλεται να είναι κοντά.
4. Μπλούζα - υποκάμισο από μάλλινη μουσελίνα έμπρι-μέ. Έχει ένα μικρό ωμίτη πάνω στον όποιον προσαρμόζουν τα έμπρος φύλλα και η πλάτη με ελαφρά σουρίτσα. Τα μανίκια έχουν φαρδείες μανσέτες κι' ο γιακάς στο επάνω μέρος κλείνει με μια ωραία πάτι.
5. Η μπλούζα αυτή γίνεται πιδ άπλη όταν είναι από ποπλίνα πιδ άμπιγιέ όταν είναι από μεταξωτό αλλά είναι πάντοτε κομψή. Έχει λίγη σουρίτσα έμπρος και είναι εργασμένη με πικύρ στο γιακά και στις μανσέτες.
6. Η μπλούζα αυτή είναι άμπιγιέ κι' έχει ένα μεγάλο στρογγυλό ωμίτη και όρθιο γιακαδόκι κλειστό με σουρίτσα στη βάση του. Τα μανίκια φαρδειά με μεγάλη μασχάλη ανεβαίνουν προς τα κάτω από τον άγκώνα και σουρώνουν κατά τρόπο ωραίο με τη μανσέτα.

Ω καιροί, ω ήθη!

Η ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΑΝ ΓΙΝΗ ΔΑ-ΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΙ ΑΝ ΔΕΝ ΓΙΝΗ. ΑΛΛΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ, ΝΑ ΜΗΝ ΚΕΝΤΑ, ΝΑ ΜΗ ΠΑΙΞΗ ΠΙΑ-ΝΟ, ΝΑ ΜΗ ΣΠΟΥΔΑΣΗ, ΟΥΤΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΗ ΜΥΘΙ-ΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΑΝΑΡΜΟΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΘΗΛΥ ΓΕΝΟΣ!

Αποσπάσματα από ένα παλιό περιοδικό

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ της 1ης 'Ο-κτωβρίου 1880 του έλλη-νικού περιοδικού «Φοίβος» δημοσιεύεται άρθρο με τον γενικό τίτλο «Δημοσία 'Υ-γεία». Κάτω από τον τίτλο αυτόν ακολουθεί δεύτερος: «Τη έμή άγαπητή άνεψιά 'Αντιγό-νη». Από το άρθρο αυτό, δί-νουμε μερικά αποσπάσματα:

«Άσμενος πληροφορούμαι περί της έπιμελείας και του ζή-λου προς την εκπαίδευσίν Σου, τέρτομαι επί τούτω, αλλά δέ-δοικα μήπως οι καρποί των κόπων Σου, μη ώσιν ανάλογοι και έπίσης χορήγιοι είς τον μετά τας σπουδάς Σου δίον. Γνώθι, προσφίλης μου 'Αντιγό-νη, ότι ο λογικός άνθρωπος πάν ό,τι πράττει, όφείλει πράττειν προς ώρισμένον σκο-πόν, πάν ό,τι μανθάνει όφείλει μανθάνειν προς ώρισμένον κα-τά το δυνατόν μέλλον. Άλ-λας σπουδάς πρέπει να πράτ-τη ή μέλλουσα νέα άπακατα-σταθηναι διδασκάλισσα και άλλας ή μη προς τούτο προω-ρισμένη.

«Η διδασκάλισσα όφείλει να είναι πολυμαθής, να γνωρίζει όσον το δυνατόν έντελέστερα την έλληνικήν γλώσσαν και την γαλλικήν κατά δεύτερον λόγον. Να γνωρίζει τα στοιχειώδη μα-θηματικά, στοιχειώδη γεωγρα-φίαν, φυσικήν ιστορίαν, ιστο-ρίαν έλληνικήν, μυθολογίαν, γενικήν ιστορίαν, κατήχησιν, όλίγη ζωγραφικήν, όλίγη μου-σικήν, χορόν και χειροτεχνή-ματα.

«Η δέ μη προς διδασκά-λισσαν προωρισμένη όφείλει μανθάνειν πάν ό,τι συντελεί προς άποκατάστασιν σ'κοδε-σποίνης προς εύτυχ ή διοίκη-σιν της οικίας, όφείλει μαν-θάνειν τόσα γράμματα, όσα άρκούσι προς άλληλογραφίαν άπλήν, προς διατήρησιν λογα-ρισμών, όφείλει να έχη τας κυριώτερας ιδέας κατήχησε-ως, Ιεράς Ιστορίας, Ιστορίας έλληνικής, γεωγραφίας, να καλ-λιγράφη, ίνα το γράψιμο ή εύανάγνωστον, να γνωρίζει ό-λίγον μουσικήν, χορόν κτλ. Συ-νάμα όμως πρέπει να προγυ-μνάξηται είς τας τοίς οικια-κής οικονομίας, ήτις είναι ή βάση πάσης οικοδεσποίνης...

«Η μήτηρ όφείλει να οικο-νομή ώρας εκ των σπουδών Σου και να διαθέτη ταύτας είς τα της οικίας. Τί χρησιμεύει ή δαπάνη του χρόνου έν τοίς σχολείοις προς διδασκαλίαν σωστικίας διά τα κοράσια; Η σωστικία είναι όλος άπρε-πής και άναρμόδια είς το θή-λυ γένος, άνήκει μόνον είς τους προς πόλεμον προδιατε-θειμένους, είς τους άρρενας. Τί χρησιμεύει είς τα κοράσιον ή μεγάλη κατανάλωσις του χρόνου προς άπασχόλησιν είς πολύμοχα κεντήματα, των ό-

ποιών ούδέποτε ποιήση χρή-σιν μετά την άποκατάστασιν της, προς διοίκησιν οικίας;... Τί χρησιμεύει ή πολυάσχο-λος και δαπανηρά εκμάθησις του κλειδοκυμβάλου, (του πιά-νου) το όποτον μετά τον γά-μον καθίσταται σχεδόν άχρη-στον;...

«Γνώριζε άγαπητή μου κό-ρη, ότι αι σπουδαί Σου έν τώ σχολείω δεν πρέπει να έπεκτα-θώσιν πέραν του 14 ή 15 έ-τους της ηλικίας. Διά τούτο έ-πιμελού όπως άφίχθης έγκαι-ρας είς το ρηθέν τέρας των σπουδών Σου. Μετά το έτος τούτο, θέλεις εξακολουθεί άνα-γινώσκουσα έν τη οικία περι-οδικά συγγράμματα ήθικής και οικογενειακής διδασκαλίας, πάποτε δε μυθιστορήματα.

«Θέλεις εξακολουθεί έντελέ-στερον την εκμάθησιν των της οικίας, δηλαδή το κόπτειν και ράπτειν προσηκόντως, τα έν-τελέστερα της μαγειρικής: και έν γένει τα της οικιακής οι-κονομίας, όπως καταστήσης και σεαυτήν εύτυχ ή οικον-εύδαιμονα.»

ΚΟΡΕΑΤΙΚΗ ΕΥΓΕΝΕΙΑ

Το αίσθημα της ευγενείας και της ευγνωμοσύνης είναι θα-θεία ριζωμένο στους Κορεά-τες.

Ο Άμερικανός χειρουργός Ουίλλιαμ Γκίλμερ αναφέρει το παρακάτω παράδειγμα:

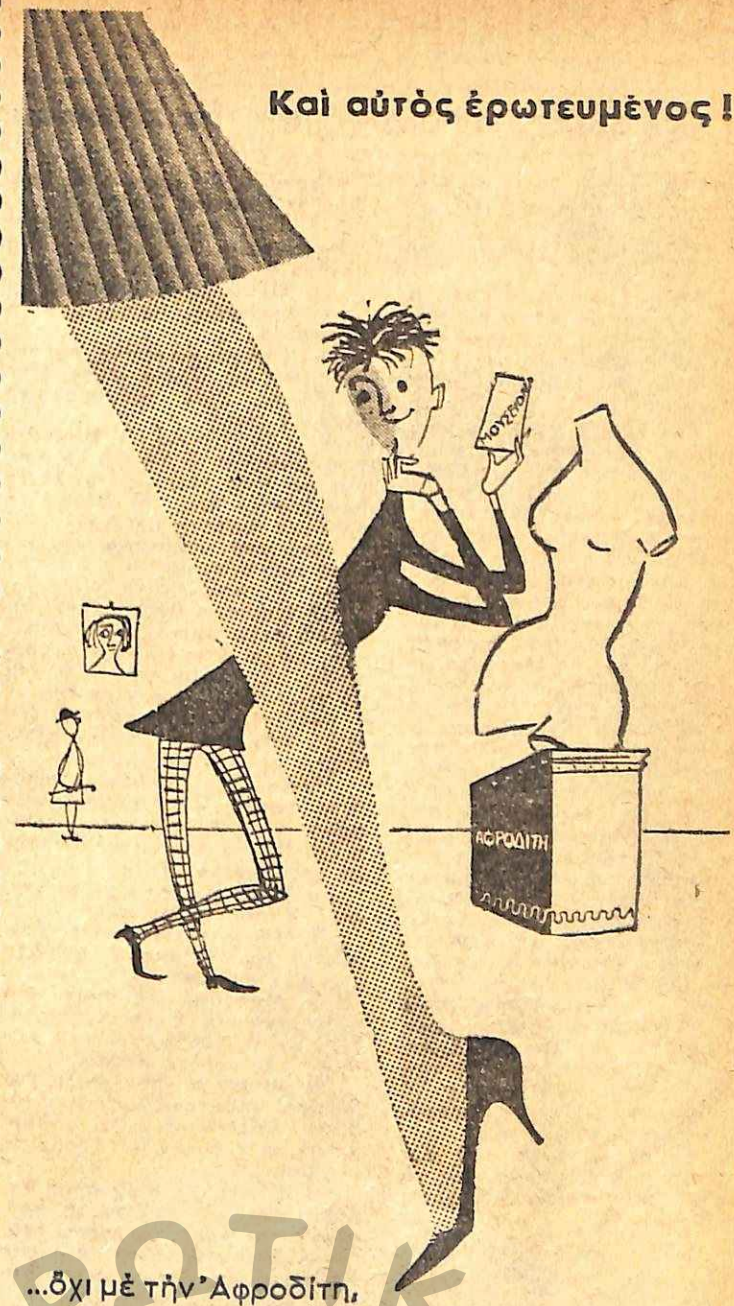
Όταν υπέγραψα συμβόλαιο μ' ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα στην πρωτεύουσα της Κορέας —τη Σεούλ— και ανέλαβα ύ-πηρεσία εκεί, ο πρώτος μου πελάτης ήταν ένας Κορεάτης που όπως εξακρίβωσα από την εξέτασι που του έκανα, χρεια-ζόταν χειρουργική επέμβασι.

Και του έδωσα ένα ραντε-βου για την έγχειρση. Πράγματι, την ώρισμένη ή-μέρα —δηλαδή μετά ένα δε-καπενθήμερο— ο Κορεάτης αυ-τός έφτασε στο νοσοκομείο και οι νοσοκόμες τον έτοιμασαν για την έγχειρση. Έξετάζον-τάς τον όμως πριν από την έγ-χειρση ανακαλύψαμε ότι ή αι-τία για την όποιαν έπρεπε να έγχειριστή, είχε τώρα εκλεί-ψει...

Άπορημένος τότε για το φαινόμενο ρώτησα τον πελάτη, που ήταν ξαπλωμένος στο χει-ρουργικό κρεβάτι, αν είχε να μου δώση καμιά εξήγησι σ' αυτό το μυστήριο... Έκείνος τότε μου απάντησε:

— Τόν άδελφό μου, γιατρέ, είχατε εξετάσει και του είχατε πη νάρθη σε δεκαπέντε μέρες να έγχειριστή. Φοβόταν όμως νάρθη κι' έστειλε έμένα στη θέσι του για να μη σκεφτήτε ότι δεν έκτιμούσε το ένδιαφέ-ρον που δείξατε γι' αυτόν...

Και αυτός έρωτευμένος!

...όχι με την Άφροδίτη, αλλά μ' αυτό το

ωραίο πόδι!...

Το πόδι μέσα σε κάλσα Βι μαγνητίζει το βλέμμα.

Οι κάλσες Βι με τα απαλά τους χρώματα φορμάρουν δαυμάσια το πόδι και του δίνουν τη μοναδική χάρι να αίχμαλτωτίζη κάθε ματιά.

Πρώτη ύλη Βι με ειδική κατασκευή Βι αποδίδουν τις άραχνούφαντες κάλσες Βι, τέλειες σε ποιότητα, φόρμα, ελαστικότητα, κομψότητα και στερεότητα.

GERHARD BANNER Bi STRUMPFWIRKEREI UND MODISCHE STRICKEREI G. M. B. H.
LAUINGEN, DONAU, DEUTSCHLAND

Bi
ΚΑΛΤΣΕΣ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΝΕΑ ΑΥΤΗ ΣΕΙΡΗΝΑ ΠΟΥ ΘΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΗ ΤΗ ΜΑΙΡΥΛΙΝ ΜΟΝΡΟΕ;

Η ΤΖΕΗΝ Μάνσφελντ έρχεται μια περιδείξει στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες για να δριστεί στην πορεία της ταινίας της. Έδώ θα δριστείται ίσως όταν διαδίδονται οι γραμμές αυτές και πιθανόν νάχη παρενθετή στην προμερία της ταινίας της «Ανδρας... Γυναίκα... Διάβολος!». Μά έμεις άρπάζουμε την ευκαιρία αυτή για να σας τη γνωρίσουμε καλύτερα.

Στο έντονο στορβίλισμα της ζωής του Χόλλυγουντ όπου τα πάντα αλλάζουν απ' τη μία στην άλλη και παραμένει μόνο αναλλοίωτο η αιώνια ανάγκη των παραγωγών να προηθεύουν το κοινό με είδωλα, δοίκε τη θέσι της κι η Τζέην Μάνσφελντ κι' άρχισε να μεσουρανή όταν μια άλλη σταν Τζέην τύπο μ' αυτήν — η Μαίρυλιν Μονρόε — άπεφάσισε να γίνη... διανοούμενη! Τα πρώτα της χρόνια στο Χόλλυγουντ δεν ήταν αξιοσημείωτα. Μετά την πήραν στο Μπρόντγουάι για να πρωταγωνιστήση στο θεατρικό έργο «Θά χαλάση η επιτυχία τον Ρόκ Χάντερ;». Όταν γύρισε στο Χόλλυγουντ γύρισε το ίδιο αυτό έργο σε ταινία με τον τίτλο «Ανδρας... Γυναίκα... Διάβολος!». Τα υπόλοιπα είναι τρέχοντα γεγονότα...

Η ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Κι' όμως η Τζέην Μάνσφελντ δεν είναι μόνο η σειρήνα που έχετε δει στην οθόνη ή στην πραγματικότητα. Έχει και μια άλλη όψη ή ζωή της κι' αυτή την θέλουμε να σας παρουσιάσουμε. Άλλα άς αφήσουμε την ίδια να σας ξεσκε-

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ: Μόλις πάη σπίτι της γίνεται η απλή γυναίκα που θα μαγειρέψη μ' ευχαρίστησι το φαγητό του παιδιού της.

πάση μια πτυχή από τον έαυτό της...

— Πριν από λίγες μέρες πήγα την κόρη μου Τζέην Μαίρη για πρώτη φορά στο σχολείο. Μόλις φθάσαμε κτυπούσε το κουδούνι και πήγα με τη μικρή και' ευθείαν στην τάξη. Γνώρισα τη δασκάλα της, τη φίλησα κι' έφυγα. Όταν έβγαίνα απ' την αλλη του σχολείου έκλαιγα σαν μικρό παιδί.

«Ίσως η Τζέην Μαίρη να ήταν το μόνο παιδί που πήγε στο σχολείο με μια πολυτελέστατη πακάρο, αλλά είμαι μη-

«Η Τζέην Μάνσφελντ στην Αθήνα! Ηλεκτρικό ρεύμα διαπέρασε όλους τους κινηματογραφόφιλους, μόλις άκουσαν την είδησι αυτή. Θα έχουν λοιπόν την ευκαιρία να δούν από κοντά τον νέο αυτό ξανθο πειρασμό με το πληθωρικό σέξ: Θα τη δούν με τα μάτια τους τόσο γοητευτική όσο τη δείχνουν;

τέρα και κάθε μητέρα που έστειλε παιδιά στο σχολείο νομίζω πως μπορεί να με νοιώση. Μου φάνηκε πως την έχανα πια και κατάλαβα πως άρχισε να μεγαλώνει...

«Μετά το σχολείο πήγα στο στούντιο. Το γεγονός πως ύστερα από τόσα χρόνια ονειρών έμπαινα μέσα από την κυρία είσοδο ως σπάρ δέ μου έκανε άισθησι πιά. Μου φάνηκε μόνο πως οι δυο φάσεις της ζωής μου είναι λίγο αντίθετες ή μια με την άλλη...»

Εκείνη την ημέρα πραγμα-

τικά—άλλα κι' όλες τις άλλες σχεδόν—άφου πόζαρε για χιλιάδες φωτογραφίες και πρωταγωνίστησε σε αρκετές σκηνές που γυρίστηκαν γύρισε σπ'τι της κατακουρασμένη. Άλλά ήταν υποχρεωμένη να παρευρεθί σε μια πρεμιέρα και γρήγορα μεταμορφώθηκε στη σειρήνα που περίμενε να δει ο κόσμος. Η άστυνομία συγκρατούσε με κόπο τα πλήθη μόλις δέχθηκε από το αυτοκίνητό της. Φωτογραφίες, φωνές, αγγέλους ζητούσε ο κόσμος κι' εκείνη με το χαμόγελο στα χείλη και την πένα στο χέρι υπέγραφε, άπαντούσε σ' ερωτήσεις, μοίραζε χαμόγελα και χειρονομίες...

Επί τέλους τελειώνουν όλα αυτά και γυρίζει σπίτι της. Πετα τα παπούτσια με τα ψηλά τακούνια, βγαίνει τα πελώρια σκουλαρίκια που βαρύνουν τ' αυτιά και προχωρεί στην κουζίνα για να πιή ένα ποτήρι νερό. Στο τραπέζι βλέπει ένα βιβλίο της κόρης της άνοιχτό. Χαμόγελα γιατί βλέπει την εικόνα μιάς μπαλαρίνας και θυμάται τη μανία της κόρης της να γίνη χορεύτρια.

Η Τζέην είναι κουρασμένη. Η μέρα αυτή ήταν γεμάτη δοκιμασίες. Πριν πέση να κοιμηθί πάει στο δωμάτιο της κορούλας της. Στο άμυδρο φως που άφάνει ένα πορτατίφ βλέπει τη μικρή να κοιμάται ήσυχα. Της δίνει ένα έλαφρό φιλάκι και βγαίνει έξω.

Αυτός είναι ο αληθινός κόσμος της κι' όχι τα έκτυφλωτικά φώτα, ο κόσμος, ο θόρυβος...Και δρισκεται σ' έναν άλλον κόσμο της άκόμη βταν το πρωί άκούη ένα μικρό ψιθύρισμα σ' αυτή:

— Πήγαινε πιδ πέρα, μοιμά,

Η ΜΗΤΕΡΑ: Μαθαίνει από μικρή την κόρη της νοικοκυριά, παίζει μαζί της και άφιερώνει όλες τις ελεύθερες ώρες της σ' αυτήν.

Η ΓΟΗΣΙΑ: Η «Γυναίκα με το πληθωρικό σέξ», «Ο κινούμενος ξανθός πειρασμός» και τα παρόμοια είναι τα επίθετα που χαρακτηρίζουν κάθε εμφάνισι της Τζέην Μάνσφελντ.

ήρθα στο κρεβάτι σου. Κάθε πρωί μάνα και κόρη μένουν για λίγο άγκαλιασμένες κι' αυτή είναι η πιο ευτυχισμένη τους στιγμή.

— Είμαστε πολύ συνδε-

Η ΤΖΕΗΝ ΜΑΝΣΦΗΛΝΤ

μένες κι' οι δυο κι' η Τζέην —Μαίρη για μένα στάθηκε μια μεγάλη παρηγοριά μετά το διαζυγίο μου. Κάθε βράδυ όταν δρισκομαι σπ'τι τη νανουρίζω πριν πάη να κοιμηθί και πολλές φορές κι' απ' το τηλέφωνο όταν δεν είμαι κοντά της. Ξέρει ότι είμαι σπάρ αλλά δεν λείε ποτέ τίποτε. Μόνο κάποτε που έσκυβα να δέσω τα κορδόνια των παπουτσιών της φίλης της γύρισε και της ήπε:

— Είσαι τυχερή να σου δένη τα παπούτσια ένα κινηματογραφικό αστέρι!

«Προσπαθώ να την κρατώ μακριά από τις υποχρεώσεις κι' έκδηλώσεις της δουλειάς μου όσο αυτό είναι δυνατόν. Είναι όμως περήφανη για μένα αλλά αυτό το θεωρεί σαν ρυσικό νάχη με τη μητέρα όπως λείε «έξαιρετική». Έγώ προσπαθώ να άφιερώνω όλες τις ελεύθερες ώρες μου γι' αυτήν. Χορεύουμε, παίζουμε, κολυπούμε και μαγειρεύουμε μαζί. Της άρέσει να μαγειρεύη και την μαθαίνω εστω κι' από τόσο μικρή. Πολλές φορές προσκαλώ φίλες και φίλους να τρώνε μαζί και την βοηθώ να τους περιποιηθί για να μη νοιώθι τη μοναξιά πως είναι το μόνο παιδί του σπιτιού...»

ΜΗΤΕΡΑ 18 ΕΤΩΝ!

Η Τζέην ήταν δεκαέξι έτων όταν έρωτεύθηκε τον Πάολ Μάνσφελντ. Άπεφάσισαν να παντρευτούν κρυφά και το ίδιο βράδυ ο καθένας γύρισε σπ'τι του. Η Τζέην πήγαινε σχολείο άκόμη, κι' ήθελε έναμιαση χρόνο για να τελειώση.

Υστερα από λίγον καιρό διώς έμεινε έγκυος. Με κόπο και δυσκολία παρακολουθούσε τα μαθήματα. Κατάφερε όμως να πάρη το δίπλωμά της χωρίς ν' άνακαλυφθί.

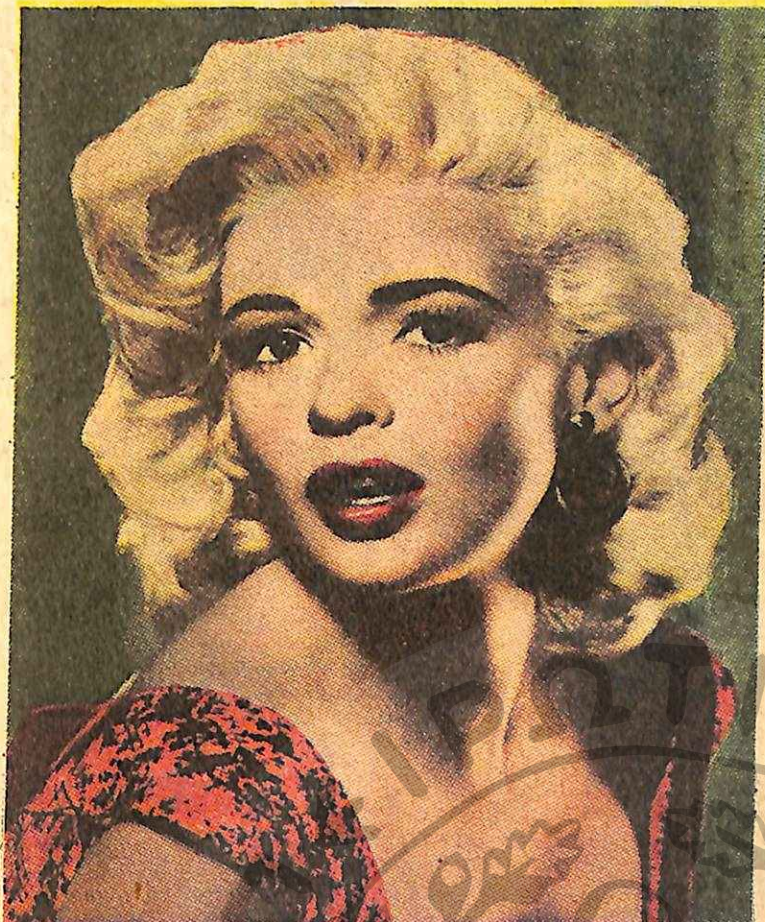
Στο σπ'τι της το γεγονός αυτό έπεσε σά βόμβα και η μητέρα της παρηγορήθηκε μόνο όταν ο πατέρας άπεφάσισε να γίνη και θρησκευτική τελετή για να την καμαρώση και νύφη!

Εκείνο το καλοκαίρι ήταν δύσκολο για την Τζέην. Ο άνδρας της πήγε να εργασθί σε μια κατασκήνωσι κι' εκείνη έμεινε με τους γονείς της. Ευτυχώς όμως ο Πάολ ήταν κοντά της όταν γεννήθηκε η Μαίρη—Τζέην.

Μόλις το μωρό έγινε δυο μηνών έφυγαν και οι τρείς σ'α «Ωστιν» για να παρακολουθήσουν κι' οι δυο μαθήματα στο Πανεπιστήμιο του Τέξας. Άφαιναν το παιδί τους σε μια γυναίκα και φοιτούσαν κι' οι δυο στο Πανεπιστήμιο. Καμιά φορά άναγκάζονταν να το πάρουν μαζί. Κάθε πρωί σηκωνόταν στις έξη τάιζε τη μικρή, έτοιμάζε το μπιμπερό της, έτοιμάζε τις άλλαξιές της και έτρεχε στο Πανεπιστήμιο και κατόπιν σε μια γυναικεία λέσχη, περπατώντας και σπρώχνοντας το καροτσάκι. Ο γιανός της ήπε τότε πως αν έξακολουθούσε να εργάζεται τόσο και να κοιμάται τόσες λίγες ώρες θ' άρρώσταине σύντομα. Έτσι άναγκάστηκε να πάη σε μια κατασκήνωσι το καλοκαίρι.

Εκεί πήρε μέρος σ' ένα διαγωνισμό για την έκλογή της «Μις Καλιφόρνια». Έφθασε ως την τελική έκλογή αλλά ο άνδρας της έγινε έξω φρενών και την άνάγκασε ν' άποσυρθί.

— «Ημουν ευτυχισμένη τότε με τον άνδρα μου και το παιδί μου που δεν με πείραζε καθόλου αυτό. Πάντως έλεγα πότε—πότε στον Πάολ πως το όνειρό μου ήταν να παίζω σπ'ν κινηματογράφο. Έκείνος όμως πάντα μου άπαντούσε πως δεν έπρεπε να ξεχνά πως είμαι παντρεμένη και είχα παιδί...»

Η ΣΤΑΡ: Μέσα σε λίγο διάστημα έπαιξε σε πολλές ταινίες. Έδώ την είδαμε σ'τις «Όταν το κορίτσι θέλη», και θα τη δούμε σ'τις ταινίες «Ναυάγια της Λεωφόρου», «Ο διαφρήκτης», «Ανδρας, Γυναίκα, Διάβολος».

Ο άνδρας της πήγε να κάνει τη θητεία του λίγον καιρό και ήθελε να τον άκολουθήση κι' εκείνη κοντά στη μονάδα του. Τότε έκαναν την έξης συμφωνία. Θα πήγαινε να ζήση δυο χρόνια κοντά σπ'ν στρατιωτική βάσι που υπηρετούσε αλλά μετά θα πήγαιναν όλοι μαζί να ζήσουν στο Χόλλυγουντ. Ο Πάολ άναγκάστηκε να δέχθί.

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΊΣΟΝ ΚΟΛΑΣΙΣ

Ο Πάολ πίστευε πως το Χόλλυγουντ είναι ένα καλασμένο μέρος. Της έλεγε δέ πως ποτέ δεν θα την άφινε να περάση από ένα στούντιο έξω κι' από μακριά.

Το 1954 πέθανε ο παπούς της και τους άφησε πέντε χι-

λιάδες δολάρια. Έδωσε τις τέσσερις χιλιάδες κι' άγόρασε ένα σπ'τι στο Χόλλυγουντ το ίδιο αυτό σπ'τι που μένει και τώρα. Για λίγον καιρό έζησαν ευτυχισμένοι. Μά άρχισαν οι διαφωνίες στο ζευγάρι. Η Τζέην λάμβανε μέρος σε διαγωνισμούς καλλονής και δέχθηκε η μάλλον έπεδίωξε να της τραβήξουν δοκιμαστικό φιλμ. Ο Πάολ ήταν άένδοτος. «Ηθελε η γυναίκα του να είναι σύζυγος και μητέρα μόνο. Έκείνη πίστευε πως κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα ν' άκολουθήση αυτό που ποθει καί... χωρίσαν γρήγορα.

εία προσωπική ευτυχία...

Αυτή παρουσιάστηκε σπ'ν πρόσωπο του Μίκυ Χαργκίταιη τον όποιον η Τζέην άγαπά πολυ. Το διαζυγίο της πρόκειται να το πάρη αυτό το μήνα όποτε θα άναγγείλη επίσημως τους άρραδώνες της με το Μίκυ.

Ο Μίκυ Χαργκίταιη είχε άνακηρυχί «Μίστερ Υψηλός» για την άνδρική όμορφιά του. Η Τζέην όμως ίσχυρίζεται πως δεν τη συγκίνησε η όμορφιά του όσο η άγάπη του γι' αυτήν και την κόρη της.

Δεν την ενδιέφερε μόνο η δική της ευτυχία. Ηθελε να κάνει και την κόρη της ευτυχισμένη, να της δώση ένα καινούργιο καλό μπαμπακά. Και ο Μίκυ Χαργκίταιη είχε όλα τα προσόντα ενός ιδανικού συζύγου και προπαντός πατέρα. Υπεραγαπούσε την κορούλα της, που έτρεχε πάντα χαρούμενη να τον προπαντήση μόλις άκούγε από μακριά το άγαπημένο του σφύριγμα. Αυτή η λεπτομέρεια μαζί φυσικά και με τα δικά της αισθήματα προς τον Μίκυ, την έκανε να άποφασίση να ξαναφτιάξη τη ζωή της.

Μια καινούργια περίοδος ευτυχίας έχει άρχισι για την Τζέην Μάνσφελντ. Οι τουαλέτες της είναι καυμάμενες από τον Όλεγκ Κασσίνι τον διάσημο σχεδιαστή και πρώην σύζυγο της Τζην Τίρνερ. Ένα γούνινο παλτό από διζόν άρζαντέ της κόστισε είκοσι χιλιάδες δολάρια κι' άγόρασε ρόζ ζακάρ αυτοκίνητο που άνειρεύονταν. Τώρα δέ με την άναχώρησι της Μαίριλιν Μονρόε από το Χόλλυγουντ το στούντιο κάνει έπι μπορεί γι' να την προωθήση. Έτσι μέσα σε δυο-τρία χρόνια είδε το όνειρό της να πραγματοποιήται χωρίς κι' η ίδια να το περιμένη τόσο γρήγορα.

Όταν πρωτοπήγε στο Χόλλυγουντ είχαν πολλοί προβλέψει την έπιτυχία της από την άποφασιστικότητα της. Ηθελε να γίνη ήθοποιός, ν' άποκτήση όλα αυτά που έχει σήμερα. Άλλά ποθούσε πιδ πολύ απ' όλα να γίνη «σπάρ» με τη μαγική έννοια της λέξεως, να γίνη σειρήνα κι' είδαλο του κοινού. Είθε κι' αυτόν τον πόθο της να πραγματοποιήται.

«Δεκαοχτώ χρόνια ποθούσα να γίνω σπάρ. Δούλεψα σκληρά για να το έπιτύχω. Πέρασα σκληρές δοκιμασίες, υπέφερα πολύ. Τώρα έχω τη δουλειά μου και την Τζέην Μαίρη. Παντρεύτηκα και χώρισα. Είμαι είκοσιτέσσερα έτων κι' έχω μια σκληρή πείρα απ' τη ζωή. Τώρα άγαπά τον Μίκυ Χαργκίταιη, έναν θαυμάσιο άνθρωπο, που μ' άγαπά ελίκρινά. Τι άλλο άκόμα να ζητήσω απ' τη ζωή;»

Τίποτα, μόνο ν' άπολαύση την ευτυχία αυτή που άπέκτησε τόσο σκληρά. Άλλά οι δοκιμασίες αυτές την πλούτισαν σε πείρα και άνεπτυξε το συναισθηματικό της κόσμο. Η φοίτησίς της στο Πανεπιστήμιο κάτω από τόσες σκληρές συνθήκες την πλούτισαν με μόρφωσι που της χρειάζεται καθημερινά. Μιλά ίσπανικά και γερμανικά κι' είναι σε θέσι να συζητήση όποιοδήποτε θέμα. Δεν είναι λοιπόν μια άψυχη κούκλα. Είναι ένας άνθρωπος με πλούσια αισθήματα, μια μοναδική μητέρα παο' όλη την έπιτηδευμένη εμφάνισι της. ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Στὸ δρόμο
γιὰ τὸ
Σχολεῖο

1. Παλτουδάκι ριχτὸ μὲ στρογγυλὸ ὠμίτη, ὁ ὁποῖος διαγράφεται μὲ διπλὴ ραφή. Τὴν ἴδια γαρνιτούρα ἔχει στὸ γιῶκα καὶ στὶς τσέπες. Κομπινάει μὲ ἔξη κουμπιὰ. Στὴν πλάτη μπορεῖ νὰ μπη καὶ ζώνη στὴ μέση, γιὰ νὰ συγκρατήσῃ τὸ πολὺ φάρδος.
2. Τὸ παλτὸ αὐτὸ γιὰ μεγαλύτερο κοριτσάκι ἔχει τὸ ἴδιο σχέδιο μὲ τὸ ἐπάνω ἀλλὰ φοριέται μὲ ζώνη γύρω - γύρω στὴ μέση καὶ ἀλλάζει γαρνιμὲν. Οἱ τσέπες τοῦ παλτοῦ ἐδῶ εἶναι χωρὶς ρεβέρ.
3. Παλτὸ ριχτὸ μὲ ἔξη κουμπιὰ. Ἐχει ἴσιο γιῶκαδάκι καὶ μανίκια μὲ ραφή ἀπὸ πάνω, στὸ μέσον. Ἐπίσης λοξέστερες μὲ πᾶν.
4. Παλτὸ ριχτὸ μὲ διπλὴ σειρὰ κουμπιὰ καὶ ὄρθιο γιῶκαδάκι. Τσέπες τετράγωνες μὲ λοξές πᾶν στὸ πάνω μέρος. Μανίκια ἴσια μὲ μανικοκόλλησι.
5. Φόρεμα ἀπὸ λεπτὸ μάλλινο. Τὸ κορσὰζ κλείνει μὲ διπλὴ σειρὰ κουμπιὰ κι' ἔχει μιὰ τετράγωνη τσέπη ἀριστερά. Μανικάκια μπαλόνια καὶ ἄσπρο πικὲ γιῶκαδάκι. Φούστα κλὸς μὲ φύλλα καὶ μικρὲς σούρες στὴ μέση.
6. Φουστανάκι ἀπὸ βελούδο κοτλέ. Ἐχει ἕναν ὠμίτη τριγωνικὸ ἐμπρὸς ὅπου οἱ ρίγες μπαίνουν κάθετες. Γιῶκαδάκι ἄσπρο πικέ. Ἡ φούστα εἶναι κλὸς κι' ἔχει μιὰ φαρδεῖα φάσα μὲ ὀριζόντιες ρίγες. Ζώνη στενὴ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα δένει ἕναν ὠμὸ φιδόκο πῆσω. Μανικάκια πικέ.

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΟΥΜΕΝΟ: Ἡ Μάρτζορυ τὸ βράδυ πού πάει στὴν κατασκηνωσὶ τοῦ Σάουθ Γουίντ γνωρίζει τὸν Νόελ Αἰρμαν, ἕναν ὠραῖο νεὸ πού μοιάζει μὲ Ἕλληνα θεο. Ὁ Αἰρμαν σκηνοθετεῖ τὸ θεατρικὸ ἔργο πού προκρίνεται ν' ἀνεβάσῃ στὴν κατασκηνωσὶ. Μετὰ τὶς δοκιμὲς ὁ Αἰρμαν παίζει στὸ πιάνο καὶ τραγουδεῖ. Ἐχει ὠραία φωνὴ καὶ μουσικὴ κατάρτισι. Ἡ Μάρτζορυ τὸν θαυμάζει, ὅπως ὅλες οἱ γυναῖκες ἐξ ἄλλου. Τὸ φθινόπωρο ἡ Μάρτζορυ ἐπιστρέφει στὴ Νέα Ὑόρκη. Τὸ Μάρτιο προσλαμβάνεται γιὰ τὸ καλοκαίρι ὡς ὑπάλληλος στὴν κατασκηνωσὶ τοῦ Σάουθ Γουίντ. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χειμῶνα ἡ Μάρτζορυ ἐργάζεται σκληρὰ μὲ τὸ θῆσσο «Πλανοδίων Ἡθοποιῶν». Μιά μέρα ἡ Μάρτζορυ συναντᾷ τὴ φίλη τῆς Μάρσα, ἡ ὁποία τῆς λέει ὅτι ἔκανε ἐντύπωσι στὸν Νόελ Αἰρμαν. Ἡ Μάρτζορυ νοιώθει τὴν καρδιά της νὰ σκίρτη. Ἡ Μάρσα τῆς λέει πὼς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κοκκινίξῃ.

10^{ov}

— ΜΑΡΣΑ εἶναι σχεδὸν τριάντα χρονῶν, καὶ μοῦ εἶπες πὼς ἔχει κάθε γυναῖκα πού θάθελε...

— Οὐφ, πιά κι' ἐσύ, μὲ τὴ διδλὴ σου ἀνατροπὴ! Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, δὲν εἶναι παρὰ εἰκοσιχτὼ χρονῶν, κι' εἵπαιτα, δὲν ἔχει παρὰ μιὰ κοπέλλα μόνον τὴν φορὰ, αὐτὴν πού τοῦ ἄρεσει!

Ἡ Μάρσα ἄρχισε νὰ κυττάξῃ τὴ Μάρτζορυ ἀπ' τὴν κορυφὴ ὡς τὰ νύχια. — Τὸ ξέρεις, χρυσὸ μου πὼς φαίνεται μεγαλύτερη καὶ πὼς εἶσαι ὁμορφότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ; Ἰσως νὰ μποροῦσες νὰ ὑποτάξῃς τὸ Νόελ Αἰρμαν... Ἐχω δὴ πολὺ πῖο παράξενους γάμους. Θὰ ἦταν τὸ πῖο εὐκόλο πράγμα στὸν κόσμῳ γιὰ μένα νὰ ὀργαζώμην μιὰ συνάντησι γιὰ τοὺς δύο σας, πού νὰ φαίνεται τυχαία...

— Σὲ παρακαλῶ, Μάρσα, πᾶνε νὰ φαντάζεσαι πράγματα πού δὲν ὑπάρχουν! Δὲν ἐνδιαφέρομαι καθόλου γιὰ τὸ Νόελ Αἰρμαν!

— Καλὰ, καλὰ. Ἡ Μάρσα πέρασε τὸ χέρι της κάτω ἀπ' τὸ μπράτσο τῆς Μάρτζορυ, ὅπως τὸν παλιὸ καιρὸ τῆς φίλας τους.

— Πότε θὰ μποροῦσα νὰ ἔχω αὐτὸ τὸ γράμμα;

Ἡ Μάρτζορυ ἦταν τόσο παραγμένη, ὥστε χρειάστηκε νὰ περάσουν ἀρκετὰ δευτερόλεπτα γιὰ νὰ καταλάβῃ τί ἐννοοῦσε ἡ Μάρσα.

— Ὁ, τὸ γράμμα! Θὰ τὸ γράμμο ἀμέσως μόλις γυρίσω στὸ σπίτι.

Πρὶν ἀρχίσῃ νὰ διαβάξῃ, ἔκλεινε τὸ βιβλίο, ἡ Μάρτζορυ ταχυδούνησε τὸ γράμμα στὸ Σάντυ. Ἐπειτα εἶδε πὼς δὲν μποροῦσε νὰ συγκεντρωθῇ

ΜΑΡΤΖΟΡΥ ΜΟΡΝΙΝΓΚΣΤΑΡ

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΓΟΥΚ

στὰ διδλὴα της. Τὴν καταδίωναν οἱ παρατηρήσεις τῆς Μάρσα γιὰ τὸ Νόελ Αἰρμαν. Ἡ ἀλήθεια ἦταν—ἀλλὰ δὲν τὸ εἶχε καταλάβει ὡς τώρα—πὼς συγκρίνε ὅλους τοὺς ἄντρες τοῦ θῆσσο της μὲ τὸ σκηνοθέτῃ τοῦ Σάουθ Γουίντ. Ὁ Αἰρμαν εἶχε γίνῃ γι' αὐτὴν ἡ εἰκόνα τοῦ ἰδανικοῦ ἀνδρα, παρ' ὅλο πὺν εἶχε δὴ λιγώτερο ἀπὸ δύο ὥρες. Θυμόταν ἀόριστα ἕναν ψηλὸ ἄντρα μὲ κοκκινόξανθα μαλλιά καὶ μὲ διάφανα γαλανά μάτια, ἕναν ἄντρα πού ἡ κουδέντα του ἦταν ὅλο σοφία, καὶ πού μποροῦσε νὰ κῆνῃ τὰ πάντα στὸν κόσμῳ καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον. Ἀκόμα καὶ στὸν πῖο δυνατὸ τῆς ἐρωτᾷ γιὰ τὸν Τζωρτζ Ντρώμπλε, ἄκομα κι' ὅταν ἦταν γοητευμένη μὲ τὸ Σάντυ Γκόνλινστον, καταλάβαινε τίς ἀτέλειές τους. Στὸ Νόελ Αἰρμαν δὲν εὐρίσκε καμιὰ ἀτέλεια.

Τὶς ἐπόμενες μέρες, ἡ Μάρτζορυ ἀφῆθε στὴν ἐπιθυμία νὰ τὸν σκέπτεται. Τὰ λόγια τῆς Μάρσα ἔκριναν ἐντύπωσι στὸ Νόελ Αἰρμαν, ἔδωσαν δρόμῳ στὴ φαντασία της, καὶ πολὺ σύντομα δὲν σκεπτόταν κανέναν ἄλλον. Ὀνειροπολοῦσε γι' αὐτὸν τὴν ὥρα τῶν μαθημάτων της, ὅταν ἔτρωγε σπιτί, κι' ὅταν ἔκανε δοκιμὲς μὲ τὸ θῆσσο της.

Ἡ Μάρσα τῆς τηλεφώνησε τὴν ἄλλη ἐβδομάδα, γιὰ νὰ τῆς ἀναγγεῖλῃ πὼς τὴν εἶχαν

προσλάβει πωλήτρια στὸ τμῆμα κορσέδων τῶν καταστημάτων Λόμ...

— Στὴν εἰδικότητά μου ἀκριβῶς, γλυκεριά μου! Χρόνια τώρα προσπαθῶ νὰ δώσω κάποιο σχῆμα σὲ μιὰ ἀμορφὴ μᾶζα ζωντανῶν κρέατος. Δὲ θὰ σὲ ξαναενοχλήσω ὥσπου νὰ γίνω διευθύντρια τμήματος! Τότε θὰ σοῦ τηλεφωνήσω, γιὰ νὰ σοῦ πῶ τὰ καλὰ νέα! Δώσε μου δύο χρόνια διορία...

Ἡ Μάρτζορυ, πού ἡ καρδιά της σκίρτησε ὅταν ἀκούσε τὴ φωνὴ τῆς Μάρσα, τῆς ἔκανε ἕνα σωρὸ ἐρωτήσεις γιὰ νὰ παρατείνῃ τὴ συζήτησι ἐλπίζοντας πὼς ἡ Μάρσα θὰ τῆς ξαναμιλοῦσε γιὰ τὸ Νόελ. Ἀλλὰ ἡ Μάρσα στὸ τέλος εἶπε:

— Γεῖά σου, γλυκεριά μου, σοῦ εὐχόμαι κάθε εὐτυχία!

Κι' ἔκλεισε τὸ ἀκουστικό.

Ἡ Μάρτζορυ πάλαιψε πολλὰς ἐβδομάδες ἐναντίον τῆς ἐπιθυμίας νὰ τῆς τηλεφωνήσῃ, ὅπως ἐκείνος πού ἀποφασίζει νὰ μὴν ξανακαπνίσῃ παλεύει ἐναντίον τῆς ἐπιθυμίας νὰ πάρῃ ἕνα τσιγάρο. Ἐνα βράδυ, πολὺ ἀργά, ὑποχώρησε καὶ πῆρε τὸν ἀριθμὸ τῆς. Ἀλλὰ ὅταν ἀκούσε τὴ φωνὴ τοῦ κυρίου Ζελένκο, ξανακλείσε ἀπὸτομα τὸ τηλέφωνο.

Σιγά — σιγά, ξαναδῶκε τὴν ἡμερία της, ἀλλὰ δὲν ἔπαψε ποτὲ ἐντελῶς νὰ σκέπτεται τὸ Νόελ. Τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων της — γινόταν δε-

καεννιά-χρονῶν — ἔκανε ἕνα παράξενον πράγμα: Πῆγε μὲ τὰ μαθηματά της στὸ δρόμο πού κατοικοῦσε ὁ Νόελ, καὶ γιὰ ἑκοσι λεπτά ἔβεινε ἀκίνητη, ἀπέναντι στὸ σπιτί μὲ τὰ κόκκινα τοῦβλα ὅπου ἔκριναν ζῶστε, μὲ τὰ μάτια καὶ φοιμένα στὰ πορτάθρα, ἐνῶ τὸ χιόνι συγκεντρωνόταν στὸ παλὸ τῆς, στὶς βλεφαρίδες της, κι' ὁ χιονοστρόβιλος ἐπαίρνε τὴν ἀναπνοὴ τῆς σὰν καπνὸν... Τῆς φάνηκε πὼς ἦταν τὸ ἴδιον ἀφελὴς μ' ἐκείνες τίς κουτέες γυναικες πού σχηματίζουν ὁλόκληρη λέσχῃ γιὰ τὴ λατρεία ἑνὸς ἠθοποιῶ. Ὁ Νόελ Αἰρμαν ἦταν τὸ ἴδιο ἀπομακρυσμένος ἀπ' αὐτὴν ὅσο κι' ὁ Κλάρκ Γκαϊνπλ, κι' ἀγνοοῦσε τὸν ἴδιον ὑπαρξί της. Κι' ὁμως, δὲ ντρεπόταν. Ὑψίστη στὸ σπιτί τῆς παγωμένη, ἀλλὰ παρὰξένα ἱκανοποιημένη.

Τὸ καλύτερο ἀποτελεσμάς αὐτῆς τῆς παράξενης περιόδου ἦταν πὼς ἀνακάλυψε στὸν αὐτὸ τῆς τὴν ἱκανότητα νὰ διατηρῇ μιὰ εὐθύμη ἐμφάνισι, ὅποια κι' ἂν ἦταν ἡ διάθεσί της. Γιὰ τὴν οἰκογένειά της, ὁ ἄνθρωπος πού ἀπασχολοῦσε τίς σκέψεις της οὔτε κἄν ὑπῆρχε. Ὅλη τὴν ἄνοιξι, ἐνῶ τῶν ονειρευόταν καὶ γάμιζε ἕνα σωρὸ κόλλες χαρτί γράφοντας «κυρία Νόελ Αἰρμαν» καὶ πετώντας τίς ἀμέσως στὸ καλάθι της— ὅλη ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, γιὰ τοὺς γονεῖς της καὶ τὸν ἀδελφὸ της, ἡ Μάρτζορυ ἦταν ἕνα κορίτσι χωρὶς τὴν παρὰμικρὴ φροντίδα στὸν κόσμῳ...

Ἐνα βράδυ, στὸ φαγητὸ, ἦρθε ἡ συζήτησι γιὰ τὰ σχέδια τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἡ κυρία Μόργκενστον παρατήρησε μελαγχολικὰ πὼς, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογένειας ἴσως νὰ ἱδρώναν μέσα στὴν πόλι, ἡ Μάρτζορυ τουλάχιστον εἶχε ἐξασφαλίσει τὸ δροσερὸ ἀέρα της στὴν κατασκηνωσὶ τοῦ Κλαμπσο. Τὸ κορίτσι δὲν εἶπε τίποτα γιὰ νὰ τὸ διαψεύσῃ. Ἦξερε πὼς τὸν Ἰούνιο θάπρεπε νὰ δώσῃ μιὰ μάχη μὲ τὴν ἡμέρα της, καὶ δὲν ἐδῆλε περὶ τί θὰ χρῆσιμευε νὰ τῆς ἄρχιζε ἀπὸ τώρα.

Τὸ τηλέφωνο χτύπησε στὴ μέση τῆς συζήτησεως. Ἦταν ὁ Γουόλνυ Ροκκιν. Τῆς εἶπε, χωρὶς νὰ πᾶρῃ ἀνάσα:

— Μάρτζορυ, ἡ πρώτη τῆς ἐπιθεωρήσεως μου τοῦ Πανεπιστημίου θὰ δοθῇ τὴν προσεχὴ Πέμπτη, στὸ «Οὐάιλντορφο».

Θέλεις νὰρθῃς μαζί μου;

Παραξενωμένη καὶ κολακευμένη, ἡ Μάρτζορυ τοῦ εἶπε:

— Γουόλνυ, εἶναι πάρα πολὺ εὐγενικὸ ἀπὸ μέρους σου, ἀλλὰ θάπρεπε νὰ ζητήσῃς κομμινὰ ἄλλα. Αὐτὴ θὰ εἶναι μιὰ σημαντικὴ βραδυὰ γιὰ σένα, κι' ἐμένα μὲ ἔξερεις ἐλάχιστα...

Ἀλλὰ ἐκείνος δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτα, καὶ τέλος ἡ Μάρτζορυ δένθηκε νὰ πᾶρῃ μαζί του. Ἡ χαρὰ του ἦταν τέτοια, ὥστε τὴν ἔκανε νὰ νοιώσῃ ἀμυχανία.

Ὅταν γύρισε στὸ σπιτί ἀπ' τὸ σχολεῖο, τὸ βράδυ τῆς παραστάσεως, βόηκε στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας ἕνα κουτί μὲ μιὰ τεράστια ἄσπρη ὀρνιθίδα,

Ὁ Γουόλνυ ἐμφανίστηκε μὲ ψηλὸ καπέλο καὶ ἄσπρο κοσμάκι!... (Εἰκονογρ.: Ἀλ. Κοντόπουλου)

τυλιγμένη μέσα σε μεταξωτό πράσινο χαρτί. Η κυρία Μόργκενστερν, που καθάριζε εκείνη την ώρα πατάτες, της είπε:

— Ποιός είναι αυτός ο Γουόλντ Ρόνκεν; Κανένας γκάγκστερ;

Η Μάρτζορ διαβάσε χαμογελαστή την κάρτα του: «Μόνο τέσσερις ώρες ακόμα ώπου να σε δώ... Ίσως να έπιζήσω!»

— Ω, ένας τρελλοτύπος νέος, είπε στη μητέρα της, και της εξήγησε για την ετήσια παράσταση της Κολούμπια.

Η κυρία Μόργκενστερν είπε:

— Θα πρέπει νάχη τσάντο. Κι' αν κρίνι κανείς απ' αυτό το λουλούδι, δε φαίνεται να είναι φτωχός...

— Μαμά, είναι ένα μωρό. Θα χρειαστεί να περιμένεις πολύ για να στείλεις τ' αγγελτήριο του γάμου!

Ο Γουόλντ εμφανίστηκε στην πόρτα της στις έφταμι- με ψηλό καπέλο, ασπρο μεταξωτό κασκόλ, ασπρα γάντια κι' ένα παλτό με δελουίνο γιακά. Κρατούσε ένα μαύρο μπαστούνι με ασπρη φιλιτσένια λαβή. Η Μάρτζορ κρατήθηκε με δυσκολία για να μη γελάσει. «Όσο για κείνον, ή μοναδική λέξη που βρήκε να πη αντί για καλησπέρα, όταν είδε τη Μάρτζορ με το θρα- νυνό της φόρεμα με το μεγά- λιο ντεκολτέ, ήταν:

— Διάβολε!

Μέσα στο ταξί, δεν έπαψε να δαγκώνει τη λαβή του μπασ- τουνιού του, χαμογελώντας ήλιθια στη Μάρτζορ. Κι' όταν μπήκε μέσα στο μεγάλο σαλόνι του «Ουόλντορφ», ενώ τον χαιρετούσαν και του έδι- ναν συγχαρητήρια απ' όλες τις μεριές, παραπατούσε και γελούσε σ' αμυδρούς.

Η οικογένειά του, που ήταν κιάλας έγκραστημένη στο θε- ρωείο, επιθεώρησε τη Μάρτζο-

... κρίτικό ύφος. Ένα βλέ- μα στα φορέματα της μητέρας και της αδελφής ήταν αρκετό για ν' αποκαλύψει στη Μάρ- τζορ πως οι Ρόνκεν ήταν αν- θρώποι πλούσιοι.

— Είμαι πολύ στενοχωρη- μένη, τους δήλωσε. Είπα στο Γουόλντ πως θαπρεπε να φυλάξει αυτή τη μεγάλη τιμή για κανένα κορίτσι που να τον γνώριζε καλύτερα...

— Δε βλέπω πως θα μπο- ρούσε να είχε ξετρυπώσει μία πιο όμορφη συνοδό, αποκρίθη- κε οπατέρας.

Η κυρία Ρόνκεν άρκεσθηκε να χαμογελάσει.

Η Μάρτζορ δεν ένθουσιά- σθηκε απ' την επιθεώρησι. Βρήκε τους ήθοποιους αδέξι- ους και ποσοποιητούς. Είχε δη πάρα πολλές επιθεωρήσεις καλλεγίων μέχρι τώρα, κι' ή- ταν σ' ένα βήμα να κρίνει. Άλλα- τ' α τραγούδια ήταν χαριτωμέ- να, και το λιμπρέτο είχε θαν- μάσια άστεια. Πότε — πότε κτύπαζε τον Γουόλντ δίπλα της, κι' ανασρωτίαν που κουβόταν ή εξυπνάδα κι' η ωριμότης που αποκάλυπτε αυτό το κεί- μενο.

Όταν άναψαν τα φώτα, στο τέλος της πρώτης πράξε- ως, ένας χοντρός νέος με σιό- κιν παραμέρισε τις κουρτίνες του θεατρείου και μπήκε μέσα.

— Λοιπόν, Γουόλντ, πηγαί- νει θαυμάσια, δε βοίσκες;

Χρειάστηκε να περάσουν με- ρικά λεπτά για ν' αναγνωρίσει η Μάρτζορ τον Μπίλντ Έρμαν. Καθώς ήταν απασχολημένη με τη Μάρσα, το περασμένο κα- λοκαίρι, είχε πάψει να θυγαίνει μαζί του, όπως και με τους άλλους νέους του Ουόλτ Σά- νιν. Ήταν τώρα ακόμα πιο παχύς και φαινόταν πολύ με- λύτερος.

Ο Γουόλντ παρουσίασε τον Έρμαν στην οικογένειά του ως το σκηνοθέτη του έργου.

— Μπίλντ, υποθέτω να γνω-

ρίζεις τη Μάρτζορ Μόργκεν- στερν, ε;

— Ο Μπίλντ την κύταξε: «Έτσι μου έρχεται να φωνάξω, Μάρτζο! Είσαι θαύ- μα! Είναι ένας χρόνος τώρα που δε σ' έχω δει! Άν είχα φανταστή πως θα μπορούσες να βάλεις να δης αυτή την πα- ράσταση, θα...»

Κατάλαβε π'ω μιλούσε άσυ- νάρτητα, και κύταξε γύρω του σ' αν αποσβολωμένος.

— Η Μάρτζορ κι' εγώ εί- μαστε παλιοί φίλοι. Γουόλντ! Δέν είχα αποπ' να σ'ας ένο- χλήσω, ήθελα μόνο να σου πω πως ο αδελφός μου Σαούλ εί- ναι εδώ. Δέν θέλει νάσθ στο θεωρείο σου, αλλά αν...

Ο Γουόλντ ήταν κιάλας όρ- θός. Πήρε το χέρι της Μάρτζο- ρν.

— Ήρθε; Έλα, Μάρτζο. Θέλω να μάθω τί σκέπτεται!...

Χωρίς να καταλαβαίνει τί συνέβαινε, η Μάρτζο ακολου- σόταν τον Γουόλντ έξω απ' το θέατρο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο. Άκουμισμένος σ' αν θωρείο.

μπορώ καθόλου να σε άδική- σω...

Η Μάρτζορ δεν μπόρεσε να κρατηθεί περισσότερο: «Όνομάζετε Νόελ ή Σαούλ; Ή μήπως εγώ είμαι κουτή;

— Σίγουρα ο Μπίλντ θα σ'ας έχη μιλήσει για τον αδελ- φό του, που είναι ο άσπρος γυιός της οικογένειας, είπε ο Νόελ γελάοντας. «Εκείνος μου έχει πη πάρα πολλά για σ'ας!

— Ένας Θεός ξέρει!... Η Μάρτζορ θυμήθηκε τ'α- ρα π'ω, μία μέρα που είχε πη, ο Μπίλντ της είχε μιλήσει για ένα μεγαλύτερο αδελφό που είχε άποψις στις εξετάσεις του της Νομικής, είχε αλλάξει όνομα κι' είχε άρχισι να γρά- φη τραγούδια. Ο Νόελ έλεγε στο Γουόλντ:

— «Εκείνο το τραγούδι με τον Άρη και την Άφροδίτη εί- ναι πολύ άστειο, Γουόλντ. Θα πρέπει να το δάλης και σε καμμία επιθεώρησι τού Σά- ουλ Γούντ!

— Ο Γουόλντ άκτινοβολούσε. — Άλήθεια; Όστε είναι τόσο καλό; Για π'ες μου, θα μείνεις για τη δεύτερη πράξι, Νόελ; Έχει ένα άλλο νούμε- ρο που είναι άρκετά καλό, λι- γάκι πρίν απ' το τέλος.

— Δε θέθελα να το χάσω, Γουόλντ. Θα σε δώ άργότερα. Η Μάρτζορ δεν μπορούσε να θυμηθι άργότερα ούτε μία λεπτομέρεια της δεύτερης πρά- ξεως της μουσικής κωμωδίας τού Γουόλντ. Καθισμένη στο σκοτεινό θεωρείο, έφερε και ξανάφερε στο μυαλό της το καταπληκτικό νεο π'ω ο Νόελ Αίρμαν ήταν ο Σαούλ Αίρμαν, ο μεγαλύτερος αδελφός τού Μπίλντ, που είχε πάρει τον & σχημο δρόμο... Προσπαθούσε να θυμηθι τί ακριβώς της εί- να πη ο Μπίλντ, αλλά δεν κα- τάφερε να φέρη στη μνήμη της πολλές άλλες λεπτομέρει- es. Ο Μπίλντ της είχε μιλήσει για το Σαούλ μόνο μία φορά, στο τέλος ενός χορού, όταν κουρασμένη, αναπαύονταν, καθι- σμένη σ' έναν καναπέ. Η Μάρ- τζορ είχε μαζί του μία συ- ζήτησι για τ'α τραγούδια της «όδας, και, για να επιδείξει

την αυθεντία του, ο Μπίλντ εί- χε δηλώσει πως γνώριζε αυτό το θέμα καλύτερα από κείνη, γιατί είχε έναν αδελφό που έ- γραφε τραγούδια. Κι' έπειτα είχε πη κάτι άσυνάρτητα λό- για, πως ο αδελφός του είχε έπιτηδες άποψις στις εξετά- σεις του και πως είχε άληψι- ψει στην Εύρωπη για πολλά χρόνια. Η Μάρτζορ θυμήθη- κε π'ω μίαν άλλη μέρα που είχε ρωτήσει το Μπίλντ περισ- σότερες λεπτομέρειες για τον αδελφό του, εκείνος έδειξε ά- μηχανία κι' είχε αλλάξει τη συ- ζήτησι.

Η Μάρτζορ είχε την έντύ- πωσι πως ο Νόελ είχε και το παράδειο άποψις στην ευφάν- σι του, κάτι το άφύσικο, που δέν τ' είχε προσέξει στο Σά- ουλ Γούντ. Ήταν πάντα το ίδιο ώραιο, και με το κοτού- μένο του είχε πιο κομψό ύφος ά- κόμη. Τί είχε, λοιπόν; Άρχι- σε να ψάχνη στην άίσουσα, και στο τέλος ανακάλυψε τον Αίρμαν, στην άλλη άκρη, χα- μένο στην πολυθρόνα του, με τ'α μπράτσα σταυρωμένα, ά- φωτισμένο στο θέαμα και με το κεφάλι γεμμένο σ'α πλά- γα. Άπό κείνη την στιγμή, δέν κτύπαζε πιά παρά εκείνον.

Μετά την παράστασι, άδει- σαν το σαλόνι για το χορό. Ο Νόελ περίμενε στο τέλος της σκάλας, με το παλτό ρι- γμένο στο μπράτσο, για να συγχαρηθι τον Γουόλντ. Άλλά εκείνος είχε καλέσει τη μητέ- ρα του να χορεύουν, και πρίν καταλάβη η Μάρτζορ γιατί ο Νόελ έρχιχε το παλτό του σ'ε μία καρέκλα, δρέθηκε στην άγκαλιά του.

Δέν είχε τη δύναμι να πη ούτε μία λέξι. Είχε χορέψει με πολλούς νέους, αλλά ποτέ δέν είχε νοιώσει τόσο έλαφριά, τό- σο άύλη. Είχε δίκιο η Μάρσα, ο Νόελ Αίρμαν ήταν ένας θαυ- μάσιος χορευτής. Έπειτ' από λίγο, εκείνος διέκοψε τη σιω- πή:

— Ήσαστε μάλλον σκληρή με τον αδελφό μου το Μπίλντ, ε;

— Ό, δχι, δε βλέπω σε τί... — Ήταν άρρωστος, πέρ- ρι... Κι' είναι πάλι άπόψε πο- λύ τραγωδία, μόνο και μόνο έπειδι σ'ας ξανασίδε. Όπως λέει...

— Ό, έτσι μιλάει πάντα! Τον άγαπώ πολύ, το Μπίλντ. Ο Νόελ την παραμέρισε για να την κυττάξη.

— Τον άγαπάτε πολύ; Τό- τε μου φαίνεται χωρίς έπιτί- δα!

— Ό, δε διάλεξα καλά τις λέξεις μου. Καταλαβαίνετε τί θέλω να πω.

Είχε γίνει κατακόκκινη. — Βέβαια και καταλαβαί- νω! Άν είχατε πη π'ω τον άπεχθάνεστε, πως είναι ένα γουρούνι, ένας άθλιος, θά τον είχα συμβουλευσι να έπιμείνη. Άλλά αν πραγματικά τον ά- γαπάτε πολύ...

— Νά μη του πητε να έ- πιμείνη, σ'ας παρακαλώ! Έπειτα από καινούργια σιωπή, τον ρώτησε: — Πας βοίσκετε την έπι- θεώρησι τού Γουόλντ;

— Γεμάτη έπινοήσεις κι' ά- στεία.

— Η Μάρσα τραγουδούσε συχνά τ'α τραγούδια σ'ας στο Σάουθ Γούντ. Τ'α λάτρευε. Ο Γουόλντ άπέχει πολύ απ' το να γράφη σ' αν και σ'ας.

— Είμαι λιγάκι πιο γέρως από κείνον, ξέρετε, άποκοίθη- κε ο Νόελ έσοά.

— Θα ξαναπάτε στο Σάουθ Γούντ το καλοκαίρι; — Έτσι φαίνεται. — Έχω την έντύπωσι πως θά είστε ο προεστώμενος μου τότε! Έχω προσληφθι στο θέατρο.

— Άλήθεια; Την κύταξε με έρωτικό κι' άφροημένο ύφος.

— Θαμνάσι. Θα γίνετε μία απ' τις σκλάβες τού γρα- φείου τού Γκρήτς;

— Θα παίζω και λιγάκι έ- πίσης, έλπίζω. Μου φαίνεται πως μπορεί κανείς να μάθη πολλά στο Σάουθ Γούντ.

— Βέβαια και μπορεί κα- νείς να μάθη πολλά. Ίσως ά- χι να παίζη. Άλλά... Λοιπόν, ο Γουόλντ θα πρέπει να βρί- σκεται σ' αν έβδομο ουράνο, ε; Πήγε άκοκτες φορές ως την κατασκήνωσι σ'ας, το περα- σμένο καλοκαίρι, για να προ- σπαθήσει να σ'ας δει. Άλλά τού έκλεισαν την πόρτα σ'α μούτρα!

— Δέν το ήξερα. — Φαντάζομαι πως είναι πάρα πολύ δειλός για να το πη.

Την κρατούσε πάλι σφιγμέ- νη έπάνω του, αλλά δέν υπήρ- χε στη στάσι του παρά ευγέ- νεια μόνο. Ο χορός τελείωνε. Η Μάρτζορ ένοιωσε μεγάλη λύπη. Τί άτυχία! Την κατέ- τασσε στην κατηγορία των κο- ριτσιών που ήταν κατάλληλα για το Γουόλντ ή τον Μπίλντ. Αυτό ήταν φανερό απ' τον πρό- πο που την κρατούσε, που της μιλούσε, και τίποτα, τίποτα απ' όσα θά μπορούσε να πη

ή να κάνει δε θ' άλλαζε την κατάστασι... Ο Γουόλντ τους περίμενε στην πόρτα του σαλονιού, κοντά στην καρέκλα όπου ο Νόελ είχε άκουμπήσει το παλ- τό του. Όταν ο Νόελ ύποκλι- θηκε, με τ'α χέρια κρεμασμένα, για να τη χαιρετήση, η Μάρ- τζορ είδε έσφινικά εκείνο που της είχε φανι παραξένο. Ή- ταν το άριστερό του μπράτσο, εκείνο που κρατούσε συνήθως λυγισμένο. Φαινόταν λιγάκι πιο κοντό απ' το άλλο και ή η Μάρτζορ γελάειν ή είχε κά- ποιο είδος άγκυλώσεως...

— Στο Σάουθ Γούντ; Ο αδελφός μου Σαούλ περνά έ- κει τ'α καλοκαίρι του!

Η Μάρτζορ κούνησε το κε- φάλι της καταφατικά. — Ήξερα πως ο Νόελ Αίρ- μαν ήταν ο οργάνωτής των θε- αμάτων τού Σάουθ Γούντ. Δέν ήξερα όμως, ως προχτές το βράδυ, πως ήταν ένα και το αυτό πρόσωπο με τον ά- δελφό σου το Σαούλ.

Ο Μπίλντ χαμογέλασε κι' έγειρε το κεφάλι του σ'α πλά- γα. Για μία στιγμή, η Μάρ- τζορ διέκρινε κάποια μικρή όμοιότητα με τον αδελφό του.

— Νόελ Αίρμαν. Θαμνάσι όνομα, ε; Ο Μπίλντ έπαίξε με την ά- λατιέρα.

— Δέν μου το είχες άνα- φέρι ποτέ αυτό το όνομα. — Είναι ένα όδυνηρό θέμα για την οικογένεια, για πολ- λούς λόγους.

— Τί έχει στο μπράτσο; — Ό, το παρατήρησες; Το κρύβει άρκετά καλά. Είναι κά- τι σ' αν παράλυσι κι' έγινε απ' τον έμβρυολογικό που χρησι- μοποίησαν στη γέννησι του. Θά- χης δη πολλούς άσφαλώς με άτροφικά μπράτσα απ' αυτό το πράγμα. Στο Σαούλ, δέν είναι πάρα πολύ σοδαρό, κι' έχει καταβάλει φοβερά προ- σπάθεια για να το διορθώση. Σχεδόν το κατώρθωσε. Αυτό είναι ένα άκομη απ' τ'α πρά- γματα που δε συγχαίρει σ' αν πατέρα μου. Λέγει πως ο πα- τέρας μου πήρε αυτόν το μαι- ευτήρα που δέν άξιζε, μόνο και μόνο έπειδι ήταν παλιός συμμαθητής του...

— Δέν τ'α πάει καλά με τον πατέρα σου; — Έ, ξέρεις, ο μπαμπάς είναι δικαστής, κι' ήθελε ν' ά- κολουθήση κι' ο Σαούλ τ'α νο- μικά. Άλλά ο Σαούλ ήθελε να γίνη καθηγητής της φιλοσο- φίας. Άλλά πιστεύω πως ήθε- λε να γίνη ότιδήποτε έκτος ά- πό δικαστικό, μόνο και μόνο για να εξοργίση τον μπαμπά...

— Ό, κι' έπειτα... Άλλά άρε- τ'α μιλήσαμε για το Νόελ Αίρ- μαν. Άλλά, αν θέλης τη συμ- βοήλη ενός παλιού φίλου, να μείνεις μακριά τού αυτό το κα- λοκαίρι!

— Μη φοβάσαι. — Άκου, πρέπει να πω τ'α έξης για τον Σαούλ. Δέν εί- ναι κακό παιδί... Άν οι γυ- ναίκες έπεφταν στο δρόμο μου όπως στο δικό του, θά έπωφε- λούμην κι' εγώ όπως κι' εκεί- νος... Έλα να χορεύουμε τώρα αυτή τη ρούμπα.

Ο Μπίλντ τηλεφώνησε άκό- μα δυό ή τρείς φορές στη Μάρ- τζορ μετά από κείνο το βρά-δυ. Ήταν πολύ ευγενική μαζί του, αλλά οι δοκιμές τού θιά- σου της της έδιναν μία καλή πρόφωσι για ν' άποφύγη τις προσκλήσεις του, κι' έπειτα από λίγο, ο Μπίλντ άπογοητεύ- θηκε.

Η Μάρτζορ δέν έδωγινε ούτε με το Γουόλντ Ρόνκεν, που έπαινε φοβερά γι' αυτό.

5 λεπτά για την όμορφιά σας!

Διά να μείνετε ώραλα πρέ- πει να περιποιέσθε τακτι- κά το δέρμα σας με κρέμα NIVEA. Έτσι θα διατηρηθεί, πάντοτε δροσερό, μαλακό και δά λάμψη από νεότητα και ύγελαν ώστε να προσελκύη όλα τ'α βλέμματα.

Αυτό το ξέρουν εκατομμύρια γυναίκες και γι' αυτό η NIVEA έκτιμάται τόσο πολύ εις όλον τον κόσμον.

Το περιποιημένο δέρμα λάμπει από νεότητα

Η NIVEA είναι τό- σον άποτελεσματι- κή και τονωτική, χωρίς στην Eucerin που περιέχει.

NIVEA CREME

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ BEIERSDORF, GERMANIAΣ

ΚΛΩΣΤΑΙ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ «ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ» ΚΛΩΣΤΑΙ ΡΑΦΗΣ «ΑΛΟΓΑΚΙ» & «ΤΟΥΜΠΙΝΟ»

Κατασκευάζονται, βάφονται και συσκευάζονται εις το Παρίσι από το αρχαιότερο και μεγαλύτερο εργοστάσιο

ΤΙΡΙΕ & ΚΑΡΤΙΕ ΜΠΡΕΣΟΝ

Διά την στερεότητα των Χρωματι- σμών προσέχετε το σήμα και τις άπομιμήσεις.

— "Ακούσε, είπα μια φορά στη Μάρτζορ απ' το τηλέφωνο, ως παραδεχτούμε πως είσαι πάρα πολύ νέος για σένα και πως έχω ένα άσπριο μούτρο. Αυτό δε σημαίνει πως πρέπει να με ξεγράψεις απ' τη ζωή σου. Έχουμε κοινά γούστα, κι' η συντροφιά μου δεν είναι απορρουστική. Δεν ξέρεις τί πρόκειται να κερδίσω στο μέλλον, μόνο και μόνο βλέποντας σε τότε—τότε... Θα με κρατάς στη ζωή. Θα έδινες μερικές σταγόνες απ' το αίμα σου αν έπρόκειτο να μου σώσεις τη ζωή, δεν είν' έτσι;

Αυτές οι παραδοξολογίες του την έκαναν να γελάει, και δεχόταν στο τέλος να δει το Γουόλυ. Για κάμποσον καιρό, εκείνος δεν μπορούσε να φλυαρή μαζί της παρά μόνο στο τηλέφωνο, και πάγωνε μόλις δεισκόταν μπροστά της. "Αλλά, αφού βγήκαν μαζί άκοιτες φορές, έπαισε να την ντρέπεται. Μια μέρα, ήρθε να παρακαλούη μια δεικτική του θιάσου της χωρίς να τον έχει καλέσει. Φαινόταν τόσο νέος μέσα σ' αυτή την βμάδα, ώστε θα μπορούσε να είναι ο γυιός του σκηνοθέτη. Τον μάλλασε γι' αυτό όταν βγήκαν έξω αλλά δέχτηκε να πάει να πιη έναν καφέ μαζί του. Της έκανε εντύπωση η οξύνοια των σχολίων του, ιδιαίτερα για το παίξιμό της. Καταλάβαινε τέλεια όλες τις προθέσεις της.

— "Έχεις πολλή λογική... σε ώριμες περιπτώσεις, είπα η Μάρτζορ, ύψωνοντας τη φωνή της πάνω απ' το θόρυβο των πιάνων.

Είχαν πάει σ' ένα «Αυτόματο Μπάρο», κι' ύπoχε κάποια στενοχωρία ανάμεσα τους. Έπειδή εκείνη είχε επιμείνει να πληρώσει τον καφέ της.

— Είμαι πολύ ξύπνιος, δηλώσε ο Γουόλυ, δαγκώνοντας μια τηγανίτα.

— "Η πολύ ματαιόδοξος. Και τα δύο. Το ένα δεν αποκλείει το άλλο. Πάρε τον Μπέρναρ Σάβλου γάρι.

— Καλά, αλλά ώσπου να κλείσει μούσι σαν του Σάβ, να είσαι πιο μετρούμενος, αγόρι μου!

— Να μη με λες «αγόρι μου». Ξέρεις ποιά είναι η ακριβής διαφορά ηλικίας ανάμεσά μας; Ένας χρόνος, τρεις εβδομάδες και πέντε μέρες!

— Θα μπορούσε να είναι ο ίδιος κι' αν σε περνούσα δέκα χρόνια, Γουόλυ, τη στιγμή που είσαι ή πιο μεγάλη...

Κατέβασε τη μύτη στον καφέ του.

— Αυτό είναι αλήθεια, αλλά δεν έπρεπε να είναι έτσι, Μάρτζ. Είναι ένα άτιμο παιχίδι που μου έχει παίξει όλο τον χρόνο, ένα αριθμητικό λάθος των θεών! Αυτό δε θα έπρεπε να χυθεί καμιά σημασία!

— Ήταν η προσωποποίηση της μεγαλοχολίας.

— "Αν φέρσαι καλά, μπορούμε να γίνουμε πολύ καλοί φίλοι. Σ' αγαπώ πολύ. Μην παίρνεις αυτό το τόσο τραγικό ύφος.

— Καλά λοιπόν. Δέχομαι να παίξω αυτό το ρόλο... προς το παρόν!

— "Ο θίασος των «Πλανοδίων» έδινε την τελευταία του παράσταση στις άρχες. Απορίθμωτο, κι' έπειτα η Μάρτζορ δεν είχε πια τίποτ' άλλο να κάνει, εκτός απ' το να πηγαίνει στο κολλέγιο και να περιμένει

...η «μυστηριώδης»

SCHERK

Καθαρή και Άπαλή 'Επιδερμίδα...

...Θα έχετε πάντα άρκει να χρησιμοποιήτε την παγκοσμίως γνωστή Λοσιόν προσώπου SHERK

Scherk Face Lotion

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

να ξαναρχίσει η ζωή στο Σάουθ Γουίντ.

Είχε βαρεθεί το κολλέγιο. Είχε συκαθί τις πολύ ζεστές αιθούσες, τ' ατελείωτα κουδου νίσματα, στ' τέλος κάθε ώρας, τη μυρωδιά της κωμωλίας, τα βαρειά διβλία κάτω απ' το μπράτσο της. Από έξη χρόνων πήγαινε στο σχολείο. Τον επόμενο Φεβρουάριο θα έπαιρνε το δίπλωμά της. Πολλές συμφοιτήτριές της παντρεύονταν, και δεν είχαν σκοπό να ξαναγυρίσουν μετά το καλοκαίρι για να πάρουν το δίπλωμά τους. Η Μάρτζορ θα είχε κάνει το ίδιο, αν ήξερε ποιόν να παντρευτεί.

Πολλοί άντρες του θιάσου εξακολουθούσαν να της ζητούν να γθαινει έξω μαζί τους. Ήταν όμως τόσο βαρετοί, ώστε με δυσκολία κρατιόταν να μην αποκοιμηθεί μπροστά τους. Προτιμούσε πολύ περισσότερο να μένει σπίτι της και να διαβάζει. Καταδοχόχζε όλα τα καινούργια μυθιστορήματα της δανειστικής βιβλιοθήκης, που ήταν κοντά στο σπίτι της. Άρχισε επίσης να διαβάζει και μερικά απ' τα παλαιά αριστογραμμάτα. Μυθιστορήματα όπως η «Αννα Καρένινα» κι' η «Μαντάμ Μποβαρύ» την ενθουσίαζαν.

Έκανε μακρινούς περιπάτους κοντά στο ποτάμι, κι' οι γλυκές απριλιτικές μέρες, οι μυρωδιές των λουλουδιών, όλα αυτά, τη γεμίζουν μεγαλοχολία. Πολλές φορές, έβαζε ένα διβλίο με ποιήματα στην τσέπη της, κι' όταν είχε περπατήσει πολλή ώρα, καθόταν σ' ένα π' άκι για να διαβάσει Μπάυρον, Σέλλεϋ ή Κίτς.

Ένα πρωινό του Μαΐου, ο Γουόλυ της τηλεφώνησε, έπειτα από μακρά σιωπή:

— "Εχεις πάει ποτέ στο μουσείο του Ροκφέλερ;

— "Οχι... Τι είναι εκεί;

— "Ο επίγειος παράδεισος. Θα σε πάω αύριο το πρωί. Οι πασχαλιές είναι ανθισμένες. Θέλω να δεις τις πασχαλιές.

Η άλλη μέρα ήταν Κυριακή. Η Μάρτζορ ήξερε πως δεν έπρεπε να δίνει θάρρος στο Γουόλυ. Άλλ' αυτή η ποιήνη έξοδος φαινόταν πραγματικά ανώδυνη.

Καλά, πολύ ευχαρίστως, Γουόλυ. Είσαι πολύ ευγενικός που με σκέφτηκες.

Την άλλη μέρα, έδρεχε ραγδαία. Η Μάρτζορ εγκαταστάθηκε κοντά στο παραθύρο, με τη ρούπα της για να διαβάσει ένα καινούργιο, πολύ ενδιαφέρον μυθιστόρημα. Ήταν ένας πολύ ευχάριστος τρόπος για να περάσει την ώρα της, ενώ η βροχή χτυπούσε τα τζάμια. Ο ήρωας του διβλίου έμοιαζε με το Νόελ Αϊρμαν. Είχε τα ίδια πυροκόκκινα μαλλιά. Όταν χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας, η Μάρτζορ δεν έδωσε καμιά προσοχή. Ένα λεπτό αργότερα, η μητέρα της μπήκε στο δωμάτιό της.

— Αυτός ο νεαρός Γουόλυ είναι εδώ. Λέει πως έχετε ραντεβού για να πάτε μια βόλτα με τη βροχή. Είναι τοελλός! Μ' αυτή τη βροχή!

— "Ω, Θεέ μου! Πες του να περιμένει ένα λεπτό, μαμά.

Η Μάρτζορ κυττάχτηκε στον καθρέφτη της ντουλάπας της. Ήταν χτενισμένη, αλλά το πρόσωπό της ήταν χλωμό κι' έντελώς άσπρο. Η απλή καφετιά ρούπα της μόλις σκέπαζε το ντυτικό της. Ποτέ δε θα σκεπτόταν να παρουσιάσει έτσι σ' ένα φλέρτ της, αλλά το Γουόλυ τον θεωρούσε πε-

ρισσότερο σαν ένα μικρό άδελφό. Έσφιξε λοιπόν τη ζωή της και πήκε στο σαλόνι. Ο Γουόλυ ήταν καθισμένος στο πιάνο, κι' ένα κίτρινο αδιάδροχο, κι' έπαιζε ευθύμα ένα τσα γουόδι.

Γουόλυ, μερικές φορές σκέπτομαι πως είσαι τοελλός! Φαντάζεσαι πως θάρω περίπατο μ' αυτό τον καιρό;

— Καί γιατί όχι, Μάρτζ; Είναι μια καταγίδα... Θα έχουμε το Μουσείο όλο δικό μας!

— Θα τόχης μόνο για τον εαυτό σου, φιλαρσκό μου. Είμαι άρκετά λογική, ώστε να μη θέλω να γίνω μουσκεύα.

Οι στενοί ώμοι του έσκυαν, το μεγάλο κεφάλι του έπεσε. Η Μάρτζορ είχε δη σκύλουν ν' αλλάζουν έτσι στη στιγμή διόθεσι και να πέφτουν σε βαθεία μελαγχολία έπειτα από ζωήρη χαρά, αλλά ήταν η πρώτη φορά που παρακολουθούσε παρόμοια μεταβολή σ' έναν άνθρωπο.

— "Ω, καλά, λοιπόν, Γουόλυ! Στο κάτω—κάτω, έκανες καλά που ήρθες. Δώσ' μου μ' ένα ένα λεπτό καιρό για να π' ένα ένα φάρμακο. Μπορούμε να φλυαρήσουμε λιγάκι σε καφέ καφεείο εδώ κοντά, κάνοντας σχέδια για το καλοκαίρι.

— Καλά! Είπα εκείνος π' έθιμα.

Όταν γύρισε, διαπίστωσε, ο Γουόλυ ήταν χωμένος σε μια πολυθρόνα, χωρίς να χυθεί το αδιάδροχο του.

— Τι συμβαίνει; Είπα η Μάρτζορ.

— Μάρτζ, στοιχηματίω πως δεν έζησες ποτέ στην έξω χή. Η καλύτερη στιγμή για να δεις τα λουλούδια είναι όταν βρέχει.

— Νομίζω πως δεν πρόκειται να ξαναχαμογελάσεις ποτέ πιά, είπα η Μάρτζορ γελώντας, αν δεν πάμε να δούμε αυτές τις πασχαλιές. "Ας πάμε, λοιπόν.

Όπως συμβαίνει συχνά, η Μάρτζορ ήταν ευχαριστημένη, μόλις έφτασαν κοντά στο ποτάμι, που ο Γουόλυ την είχε πάρει μαζί του. Ήταν παρασούρι να τρέχουν κάτω απ' θουμάσιο να τρέχουν κάτω απ' τη βροχή μέσα σ' ένα καινούργιο αυτοκίνητο, όπως η Μάρτζορ για «Μπουϊκ» του πατέρα του Γουόλυ. Δέχτηκε ένα ταξίδρο με μπουριά μέντας που της πρόσφερε ο Γουόλυ, και χάρηκε καλύτερα στο καθίσμα της. Δεν είχε ακόμα συνηθεί να μέντας δεν της έδιναν το ίδιο συναισθηματικό ενοχό, όπως τ' άλλα. Ήταν λιγάκι σαν να π' απαρνε ένα φάρμακο, ή να πιλούσε μια καραμέλα.

Είμαι, θαυμάσια, είπα. Λυπάμαι τώρα που χρειάστηκε να με παρακαλέσεις τόσο.

— Αυτό δεν είναι τίποτα, απoκρίθηκε ο Γουόλυ μ' ευνοχισμό ύφους. Θα δεις.

Πέρασαν κάτω απ' τις περσικές κολώνες της γέφυρας, έφησαν την όχθη του ποταμού και μπήκαν μέσα από μια αψίδα σ' έναν απότομο βράχο, δη δρόμο, που οδηγούσε στο μεσαιωνικό μουσείο.

— Βλέπεις, είπα ο Γουόλυ ενώ σταματούσε το αυτοκίνητο, αν και είναι Κυριακή πρωί, είμαστε οι μόνοι που έχουν έρθει!

Η Μάρτζορ δε γινόχζε σ' αυτό το μεσαιωνικό μουσείο, π' έ-

είχε μεταφέρει ο Τζών Ροκφέλερ πέτρα προς πέτρα, απ' τη Γαλλία.

— Πώς ανακάλυψες αυτό το μέρος; Δεν ρώτησε, ενώ περνούσαν μέσα απ' τους γοτθικούς διαδρόμους.

— Χάρη σ' ένα μάθημα για την Ιστορία της τέχνης.

Τα δημάτα τους ηχούσαν μέσα στις μεγάλες αιθούσες. Οι θαυμάσιες ταπετσαρίες, οι μεγάλοι άγιοι κι' οι ξύλινες Παναγίες, τα στολισμένα με πολύτιμα πετράδια σπαθιά, οι πανοπλίες, όλα θύμιζαν στη Μάρτζορ την ατμόσφαιρα του μυθιστορήματος που διάβαζε τη στιγμή που ήρθε ο Γουόλυ να την πάρει. Σχεδόν φανταζόταν, πως σε κάποια στροφή ενός διαδρόμου θα συναντούσε τον ψηλό, ξανθό ήρωα... Ο Γουόλυ, με τα ίδια μαλλιά του ριγμένα πάνω στα μάτια του, με τα χέρια στις τσέπες του κίτρινου αδιάδροχου του, με τα άκανόνιστα πόδια του που έβγαζαν πάνω στις πλακές, δεν ταίριαζε καθόλου μ' αυτό το διάκοσμο. Άλλά εκείνη ένοιωσε ένα κύμα στοργής γι' αυτόν.

Της έδινε την ίδια χαρά της ανακάλυψης, όπως η Μάρσα στην άρχη της γυναικείας τους.

Πήραν ένα καφέ στην κούσα τραπέζια.

— Πάμε μια βόλτα στον κήπο; ρώτησε ο Γουόλυ. Νομίζω πως η βροχή σταματάει.

— Πάμε.

Τα δέντρα έσταζαν τόσο πολύ, που φαινόταν σαν να βρέχε, ακόμη, αλλά όταν βγήκαν σ' ένα ανοιχτό μέρος ανάμεσα στα παρτέρια με τα λουλούδια, είδαν πως η βροχή είχε σταματήσει. Πίσω απ' τ' άσπρα σύννεφα άρχισαν να φαίνονται κομμάτια του γαλάζιου ουρανού. Ένα πλούσιο άρωμα απ' τα λουλούδια ανέβαινε στην ύγρη ατμόσφαιρα, και, απ' την άλλη όχθη του ποταμού μια ήλιαχτίδα έκανε να λάμπουν τα μεγάλα καλδία της γέφυρας. Ένα ελαφρό άεράκι κουνούσε τα λουλούδια, τινάζοντας από πάνω τους τις σταγόνες της βροχής.

— Θεέ μου, πόσο όμορφα είναι Γουόλυ!

Πήρε το χέρι της Μάρτζορ, κι' εκείνη δεν το πράχθηκε. Ο Γουόλυ την κρατούσε με το μεγαλύτερο σεβασμό του κόσμου. Την οδηγούσε σε μια σκιερή αλέα, όπου περνούσε ένα παράξενο διάφανο καλδία, που είχε το χρώμα της λεβάντας. Οι ανθισμένες πασχαλιές σχημάτιζαν δυο τοίχους απ' τις δυο μεριές. Η γλυκιά μυρωδιά που ποτίζε την ατμόσφαιρα ήταν τόσο συγκινητική όσο και μια μουσική. Σταγόνες νερού έσταζαν διαρκώς απ' τα λουλούδια πάνω στο πρόσωπο της Μάρτζορ. Προχωρούσαν χέρι με χέρι. Η Μάρτζορ θα ήθελε να μπορεί πάντα να κυττάζει τις πασχαλιές, τα λευκά συννεφάκια και τις μπλε βούλες τ' ουρανού, ν' αναπνέει πάντα αυτό το γλυκό άερα. Δεν ήξερε πιά, αν το πρόσωπό της ήταν βρεμένο απ' τη βροχή ή απ' τα δάκρυα. Της φαινόταν πως, όποια κι' αν ήταν η άσχημία των πραγμάτων έξω απ' αυτή την αλέα των πασχαλιών, έπρεπε να υπάρχει ένας Θεός κι' αυτός ο Θεός ήταν καλός.

— Ακούσε το Γουόλυ να ψιθυρίζει: — Τό ήθερα πως θα σ' έβρεξε.

Η φωνή του την έδγαλε απ' την έκτασή της. Στοιμάωντας, τον κύταζε. Ήταν άσχημος, και νέος, και γεμάτος πάθος. Την έρωγε με τα μάτια του.

Γουόλυ, σ' ευχαριστώ. Έρριξε τα μπράτσα της γύρω απ' το λαιμό του—ο Γουόλυ ήταν μόλις πιο ψηλός από κείνην—και τον φίλησε στο στόμα. Ήταν ένα φιλή ευγνωμοσύνης, αλλά ένθουσιώδες και με πληρότητα. Την κράτησε σφιγμένη επάνω του την ώρα που τον φιλούσε, και την άφησε όταν εκείνη τραδήχτηκε. Την κύταζε με το στόμα ελαφρά ανοιγμένο.

Φάνηκε να θέλει να της πη κάτι, αλλά οι λέξεις δε βγήκαν απ' το στόμα του. Κρατιόντουσαν ακόμα απ' το χέρι, και σταγόνες απ' τις πασχαλιές εξακολουθούσαν να πέφτουν επάνω τους.

Η Μάρτζορ γέλασε σιγανά: — Λοιπόν, γιατί με κυττάζεις έτσι; Δεν φαντάζομαι να είσαι η πρώτη φορά που σε φίλησε μια κοπέλλα!

Πέρασε το πίσω μέρος του χεριού του πάνω στο μέτωπό του.

— Μου φαίνεται πως ναι. Κούνησε το κεφάλι του, κι' άρχισε να γελάει κι' εκείνος.

— Θα φυτέψω άλλες με πασχαλιές σ' όλη την πόλη! Η φωνή του ήταν πολύ βραχνή.

— Αυτό δε θα χρησίμευε σε τίποτα, δήλωσε εκείνη σταθερά, περνώντας το μπράτσο της κάτω απ' το δικό του για να συνεχίσουν τον περίπατο. Ήταν η πρώτη κι' η τελευταία φορά, φίλε μου!

Εκείνος δεν απάντησε. Όταν έφτασαν στην άκρη της αλέας, έκαναν μεταβολή και ξαναγύρισαν πάλι πίσω. Η βροχή έσπεψε στο μονοπάτι μ' έναν ψιθυριστό ήχο.

— Δεν ωφελεί πιά, ψιθυρίσε εκείνη έπειτα από λίγο.

— Τι πράγμα;

— Νά, η γοητεία πέρασε πιά! Τώρα δεν είναι παρά μια αλέα γεμάτη πασχαλιές...

— "Ας φύγουμε, λοιπόν. Ο Γουόλυ επιτάχυνε το βήμα του, και πολύ γρήγορα βρέθηκαν έξω απ' το μονοπάτι, στο δυνατό φως.

Γύρισαν στην πόλη με ήλιο και με τα παρράθυρα του αυτοκινήτου ανοιχτά. Ο δρόμος ήταν κιόλας σχεδόν στεγνός, κι' ένας ζεστός κι' άσπρος ματισμένος άερας έρχόταν μέσα στ' αυτοκίνητο.

— Έλα να φας μαζί μας, είπα η Μάρτζορ, όταν το αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά στο σπίτι της.

— Πρέπει να πάω να εργαστώ στη βιβλιοθήκη, Μάρτζ. Έχω να υποβάλω τη Δεύτερα μια εργασία για την τριημέρια. Σ' ευχαριστώ, πάντως.

— Σ' ευχαριστώ για τις πασχαλιές Γουόλυ.

— Άνοιξε την πόρτα. Με μια απότομη χειρονομία, εκείνος ακούμπησε το χέρι του στο μπράτσο της.

— "Ισως σ' είπα.

— Τι θέλεις να πης; τον ρώτησε η Μάρτζορ, κυττάζοντας τον.

— "Ισως να μην ήταν το τελευταίο... Ένωσά το φιλή... Η Μάρτζορ έβαλε τα γέλια.

Γουόλυ, χρυσέ μου, μη στενοχωριέσαι! Δεν ξέρω. Ίσως να ξαναβρούμε κάποια μέ-

ρα κι' άλλες πασχαλιές. Εκείνος κούνησε το κεφάλι του, κι' έβαλε μπροστά τη μηχανή.

Η μητέρα της Μάρτζορ ήταν καθισμένη στο σαλόνι, στην άκρη μιας πολυθρόνας, όταν εκείνη μπήκε μέσα.

— Γεία σου, της είπε και σηκώθηκε. Έλπιζω να διασκεδάσεις.

— Πολύ, αποκρίθηκε η Μάρτζορ, βγάζοντας τις γαλότες της.

Η στάση της μητέρας της δεν προμήνυσε τίποτα καλό.

— Τα κανονίζεις συνήθως για να διασκεδάσεις καλά, είτε η κυρία Μόργκενστερν, που χωρώντας προς την κόρη της με σταυρωμένα μπράτσα.

Τα σταυρωμένα μπράτσα ήταν ένα πολύ κακό σημάδι. Η Μάρτζορ έβγαλε άδικα να βρή τί σφάλμα είχε κάνει. Ήταν ιδιαίτερα άδωα αυτές τις τελευταίες εβδομάδες.

— Προσπαθώ, παραδέχτηκε, κρεμώντας το αδιάδροχό της.

— Και βέβαια προσπαθείς! Θα προσπαθήσεις να π'άς και στα Σάβωμα ακόμα, αν σ' αφήσω να το κάνης! Άλλά, γι' αυτό, θα περιμένω να πεθάνω πρώτα...

Η Μάρτζορ είδε τώρα πάνω στο τραπέζι του χώλ έναν ανοιχτό φακέλλο, με το σήμα του Σάουθ Γουίντ στην γωνία.

— Άναστήναξε: — Νόμιζα, μαμά, πως είχες πάει πιά να διαβάζεις τα γραμμάτια μου!

Πήρε το γραμμάτιο και προχώρησε στο σαλόνι.

Ήταν μια έντυπη είδοποίησι με την υπογραφή του Γκρήτς, για μια συγκέντρωση του προσωπικού.

— Το άνοιξα κατά λάθος. Νόμισα πως ήταν καμιά διαφήμιση. Πώς μπορούσα να ξέρω πως παίρνεις γραμμάτια απ' τα Σάβωμα;

— Καλά λοιπόν, αφού άνοιξες το γραμμάτιο κατά λάθος, γιατί δεν κάνεις σαν να μην το είχες άνοιξει και δεν μάς αφίνεις όλους να χύσουμε ειρηνικά; Πεινώ...

— Είναι αλήθεια, ναι η άχρη; — Ποιό προίμμα, μαμά; — "Ανήκειε στο προσωπικό των Σάβωμων, ή όχι; — Μα γιατί με ρωτάς; — "Ακου γιατί ρωτάς. "Απλοστά για να μην αφήσω την κόρη μου να πάρη κακό δρόμο! Θάπρεπε τουλάχιστον να με είχες προειδοποιήσει!

— Καί ποιος σου λέει πως θα πάρω κακό δρόμο; — "Αν έχω σκοπό να πάω να εργαστής στα Σάβωμα, τότε παίρνεις κακό δρόμο.

Η Μάρτζορ κύταζε τη μητέρα της στο πρόσωπο. Την περνούσε τώρα πέντε πόντους.

— Σε παρακαλώ, μαμά, δε θα βγής ποτέ απ' το Μεσάιωνα; Το Σάουθ Γουίντ δεν είναι Σάβωμα. Είναι ένα μέρος παραθερισμού έντελώς αξιοσεβάστο, πολύ πιο αξιοσεβάστο απ' το «Πρόντο», αν θέλεις να ξέρης!

— Δεν είναι μέρος για σένα, Μάρτζορ. Παραδέχομαι πως μπορεί να πηγαίνουν εκεί και μερικοί καθώς πρέπει άνθρωποι—μεγαλύτεροι στην ηλικία, που ξέρουν να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους. Έσύ θα είσαι σαν ένα μικρό μέσο στο δάσος! Δεν είσαι παρά μόνο δακτυλίδι χρονών άκοιμη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

... μπορεί να γίνη καθε γυναίκα, όταν χρησιμοποιεί την Mollie 'Φαλλίς, που εξαγνίζει βαθειά στο δέρμα, το καθαρίζει και το δίνει ελαστικότητα νεανική.

Με την Crème 'Φαλλίς, που τρέφει το δέρμα διότι περιέχει ανστατικά συγγενή προς αυτό, καταρθώνει στο πείσμα της ηλικίας να διατηρηί το δέρμα της απαλό και δροσερό.

Η Mollie 'Φαλλίς, προστάζει την επιδερμίδα όλη την ήμερα, συγκρατεί δαυμάσια την πούδρα.

Η Mollie 'Φαλλίς, συστήλλει τους ανοιχτούς πόρους και κάνει την επιδερμίδα μ'ατ και βελούδινη. Είδικα δια λιπαρά δέρματα.

Οι διακοπές τελειώνουν. Έπιστρέφουμε στην πόλη.

Λίγο το σπόρ, λίγο η κατάχρηση ηλιοθεραπείας, ακόμη κάποια όμέλειά μας έχουν άφηρεί το ίχνη τους στην επιδερμίδα μας.

Δεν μπορούμε να εμφανισθούμε στην κοσμική συγκέντρωση όπως στην κατασκήνωση. Επιδάλλεται συστηματική περιποίηση του δέρματος με το επιστημονικό καλλυντικό 'Φαλλίς.

Τα καλλυντικά 'Φαλλίς, είναι μελετημένα και προσαρμοσμένα στο 'Ελληνικό κλίμα.

Τα ανιστούν οι κορυφαίοι δερματολόγοι 'Ελληνες και ξένοι.

ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ Κνίτταξ

Πλέκουν όλα τα νήματα σε μεγάλη ποικιλία σχεδιών.

Απλουστατος χειρισμός • Μεγάλη απόδοσις • Δωρεάν εκμάθησις

ΣΟΗΚΑΣ Κολοκορώννη 11

ΚΑΛΥΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ MANTAM ZANET 'Οδός Θερμοπυλών και Πειραιώς αριθ. 1. Τηλέφωνον 52-940

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ!...

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

μένων, θα δικαιολογούσε το άποψινό της «ναί».

Στενοχωρημένη, κούνησε το κεφάλι της: να που ήθελε να δικαιολογηθεί στον εαυτό της. Γιατί να μην ανεγνώριζε μία για πάντα ότι είχε χάσει, ότι ήταν περιττό να παλαίψη περισσότερο;

Το χέρι της έτρεμε ενώ χτυπούσε το κουδούνι του έκδοτικού οίκου.

— Πώς λέγεστε; ρώτησε η γραμματέας μ' έναν τόνο ψυχρό και επαγγελματικό.

Η Άννα τη σύγκρινε νοερώς με τη νοσοκόμο που σε βέχεται στον οδοντογιατρό. Πρόσεξε ότι η δεξιά της κούρσα πηγαινε λοξά και ότι η πούδρα που μεταχειριζόταν ήταν πολύ άνοιξη για το χρώμα της.

— Έρριξε ένα γρήγορο βλέμμα στον εαυτό της περνώοντας μπροστά από έναν καθρέφτη και χαμογέλασε πικρομένα. Η πόρτα άνοιξε ξαφνικά.

— Α! ήρθατε, επί τέλους! Φοβόμουν τόσο μήπως δεν έρθατε. Γιατί δεν αφήσατε τη διευθυνσί σας;

— Μά... Καθίστε, παρακαλώ. Τόσο λίγο συνηθισμένη σε μια τέτοια υποδοχή, από τις προηγούμενες αποπειρές της, η Άννα τον κυτούσε κατάπληκτη:

— Είναι το πρώτο σας έργο; — Όχι, μ'α νομίζω πως είναι η πρώτη φορά που κάποιος ενδιαφέρεται γι' αυτό που του παρουσιάζω...

— Δεν θα είναι η τελευταία. Δεν θα μείνετε πολύν κενό άγνωστη. Μετά απ' αυτό το πρώτο συμβόλαιο... Μά γιατί άργήσατε τόσο νάρητε να με δείτε;

— Μου είχατε πη να περάσω σήμερα. — Εκείνος προτίμησε να μην απαντήσει. Στην πρώτη της επίσκεψη της είχε πετάξει μία ημερομηνία στην τύχη, σαν επιχειρηματίας που είχε δαμώσει στην να διαβάσει τόσο μέτρια έργα. Μά έριξε μία ματιά στο χειρόγραφο και όλα άλλαξαν.

Σηκώθηκε ξαφνικά και περπατώντας επάνω—κάτω μέσα στο δωμάτιο, της εξήγησε με φωνή δυνατή τα σχέδιά του και τι περίμενε απ' αυτήν. — Αν δεχόταν τους όρους του, το πρώτο της βιβλίο θα κυκλοφορούσε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Φυσικά, ανελόμισε αυτός την ευθύνη και όλα τα έξοδα. Μόνον, εκείνη έπρεπε ν' αρχίσει αμέσως το νέο της έργο.

Η Άννα μετά βίας τον άκουγε. Η συγκίνηση και η χαρά την αναστάτωναν ολοκληρωτικά.

Κάθε τόσο, όταν ο σύντομος και αποφασιστικός τόνος του έκδοτη γινόταν ερωτημα-

τικός, η Άννα κουνούσε καταφατικά το κεφάλι της. Μόνο στο τέλος της συζήτησης αντελήφθηκε αληθινά αυτό που της συνέβαινε. Συνθησμένος να τελειώνει γρήγορα τις δουλειές του, ο έκδοτης σκυμμένος στο γραφείο του της υπέγραφε το πρώτο τσέκ τη στιγμή που θα έγραφε το όνομά της, ρώτησε:

— Με συγχωρήτε, αλλά εσθε κυρία ή δεσποινίς;

Η Άννα ύψωσε απότομα το υπερήφανο πηγούνι της.

Η ερώτησις, συνδέοντας ξαφνικά την άμεση πραγματικότητα με την απόφαση που έπρεπε να πάρη το ίδιο βράδυ, ξεσήκωσε μέσα της μία θύελλα. Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα άρχισε μία γρήγορη πάλη, όρμητική, ανάμεσα στη λανθασμένη αντίληψη περί ανεξαρτησίας και στις ζωντανές δυνάμεις της αγάπης, τις επιμονές και ειλικρίνεις απαιτήσεις της καρδιάς, την επιθυμία μίας ολοκληρωμένης ζωής... Και σε όλα αυτά έμπαυνε μπροστά η εικόνα του Ζάκ...

Του Ζάκ που είχε πάρει απλώς για καταφύγιο, μία που της παρουσιαζόταν ξαφνικά με καινούργια χαρακτηριστικά, του Ζάκ που της άποκαλυπτόταν όπως ακριβώς ήταν... Του Ζάκ προς τον οποίο την ώδηγούσε τώρα δ-ο οποίο την ώδηγούσε τώρα δ-οι καλύτερο είχε μέσα της... Του Ζάκ στον οποίο θα πηγαινε λέγοντάς του: «Είναι θαυμάσιο, αγάπη μου, ξέρεις τί μάς έτυχε»...

— Όχι, δεν υπήρχε τίποτε το άσυμβιβαστο μεταξύ αυτής της ζωής της γυναίκας των γραμμάτων που ήθελε να ζήσει και της ζωής της σούζου... Η καλή ζωή θα πλούτιζε την άλλη... Πώς μπορούσε, σε μια στιγμή να πιστέψει το αντίθετο;

Μία φωνή καθαρή, έχοντας συναίσθηση ότι διάλεγε την αληθινή εύτυχία, απάντησε χαλγώντας:

— Δεσποινίς... αλλά σε λίγο θα γίνω κυρία.

ΚΛΩΝΤΙΝ ΝΤΥΠΡΕΣ

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ο Σολωμός συνέθεσε τον ύμνο προς την έλευση σε ηλικία 25 ετών. Ο Τουρκένιφ σε ηλικία 27 ετών έγραψε το «Ημερολόγιο ενός κυνηγού». Ο Χόινε σε ηλικία 28 ετών το «Βιβλίο των ασμάτων» και στην ίδια ηλικία ο Βύρνον τον «Μάμφρεντ». Ο Βίκτωρ Ουγκώ σε ηλικία 28 ετών την «Παναγία των Παρισίων». Ο Άντερσεν σε ηλικία 30 ετών τα «Παραμύθια». Ο Καμόνς σε ηλικία 36 ετών τας «Λουσιάδας». Ο Ραμπτελαί 38 ετών τον «Γαργαντούα», ο Ντίκενς 38 ετών τον «Κόμπερφιλντ», ο Ζαν Πώλ 40 ετών τον «Τιτάντα», ο Σίλντν 44 ετών τον «Γουλιέλμο Τέλλο», ο Ντάντε 55 ετών τη «Θεία Κωμωδία», ο Σοφοκλής 56 ετών την «Αντιγόνη», ο Μίλτων 57 ετών τον «Αποδείχοντα Παράδεισο», ο Γκαίτε 59 ετών το πρώτο μέρος του «Φαούστ».

Μόνο οι ήρωες και οι μάρτυρες με την ισχυρή θέληση κατορθώνουν ν' ακολουθήσουν μερικές αστείρευτες δυνατότητες.

ΤΡΩΤΕ ΛΙΠΗ για να αδυνατίσετε!

Αποφεύγετε όμως τη ζάχαρη και τα αμυλώδη.—Οι υδατάνθρακες είναι ο μοναδικός κι' επικίνδυνος έχθρος της σιλουέτας

ΠΙΝ από πέντε χρόνια, όταν ένας γιατρός προσπαθούσε να πείσει κάποιον ότι αιτία του υπερβολικού βάρους του ήταν το φαγητό, εκείνος εύρισκε όλες τις δυνατές δικαιολογίες.

— Μά δεν τρώω σχεδόν τίποτα! Έλεγε.

— Μά όλα τα μέλη της οικογενείας μου είναι παχισιά!

— Δεν θα μπορούσα να κάνω λίγη γυμναστική αντί να υποβληθώ σε δίαιτα;

— Η κ. Τάδε τρώει δυο φορές περισσότερο από μένα, και όμως είναι αδύνατη σε στέκα!

Σήμερα, εύτυχώς, είναι εύκολο να πεισθί ο καθένας ότι ο μόνος τρόπος ν' αποθκεύση κανείς χρήματα ή λίπος είναι να έχει περισσότερο εισόδημα απ' ότι είναι τα έξοδά του. Και αντίθετως, το κεφάλαιό του ή το πάχος του μπορεί να λιγοστεύει αν καταναλώσει περισσότερα απ' όσα του προσθέτει.

Οι διαιτολόγοι όμως, ακριβώς επειδή αγνοούσαν να πληροφορηθούν τον κόσμο γιατί χάνει κανείς βάρος, δεν είχαν καμιά να τον πληροφορήσουν πώς χάνει κανείς βάρος. Μόλις τελευταία άρχισαν να σκέπτονται, ότι δεν όφειλε να συνιστούν δίαιτα που κανείς δεν ακολουθεί.

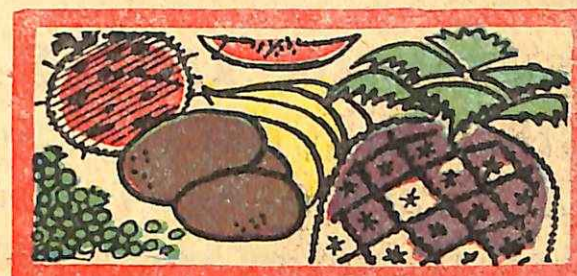
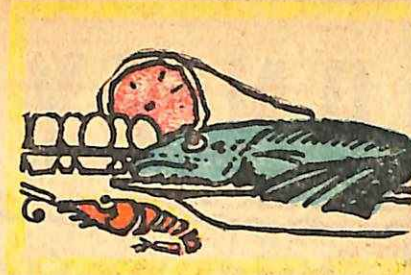
Στο κάτω - κάτω, οι άνθρωποι που παχαίνουν υπερβολικά το παθαίνουν γιατί κάποια εσωτερική ανάγκη τους παρακινεί να τρώνε πολύ. Με το να τους το λέει κανείς να τρώνε λιγότερο και να τους συνιστά μια ώρισμένη δίαιτα, δεν καταργεί αυτή την εσωτερική ανάγκη. Οι άνθρωποι αυτοί χρειάζονται βοήθεια πολλή θόησις.

Σήμερα οι διαιτολόγοι είναι πολύ σοφότεροι στον τομέα αυτόν. Οι δίαιτες που συνιστούν είναι φτιαγμένες κατά τρόπον ώστε να περιέχουν την όρθη ποσότητα τροφής, αλλά και αρκετή ποικιλία, ώστε να μόνουν ικανοποιημένοι εκείνοι που τις ακολουθούν. Η δίαιτα πρέπει να είναι κατ'ήλληλη όχι μόνο για τους ήρωες και τους μάρτυρες με τη δυνατή θέληση, αλλά και για τον συνηθισμένο άνθρωπο με τον κανονικό χαρακτήρα.

Πρώτα - πρώτα, το γεγονός ότι θέλετε να ελέγχετε το βάρος σας δεν σημαίνει ότι η δίαιτά σας δεν πρέπει να είναι καλή και ισορροπημένη. Κάθε άνθρωπος που θέλει να είναι υγιής, είτε παχύς είνσ, είτε αδύνατος, πρέπει να παίρνει μερικές

■ Μόνο οι ήρωες και οι μάρτυρες με την ισχυρή θέληση κατορθώνουν ν' ακολουθήσουν μερικές αστείρευτες δυνατότητες.

Πρώτα - πρώτα, το γεγονός ότι θέλετε να ελέγχετε το βάρος σας δεν σημαίνει ότι η δίαιτά σας δεν πρέπει να είναι καλή και ισορροπημένη. Κάθε άνθρωπος που θέλει να είναι υγιής, είτε παχύς είνσ, είτε αδύνατος, πρέπει να παίρνει μερικές

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

■ Τα γαλακτερά, τα λίπη, τα λαχανικά και τα φρούτα και τα κρέατα, ψάρια ή αυγά, είναι οι τέσσερις βασικές ομάδες τροφών που δεν πρέπει να λείπουν από καμμία δίαιτα, αλλά μπορούν και να τρώγονται άπειροί.

οτι το λίπος έχει θέσι σε μια ισορροπημένη δίαιτα. Η εξήγησι όμως είναι απλή: Αν αποφεύγετε τα αμυλώδη και τα ζαχαρώδη, το λίπος θα σας χορταίνει κάπως και θα σας μετριάσει την όρεξη. Το λίπος έχει την ιδιότητα να χορταίνει πολύ, σας κάνει να νοιώθετε πως φάγατε κάτι σταρεό και ουσιαστικό.

ΤΙ ΘΑ ΚΟΨΕΤΕ

Ισως αναρωτηθήκατε τί είναι επί τέλους εκείνο που πρέπει να κόψετε προκειμένου να κάνετε μια επιτυχή δίαιτα αδυνατίσματος. Η απαγόρευσι είναι μία και μόνη:

Πρέπει να κόψετε τους υδατάνθρακες — δηλαδή τα αμυλώδη και τη ζάχαρη. Πρέπει ν' αποφεύγετε τα ψωμιά, τα γλυκά, τα μπισκότα, το ρύζι, τα ζυμαρικά, τη ζάχαρη, τις καραμέλες. Να τρώτε μόνο δυο φέτες ψωμί την ημέρα.

Μπορείτε εύκολα να εξασκηθίτε να μνη τρώτε ψωμί με το φαγητό σας, ή να τρώτε μόνο ένα μικρό μπισκότο με το τυρί σας. Αποφεύγετε τη ζάχαρη σε όλα τα πράγματα. Αντι για γλυκά, να τρώτε φρέσκα φρούτα. Αν δεν μνητέ να κάνετε χωρίς ζάχαρη, να παίρνετε ζαχαρίνη.

ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ

Πρέπει επίσης να κόψετε το οινόπνευμα. Ένα ποτήρι μπύρα ισοδυναμεί με δυο φέτες ψωμί σε παχυντικές ιδιότητες. Ένα ποτήρι κρασί ή μισό ποτηράκι ούσκου ισοδυναμούν με μία φέτα ψωμί.

Αυτά λοιπόν πρέπει να κόψετε. Αλλά μην ξεχνάτε κι' εκείνα που μπορείτε να τρώτε κατά βούληση και που κάθε άλλο είναι παρά λίγα. Δεν υπάρχει λόγος να πεινάτε ή να υποφέρετε αφού μπορείτε να φάτε όσο θέλετε κρέας, ψάρι, αυγά, τυρί, λαχανικά, βούτυρο, μαργαρίνη.

Αν προσθέσετε σ' αυτά κάθε μέρα δυο φέτες ψωμί, ένα πιάτο παχαία σούπα, ένα μήλο, ένα μπισκότο με τυρί, δυο μικρές πατάτες και μισό όκα γάλα, δε μπορείτε να παραπονεθήτε ότι θα κακοπεράσετε...

Αυτές τις τροφές δεν επιτρέπεται απλώς, αλλά επιβάλλεται να τις παίρνετε. Η δίαιτά σας πρέπει πάντα ν' αποτελείται από τις τέσσερις βασικές ομάδες. Είναι επικίνδυνο να κόψετε τελείως από τη δίαιτά σας μία από τις τέσσερις αυτές ομάδες. Όσο για την ποσότητα αυτή, όπως είπαμε, δεν έχει πολλή σημασία όταν έχετε κόψει τα αμυλώδη και τα ζαχαρώδη.

Με βάση αυτές τις αρχές, μπορείτε να εγκαταστήσετε την έκπαρση του αδυνατίσματος σας. Μειώνει λεπτές και θα φαίνεστε ωραιότερες, θα αισθανόσθε καλύτερα, θα ζήσετε περισσότερα χρόνια.

ΤΖΩΝ ΚΛΑΥΝΤ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Τὸ «ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΣΠΙΤΙ»

εἶναι τὸ ΣΠΙΤΙ-ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΚΕΡΔΟΣ πού θά προσφέρουν ἐφέτος εἰς τὸν ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΧΕΡΟΝ των αἱ 6 ΠΡΩΤΑΙ (ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ) ΣΕΙΡΑΙ του. Τὸ «Σύγχρονο Σπίτι» ἔχει πλήρη ἡλεκτρικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ὅλας τὰς **συγχρόνους** ἀνάσεις. Εἶναι τὸ «**πιτι - Χαρά**» τῆς νοικοκυρᾶς

3 X 6 = 18

εἶναι τὸ 18 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ-ΕΚΤΑΚΤΑ ΚΕΡΔΗ, πού θά μοιράσουν ἐφέτος εἰς τοὺς τυχεροὺς των αἱ 6 ΠΡΩΤΑΙ (ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ) ΣΕΙΡΑΙ του.

3 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ κάθε Σειρά, ἀλλὰ μόνον αἱ 6 πρῶται (Προνομιούχοι)

3 X 6 = 18

εἶναι τὰ 18 ΕΚΤΑΚΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ, ἀπὸ 10.000 - 50.000 δραχμᾶς ἑκαστον, πού θά μοιράσουν ἐφέτος εἰς τοὺς τυχεροὺς των αἱ 6 ΠΡΩΤΑΙ (ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ) ΣΕΙΡΑΙ του.

3 ΕΚΤΑΚΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ, ἀπὸ 10.000 - 50.000 δραχμᾶς, κάθε Σειρά, ἀλλὰ μόνον αἱ 6 πρῶται (Προνομιούχοι).

ΕΚΤΟΣ ΑΥΤΩΝ ΟΙ ΚΑΤΟΧΟΙ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΩΝ 6 ΠΡΩΤΩΝ (ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ) ΣΕΙΡΩΝ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΡΔΗ-ΣΠΙΤΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ:

3 X 6 = 18 ΣΠΙΤΙΑ

3 ΣΠΙΤΙΑ-ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΡΔΗ κάθε Σειρά. Τὰ 3 αὐτὰ ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΡΔΗ-ΣΠΙΤΙΑ θά μοιράσουν ἐφέτος εἰς τοὺς τυχεροὺς των ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΕΙΡΑΙ ΓΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΟΧΟΙ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΞ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ ΣΕΙΡΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΝΙΚΑ ΚΕΡΔΗ-ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἀγοράσατε ἐγκαίρως ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ ΣΑΣ ἀπὸ τὰς 6 πρῶτας (Προνομιούχους) σειρὰς Πρώτη - Ἑκτη, πού κυκλοφοροῦν.

(Δημοσιεύεται μόνον δυνάμει ἐιδικῆς ἐντολῆς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Η.Ε.Α.)

■ «Τὸ εἰσπρακτοράκι»: Μιά σκηνή με τὸν Νίκο Ρίζο καὶ τὴν Ἀφρ. Σίτη Γρηγοριάδου, πού τὴν ἀνέδειξε ὁ διαγωνισμὸς τῆς «Παρθενῶν φιλμς» στὴ «Γυναίκα».

Ο ΡΓΑΣΜΟΣ στὰ ἑλληνικὰ στούντιο. Ἡ χρονιά πού πέρασε κι' αὐτὴ πού διανύουμε ἦταν ἀπὸ τὶς πιὸ ἀποδοτικές σὲ ἀριθμὸ ταινιῶν. Περί τῆς πενήντα ταινιῶν γυρίστηκαν καὶ γυρίζονται! Ρεκόρ ἂν λάβη κανεὶς ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸν πληθυσμὸ τῆς χώρας καὶ τὶς τεχνικὲς τῆς δυνατότητες.

Ἡ ἀξίαι δὲ αὐτῆς τῆς ποσότητος δὲν συμβαδίζει δυστυχῶς μετὰ τὴν ποιότητα τῆς παραγωγῆς. Στὴν πλειονότητα κατήντησε προχειρολογία, διωμηνανία τῆς πιὸ κακίας μορφῆς πρὶν φτάσῃ τὰ σύνορα τῆς τέχνης. Τὰ πιὸ ἀπίθανα ἄτομα καταπιάνονται μετὰ γύρισμα κινηματογραφικῶν ταινιῶν μετὰ ἀποτελεσματὸν νὰ προκαλοῦν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κοινῶ μετὰ τὴν δημιουργημά τους κι' ἕνα κακὸ συναγισμό στους λίγους ἐργάτες τῆς ἑλληνικῆς οὐδὲν, πού φιλοδοξοῦν νὰ παρουσιάσουν κάτι καλότερο.

Κάποτε εἶχαμε τονίσει πῶς ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ στὴν ἑλληνικὴ παραγωγὴ ἦταν ἡ ἐκλογὴ τοῦ κακοῦ σεναρίου. Τώρα δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Ἡ προχειρολογία, ἡ ἀσυνέπεια, ἡ περιφρόνησις πρὸς τὸ κοινὸ πού ἀπευθύνονται προσετέθησαν στὰ ἄλλα κακά, μετὰ ἀποτελεσματὸν νὰ γυρίζονται μερικὲς ταινίες μέσα σέ... δεκαπέντε μέρες καὶ νὰ διατίθενται ποσὰ γι' αὐτὲς πού δὲν θὰ ἔφθαναν οὔτε γιὰ μιὰ... κωμῶδιαν!

Παραπονιοῦνται οἱ παραγωγοὶ μας πῶς δὲν ἔχουν καμμιὰ ὑποστήριξι ἀπὸ τὸ Κράτος. Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Ἡ ὑποστήριξι αὐτὴ πρέπει νὰ δοθῇ ὅπως γίνεται σ' ὅλες τὶς ἄλλες χώρες, μετὰ τὴν προϋπόθεσι ὅμως νὰ συντελέσῃ στὴν καλύτερη σὲ τὴν στάθμην τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου κι' ὅχι στὴν ἀύξει τῶν κερδοσκοπικῶν ἐπιδιώξεων μερικῶν αὐτοσχέδιων παραγωγῶν!

Ἀλλὰ ἂς ἔλθουμε τώρα στὶς πιὸ καλὲς ἑλληνικὲς ταινίες πού θὰ δοῦμε φέτος:

■ Ἡ Παρθενῶν Φιλμς θὰ μᾶς παρουσιάσῃ «Τὸ Εἰσπρακτοράκι» γιὰ τὸ ὁποῖο εἶχε κάνει διαγωνισμό μαζί μετὰ τὸν περιβόχο «Γυναίκα». Ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς εἶχε τεράστια ἐπιτυχία γιὰτὶ ἡ πρωταγωνίστρια αὐτῆς Ἀφροδίτη Γρηγοριάδου ἀποκαλύφθηκε ὡς ἕνα μέγαλο ταλέντο. Πρωταγωνιστεῖ μαζί μετὰ τὸν Ν. Ρίζο καὶ τὸν Β. Αὐλωνίτη, πλακισμένη ἀπὸ ἄλλες κοπέλλες τοῦ ἀναδείχθηκαν ἀπὸ τὸν διαγωνισμό. Τὸ σενάριο

Οἱ ἑλληνικὲς

ταινίες

πού θὰ δοῦμε τὸ χειμῶνα

ἔχει γραφῇ ἀπὸ τὸν Ἡλία Μπακόπουλο καὶ τὴν σκηνοθετεῖ ὁ Φίλιππος Φυλακτῆς. ■ Ὁ Φίλιππος Φυλακτῆς σκηνοθετεῖ ἄλλή μιὰ ταινία τῆς Παρθενῶν μετὰ πρωταγωνιστὴ τὸν Μίμη Φωτόπουλο καὶ τὴν Σμαρούλα Γιούλη «Ὁ Μεγαλοκαρχάριας». Ἐπίσης μετὰ τοὺς ἴδιους πρωταγωνιστὰς γυρίζει τώρα τὸ «Μισογυνή». Ὅλα εἶναι κωμῶδιες ὅπως κωμῶδιες εἶναι καὶ οἱ περισσότερες φετινὲς ἑλληνικὲς ταινίες.

■ Ὁ Μίμης Φωτόπουλος πρωταγωνιστεῖ καὶ σὲ μιὰ ταινία τῆς «Ἀν. Ζερβός». «Ὁ Φανούρης καὶ τὸ σόι του». Μαζί του παίζουν οἱ Λ. Διανέλος, Γκέλη Μαυροπούλου, Τζ. Γαρμπή, καὶ ἄλλοι καὶ τὸ σενάριο εἶναι τοῦ Ἀλέκου Σακελλάρου.

■ Ὁ Ἀλέκος Σακελλάρους ἔχει γράψῃ ἄλλες δύο ταινίες πού γυρίζονται στὸ ἴδιο στούντιο. «Ἐνας ἥρωας μετὰ παντοφλές» μετὰ τὸν Βασίλη Λογοθετίδη καὶ τὸν θίασό του καὶ «Ὁ Μαγκούφης» μετὰ τὸν Λογοθετίδη πάλι καὶ ἄλλους σαρὰντα ἡθοποιοὺς.

■ Ἐπίσης δύο ταινίες τοῦ Ν. Τσιφόρου «Ὁ Γυναίκα» μετὰ τὸν Χρ. Εὐθυμίου, Σμάρω Στεφανίδου, Μπέμπα Κυριακίδου καὶ ἄλλους καὶ τὴν «Τρεῖς μῆνες πλούσιου» μετὰ τὸν Βασίλη Αὐλωνίτη, Σμαρούλα Γιούλη, Σάσα Ντάριο, Λ. Διανέλο καὶ ἄλλους.

■ Ἡ Φίνος Φιλμς θὰ μᾶς παρουσιάσῃ φέτος τὴν ταινία τοῦ Γιώργου Τζαβέλα «Μιά ζωὴ τὴν ἔχουμε» μετὰ τὴν Ὑδὸν Σανσὸν καὶ τὸν Δ. Χόρν.

■ Τὴν ταινία πού γυρίζει ὁ Μιχάλης Κακογιάννης «Τὸ τελευταῖο ψέμα» στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ἡ Ἑλένη Λαμπρέτη, ὁ Γιώργος Παπᾶς, ἡ Ἑλένη Χατζηαργυρή, Μ. Νικολινάκος, Ἑλ. Ζαφειρίου καὶ ἄλλοι.

■ Τὴν ταινία τοῦ Νίκου Κουνδουρού πού γυρίζεται στὰ Μετέωρα «Οἱ παράνομοι». Πρωταγωνιστοῦν ἡ Νέλλη Ἀγγελίδου, ὁ Τίτος Βανδής, ὁ Πέτρος Φισσοῦν καὶ ἡ Ἀγνή Βλάχου.

■ Ὁ Γκρέγκ Τάλλας ἑτοιμάζει τὸ «Κορίτσι τῶν Γλάρων» μετὰ τὴν Ἀννα Μπράτσου, τὸν Χρ. Νέζερ καὶ τὴν Ἑλ. Ζαφειρίου.

■ Ὁ Ἀνδρέας Λαμπρινὸς τελειώνει τὴν ταινία τοῦ «Διακοπὲς στὴν Αἴγινα» μετὰ τὴν Ἀλίκη Βουγιουκλάκη καὶ τὸν Λ. Κωνσταντάρη.

■ Ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς παραγωγὸς Π. Μέλλος ἔχει σχεδὸν ἑτοιμὴν τὴν ταινία «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ τρένου» τὴν ὁποία σκηνοθετεῖ ὁ Ντίνος Δημόπουλος. Πρωταγωνιστοῦν ἡ Ἀννα Συνοδινού, ὁ Γ. Παπᾶς, Μ. Νικολινάκος, Γαβριηλίδης, Σταρένιος καὶ ἄλλοι.

■ Ἡ Σάββας Φιλμς ἄρχισε τὸ γύρισμα δύο ταινιῶν οἱ ὁποῖες θάβουν σὲ λίγο ἑτοιμες. «Ὁ Ξένος» μετὰ τὸν Μάνο Κατράκη, Ν. Παρασκευᾶ, Ν. Τζόγια, Γ. Γκιωνάκη, Νανά Σκιαδά. Ἡ ἄλλη εἶναι «Τὸ παι-

■ Ἡ Σόνια Ζωίδου στὴν ταινία τῆς Ἀν. Ζερβός, «Λίμνη τῶν Πόθων» πού γυρίστηκε μετὰ σκηνοθεσίαν τοῦ Γιώργου Ζερβού καὶ θὰ προβληθῇ στους χειμερινοὺς κινηματογράφους.

δὲ τοῦ δρόμου» μετὰ τοὺς Ν. Τζόγια, Τίτα Βανδῆ, Γιάννη Ἀργύρη, Νίκο Ρίζο, Ἀννα Φάνσου, Τ. Μηλιάδη, Γιάννη Γκιωνάκη καὶ ἄλλους πολλοὺς.

■ Ἡ Τζάλ Φιλμς ἔχει τὶς ταινίες «Τὸ σπῆτι τῶν 4 κοριτσιῶν» μετὰ σκηνοθεσίαν Τζ. Ἀλιφειρή καὶ πρωταγωνιστὰς τοὺς Ντίνου Ἡλιόπουλο, Β. Αὐλωνίτη, Σμαρούλα Γιούλη, Γ. Γκιωνάκη καὶ ἄλλους.

■ Μετὰ τὴν «Γκόλφω» καὶ τοὺς Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας θάβουμε φέτος τὴν «Μαρία Πενταγιώτισσα» στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη, ὁ Στέφανος Στρατηγὸς καὶ ἄλλοι.

■ Γυρίστηκαν ἡ ἑτοιμάζονται ἐπίσης οἱ παρακάτω ταινίες:

■ «Ἡ θεὰ ἀπὸ τὸ Σικάγο» τοῦ Ἀλέκου Σακελλάρου μετὰ τοὺς Ὁρέστη Μακρῆ, Τζέννη Καρέζη, Γ. Βασιλειάδου, Δ. Παπαγιαννόπουλο, Γκέλη Μαυροπούλου. Παραγωγὴ τῆς Φίνος Φιλμς.

■ «Ἀνθρώπος τοῦ λαοῦ», «Θολὰ νερά», «Μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμον», «Μιά γυναίκα σκότωσε» τῆς Νόβας Φιλμς, μετὰ πρωταγωνιστὰς τοὺς Δ. Μυράτ, Ἑλένη Χατζηαργυρή, Ν. Τζόγια.

■ «Τὸ νησί τῆς σιωπῆς» μετὰ μιὰ νέα σκηνοθετίαν τῆς Λίλα Κουρουκλάκη καὶ πρωταγωνιστὴ τὸν Ὁρέστη Μακρῆ.

■ «Δυὸ ἀγάπες, δυὸ κόσμοι» μετὰ τοὺς Λ. Κωνσταντάρη, Γκέλη Μαυροπούλου.

■ Ἡ φτάγεια θέλει καλοπέρασι» τοῦ Ὁρέστη Λάσκου.

■ «Ραντεβὸ μετὰ τὸν ἔρωτα» μετὰ τὴν Σμαρούλα Γιούλη καὶ ἄλλους ἡθοποιοὺς.

■ «Ἐχει θεῖο τὸ κορίτσι» μετὰ τὴν Μαυροπούλου καὶ τὸν Μπαύχλη.

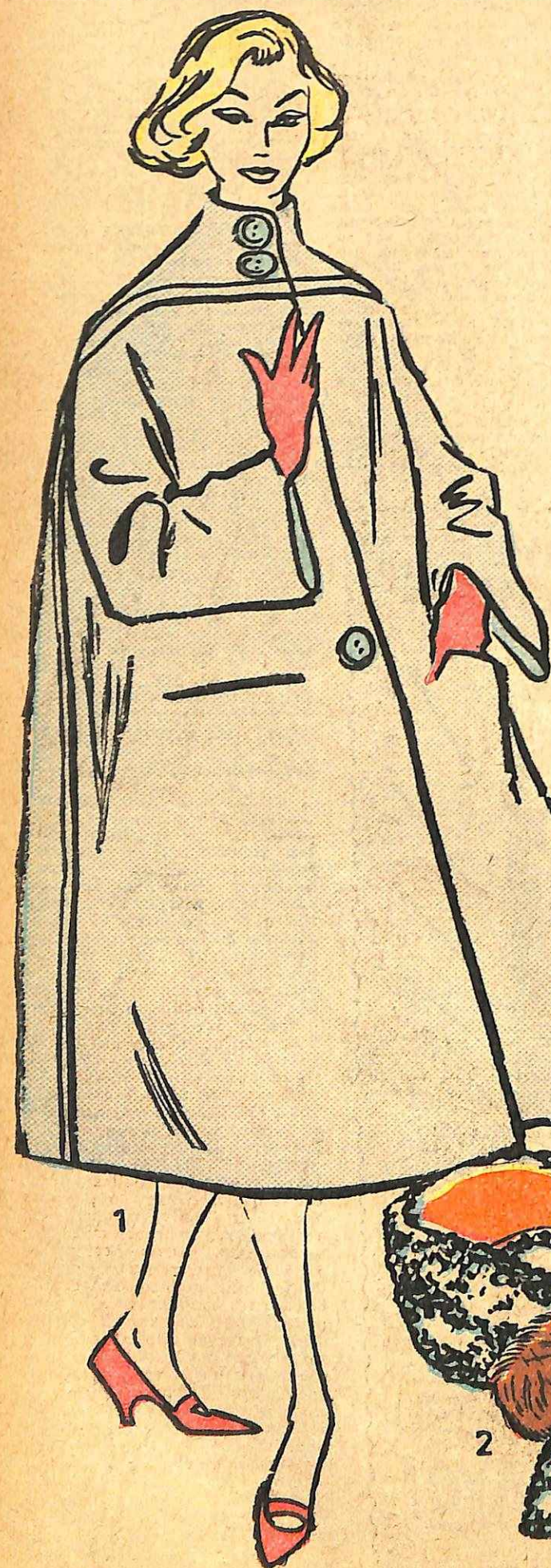
■ «Γιὰ δυὸ ρόγες σταφύλι» ἡ ἑλληνογιογκοσλαβικὴ ταινία πού εἶναι ἑτοιμὴ ἐδῶ καὶ τρεῖς ἄννια.

Σὰς δώσαμε τοὺς τίτλους καὶ στοιχεῖα γιὰ τριάντα πέντε καινούργιες ταινίες. Ἐχεῖ ἀκόμη μερικὲς πού ἑτοιμάζονται ἀλλὰ ἂς μὴ σὰς κουράσωμε ἀπὸ τώρα. Ἀς εὐχηθῶμε μόνον νὰ σὰς εὐχαριστήσουν κατὰ τὴν προβολὴν τοὺς καὶ μερικὲς ἀπ' αὐτὲς νὰ σὰς ἀποζημιώσουν γιὰ τὴν μετριότητα ἢ κακὴν ποιότητα τῶν ἄλλων, πρῶτα γιὰ τὰ ὁποῖα μιλήσαμε στὴν ἀρχή.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

■ Ὁ Φωτόπουλος καὶ ἡ Σμαρούλα Γιούλη στὰ «Μεγαλοκαρχάριας»

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΠΡΩΤΑ ΠΑΛΤΑ

1 Παλτό ριχτό από γατέ φανταζί. "Έχει ωμίτη ο οποίος κουμπώνει στο λαιμό αν φοράς με δυο μεγάλα κουμπιά και προεκτείνεται στα μανίκια με μια διπλή ραφή που συνεχίζεται στα πλάγια. Κουμπώνει χαμηλά μ' ένα ακόμη κουμπί κι' έχει δυο σχιστές τσέπες. 2 'Ακόμη κι' αν χρειαστή ν' αγοράσετε τη γούνα ο θαυμασμός αυτός κινητός γιακάς που φοριέται πάνω από παλτό, φόρεμα ή ταγιέρε αξίζει τον κόπο. Γίνεται με μια λουρίδα μαύρο άστρακάν και το μπρασέλε από καστόρ. 3 'Η πλάτη και τα φύλλα εμπρός του παλτού αυτού είναι μονταρισμένα πάνω σ' έναν ωμίτη. Στη ραφή του εμπρός σχηματίζονται τσέπες. Είναι από τουρντ κι' έχει στρογγυλό γιακά, χαμηλή μανικοκόλλησι και κρυφό κουμπωμα που αρχίζει απ' τον ωμίτη και κάτω. 4 Ρόμπ - μαντό σε γραμμή ρεντιγκότας για όσες αγαπούν τα εφαρμοστά ρούχα. "Έχει μανίκια ραγκλάν τρουά κάρ με στενή μανσέτα. Τσέπες κοφτές, λοξές, σκεπασμένες με πιάτ και λαιμόκοψι αν φοράς άκοκτα ύφασμα.

5 Παλτό από μοχαίρ γαρνιρισμένο με μια φάσα φαρδειά γύρω από λεοπαρδαλί μιμασιόν. "Έχει μανίκια ζαπονέ με ιδιότροπη μανσέτα και διπλοραφή. Τσέπες σχιστές κάθετες στα πλάγια και ζώνη από το ίδιο ύφασμα που δένει σε κόμπε. 6 Παλτό σπόρ από λαιναζ φανταζί. 'Η πλάτη είναι φλού κι' έχει ωμίτη το δε φάρδος της συγκροτείται με μια μαρτενγκάλ στη μέση κι' ένα κουμπί. Το εμπρός κουμπώνει με τρία κουμπιά κι' έχει γιακά όρθιο και πέτα. 'Ελαφρά πικύρ στις τσέπες. 7 Παλτό ριχτό από λαιναζ φανταζί. "Έχει χαμηλή μανικοκόλλησι και φαρδειά μανίκια. Στο λαιμό μικρές πένσες συγκροτούν το φάρδος κάτω από ένα μεγάλο στρογγυλό γιακά του κουμπώνει. "Αλλά 4 κουμπιά συνεχίζουν το κουμπωμα. 8 Μήπως έχετε λίγη γούνα άστρακάν; "Αγοράστε και λίγη καύρη βελούδινη κορδέλα και κάνετε μόνη σας αυτόν τον κινητό γιακά που μπορεί να συνοδεύει κάθε παλτό. Είναι μονταρισμένος πάνω σε ένα μπουγιονέ και η κορδέλα δένει φιόγκο. Συμπληρώστε το άξεσουάρ αυτό μ' ένα μανσόν από βελούδο με μπρασέλε από άστρακάν που ταιριάζουν πολύ ωραία. 9 Παλτό σπόρ ελαφρώς ριχτό και μονόπτερο. Κουμπώνει με τέσσερα κουμπιά κι' έχει κλασικό γιακά και πέτα γαρνιρισμένα με πικύρ. Μανίκια τρουά κάρ τελειωμένα με διπλό γαζί καθώς και το σταιφωμα. Οι τσέπες είναι λοξές κοφτές.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ με τις πεταλούδες είναι εγώ. Τό επιθετο αυτό το κέρδισα μαζί με τέσσερα εκατομμύρια λιρέτες σ' ένα διαγωνισμό της τηλεόρασης. Ή δόξα μου υπήρξε εφήμερη. Κράτησε μονάχα λίγες μέρες κι' ύστερα πέταξε, όπως πετάνε και τα τέσσερα εκατομμύρια. Μου έμεινε μονάχα η αγάπη της Ροσάνας, μα κατά βάθος αυτό είναι το μόνο πράγμα που μ' ενδιαφέρει στ' αλήθεια.

Ή επιστροφή στην πόλη μου από τη Ρώμη ήταν θριαμβευτική. Στο σταθμό δε με περίμενε δέσβα η μουσική του Δήμου, με περιμέναν όμως πέντε— έξη φίλοι που μου άνα- κοίνωσαν ολο το εορταστικό πρόγραμμα που είχαν σχεδιάσει προς τιμή μου: επίσημο δείπνο στο καλύτερο ρεστοράν της πόλεως, γιά καμμία τριανταρία άτομα—με έδεσα δικά μου φυσικά—και χορό μέχρι το πρωί.

Στο σπίτι με περίμενε η αδελφή μου η Γκιουζέπινα. Είχε φτιάξει και περιμέναν γιά την περιστάση κι' ήταν τόσο άστεία με το πρόσωπο γεμάτο ρυτίδες και τα μαλλιά κοντά και κατασρά σαν άγγελάκι της Άναγεννήσεως. Με υποδέχτηκε με υπερβολικό ενθουσιασμό, και με ώδηγησε κατ' εμένα στο μπάνιο, γιά να μου δείξει το καινούργιο θερμοσίφωνο που είχε αγοράσει.

Τό πήρες με δόσεις; ρωτά άνοιχτα.

Ή αδελφή μου γελά.

Ξαχνάς ότι τώρα είμαστε εκατομμυριούχοι; μου λέει.

Από τότε που πέθανε ο συγχωρεμένος ο άντρας της, η αδελφή μου έχει τη συνήθεια να μιλά στον πληθυντικό γιά ώρισμένα πράγματα. Λέει «ο μισός μας» «το σπίτι μας» και τώρα «τα εκατομμύρια μας». Εγώ τα δέχομαι όλα αυτά γιάτί στο κάτω-κάτω η Γκιουζέπινα είναι όλη μου η σικογένεια, γιάτί με μία αδελφή χήρα στην πλάτη είναι δύσκολο να κινή κανείς μία αληθινή δικιά του οικογένεια, έστω κι' αν αυτό υπήρξε ο μοναδικός μου πόθος από την ημέρα που η Ροσάνα έγκαταστάθηκε στο λόγιο της πολυκατοικίας που μέναμε. Μα από τότε έχουν περάσει έφτα χρόνια, κι' εγώ δε βρήκα ποτέ το κουράγιο να της ζητήσω να γίνει γυναίκα μου. Ή μάλλον, δεν είχα το κουράγιο ν' αντιμετωπίσω την όργη της Γκιουζέπινας όταν θ' άκουγε κάτι τέτοιο.

Γι' αυτό κι' έγινε ότι έγινε. Ή Ροσάνα βαρέθηκε τη φίλια μου, βαρέθηκε τη φτώχεια του σπιτιού της, βαρέθηκε να περιμένει τον άντρα που θα την αγαπούσε και θα της χάριζε μία ήσυχη ζωή κι' ένα δικό της σπιτικό, κι' έφυγε με τον πρώτο τυχόντα. Δεν ήταν ακριβώς ο πρώτος τυχόν, ήταν ο προϊστάμενός μου, ο 'Εντουάρντο Βαλφρέντι, της τον είχα συστήσει εγώ ο ίδιος—ένας πάνοπλος άριστοκράτης, που άφου την κράτησε πέντε—έξη μήνες κοντά του, ύστερα τη βαρέθηκε. Αυτό συνέβη ακριβώς την εποχή που ο Βαλφρέντι γνώρισε την κόρη κάποιου λόρδου, και πού η Ροσάνα είχε την πρώτη έκδηλωση

ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

της φυματίωσης.

Αυτά σκέπτομαι ενώ άκούω την τσιριχτή φωνή της αδελφής μου να μου λέει:

— Έκείνη ή προκομμένη ή Ροσάνα γύρισε από το σανατόριο. 'Εγώ δεν πιστεύω πως έχει γίνει καλά, αλλά κουβλήθηκε έδω μόλις έμαθε ότι έγινες εκατομμυριούχος. 'Υστερα από τον πλούσιο έραστή της χρειάζεται ένας πλούσιος σύζυγος.

— Άφου έφυγε από το σανατόριο θα πη πως είναι καλά, απαντά ξερά. Πετώ το τσιγάρο μου— μου φαίνεται πικρό, φαρμάκι—και, χωρίς ν' άκουσω άλλο από τα κουτσομπολιά της Γκιουζέπινας, βγαίνω από το δωμάτιο.

Την Ροσάνα την είδα τρεις μέρες αργότερα. Έχει παχύνει και είναι πιο όμορφη από κάθε άλλη φορά. Μόνο πού το

βλέμμα της είναι σκληρό κι' έχει χάσει την προηγούμενη γλύκα του.

— Πάμε μία βόλτα στο πάρκο, Ροσάνα; της λέω. Έκείνη δέχεται σιωπηλά. Δε φαίνεται τίποτε πιά να της κάνει εντύπωση. Άλλοτε, όταν πηγαίναμε στο πάρκο, της έλεγα χίλια—δυο πράγματα, ύστερα της μιλούσα γιά τις πεταλούδες—είχα τη μανία να διαβάω το κάθε τι που άφορούσε τη ζωή τους—κι' εκείνη με άκουγε σαν εκστατική. Τώρα δεν είχαμε πιά τίποτα να πούμε. Τέλος αποφασίζει να μιλήσει, να αυτό πού λέει με κάνει ακόμα πιο μελαγχολικό.

— Είναι αλήθεια, με ρωτά, ότι ο 'Εντουάρντο παντρεύτηκε μία πλούσια 'Εγγλέζα;

— Είναι αλήθεια, της λέω με φωνή πού μόλις άκούγεται. Φέρθηκε σαν παλιάνθρωπος άπεναντί σου, Ροσάνα.

Έκείνη γελά σιγανά μα το γέλιο της μοιάζει περισσότερο με κλάμα.

— Μπά, ίσα, ίσα, λέει. Ξόφλησε το χρέος του με μεγάλη άπλοχεριά. 'Επί τρία χρόνια πλήρωσε το σανατόριο. Πατρους, φάρμακα, ένα σωρό έξοδα.

Την κυτώ και βλέπω πάλι στο πρόσωπό της εκείνη τη σκληρή έκφραση πού τη χαλά.

— Αυτό είναι πού με κάνει να υποφέρω, συνεχίζει. 'Ο οίκτος του. Δεν με νοιάζει πού δε μ' άγάπησε. 'Ισως κι' εγώ να μην τον άγάπησα ποτέ στ' αλήθεια. Μα με ταπεινώνει ή σκέψις πως δέχθηκε την έλεημοσύνη κάποιου γιά τον άποιο δεν ήμουν παρά μία περυστική περιπέτεια. Τώρα όμως πού είμαι καλά, θα δουλέψω σκληρά, και θα του επιστρέψω τα λεπτά πού έδωσε γιά μένα.

— Ροσάνα, της λέω, και παρανενούμαι και ο ίδιος πού άκούω τη φωνή μου έτσι δειλή και άδύνατη, σαν έρωτευμένου μαθητή. Δε χρωστάς τίποτα σ' αυτόν άνθρωπο.

Έκείνη με κυττάζει χωρίς να καταλαβαίνει.

Τότε δαγάζω το τσέκ των τριών άκόμω εκατομμυρίων από την τσέπη μου, και της το δείχνω. Άκόμη δεν καταλαβαίνει.

— Γιάτί είναι στο όνομα του 'Εντουάρντο Βαλφρέντι; με ρωτά.

— Γιάτί τα λεπτά αυτά είναι δικά του. Όταν έμαθα ότι άρρώστησε τον παρακάλεσα να μ' άδειήσει ένα ποσό, γιά να σ' στείλω στο σανατόριο. Του είπα ότι θα το πληρώνα γρήγορα. Άφου τον μισθό μου, έκανα υπερωρίες, μία πάλι δεν ήταν εύκολο να τον έξοφλήσω. Τότε σκέφτηκα να λάβω μέρος στο διαγωνισμό της τηλεόρασης.

Περιμένω πως θα μου πη μία λέξη ευχαριστίας, μα εκείνη έξακολουθεί να σιωπάζει. Την κυττάω. Δυο δάκρυα κυλούν στα μάγουλά της. Τα σκουπίζει με το χέρι της, μα άλλα έρχονται στη θέση τους, κι' άλλα και δεν μπορεί να τα σταματήσει.

Εγώ τη βλέπω να κλαίει μα δε λυπάμαι. Είμαι εντυπωσμένος. Ξέρω πως τα δάκρυα αυτά είναι γιά μένα, μονάχα γιά μένα. 'Επιτέλους τη ρωτά αν θέλη να γίνει γυναίκα μου. 'Εστω κι' αν είμαι φτωχός της λέω, το ίδιο φτωχός όσο και πρώτα, άφου τα τέσσερα εκατομμύρια δεν είναι πιά δικά μου, και το μόνο πού άπικησα είναι το καινούργιο θερμοσίφωνο πού αγόρασε η Γκιουζέπινα. Έκείνη γελά και κλαίει μαζί, και κουνάει κατακτικά το κεφάλι, πολλές φορές.

Τότε εγώ τα ξεχνάω όλα, και τη Γκιουζέπινα πού θα χαλάει τον κόσμο από τις φωνές όταν μάθει, και τον 'Εντουάρντο Βαλφρέντι, και τα τέσσερα εκατομμύρια, και τις πεταλούδες. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο στον κόσμο παρά τα μάτια της Ροσάνας πού με κυττάζουν ύγρα, γλυκά όπως πρώτα, το χέλι της πού τρέμουν έσπφρα κι' ύστερα ενώνονται με τα δικά μου.

ΜΑΡΙΑΣΤΕΛΛΑ ΠΑΣΤΟΡ

ΠΡΑΤΕΡ ΚΑΙ ΣΕΝΠΡΟΥΝ

Δυό στολίδια της Βιέννης

Π ΟΙΟΣ είναι ο ωραιότερος περίπατος της Βιέννης;

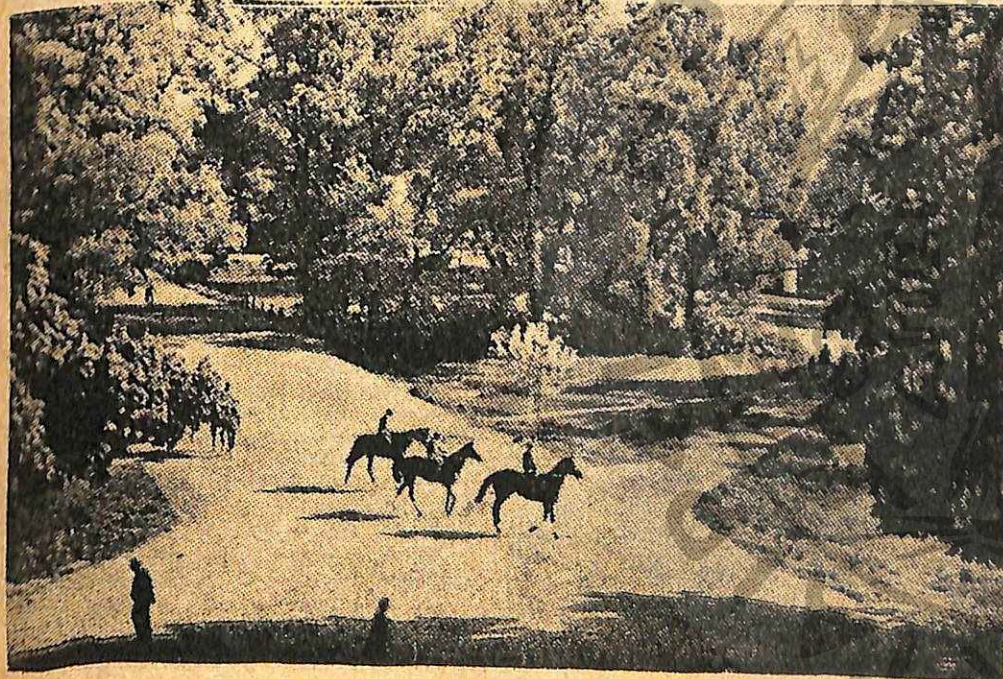
Δε μπορείς να το πής, γιάτί άπλούστατα είναι πάντολλοι οι ωραίοι περίπατοι, πάντολλες οι ωραίες μεριές. Κάθε μία γειτονιά έχει το πού να περπατήσεις και ν' άναπνεύσης. 'Ωστόσο, αν θελήσης να πάς λίγο μακρύτερα, θα πάς στο Πράτερ. Τό Πράτερ τό θεωρεί ο κάθε Βιεννέζος ιδιαίτερα δικό του. Είναι ο κοινός περίπατος και ο ιδιαίτερος του καθενός. Δεν ξέρω γιάτί, πάντως έτσι είναι. Ή κεντρική του άλσα προχωρεί αρκετά υγιόμμετρα. Καί στά μέσα της άνοίξουν, όταν πιά είναι ολάνθιστες οι καστανιές, οι πελώριες άγριοκαστανιές, τότε δεν υπάρχει ωραιότερος περίπατος γιά τους έρωτευμένους. 'Ωστόσο στα παγκάκια θα όπτε όλες τις ηλικίες.

Στο δάσος του Πράτερ βρίσκουν δροσιά το καλοκαίρι όσοι δεν μπόρεσαν να πάνε έξωχ. 'Εκεί περνούν τις ημέρες τους, κάθε πρωί καταφθάνουν με το τραίμ, ξεδιπλώνουν τη σκούρα κουβέρτα, ψωμί, τυρί, λουκάνικα, μύρα υπάρχουν στο καλάθι, ήλιοθεραπεία, έαπτα όλη την ημέρα και τό βράδυ επιστροφή, να δούμε και το ναϊκοκυρίό μας.

Παιμτάλαιο είναι τό δάσος του Πράτερ. Άναφέρεται ότι στα 1162 ο τότε βασιλιάς Φρειδερίκος ο Α' ο έπιλεγόμενος Βαρβαρόσσας, παρεχώρησε σ' έναν ιππότη, σαν ανταμοιβή γιά τις υπηρεσίες του, την έπριοχή πού έπωνομάζεται Πράτερ. Τό έγγραφο αυτό ύφίσταται έως σήμερα, εκεί καθορίζονται έπακριβώς τα σύνορα του Πράτερ. Τότε ήταν άπέραντο. Φυσικά, έχασε τις παλιές του διαστάσεις με τον καιρό. Πάντως τό μεσαιώνα ήταν ακόμη παμμέγιστο, εκεί κυνηγούσαν οι κατά καιρούς βασιλιάδες. Καί δεν υπήρχαν μόνο έλάφια και λαγοί και άσβοι, άλλα και λύκοι ακόμα και άγριογούρουνα. Στο Πράτερ κυνηγούσε και ο Μαξιμιλιαν ο Α' ο «τελευταίος ιππότης» πού ήταν τόσο περήφανος κυνηγός.

Σήμερα τό δάσος του Πράτερ βρίσκεται μέσα στην πόλη. Καί σου φαίνεται περίεργο να σκέπτεσαι ότι τούτες οι μεριές

■ Ή κεντρική λεωφόρος του Πράτερ.

Η ΠΟΥΔΡΑ

Ποιά είναι ή καταγωγή της πούδρας κανείς δεν τό γνωρίζει. Άλλοι ισχυρίζονται πως πρωτοχρησιμοποιήθηκε κατά την περίοδο του βασιλιά της Γαλλίας 'Ερρίκου του Α' κι' άλλοι λένε πως ή πούδρα έχει την ίδια ηλικία με τη γυναίκα ή φιλαρέσκεια.

Είναι όμως άποδειμένο πως ή χρησιμοποίηση διαφόρων σκόνηςων γιά την έπάλειψη του σώματος είναι πολύ παλιά συνήθεια. Οι γυναίκες της αρχαίας 'Ελλάδας ρίχνανε έπάνω στα μαλλιά τους λίγη στάχτη, όταν ήθελαν να φαίνονται λυπημένες από κάποιο θάνατο πένθος. Τό ίδιο έκαναν και οι Ρωμαίες, πού μεταχειρίζονταν συγχρόνως και σκόνη από χρυσάφι.

Μία παλιά παράδοση άναφέρει πως την πούδρα με τη σημερινή της σχεδόν μορφή, την πρωτοχρησιμοποίησαν στην 'Ιταλία. Είναι γνωστό πως γιά μία μακρά χρονική περίοδο οι μοναχικοί διάσκοι πού γυρίζαν τον κόσμο ήταν 'Ιταλικοί. Ή κούρσι άπ' τα ταξίδια με τα πρωτόγονα μέσα, οι καιρικές συνθήκες και οι εαυρόπνιες έκαναν τα πρόσωπα των θεατρίνων να φαίνονται χλωμά και καταβεβλημένα. Τότε σκέφτηκαν να χρησιμοποιήσουν τη σκόνη του ρυζιού, πού την έπιθέτανε στο πρόσωπό τους γιά να τό δώσουν χρώμα και ζωτικότητα. Τη συνήθεια αυτή των θεατρίνων την πήραν σιγά - σιγά και οι θεαταί, κυρίως οι γυναίκες.

Άντικ έάλλοτε στο παλάτι του Σένπρουμ και ήταν επίσης βασιλικός περίπατος. Ο 'Ιωσήφ ο Β' προσέφερε και τούτο τό πράσινο στο λαό. 'Ορισμένη ημέρα είχε ο καθένας τό δικαίωμα να κινή έδω τον περίπατό του.

Ο Μπετόδεν ήταν ένας τακτικός έπισκεπτής τό δάσους του Σένπρουμ. Έδω έμπνεύσθηκε, έδω έγραψε τό ορατόριό του «Ο Χριστός στο δάσος των 'Ελαίων». Είναι γνωστό τό μέρος πού αγαπούσε να κάθεται και να γράφει. Με τα μάτια της φαντασίας του έβλεπε άσφαλώς μπροστά του τό δάσος των έλαίων, πιά κάτω των κήπων της Γεθσημανή και πέρα στο δάσος την 'Ιερουσαλήμ.

Εμείς όμως οι άλλοι, οι άπλοι, δε βλέπουμε μπροστά μας, από εκείνη την ιερή μεριά όπου αγαπούσε να κάθεται ο Μπετόδεν, δεν βλέπουμε παρά τα κανονικάτα κλαδεμένα δέντρα, όπως άπαιτεί ο ρυθμός Μπαρόκ, πιά πέρα τις άλεις, πού προχωρούν στο έσωτερικό του δάσους και πού είναι στολισμένες με άγάλματα άρχαιοελληνικά. Πέρα από τό παλάτι, στο δάσος, βλέπουμε τη Βιέννη.

Τό παλάτι του Σένπρουμ δεν βρίσκεται σε ύψωμα, μάλλον σε βαθούλωμα θα μπορούσε να πη κανείς. Μπροστά όμως στο παλάτι, μετά τις πελούδες και τις κρήνες, άρχίζει ένας καταφύτος λοφίσκος πού τον άνεβαίνει ο έπισκέπτης κορδελιστά και πού όδηγεί στην 'Εκκλησία, σε μία θριαμβευτική άψίδα.

Ή άνοδος του λοφίσκου είναι κοραστική, ιδιαίτερα έπίπονη θα ήταν γιά τον Μπετόδεν. 'Ισως αυτή ή άνοδος να τον πλησίαζε νοερά προς τό 'Όρος των 'Ελαίων, λένε αυτοί πού έννοούν να έξταζουν τα πάντα, να χώνουν τη μύτη τους παντού και γιά όλα να θέλουν να βρίσκουν μιάν εξήγηση.

Άλλος τακτικός περιπατητής του δάσους του Σένπρουμ ήταν ο 'Αστιέυς, ο γιος του Μεγάλου Ναπολέοντα, «το φυλακισμένο πριγκιπόπουλο». Τό κεντάφιό του βρίσκεται σε μιάν αίθουσα του παλατιού.

Ή βλάστηση είναι πλούσιωτατη και στα δυό αυτά δάση της Βιέννης και στο Πράτερ και στο Σένπρουμ. Ή παραμονή έξαιρετικά ευχάριστη. Πλήθη κόσμου γεμίζουν τις άλεις τις έορτές και κάθε Κυριακή. Καί όταν ρωτήσετε έναν Βιεννέζο, από πότε είναι έλεύθερη ή είσοδος θα σας πη: «Με ήταν πάντα έτσι!»

Πη. Μ.

Κολώνιες 'Αρώματα ΧΥΜΑ

Τι μπορεί να συνοδεύσει την όμορφιά σας; Ένα λουλούδι! Και τι θα προσέσει στη γοητεία σας; Λίγο άρωμα, λίγη κολώνια... Προμηθευτείτε κολώνιες και άρώματα χύμα, από γνήσια εύρωπαϊκά έσάνς άνδρών.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ & ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΙ 20 - ΚΟΛΟΝΑΚΙ

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΛΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΙΣ-ΕΛΛΕΙΣ

ΤΑΧΥΤΑΤΗ - ΥΠΕΡΘΥΝΗ - ΑΠΟΛΥΤΗ

ΡΙΖΙΚΗ 100%

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ESTHETIQUE MODERNE

ΜΙ ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΟΝΑΚΙ ΤΗΛ. 612-010

Επίσημος Διανοέτης Από 1970-1974-84 μμ

Ο

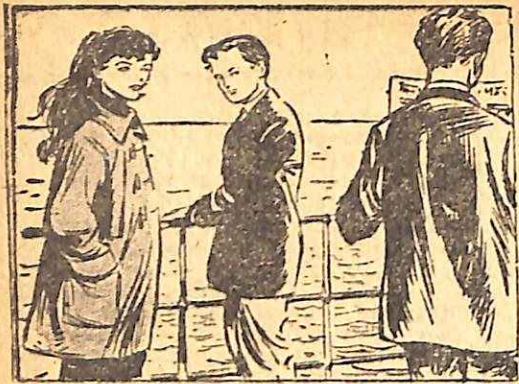
Νευρολογος-Ψυχιατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημιοί

46 Γωνία Χασ Τοικούπη

Αριθ. τηλεφ. 614 620

■ 'Η "Εβελυν είχε την εντύπωση ότι κάποιος τους είχε ακούσει.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: 'Η "Εβελυν και ο Μπόμπ Πάλμερ είναι δυο αδελφάκια που μένουν σε μια φτωχική πανσιόν του Λονδίνου. Οι γονείς τους, περιστευόμενοι καλλιτέχνες, έχουν πάψει από καιρό να στέλνουν χρήματα και η ιδιοκτήτρια της πανσιόν τους χρησιμοποιεί σαν υπηρέτες. Μια μέρα εμφανίζεται ο οικογενειακός τους φίλος, ο ναύος Τόμ Τόμ, ο οποίος τους λέγει ότι συνάντησε τους γονείς τους στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας και προσφέρει να τους κάνει τα έξοδα—έχει κληρονομήσει ένα θείο του—να πάνε να τους συναντήσουν. Τα δυο παιδιά φεύγουν μ' ένα μεγάλο πλοίο για τη Σιγκαπούρη, γιατί το πλοίο για το Σίδνεϋ θάφτηκε έπειτα από μια έκδομα. 'Από τη Σιγκαπούρη θα πάνε στο Σίδνεϋ. 'Ο ναύος, πριν φύγουν, τους δίνει ένα πορτοφόλι γεμάτο λεφτά.

2^{ον} Τό υπερωκέανειο έχει ανοιχτή στο πέλαγος. Τα δυο αδελφάκια καθισμένα στην κουπαστή βλέπουν μακριά, να χάνεται η ακτή.
— Βρέ, τί πάθαμε! λέει κάποια στιγμή η "Εβελυν. Ξεχάσαμε να ζητήσουμε από τον Τόμ τη διεύθυνσή του. 'Αν μας συμβεί τίποτα...

— Θά μάς γράψει στο Σίδνεϋ, είπε ο Μπόμπ... 'Εξ άλλου τί μπορεί να μάς συμβεί; 'Χεϊς το πορτοφόλι;

— Δεν το έβαλα στην τσάντα μου: θα ήταν πολύ ριψοκίνδυνο. Βρίσκεται σε μια από τις τσέπες του παλτού μου.

— Πολύ έξυπνο!, είπε ειρωνικά ο Μπόμπ. Σε λίγο η ζέστη θα είναι άνυπόφορη... και θα δγάλης το παλτό σου.

— Τότε να το εμπιστευθούμε στον καπετάνιο. Θά του το ζητήσουμε όταν φτάσουμε. 'Εως τότε, Μπόμπ, σε παρακαλώ μη μιλήσεις σε κανένα για τα χρήματα.

— Μά με θεωρείς τόσο καυτό;

'Η "Εβελυν είχε τη διαίσθηση ότι κάποιος είχε ακούσει τη συζήτησή τους. Στράφηκε απότομα: κοντά τους, δεν υπήρχε παρά ένας ασήμαντος άνθρωπος που ήταν βυθισμένος στην ανάγνωση της έφημερίδας του.

Τα παιδιά έδωσαν στον καπετάνιο να τους φυλάξει το πορτοφόλι τους με τα χρήματα κι' αυτός το έκλεισε στο χρηματοκιβώτιο του πλοίου. 'Από αυτή την πλευρά ήσυχασαν και συνέχισαν το ταξίδι τους ευχαριστημένα. Το πλοίο διέσχισε τον 'Ατλαντικό 'Ωκεανό, μπήκε στη Μεσόγειο, πέρασε από το στενό του Σουέζ και βγήκε στην 'Ερυθρά Θάλασσα. 'Ο καιρός είχε αλλάξει και έκανε πολύ ζέστη. Το μόνο που δεν μπορούσαν τα παιδιά να χαρούν ήταν τα διάφορα λιμάνια όπου έπιανε το πλοίο, γιατί δεν είχαν χρήματα και δεν κατέβαιναν από το πλοίο. 'Η "Εβελυν, πάντα δύσπιστη, απέφυγε να πιάσει γνωριμίες με τους άλλους ταξιδιώτες. 'Οστόσο δεν μπόρεσε να μη πιάσει κουβέντα με μια ηλικιωμένη κυρία. 'Ενα πρωί καθώς έκανε βόλτες στο κατάρωμα διασταυρώθηκε με αυτή την κυρία. 'Όταν έφτασε κοντά της, της ηλικιωμένης κυρίας της έπεσε το σάλι της. 'Η "Εβελυν, σαν εύγενικό κορίτσι, έσκυψε και της τομάζεψε.

— Σ' ευχαριστώ, κοπέλλο μου, της είπε η κυρία.

— Παρακαλώ, απάντησε η "Εβελυν.

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Περιπετειώδες εικονογραφημένο ανάγνωσμα για τα παιδιά σας

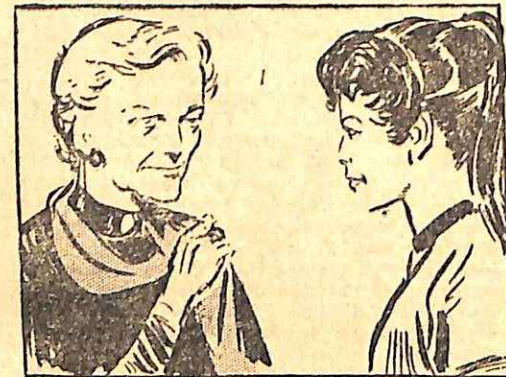
— Σε βλέπω μόνη σου στο πλοίο. Πού πηγαίνεις;

— Δεν είμαι μόνη μου, είπε η νέα. Ταξιδεύω με τον αδελφό μου και πηγαίνουμε να συναντήσουμε τους γονείς μας στο Σίδνεϋ.

— Είσαστε τυχεροί που πηγαίνετε να συναντήσετε κάποιον ζωντανό. 'Εγώ πηγαίνω να βρω έναν τάφο, είπε η γρηά με ύφος μυστηριώδες.

'Η "Εβελυν δεν τόλμησε να ρωτήσει περισσότερες λεπτομέρειες, κάθε φορά όμως που συναντούσε την ηλικιωμένη κυρία στο κατάρωμα ή στην αίθουσα φαγητού, τη χαιρετούσε με συμπόνια.

Τέλος το πλοίο έφτασε στη Σιγκαπούρη. 'Η "Εβελυν ζήτησε από τον πλοίαρχο το πορτοφόλι και ο Μπόμπ το έβαλε στην τσέπη του, την οποία κούμπωσε μ' ένα κουμπί και με πολλές παραμάνες. 'Όταν κατέβαιναν από το πλοίο, η "Εβελυν είπε:

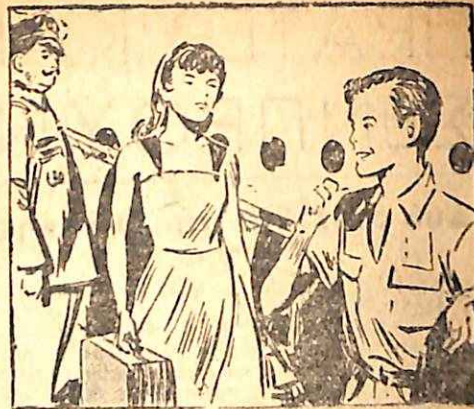
■ —'Εγώ πηγαίνω να συναντήσω έναν τάφο, είπε η ηλικιωμένη κυρία.

— Ν' αφήσουμε τα πράγματά μας στο τελωνείο και να πάμε γρήγορα να αγοράσουμε εισιτήρια για το Σίδνεϋ. Μου φαίνεται, Μπόμπ, πως κάποιος κίνδυνος μάς απειλεί.

— Κουταμάρες! είπε ο Μπόμπ. 'Εξ άλλου, είμαι μαζί σου, κι' έπειτα, ο κόσμος δεν είναι όλο κλέφτες και δολοφόνοι!

■ —'Ελάτε να βρούμε μαζί το πρακτορείο, είπε ο άγνωστος.

■ —Μην ανησυχείς, είπε ο Μπόμπ. 'Ο κόσμος δεν είναι όλο κλέφτες.

'Όταν άφισαν τα πράγματά τους, τα δυο αδελφάκια άρχισαν να ζητούν πληροφορίες για το κοράβι που θάφενε για το Σίδνεϋ. Σταμάτησαν ένα καπετάνιο που έδινε διαταγές φορτώσεως στο πλοίο του.

— Σας παρακαλούμε πολύ, μπορείτε να μάς πείτε ποιο πλοίο φεύγει για το Σίδνεϋ.

'Ο καπετάνιος ήταν έτοιμος να τους απαντήσει, αλλά εκείνη τη στιγμή ο ναύτης που δούλευε στο δίντσι έκανε έναν ασφαμένο χειρισμό και ο καπετάνιος παράτησε τα παιδιά και έτρεξε στο πλοίο του.

'Εκείνη τη στιγμή ένας άνθρωπος πλησίασε το Μπόμπ και τη "Εβελυν.

—'Ακουσα που λέγατε ότι θέλετε να πάτε στο Σίδνεϋ, τους είπε. Κι' εγώ πρόκειται να πάω στο Σίδνεϋ. 'Ελάτε μαζί μου. Θά ζητήσουμε μαζί πληροφορίες.

Της "Εβελυν της φάνηκε ότι αυτό το άτομο δεν της ήταν άγνωστο, δεν μπορούσε όμως να θυμηθεί πού το είχε δει.

'Ο Μπόμπ, θαρροσημένος από τη δυσπιστία της αδελφής του, απάντησε στον ξένο:

— Ευχαριστούμε, κύριε! Είσατε πολύ ευγενικός.
Παρά τη θέλησή της η "Εβελυν αναγκάστηκε να τους ακολουθήσει.

'Ο άγνωστος μπήκε σ' ένα γραφείο γεμάτο κόσμο όπου τους έκανε νόημα να περιμένουν. Βγήκε από το γραφείο έπειτα από μερικές στιγμές.

«Πολύ γρήγορα ξαναβγήκε» σκέφτηκε η "Εβελυν.

— 'Εν τάξει!, είπε ο άγνωστος. Ζήτησα πληροφορίες. Το πρακτορείο από το οποίο θα αγοράσουμε τα εισιτήρια για το Σίδνεϋ είναι στο εσωτερικό της πόλεως. 'Ελάτε! Ξέρω καλά τη Σιγκαπούρη!

'Ο άγνωστος τους ώδηγησε σε μια βιοπονη γειτονιά... Είχε αρχίσει να νυχτώνει. Ξαφνικά τα δυο παιδιά και ο άγνωστος βρέθηκαν μέσα σ' ένα καυγά. 'Ανθρωποι χτυπιόντουσαν μεταξύ τους. 'Ο δρόμος ήταν στενός. Κάποια στιγμή ο Μπόμπ έφαγε μια γροθιά και θυμωμένος μια κραυγή πόνου σωριάστηκε χάμω. 'Η "Εβελυν, παραμερίζοντας τους συμπλεκόμενους, έτρεξε κοντά του.

— Μπόμπ! Είσαι χτυπημένος.
— Ναί, πονάει το πόδι μου. Δεν μπορώ να σηκωθώ.

'Ο δρόμος είχε πάλι ερημώσει και ο άγνωστος είχε εξαφανιστεί. 'Η "Εβελυν προσπάθησε να σηκώσει τον Μπόμπ, αλλά στάθηκε αδύνατον.

'Εκείνη τη στιγμή πλησίασε ένας γιγάντιος ναύτης:

— Τί έχει ο μικρός; ρώτησε.
Μά ο Μπόμπ έβγαλε μια δεύτερη κραυγή. Αυτή τη φορά όμως όχι από πόνο:

—'Εβελυν! φώναξε. Χάθηκε το πορτοφόλι από την τσέπη μου.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

■ 'Ο κύρ άλεπόρ ήταν τρομερά ξιπασμένος.

Η ΠΟΝΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

ΕΝΑ ζευγάρι άλεπούδων είχε τη φωλιά του κάτω από μια μεγάλη βελανιδιά. 'Ηταν ένα πολύ αγαπημένο ζευγάρι, μόνο που ο κύριος άλεπόρ ήταν κομμάτι ξιπασμένος. Καμάρωνε για τη μεγάλη φουντωτή ουρά του και για την ωραία γυαλιστερή γούνα του. Μά πιότερο απ' όλα ο κύρ άλεπόρ ήταν περήφανος για την εξυπνάδα του.

Δεν είχε ξεχάσει μια φορά πέντε σκυλιά που τον είχαν περικυκλώσει και ότι τους το είχε σκάσει; Την έλεγε και την ξανάλεγε αυτήν την ιστορία κι' η γυναίκα του είχε βαρεθεί πια να την ακούει.

— Δεν έρχεσαι μαζί μου στο κουνήι; σήμερα; είπε. Ένα πρωί η κυρά άλεπού στον άντρα της.

— Ευχαριστώ, απάντησε αυτός. Μά δε νομίζεις ότι θα προτιμώτερο να έβενω έδώ και να πρόσεχα τα παιδιά μας;

— 'Οχι, θά τα τοποθετήσω στο κρυφό διαμέρισμα, απάντησε η κυρά άλεπού. 'Υστερα θ' βάλω μπροστά μια μεγάλη πέτρα και κανένας δεν θά μπορού να τα πειράξει.

Βγήκαν απ' τη φωλιά τους και πήραν το δρόμο ανάμεσα στο δάσος. Εύτυχώς δεν είχαν τίγρις στη γειτονιά, ήταν η κυρά άλεπού, όταν σταμάτησε για να πάρει ανάσα. Είναι τόσο δυνατή που μένα χτύπημα του ποδιού της μπορεί να μάς σκοτώσει.

Κουτή που είσαι, απάντησε ο άντρας της. 'Εγώ με την εξυπνάδα μου θά την ξεγελάσω. 'Εξ άλλου έχω ακούσει ότι η τίγρις είναι δειλή.
— Χά, χά, τόχες ακούσει αυτό, αντήχησε μια χοντρή φωνή πίσω τους. Και θά ξεγελάσεις την τίγρι, τη βασίλισσα των ζώων.

Οι δυο άλεπούδες έμειναν σαν πετρωμένες από το φόβο τους.

— 'Ετσι να σάς κάνω με το πόδι μου και πάτε καλά σας! βρυχήθηκε το τρομερό ζώο. 'Η κυρά άλεπού όμως άρχισε να συνέρχεται. Σκέφθηκε τα παιδάκια της στη φωλιά τους. 'Αν δεν γυρίζε θά πέθαιναν.

Καλή μου τίγρις, είπε. Στο σπίτι έχουμε έφτα παιδάκια. Είναι παχειά και τρυφερά κι' έχουν το ωραιότερο τρίχωμα, που δεν ματαίεδες. 'Ο άντρας μου όμως κι' εγώ δεν συμφωνάμε σε ποιόν από τους δυο μοιάζουν τα μικρά. 'Ο πατέρας τους λέει πως είναι ίδια και απάρα-λαχτα αυτός. 'Εγώ όμως νομίζω πως μοιάζουν σ' έμένα. Θέλεις νάρθης μαζί μας και να μάς πής ποιος από τους δυο έχει δίκιο; 'Εσά μικρά τρυφερά άλεπουδάκια! 'Η τίγρις ένοιωσε να της άνεβαίνουν τα σάλια στο στόμα.

Και βέβαια, είπε γρήγορα. Να έρθω εύχαριςτας να σάς λύσω τη διαφορά σας. Και ξεκίνησαν και οι

τρεις για τη φωλιά. 'Όταν έφτασαν εκεί, η κυρά άλεπού είπε στον άντρα της:

— Πήγαμε να φέρω τα παιδιά μας.

'Ο κύρ άλεπόρ χώθηκε μέσα στην τρύπα και δέ ματαφάνηκε.

— Τί κάνει ο άντρας σου; είπε στην άλεπού.

— Θα έρθει άμέσως, απάντησε αυτή. Ξέρεις τα μικρά έχουν μεγαλώσει κι' έχουν γίνει άνυπόφορα. 'Ασφαλώς δεν θά θέλουν να έρθουν έδώ. Πάω μία στιγμή να τον βοηθήσω.

Και σαν άστραπή χώθηκε στη φωλιά από τη στενή είσοδο.

'Η τίγρις περίμενε ένα τέταρτο, μισή ώρα.

— Είσαι ακόμα έδώ, φώναξε η άλεπού.

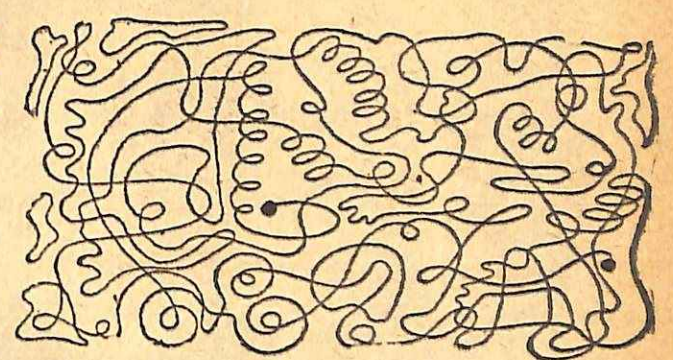
—Ναί, κυρά άλεπού, απάντησε η τίγρις. Δείξε μου γρήγορα τα παιδιά σου και θά πάω σε ποιόν μοιάζουν.

— Ευχαριστώ, δεν είναι πια ανάγκη, απάντησε η κυρά άλεπού. 'Ο άντρας μου άνεγνώρισε ότι τα μικρά μοιάζουν σέ μένα. Μπορείς να γυρίσης στο σπίτι σου. Σ' ευχαριστώ για τον κόπο.

'Η τίγρις προσπάθησε να μπή από το στενό πέρασμα στη φωλιά, αλλά δεν θά κατάφερε. 'Απογοητευμένη ξεκίνησε για το σπίτι της.

Κι' ο κύρ άλεπόρ; 'Από εκείνη την ημέρα έπαυσε να παίνευεται. Γιατί είχε αποδειχθεί ότι η γυναίκα του ήταν πιο έξυπνη από αυτόν. Με την πονηριά της είχε σώσει τη ζωή τους και τη ζωή των παιδιών τους.

ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΟ ΣΚΙΤΣΟ

Κάτι παριστάνει αυτό το σχέδιο, αλλά είναι τόσο μπερδωμένο οι γραμμές, που δεν μπορεί κανείς να καταλάβει. Γι' αυτό ξεκινήστε από μια από τις δυο τελείες μ' ένα μολύβι και τονίστε τη γραμμή που θ' ακολουθήσετε. Δεν είναι καθόλου δύσκολο.

ΤΟ ΑΓΡΙΟΠΕΡΙΣΤΕΡΟ

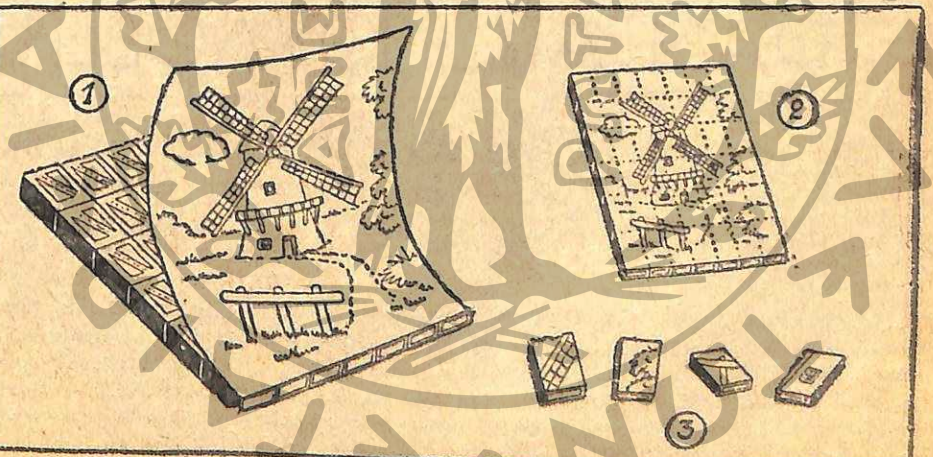
Είναι ένα πολύ δημοφιλές παιχνίδι που παίζεται από τους αγρίους στα βουνά. Είναι ένα παιχνίδι που παίζεται από τους αγρίους στα βουνά. Είναι ένα παιχνίδι που παίζεται από τους αγρίους στα βουνά.

Το γεράκι για γ' άρπαξη ένα περιστέρι, πρέπει πρώτα να το βάλει σημαδι. 'Αν τα περιστέρια είναι σκόρπια το σημάδεμα είναι εύκολο. 'Αν όμως αυτά προφθάσουν και σμιξουν δεν κατορθώνεται το γεράκι να πάρει στόχο. Θά πέσει πάνω στο σύννεφο, εκείνο θάνοιξη και το γεράκι θά σπάσει τα μούτρα πάνω στο χώμα.

Είναι ένα πολύ δημοφιλές παιχνίδι που παίζεται από τους αγρίους στα βουνά. Είναι ένα παιχνίδι που παίζεται από τους αγρίους στα βουνά. Είναι ένα παιχνίδι που παίζεται από τους αγρίους στα βουνά.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ Μ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΚΥΒΩΝ

'Από σήμερα αρχίστε να μαζεύετε τα άδεια κουτιά από σπρίττα. 'Όταν συγκεντρώσετε αρκετά, φτιάξτε μόνες σας, για σας ή για τα μικρότερα αδελφάκια σας, το ακόλουθο παιχνίδι που θα σας διασκεδάσει πολύ. Πάρτε μια ωραία χρωματιστή ή άλλη εικόνα (από παλιά περιοδικά, από ημερολόγια κ.λπ.). Βάλτε τα κουτιά τα σπρίττα κοντά- κοντά, ώστε να σχηματίσουν το σχήμα της εικόνας. Κατόπιν κολλήστε την εικόνα στα κουτιά τα σπρίττα. 'Αν η εικόνα προεξέχει λιγάκι θά την κόψετε προηγουμένως τόσο, ώστε να έρθει ίσα- ίσα με τη βάση των κουτιών. 'Όταν κολλήση καλά και στεγνώση (τουλάχιστον έπειτα από μια ώρα), θά πάρετε ένα ξυροφάκι και θά κόψετε το σύνολο, ακολουθώντας τα ένδιάμεσα των κουτιών. 'Ετσι θ' αποκτήσετε ένα ωραίο παιχνίδι με κύβους, που θά σας ευχαρίστηση ακόμα περισσότερο γιατί θά το έχετε φτιάξει έσείς.

ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

που μπορείτε να το έτοιμάσετε ειδικά,

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΑΡΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ

Οι νεαροί κύριοι θα είναι πολύ μοντέρνα ντυμένοι με αυτό το πρωτότυπο πουλόβερ. Ξεφεύγει λίγο από την κλασική μορφή του συνηθισμένου πουλόβερ και δίνει αμέσως μια νότα νεανικότητας. Καθώς βλέπετε είναι πλεγμένο κάθετα και η γαρνιτούρα των ώμων και των μανικιών είναι πλεγμένη χωριστά. Το πλεκτό αυτό είναι πλεγμένο σε πορτοκαλί χρώμα με μαύρο. Αν όμως το βρίσκετε κάπως κτυπητό προτιμήστε άλλο χρώμα.

ΥΛΙΚΑ : 530 γραμμ. μαλλί Η.Ε.Σ. «Συμπιλέ» ή άλλης ποιότητας σε χρώμα της αρεσκείας σας και 50 γραμμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα μαύρο. Βελόνες Νο 3½. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 3.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ρίγες = Πλέξετε με τυχρωματιστό μαλλί 16 βελόνες ζέρσευ και την 17η βελόνα πλέξετε με μαύρο μαλλί ανάποδη πάνω από την καλή, ή καλή πάνω από την ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ : 16π = 6 έκ. φάρδος και 16 βελόνες = 4 έκ. ύψος.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες Νο 3½ 8π για την άκρη του δεξιού Μανικιού. Πλέξετε από την πρώτη βελόνα την ριγέ πλέξι προσθέτοντας στο τέλος της βελόνας στην καλή μεριά του πλεκτού από 8π (3 φορές). Κατόπιν αυτή τη μεριά θα την πλέξετε τελείως ίσια επί 35 έκ. Στο τέλος της βελόνας στην ανάποδη μεριά του πλεκτού θα προσθέτετε αμέσως μόλις αρχίσετε το πλεκτό κάθε δη βελόνα από 1π (40 φορές). Όταν η ίσια γραμμή θα έχει μήκος 35 έκ. θα προσθέσετε στο τέλος της βελόνας στην καλή μεριά του πλεκτού κάθε 4η βελόνα από 1π (4 φορές) και κάθε 2η βελόνα από 1π (5 φορές), 2π (4 φορές) και 15π (4 φορές). Συνεχίστε κατόπιν προς αυτή τη μεριά όλο ίσια. Από την άλλη μεριά αφού προσθέσετε από 1π (40 φορές) θα συνεχίσετε ίσια. Όταν θα πλέκετε την 16η μαύρη ρίγα θα δρισκώσατε στο μέσον του πλεκτού. Τελειώσετε και το άλλο μισό με τον ίδιο τρόπο αλλά αντίστροφα.

ΕΜΠΡΟΣ

Πλέξετε ακριβώς όπως και για την πλάτη.

ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ

Βάλετε στις βελόνες Νο 3½ 120π και πλέξετε 2 βελόνες ζέρσευ με το χρωματιστό μαλλί. Κατόπιν πλέξετε * 1 βελόνα ανάποδη με το μαύρο μαλλί, 3 βελόνες ζέρσευ χρωματιστό. Συνεχίστε από * Μετά την 5η μαύρη ρίγα πλέξετε 4 έκ. χρωματιστό ζέρσευ. Πλέξτε άλλο ένα κομμάτι όμοιο.

ΛΑΣΤΙΧΟ ΜΑΝΙΚΙΩΝ

Βάλτε στις βελόνες Νο 3 66π και πλέξετε στρογγυλό λάστιχο 1+1π. Πλέξετε άλλο ένα όμοιο.

ΠΑΤ ΤΟΥ ΩΜΟΥ

Βάλετε στις βελόνες 338π και πλέξετε 2 βελόνες ζέρσευ χρωματιστό, 1 βελόνα ανάποδη με το μαύρο μαλλί, 3 βελόνες ζέρσευ χρωματιστό, 1 βελόνα ανάποδη με το μαύρο μαλλί. Πλέξετε κατόπιν μόνο επάνω από τους μεσαίους 36π, 4 βελόνες χρωματιστό ζέρσευ και κατόπιν κλείσετε αυτούς τους πόντους.

Πάρτε πάλι στις βελόνες σας τους 151π του κάθε μέρους και αφού προσθέσετε 5π προς τη μεριά τού ντεκολτέ πλέξετε 5π πλέξετε εναλλάξ 3 βελόνες χρωματιστό ζέρσευ και 1 βελόνα ανάποδη με το μαύρο μαλλί. Αφού πλέξετε 5 μαύρες ρίγες πλέξετε ακόμη 2 βελόνες ζέρσευ και κατόπιν κλείσετε τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τα κομμάτια προσεκτικά από την ανάποδη με δρεγμένο πανί. Ράψτε τις πλαγιένες ραφές και συνέχεια τις ραφές κάτω των μανικιών. Τις ραφές των ώμων δεν θα κλείσετε αλλά θα ενώσετε στην πλάτη το πατ των ώμων, αφού γυρίσετε το στρίψωμα πάνω από τους μεσαίους 36π καθώς και αυτό με τους 5π που είχατε προσθέσει. Γυρίστε στο εμπρός ένα στρίψωμα 2 έκ. Ράψτε το πατ των ώμων στο εμπρός. Ενώστε τη λωρίδα στη μέση αφού γυρίσετε για στρίψωμα τα 4 έκ. το χρωματιστό ζέρσευ. Ενώστε τα λάστιχα στα μανίκια με βελονιά πόντου.

Χ. Κ.

ΣΚΑΚΙ : Τ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

■ Συνηθίστε να παίζετε με ακρίβεια και μη παρατεινέτε την παρτίδα με άχρηστες κινήσεις. Μη παίζετε στην τύχη, χωρίς ένα τελικό σκοπό. Πρέπει το σύνολο των δυναμένων σας να προσαρμόζεται σε ένα σχέδιο καταστρωμένο εκ των προτέρων. Συμφέρεται, λοιπόν, μετά την πλήρη ανάπτυξη των κομματιών σας, να προσαρμόζετε το παιχνίδι σας σε μια κεντρική ιδέα. Μακριά από κινήσεις ασυνάρτητες χωρίς πνεύμα συνεχίας.

■ Μη περιορίζετε την προσοχή σας σε ένα στενό τομέα της σκακίρας, συνηθίστε να βλέπετε όλη τη σκακίρα, σαν ένα σύνολο.

■ Άσκηθιτε στην κρίση και στην εκτίμηση των θέσεων που παρουσιάζει, σε κάθε δεδομένη στιγμή, η σκακίρα. Αυτό θα σας διευκολύνει να δρίσκετε την όρθη κίνηση.

■ Προσέχετε να εξασφαλίζετε πλήρη ελευθερία κινήσεων στα κομμάτια σας. Αποφεύγετε την ακινησία των κομματιών σας ή το ενοχλητικό κάρφωμα.

■ Έξουσιάζετε με τους Πύργους σας τις ανοιχτές ή μισοανοιχτές γραμμές. Είναι εξαιρετική τακτική για επίθεση. Η

εισβολή ενός λευκού Πύργου στην 7η γραμμή (ένος μαύρου στη 2η) είναι περίπου πάντοτε αποφασιστική.

■ Μη ξεχνάτε ότι όλα τα προσόντα και ελαττώματα του ανθρώπινου χαρακτήρα παρουσιάζονται στη σκακίρα, όπως σε καθρέφτη.

■ Οι ψυχολογικοί παράγοντες παίζουν στο σκάκι πολύ σπουδαίο ρόλο. Δεν παίζει κανείς μόνο με τα κομμάτια, αλλά υπολογίζει το ήθικό και την ισοσυγκρασία του αντιπάλου.

■ Μη χάνετε στους περίπλοκους δρόμους των διαφόρων παραλλαγών, αλλά προσπαθήτε να κάνετε οικονομία σκέψης, αφαιρώντας από τις αναλύσεις σας τις επikinδυνες, άχρηστες ή ανεπαρκείς κινήσεις. Καθορίζετε ακριβώς εκείνο που θέλετε να κάνετε. Βεβαιωθείτε ότι το σχέδιό σας είναι καθαρό και δριστηκό.

■ Μη παίζετε μίαν αμφίβολη κίνηση, με την ελπίδα να κάνετε τον αντίπαλό σας να πέσει σε παγίδα, διότι κινδυνεύετε να χειροτερεύσετε τη θέση σας. Είναι σαν να παίζετε ζάρια. Και το σκάκι δεν είναι τυχερό παιχνίδι!

Λ. ΛΑΒΡΑΝΟΣ

ΑΝΤΙ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟ, ΚΑΡΑΜΕΛΛΕΣ

Χαράς ευαγγέλια για τον παιδόκοσμο, αλλά και για τους γονείς. Το μαρτύριο του μουρουνελαιού καταργείται. Παιός δεν το γνώρισε στα παιδικά του χρόνια. Ο εφιάλτης του κουταλιού με την ανδιαστική γεύση και την αντιπαθητική μυρωδιά, ήταν ως τώρα μία αφορμή για ένα μικρό καθημερινό οικογενειακό δράμα. Φωνές, κλάματα, σκηνές, ξύλο μία δολοκλήρη διαδικασία, πιάσιμο της μύτης του παιδιού για να μη νοιώσει τη μυρωδιά, ανακάτωμα του μουρουνελαιού με τα πιο άπιαστα πράγματα, τριψίματα, παρακάλια, σκηνοθεσίες κι ένα σωρό άλλες προσπάθειες για να πιά ο μπεμπέλης και η μπεμπέκα το μουρουνελαιό τους.

Οι αυτά χαλούσαν τον χαρακτήρα του παιδιού και τα νεύρα των μεγάλων. Σήμερα πιά η διαδικασία αυτή καθίσταται αναχρονισμός και το πολύ—πολύ θα μείνι στους παλαιότερους σαν μια κακή αμνησία. Στη Νορβηγία, τη χώρα που παράγει το μουρουνελαιο, καταρρώθη ένα ακόμη επιστημονικό θαύμα. Το μουρουνελαιο μετετράπη σε ευχάριστες καραμέλες με γεύση και άρωμα λεμονιού. Αφαιρώντας τις φυσικές διταμίνες Α και Β που περιέχει η μουρούνα, οι επισητήμονες, ή ενσωμάτωσαν σε νοστιμώτατες καραμέλες τύπου «κομφετί». Έτσι ο σύγχρονος παιδίατρος και οι γονείς, έχουν στα χείρια ένα ευχάριστο όπλο που προσφέρει με σιγουρότερο τρόπο μάλιστα την αφέλεια του μουρουνελαιού στην τρυφερή ηλικία της ανάπτυξεως, χωρίς τα μειονεκτήματά του. Επί πλέον, τώρα πιά, δεν χρειά-

ζεται να σκοτιστή κανείς αν το μουρουνελαιο είναι φέσκο και καλής ποιότητας ή αν το δέχεται το παιδικό στομάχι. Το συγχρονισμένο αυτό μουρουνελαιο ονομάζεται VIMAX (Βιμάξ). Μπορείτε μάλιστα να το βρείτε σε όλα τα Φαρμακεία αρκεί να θυμηθείτε το όνομα Βιμάξ για να το ζητήσετε.

Ένας ακόμα παιδικός υπαίτιος, το μουρουνελαιο, χάρις στο Βιμάξ έχασε πιά τη δύναμή του να δασαίνει μικρούς και μεγάλους.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ
(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) ΤΟΥΜΠΑΝΟ, 2) ΑΡ — ΙΡΙΤΙΣ, 3) ΔΙΑΜΟΝΗ, 4) ΕΣΜΟΣ — ΤΑΥ 5) ΜΑΣΤΟΡΑΣ, 6) ΣΟΛ, 7) ΤΣΙΝΤΣΙΛΑ, 8) ΕΠΤΑ, 9) ΑΧ — ΕΥΑ — ΜΕ, 10) ΚΟΜΜΩΤΡΙΑ, 11) ΑΠΑΣ — Α. ΜΑΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) ΤΑΔΕ — ΣΤΡΑΚΑ, 2) ΟΡΙΣΜΟΣ — ΧΟΠ, 3) ΑΜΑΛΙΑ — ΜΑ, 4) ΜΙΜΟΣ — ΕΜΣ, 5) ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΩ, 6) ΑΙΝ — ΣΠΑΤΑ, 7) ΝΗΤΤΡΟΪΤ — ΡΩΜΗ, 8) ΟΙ — ΑΑ — ΛΑΜΙΑ, 9) ΣΟΥΣΤΑ — ΕΑΝ.

ΤΟ ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΠΙΑΤΟ

Νά πως συναρμολόγησε και συγκόλλησε ο ειδικός τεχνίτης το πιάτο που είχε γίνει κομμάτια.

ΤΟ ΠΙΘΑΡΙ

60 οκάδες. Για τη λύση του προβλήματος αυτού αρχίζουμε από το τέλος. Ο κάτοχος του πιθαριού είχε 15 οκάδες αφού έδωσε μια οκά λιγώτερο από το 1/3 της ποσότητας που περιείχε. Αν έδωσε μια οκά ακόμα, αφήνοντας φυσικά 14 οκάδες αντί 15, θα είχε τα 2/3 της ποσότητας πριν εγείλη την τελευταία παρτίδα. Το 14 είναι τα 2/3 του 21, συνεπώς πριν από τη δεύτερη αφαίρεση λαδιού το πιθαρι πρέπει να είχε 21 οκάδες μέσα. Κι' επειδή ο κάτοχος του έδωσε μια οκά λιγώτερο από το μισό της αρχικής ποσότητας και άφησε 21 οκάδες πρέπει να είναι μια οκά περισσότερο από το μισό της αρχικής ποσότητας. Το μισό της αρχικής ποσότητας ήταν συνεπώς 20 οκάδες και φυσικά το όλον 40 οκάδες. Κι' επειδή οι 40 οκάδες ήταν τα 2/3 της χωρητικότητας του πιθαριού, η ολική χωρητικότητα του ήταν 60 οκάδες.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ΠΟΠΗ & ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Βουκουρεστίου 21
Βοηθού του μεγάλου αίσθητικού Μαρσέλ Βατάρ των Παρισίων.
Αισθητική — προσώπου — σώματος — στήθους — αποτρίχωσης.
Θεραπεύει με τις τελευταίες μηχανικές εγκαταστάσεις και μεθόδους αισθητικής.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ νόμῳ : Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ, Ασκληπιού 107, Δ. Π. ΚΟΡΔΑΚΗΣ, προϊστάμενος τυπογραφείου, οδός Πέτρος αρ 29.
Χειρόγραφα δημοσιεύμενα και μη δεν επιστρέφονται.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
Sarko
Παρασκευασμένα επί τη θέσει των τελευταίων επιτευξών της βιοχημείας.
Εφάρμιλλα των καλύτερων Ευρωπαϊκών.
— Γραμμή 21 — Τηλ. 20.887 —

Το Μυστικό μου... ποιο είναι;

Το καταπληκτικό
ΧΡΟΜΟ-ΣΑΜΠΟΥΑΝ
Palette

- Με το Παλέτ, επέτυχα εύκολα:
- * Νά λούζω και νά μακιγιάρω ταυτόχρονα τα μαλλιά μου.
- * Νά τους δίνω το φυσικό τους χρώμα ή μιὰ ανάλογη μοντέρνα απόχρωση.
- * Νά καλύπτω διακριτικά τις άσπρες τρίχες.
- * Νά διατηρώ τα μαλλιά μου πάντα νεανικά, όρτα και λαμπερά.

Έντυποι οδηγίες ελληνιστί αποστέλλονται δωρεάν.

*Αποκλ. Αντιπρόσωποι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΚΙΩΤΗ, Αθήναι Νίκης 9 Τηλ. 25.739

ΜΙΛΟΥΝΤ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΤΕ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Για ένα διάστημα ηρεμήστε και απολαύστε χωρίς ανησυχίες αυτό που έχετε κερδίσει. Δεν σας συμφέρει να αναλάβετε άμεσα καινούργιες δουλειές που φαίνονται ότι θα είναι δύσκολες. Καταπονείτε τον εαυτό σας και την υγεία σας.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 'Απριλίου): Θα επιτύχετε αν παραμερίσετε τον έγωισμό και δεν προβάλλετε διαρκώς τον εαυτό σας. Πρέπει να πλησιάσετε περισσότερο στους ανώτερους σας και να ενδιαφερθείτε για τις υποθέσεις σας.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Μπορείτε να στενοχωρηθείτε για ένα διάστημα αλλά μη δειλιάσετε. Όλα τα άτομα είναι δικά σας. 'Η στενόχωρη αυτή κατάσταση θα περάσει και σεις θα βρείτε τη γαλήνη και την ησυχία σας και πάλι.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 'Ιουνίου): Διαρκώς να δημιουργείτε ευχάριστες συνθήκες στη ζωή της οικογενείας σας. Τα πρόσωπα που είναι γύρω σας περιμένουν πολλά από σας και σεις είσατε σε θέση να τους τα προσφέρετε άνετα.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Ιουλίου): 'Αρκεστήτε σ' αυτά που έχετε κερδίσει και εκτιμήστε τα όπως πρέπει. 'Η θέσι σας είναι πολύ ευχάριστη και στο μέλλον το προσέχει θα ευχιστή και με άλλα πολύ ευχάριστα επακόλουθα.

Πορσεύς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αύγουστου): Με τις δικές σας απερισκεψίες μπορεί να βλάψετε πρόσωπα που δεν σας εχθίσαν και μάλιστα πρόσωπα για τα όποια θα έπρεπε να μη διστάσετε να θυσιάσετε προσωπικές σας επιθυμίες.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Από ένα γράμμα που θα πάρετε θα πληροφορηθείτε πως κάποιο πρόσωπο αχαμπτό βρίσκεται σε δύσκολη θέση και έχει την ανάγκη σας. Μη διστάσετε να του ναοίσετε την ειλικρινή βοήθειά σας.

Σκορπίος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Οκτωβρίου): 'Αλλάξτε κατευθύνσι για να αποφύγετε τις δυσκολίες που συναντάτε στην εργασία σας. Κυτάξτε μήπως με άλλο τρόπο μπορείτε να επιτύχετε αυτό που τώρα το βλέπετε δύσκολο και αδύνατο.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): 'Ερευνήστε για να βρείτε μήπως κάτω από την αδιαφορία όμι των πραγμάτων κρυβεται μία άλλη κατάσταση που με την κατάλληλη καλλιέργεια μπορεί να σας αποδώσει πολλά σημαντικά όφελι.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Πρέπει όποσδήποτε να κατασταλάξετε σε μία απόφασι γιατί με τις αναβολές παρατείνεται μία κατάσταση, η οποία έπρεπε να έχει λήξει πριν από πολύν καιρό όπως θα ήταν φυσιολογικό.

Ίχθες

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Ιανουαρίου): Μη χαλαρώσετε τις ενέργειές σας και μη πιστεύετε χωρίς να εξετάσετε λεπτομερώς τις διάφορες ανεύθυνες πληροφορίες που πολλές φορές μεταδίδονται σκόπιμα για να σας κλονίσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Απριλίου): Οι επιτυχίες σας δεν πρέπει να σας κάνουν να χάσετε τον εαυτό και γλυκό χαμό σας. Μη φοβηθείτε να καταβάλετε κόπους γιατί όποσδήποτε θα είναι για κατοπινό δικό σας κέρδος. Οι συμβουλές μιας φίλης σας ωφελούν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Απριλίου): Μη διστάσετε να φανήτε ενεργητική. 'Επωφεληθείτε από την ευκαιρία που σας παρουσιάζεται. Οι προϋποθέσεις δείχνουν πως από την κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή θα ωφεληθεί έσείς με αρκετά και θετικά κέρδη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Μην παραμελήτε τον αίσθηματικό σας κόσμο και μη τον βάλετε σε δεύτερη μοίρα. 'Αξίζει να αφιερώσετε και εκεί ένα μέρος των φροντίδων σας γιατί ο καιρός περνάει χωρίς να το καταλαβαίνετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): 'Ο συντροφός σας είναι ο μόνος που θα σας χαρίση την ευτυχία χωρίς άλλα ανταλλάγματα. Δείξετε τρυφερότητα και πρό παντός κατανοήσι γιατί πολλές φορές οι πράξεις τον κάνουν να αμφιβάλλει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Για να αναβάλλετε διαρκώς να πραγματοποιήσετε αυτό που τόσο επιθυμείτε. Μη ποιήσετε αυτό που τόσο επιθυμείτε. Σας σάς φοβίση τίποτα. Μπορεί να σας φαίνεται η κατάσταση λίγο δύσκολη αλλά όλα θα εξομαλυνθούν πολύ εύκολα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): 'Εάν ενεργήσετε στην κατάλληλη στιγμή θα έχετε μία πολύ μεγάλη επιτυχία. Πρέπει όμως να είσατε διαρκώς εν επιφυλακή γιατί μπορεί η στιγμή αυτή να περάσει χωρίς έσείς να τη δείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουλίου): Με τη δική σας βοήθεια και συμπράτασι θα διορθωθεί μία κατάσταση που εχθρύνει. 'Αφού και σας κατά ένα μεγάλο ποσστό αλλά από αυτή την αλλαγή θα ωφεληθούν και άλλα άτομα πρόσωπα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουλίου): Τό δεκαπενθήμερο αυτό πρέπει να αποφυγετε τις ριψοκίνδυνες ενέργειες και τους μεγάλους κόπους γιατί είναι κρίσιμο, όχι δέδαια σε μεγάλο βαθμό, για τα ζητήματα που απασχολούν την υγεία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αύγουστου): Μη κοινωνολογήτε με όλους τα μυστικά σας και τα σχέδια σας γιατί κατόπιν θα είσατε υποχρεωμένη να υποστήτε τις γνώμες τους και τις κρίσεις τους, που μπορεί να σας επηρεάσουν πολύ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αύγουστου): Πρέπει να καταβάλετε κάθε προσπάθεια να προσηλάξετε τα εμπόδια. Δεν είναι δύσκολο. Θα βρείτε τον κατάλληλο τρόπο και τότε ο ορίζοντας θα καθαρίση και θα ροδίση η αγωγή της χαράς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Ζητήστε τη γνώμη ενός προσώπου που να διαθέτει περισσότερη πείρα από τη δική σας γιατί έσείς στην προκειμένη περίπτωση δείχνετε μίαν ελαφρότητα που μπορεί να σας βλάψει μελλοντικά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Πρέπει να ανακαλέσετε τις αποφάσεις σας που τόσο πρόχειρα έπιατε. 'Εξέταστε τα πράγματα στις λεπτομέρειες τους και με οδηγία τη λογική σας να πάρετε καινούργιες, σωστές αποφάσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Οκτωβρίου): 'Οπλισθείτε με υπομονή. Σε λίγο θα έχετε μια ευχάριστη εξέλιξη στις διάφορες υποθέσεις σας αλλά στο δεκαπενθήμερο αυτό σεις δεν μπορείτε να επιταχύνετε το αποτέλεσμα με πράξεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Οκτωβρίου): 'Αποφύγετε τις σκηνές της ζηλοτυπίας. Να είσατε σίγουρη για την αγάπη του συντροφού σας και να μη δημιουργήτε ζητήματα εκεί που δεν υπάρχουν και που χάλουν τόσο την ψυχική ηρεμία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Μην αφήνετε τις υποθέσεις σας χωρίς να τις τελειώσετε. Περιμένετε να έχετε πρώτα ένα αποτέλεσμα και ύστερα να προχωρήσετε σε άλλο σημείο. 'Η επιτυχία της άλλης θα εξαρτηθεί από σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Προσπαθήστε να δημιουργήσετε βάσεις γερές για να στερεωθεί ακλόνητα η ευτυχία σας. Μην κάνετε υποχωρήσεις και συμβιβασμούς. 'Οσο δύσκολο και αν σας φανή θα επιτύχετε το ποθούμενο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Μη στριβήσετε στην υπαρέτι δυνατόν προσώπων για να επιτύχετε στις υποθέσεις σας. 'Η επιτυχία πρέπει να πηγάζει από τον ίδιο σας τον εαυτό, ο οποίος διαθέτει αυτές τις δυνατότητες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): 'Από όλα σας υποσχεθούν σεις μη λαβετε υπ' όμι σας παρά μόνον αυτά που μόνι σας τα βλέπετε για σίγουρα. Οι υποσχέσεις είναι εύκολο να δοθούν αλλά άρκετα δύσκολο μετά να εκτελεσθούν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιανουαρίου): Δεχτήτε την πρότασι που θα σας γίνη αλλά πάντα να σκεπτήτε ψυχραιμία και να ζυγίζετε καλά τα πράγματα. Μπορείτε να επιφέρετε αν θέλετε μερικές τροποποιήσεις που θα σας ωφελήσουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Ιανουαρίου): Προσέξτε μην αφήσετε να φύη μέσα από τα χέρια σας η κατάσταση. Μην υποκύψετε και παρατηρήσετε από τον α-γώνα. Πρό παντός ψυχραιμία και λογική πριν από κάθε μια απόφασι σας.

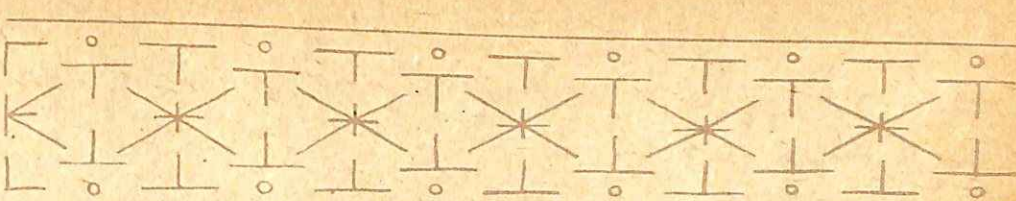
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): 'Από μία παρεξήγησι ή μία σκηνή ζηλοτυπίας κινδυνεύετε να χαλάσετε ένα σύνδεσμο που δεν είναι καινούργιος. Προσπαθήστε να είσατε υποχωρητική και να μην δύνετε ποτέ τα ποσάματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Θα αποχωριστήτε για λίγο από αγαπητό σας πρόσωπο χωρίς όμως να αισθανθείτε λύπη γι' αυτόν που αποχωρίσατε. 'Εκτός από το ότι θα είναι προσμίο, είναι πιθανό να σας ωφελήση.

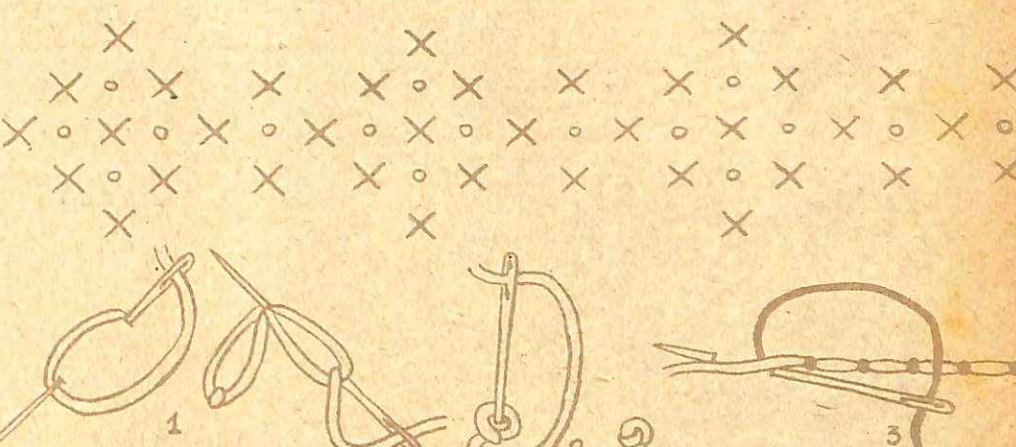
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Δεθ' αργήσετε να βρεθείτε πάλι στο αγαπητό σας περιβάλλον. Πρέπει όμως να έχετε υπομονή και να είσατε βέβαιη πως η αλλαγή της καταστάσεως είναι για δικό σας όφελος. Μην αποθαρυνθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): 'Οταν σας ζητηθεί η βοήθεια σας μη την αρνηθείτε ακόμη και αν πρόκειται να στερήσετε κάτι από τον εαυτό σας. 'Οτι νομίζετε ασήμαντο είναι απαραίτητο. ΣΙΒΥΛΛΑ

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ με γαλλικές κλωστές DMC

'Ορείες μπερντούρες για πολλές χρήσεις. Θα τις κεντήσετε με μολυνή D.M.C. κόκκινο No 350 και πράσινο No 913 για την πάνω γιράντα και μπλέ No 799, κίτρινο No 726, κόκκινο No 350 και πράσινο No 913 για την κάτω. 'Η πάνω μπερντούρα γίνεται ως εξής: στη μέση μεγάλες πράσινες σταυροβελονιές πιασμένες από κέντρο με δρόνους σταυρούς. Μεταξύ των σταυροβελονιών κεντήστε πράσινα λουλουδάκια με 3 θηλίες (σχ. 1) και πράσινα καμπάκια (σχ. 2). Πάνω και κάτω δε από τους σταυρούς τα ίδια λουλουδάκια με το κόκκινο μολυνή. 'Η μπερντούρα κλείνει με δυο κόκκινες γροισμές με τη θελονιά 3. 'Η κάτω μπερντούρα: λουλουδάκια με τέσσερες 2-θλιές μπλέ, κίτρινα, κόκκινα, όπως φαίνονται στο οπισθοφύλλο, με καμπάκια κίτρινα στα μπλέ και κόκκινα λουλουδάκια μπλέ στα κίτρινα και μεταξύ των λουλουδιών πράσινα.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ θέατρο της 'Αθηνάς, το περίφημο 'Οδείο του 'Ηρώδου του 'Αττικού, κτίστηκε το 161 μ.Χ. στη μέση μιας γυναικας, της διοφνης Ρηγίλλης. Γι' αυτό έπρεπε να χτισθεί με το όνομά της. Σαν οικοδομή δεν έφθανε την τέχνη της εποχής του Περικλή. 'Οπως ήταν θαυμάσιο. 'Οταν κτίστηκε ήταν σκεπασμένο και λειτουργούσε χειμώνα - καλοκαίρι. Είχε 6.000 θέσεις.

Αυτός λοιπόν ο πλούσιος, ο φιλόθεος, ο μέγας ευεργέτης, ήταν κακός και άτυχος στον οικογενειακό του βίο. 'Η πρώτη του γυναίκα και το παιδί του πέθαναν.

ΗΡΩΔΗΣ Ο ΑΤΤΙΚΟΣ και η Ρηγίλλα

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

μαίος ύπατος 'Αιπίος 'Βραδύας. Πανταυτίκε τον 'Ηρώδη όταν θρόνισκάνε στις δόδες του στη Ρώμη. 'Ηταν ένας από τους πλουσιωτέρους ανθρώπους της εποχής. Ρήτορας και Σοφιστής, είχε κάνει Διοκρητή στην 'Ασία, καθηγητής της ρητορικής στη Ρώμη όπου τιμήθηκε με ύπατο δικόμα, έπειτα αγορανόμος του 'Αδριανού στην 'Αθήνα και επώνυμος. 'Αρχων. Τελικά έγινε αρχιερέας της λατρείας των Αυτοκρατόρων.

Καθε έπαινος γι' αυτήν ήταν γοητευμένη με στίχους, από τον περίφημο ποιητή Μόρκελο και, εκτός από τ' όνομά της, προσέθετε ένα σωρό κατόρες για όποιον θα τολμούσε να δεβηλώση τα ανωστήματα, και παντού την έπαινε από ως της σκιάς. Και έτσι ήταν. Σαν πέθανε διαι γίνηκαν μαύρα. Με μαύρα πανιά έδεσσαν επίπλη, ανάλματα, ακόμα και τα λουλούδια του κήπου. Μούρη πέτρα έφερε από τη Λέβη και μ' αυτήν έκτισε την πόλιν του σπικτιού του ο 'Ηρώδης. 'Ο ίδιος παραιτήθηκε από ανώτατος και δε φρόντιζε τίποτα άλλο από τη μνήμη της και το πένθος του, για το οποίο καλούσε ιερείς τη γη, τον ήλιο και τη σελήνη.

Πάσο θ' άγοπούσε τη γυναίκα του! Κι' αληθινά της άρεσε! 'Ηταν άμορφη ή Ρωμαία 'Αννία Ρηγίλλα και από αυτοκρατορική γενιά. 'Αδελφή της ήταν ο πλούσιος Ρωμαίος ύπατος 'Αιπίος 'Βραδύας. Πανταυτίκε τον 'Ηρώδη όταν θρόνισκάνε στις δόδες του στη Ρώμη. 'Ηταν ένας από τους πλουσιωτέρους ανθρώπους της εποχής. Ρήτορας και Σοφιστής, είχε κάνει Διοκρητή στην 'Ασία, καθηγητής της ρητορικής στη Ρώμη όπου τιμήθηκε με ύπατο δικόμα, έπειτα αγορανόμος του 'Αδριανού στην 'Αθήνα και επώνυμος. 'Αρχων. Τελικά έγινε αρχιερέας της λατρείας των Αυτοκρατόρων.

Και από τότε άλλαξαν τα πράγματα. 'Ο γιός 'Ηρώδης έζησε και μελετηρός, έκανε λαμπρές σπουδές. 'Επιασε σχέσεις με τους Ρωμαίους και επεβλήθη. Μία νύφη πλούσια, από το Μαραθώνα και αυτή δροβική άμενος. Και οι δυο περιουσίες έδωσαν σ' αμύθητα ποσά. 'Είχε μια μανία. Τα μεγάλα έργα. Συναινώθηκε τον 'Αδριανό και έφτασε μέχρι τη φαντασία του Νέρωνα. 'Η άνοιξη τον 'Ισθμό της Κορινθίας. 'Ολη η κυρία 'Ελλάς, η 'Ασία, η 'Αφρική και η 'Ιταλία γέμισαν από ύδατα, γέφυρες, σταδιά, πανκτιστήματα, ναούς, γυμνασιαστάσια, ανάμματα, δρόμους, γυμνασιαστάσια. Και ο γέρος 'Ηρώδης παρόλ' αυτά.

Πρέπει να αγαπήθηκε πολύ και να ήταν ευτυχισμένη! Και όμως, τη γυναίκα αυτή που τόσο πένθησε ο άνδρας της, τη σκότωσε ο ίδιος. Για κάποια άσημαντη ατία, έδωσε ένα δούλο του και τη χτύπησε στην κοιλιά. Και όπως ήταν έγκυος, πέθανε σ'έν άμω τό-

Ενας μαθητής του απαγγέλλει τον επιτάφιο και όλος ο κόσμος έλαμψε στον τάφο του επάνω. 'Οποιος πεθαίνει πάντως δόσκει δόκητο. 'Οποιος κι' αν ήταν κι' ότι κι' αν έκανε. Μία η Ρηγίλλα ξεχάστηκε. 'Ακόμα και τ' όνομά της δεν άφτανε στο θέατρο για να υπενθυμίση τη φωτεινή δράσι του άνδρας της. Και ο γέρος 'Ηρώδης παρόλ' αυτά.

